

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Att få spela allsvensk fotboll måste vara en dröm för alla som sysslar med den "kära läderkulan" – världens bästa leksak!!!

Det krävs otroligt mycket för att komma så långt, men med en vettig inställning, bra ledare, rätt matchning, kan målet uppnås och drömmen bli verklighet.

Jag hade själv chansen 1962, fick en inbjudan att under en vecka träna med AIK på Råsunda – Sveriges nationalarena för fotboll. Jag var lyrisk bara över att få den här möjligheten, då just klar från det militära på PIG på dåvarande I 18.

Det var på nervösa ben man närmast "smög" sig in på Råsunda, och sen fick träna ihop med en profil som Lennart "Liston" Söderberg.

Näväl, det blev inget av det hela, jag ville inte lämna Gotland, men det blev ändå ett minne för livet.

Tage Ekström först

Det fanns dock flera som via gotländska lag (landskapslag) lockades över och blev allsvenskar.

Först i raden var Tage Ekström (Visby IF) en i den välkända "Ekström-familjen", alla i stort sysselsatta med idrott. Tage fick chansen i IFK Norrköping.

I Norrköping kunde också en annan Visby-kille rentav hamna: Glyn Persson! Men Glyn föredrog arge konkurrenten IK Sleipner i stället och där spelade han bl a ihop med Nils Liedholm (gjorde 1-0-målet för Sverige mot Brasilien i VM-finalen på Råsunda 1958).

Expertis menade på att Glyn (brorsan "Putt" blev historisk vinnare av första GA-bollen 1954) kunde ha varit Sveriges första proffs om han inte fått sina knä söndersparkat av hårdföre MFF-aren Sven Hjertsson. Det har sagts mig så!

Glyn blev en gång jämförd med självaste Gunnar Nordahl, detta efter en DM-final i Öst-

ergötland. Sleipner besegrade Norrköping med 3-2. Glyn gjorde alla tre målen!

Tage Ekström följdes av flera. Ivan Jonasson (Slite IF) värvades till Kalmar FF och nästan samtidigt försvann Stig "Budda" Bodin (Visby AIK) till Elfsborg och Per-Ove "Peo" Enström (IF Gute) till AIK.

"Mulle" svensk mästare

Rune "Mulle" Othberg (Slite IF) lockades till Djurgården och blev svensk mästare 1956. Brorsan Kalle avled strax innan han skulle få debutera i Djurgården.

Gotland har kunnat glädjas åt två (!) svenska mästare, den andre är Jesper "Jeppa" Mattsson (VIF Gute) för Halmstads BK, blev även cupmästare och landslagsman samt en kort tid proffs i England.

Andra gotländska allsvenskar: Anders Wallin (VIF Gute) till Kalmar FF, Jesper Hammarlund (VIF Gute) till Östers IF, Christer "Kricka" Andersson (VIF Gute) till AIK via Södertälje och där spelade även Per Olsson (VIF Gute).

Johannes och "Berra"...

Gotland har fostrat många duktiga spelare och det förvånar mig att spelare som Johannes Björklund (Fardhem) och "Berra" Green (Hemse) inte nådde så långt. På Gotland var de överlägsna, i synnerhet dominerar i sina respektive klubb-lag.

Nu är alltså Alexander Gerndt, 20, VIF Gute aktuell, skall bli intressant att se vem som "snor" honom till sig, om det blir något av lagen AIK, Hammarby eller Djurgården i Stockholm, eller om det blir något av lagen i Göteborg eller i Skåne.

Onekligen intressant utveckling, inte enbart vad gäller "AG" utan det finns ju så

många andra duktiga talanger på ön som borde uppmärksammas på nationell nivå och ges

TILL SIST:

"Gotland – idrottens ö"! Visst, det låter ju fantastiskt fint, men hur behandlas egentligen idrotten här, ges man det stöd man egentligen förtjänar, jag undrar...

C:a 22 000 gutar finns med i den gotländska idrottsrörelsen enligt Gotlands idrottsförbund, alltså en tredjedel av öns befolkning. Det är en riktigt stor resurs, inte minst socialt, att sätta värde på i stället för att bygga ut idrottsarenorna plockas befintliga anläggningar väck (Norra-backa-planen) och snart får väl Bysarnas speedway ge vika på Galgberget.

Visby har inte en enda rejäl idrottshall, dock två elitlag i basket (Visby Ladies) och innebandy (Endre). PR det för ön! Hur vore det med ett idrottsparti på Gotland?



"LASSEMANS KLACKSPARK"

SPEEDWAY!

Vi som följt speedwayns utveckling på Gotland tänker osökt på tre generationer Löfqvist: Fritz, Christer och Dennis.

Fritz var en omätligt populär idrottsman, uppskattad överallt, blev tröjmästare i orientering, åkte Vasaloppet på skidor, men framförallt blev han en stor kändis inom motorsport, speedway då i synnerhet.

"Fritzen", som han kallades, omkom i samband med 1000-metersåkning på Solvalla 1949. Han hade just vunnit "Guldhjälmen" över normannen Basse Hveem då något hände med maskinen. Prins Bertil var närvarande när dödsbudet kom.

Epoken Löfqvist fortsatte med sonen Christer, ansedd som en av världens mest tekniska förare, som avled tidigt i sjukdom, men ändå hann avslöja väldigt mycket om sin skicklighet, både på Gotland, i Sverige i stort samt utomlands (nära bli världsmästare på anrika Wembley förresten).

Christers son Dennis tog vid, nådde också storfina framgångar.

Många minns "Fritzen" under jordbanetävlingar på A 7-fältet. Det kom 10 000, åkte tåg till Visby. När "Fritzen" inte körde, då blev det någon "kaffihalve" i dungen intill banan...

1951 invigdes banan på Galgberget med 10 000 åskådare.

Varg-Olle och Fundin...

VM-kvalen första maj var de stora idrottshändelserna på ön med massor av kändheter som Varg-Olle Nygren, Ove Fundin för att nämna ett par färgstarka killar.

Gutar som Fritz Löfqvist och Rune Stenström fick dock aldrig köra för någon gotländsk klubb eftersom det då inte fanns någon.

Men sen började det hända saker, jo hur, jo jag blev faktiskt inblandad i detta med ett ö-lag i speedway, som kom att heta Bysarna.

En kväll 1966 kom det upp en trio intresserade killar på GÅ:s sportredaktion. De tre som först fick ett snack med dåvarande nattredaktören Risto Leino var: Christer Löfqvist, Ove Södergren samt Torbjörn Karlsson.

De hänvisades till mig, berättade om sina önskemål. Inom GMF-styrelsen med Pelle Pettersson som ordförande var det delade meningar när "Chrille" & co började tjata.

Jag skrev direkt, var inte speciellt med blida ögon min artikel

togs emot från GMF-håll visade det sig, men jag fortsatte (efter påtryckning från Risto Leino). Min andra vinkling var: När nu GMF tar in så mycket pengar på VM-kvalen i speedway borde man väl kunna satsa lite av "stälarna" på ett eget speedwaylag eftersom intresset är så stort från hemmahåll.

Sagt och gjort. Året efter hade Gotland sitt Bysarna.

Fyra SM-guld

Hur det sen gått känner många till som följt Bysarnas kraftiga och snabba utveckling mot yppersta Sverige-eliten, ja även med förare på speedwayns världskarta.

Det blev fyra SM-guld åren 1971, -72, -75 samt 1988.

Tore Attlerud var den första i raden av respekterade ledare, hade själv ett förflutet som åkare, visste vad som krävdes, en ledare som gärna kunde ta en förare i "örat" om det skulle behövas. En förare utifrån kom in i guldgången. Namn: Sören Sjösten. Han blev mäktig poppis i bysleden. Andra ledare som sen tog vid var Kurre Johansson bland annat.

1988 var ett speciellt år. Sveriges (världens...) bästa Per Jonsson med gotländskt blod i ådrorna lockades över till Bysarna. Farfar "Klacken" och pappa Christer föddes och växte upp på "kobben" och deras önskan var att Per skulle köra i bysväst. Nu blev det verkligen!

Bysarna hade ett år som ingen annan speedwayklubb i Sverige komma er att kopiera. Se här: SM-guld i lag, Per Jonsson vann individuella SM-guldet, Per och Tony Olsson blev svenska parmästare, seger i Svemo-cupen och Bysarnas knattar gjorde också rent hus.

Dyster situation

Men nu har speedwayn dalat på Gotland. Man åkte ur elitserien 2001, försvann ner i allsvenskan, ur denna och ner i division 1. Kräftgång!

När det nu också framkommit att Bysarna blir av med sin hemmabana på Galgberget som glatt oss under så många år, då ter sig situationen väldigt dyster.

Går det att rädda speedwayn över huvud taget, att Bysarna åter kan börja blomstra och inta en position som under glansperioden? Vi är många som ställer frågan, undrar, hoppas, men tveksamheten finns där...

TILL SIST:

Tony Rickardsson, sexfaldig världsmästare i speedway, har köpt tomt i Tofta, Sommargotlänning!

Det här bekräftar pappa Stig för "LT-sporten". Stig och hans fru Ulla har varit sommarboende på Gotland sen dryga 10-talet år tillbaka. "Sommar för mig och Ulla är att få vara på Gotland", berättar Stig.

Förresten, vi såg en liten notis i Aftonbladet i söndags om att Stig Rickardsson sålt sin kåk i Avesta. Tänker han bosätta sig på Gotland för gott manne...

Nu när Tony trappat ner sitt speedwayåkande, har lagt av, satsar mera på bilsport verkar det, ja då är det nära tillhands att besöken på Gotland, i Tofta, blir tätare åren framöver. Och sen har vi ju Gotland Ring-banan på norra delen av Gotland...

Tony Rickardsson har kört många matcher på Gotland mot Bysarna, hade ett tag bysen Tony Olsson som förbundskapten förresten.

I fjol fick Tony Rickardsson Bragdguldet plus Jerripriset vid Idrottsgalan i Globen. Och nu blir han förmodligen sommargute med tomt bredvid sin mamma och pappa.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Vi skriver 2007 nu!
God fortsättning förresten!
Det gamla året sprangs ut i Klintehamn på nyårsafton.
Det nya året då, jo stenvarpa (!) i Vibble.
Vinteridrotterna (inomhus) är redan i full gång.
Skidsporten väntar ivrigt på kyla och den vita varan. Men kommer den...?
Skidorna får nu vila, nåja det finns ju de som förbereder Vasaloppet med att åka rullskidor.
Våra elitlag Endre i innebandy och Visby Ladies i basket fick en "rykande" start på nyåret och våra hockeylag Visby Roma samt Sudrets HC hänger med bra i sina nya serier, alltvåan samt fortsättningsserien. Det ser onekligen skapligt ut.

"AG" MEST INTRESSANT

Mest nyfiken är jag på hur Alexander Gerndt, 20, skall klara sig i allsvenska AIK (silvergänget från 2006). Vi är säkert många fotbollsinträsade på Gotland som kommer att följa "AG" i sin nya klubb.
Kampen i ett allsvenskt lag är stenhård, men jag inbillar mig att Alexander Gerndt har en sån potential att han kommer att lyckas. Hans nye tränare Rikard Norling är inte rädd för att låta nya spelare få visa upp sig, så ex-VIF Gute-spelaren får säkert sina chanser.
Jag blir inte ett skvatt förvånad om Alexander Gerndt redan under våromgången får springa in på Råsunda som en i startelvan. Oerhört stort! Någon bänkspelare typ

Jon Rytterbro (Hammarby – tre säsonger) tror jag definitivt inte att Alexander Gerndt blir.
Han visade i cupmatcher på Gutavallen sin skicklighet, som fick Örebro SK att höra av sig för provspel, men det blev AIK som vann dragkampen, där förre sportchefen Stefan Söderberg (sommargotlänning sen många år tillbaka) fått upp ögonen för talangen Gerndt.
Nye sportchefen Ola Andersson ("Rit-Ola" kallad) har uttryckt sig mycket positivt om Visby-killen efter att ha sett honom träna med "gnagarna".

UTMANAR – INGEN RESPEKT

Man skall väl inte ta alltför stora ord om Alexander utan i stället låta allt växa fram med tiden. Men han är en lirare med en härlig vänsterfot, som gärna, och ofta, vill utmana motståndare. Den här killen är helt i avsaknad av respekt oavsett motstånd, bara en sån sak...
Alexander Gerndt har stora utsikter att få spela allsvenskt, därmed bli den fjärde från Visby-klubben i AIK efter "Peo" Enström, Christer Andersson och Per Olsson.
Jag kollade in "Henke" Larssons debut för Manchester United. Gåshud!
Jag kollar gärna in Alexanders allsvenska debut hos "Solna-terna". Gåshud!
Alexander Gerndt och Anders Lindberg (toppanfallare i Visbylaget i ettan) lämnar nu stora tomrum efter sig. Lagg till att en trotjänare som Daniel Söderstrand slutar, att Oskar Forsström flyttar

hem till Finland och Stefan Högberg har valt fotboll i Stockholm. Trogne ledaren Kurre Johansson har också tackat för sig, lär väl finnas kvar ändå i "kulisserna" kan jag tänka mig...

Nu får man verkligen hoppas att det löser sig på spelarsidan, att tränaren Stellan Carlsson ges de förutstämningar som krävs, är ett måste.
Glädjande är den kull ungdomar som tycks storma fram, som dock inte är riktig "flygfärdiga" ännu, som saknar rutin men är talangfulla i högsta grad.

STÅNGA-SORK TOG DUBBLA SILVER

Vad kan vi nu förvänta oss av 2007 i övrigt, glädjande är ju 14-åringen Arvid Thomssons USM-silver i bowling, där han tidigare "värmt upp" med att bli silverkille efter Stefan Bergh även i senior-DM.
Erland Petterssons sork från Stånga skall bli intressant att följa i kampen mot kägelhögen.
Årsbästalistorna har gjorts upp för 2006 och presenterats. "LT" hade Visby AK med Ulf Stillman som etta, flera följde i samma "julspar"... De starka gossarna blir säkert intressanta även i år.
Internationellt hoppas jag att "hojaren" Thomas Löfkvist skall "trampa till" rejält uppe i bergen och greja sin första riktigt stora framgång utomlands.

IDA – WSS-LUCIA!

Första gången jag plåtade simmerskan Ida Sandin var i samband med "WSS-lucian" i Solbergaba-



TILL SIST:

Tobias Fröberg!
Lägg det namnet på minnet om ni ännu inte gjort det. Tobias kom in på den journalistiska banan som idrottsreporter på först GA därefter på GT. Efter några år blev det Stockholm och nöjessidorna på Aftonbladet. Nu är det musik och låtskriveri som intresserar. Tobias är redan ett aktat namn som det skrivs om i media.



Foto: Knotan

det. Hon var några år (fyra tror jag...) och "lotsades" fram i bassängen sittande i en gummiflotte och omgiven av stjärngossar.

Nu håller jag tummarna för att denna ödmjuka tjej skall få sin dröm att gå i uppfyllelse: LANDSLAGET!

Ida är svensk mästare, hon har svenskt rekord i lagkamp så nu fattas bara blågul mundering. Jag tror chansen infinner sig.

En förhoppning är att Endre, Visby Ladies och IK Pärnan (bowling) når slutspel bland de åtta bästa (gärna längre förstås), att Visby Roma tar sig upp i ettan, att Sudrets HC kan vinna den "nya" serien man just inlett så bra i, därmed ta sig till kvalserien om en plats i ettan.

LARS SJÖHOLM är snart förordförande i Gotlands idrottsförbund, lämnar sin plats till förordförande vid kommande årsstämma. Lars ombads vara gästkrönikör i det nummer du just håller i, antog utmaningen, var snabb på tangenterna och snart var allt fixat, bara för redigeraren Yvonne Loob att sätta rubrik till och plocka in på sidan.

Nu snackas det hit och dit vem ersättaren blir. Jag har ett förslag: Jerker Eneqvist! Han borde väl vara som klippt och skuren för rollen med tanke på gedigen idrottslig bakgrund både som aktiv och ledare.

Jag minns då han ringde mig och alltid inledde med: "Ursäkta jag stör, det är Tobias...". Han ville kolla upp om det fanns några frilansjobb. En pålitlig och kunnig kille som varvade skrivandet med att spela fotboll för Färösund. Duktig även där skall sägas.

Lasse Anrell är välkänd skribent på Aftonbladet, tycker till om det mesta, även på sportsidorna. Inför julen hade han rubriken "Årets bästa klappar" i sin Söndagskrönika. Där skrev han bl a följande, som vi gärna citerar: "Tobias Fröberg är från Gotland och gör något slags vispop eller singer songwritermusik. Han sjunger med en späd och fin stämma men det märkliga med honom är att han skriver sensationella sånger. På hans skiva finns elva låtar. Åtminstone fem av dem är magiska. Åtminstone tre av dem är så bra att de skulle platsat på Simon & Garfunkels bästa album...".

Ord och inga visor det! Jo, lite längre ner i Anrell-artikeln står vidare: "Jag ljuter inte om jag säger att han är Sveriges överlägset intressantaste skivartist just nu".

När upptäckts han av TV?



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Vasaloppet!

På söndag är det dags igen för den nio mil långa sträckresan Sälen-Mora.

Jag följde detta fantastiska långlopp på skidor 1978. Anledning var att Pär-Åke Carlsson från Stenkyrka skulle skida sitt 20:e raka (vill jag minnas...) vasalopp. Vi gjorde därför sällskap hela vägen. En stor upplevelse att nu för första gången vara på plats i Sälen och sen följa loppet från start till mål.

Pär-Åke hade beställt nya skidor av legendaren "Mora-Nisse" Karlsson. Nu fick jag träffa och "morsa" på denne "Kungen av Mora". Högst intressant!

Skidorna hämtades ett par dagar innan själva loppet i "Fäders spår för framtidens segrar"

Jag passade på att nämna om en Färö-killen vid namn Jan-Erik Östergren, Gotlands främste skidåkare genom tiderna vill jag påstå, gör det utan betänketid liksom....

Jag fick Mora-Nisse att skratta högljutt då jag yttrade följande: Färökillen kan vara bland de 100 bästa på söndag. Mora-Nisses snabba replik: "Kan det verkligen bli så. Ni har väl inte ens rejäla vintrar på Gotland så att skidåkarna kan få träna och förebereda sig som krävs för ett vasalopp...".

STOD IHOP MED MORA-NISSE

Jag ställde mig tillsammans med Mora-Nisse och det anrika målskynket bara tiotalet meter ifrån oss. Fransmannen Jean Paul Pierrat var först i mål, togs emot, massor av fotografer och journalister skockades kring honom. Hans tid i blötföret: 5.20,12.

Mitt under allt fotande och intervjuande kollade jag över vänsteraxeln, skymtade Jan-Erik Östergren plötsligt. Allt! Jag påkallade Mora-Nisses uppmärksamhet, som kollade sin klocka, utbrast: "Men det är ju bara knappa tio minuter sen vinnaren åkte i mål..." Jag fick en bild på Mora-Nisse som höll om Jan-Erik Östergren (pappa Hermans sorken från Färö...). "Fantastiskt bra åkt, det här trodde jag inte", menade Mora-Nisse.

Placeringen då, njae Jan-Erik lyckades inte spränga "100-vallen", men det var ohyggligt nära. Han blev -103:a!!!

Jan-Erik hade året efter siktet inställt på de 100 främsta igen, blev då 102:a... Det fattades fåtalet sekunder båda åren i detta traditionsbundna långlopp på skidor som alltid åks första söndagen i mars.

Det föll blötsnö över startplatsen i Sälen den här tidiga söndagsmornen, tungåkt i detta 55:e vasalopp. Jan-Erik hade sällskap av brorsan Allan, som hamnade kring 110:e plats.

FANTASTISK PÄR-ÅKE!

Det var dock Pär-Åke Carlsson jag skulle följa speciellt med tanke på hans 20:e vasalopp. Vi gjorde sällskap i hans bil och med var också min fru Lena. På vägen till Sälen (bodde några kilometer från startområdet ihop med några andra åkare från Stenkyrka) stannade Pär-Åke några gånger. Han ville kolla temperaturen i snön, analyserade vilken valla som kunde vara lämplig. Det fanns 10.142 medtävlare det här året. När Pierrat kranshyllats och Jan-Erik Östergren stakat i mål, då tog

vi närmaste vägen in på ett café i Mora för att torka kläder, värma oss, en fika, kolla Vasaloppet på TV. Plötsligt dök det upp en åkare som inte betedde sig som de andra direkt, såg lite kantig ut i stilen, om man säger så. Undran: men var det en kille egentligen...? Vi sökte upp målet, prickade in en tid då åkaren skulle kunna vara i mål. Väl i mål ställde jag frågan: men är du inte en tjej...? Snabbt svar: "Tror du det...", sa hon.

Den "misstänkte" tjejen var, just det, en tjej från Göteborg. Den svarta mustaschen slets bort, en bekräftelse liksom. Det var nämligen förbjudet för tjejer att skida en så lång sträcka då, annat nu.

Vi glömde i hastigheten bort Pär-Åke Carlsson, som, när han kom i mål, inte såg en skymt av oss, var lite småsur när vi sen träffade på honom. Vi hade ju kört hans bil, parkerat på en plats han inte kände till. Nåväl, det redde upp sig. Vi åt tillsammans hos Pär-Åkes goda vänner på kvällen, fick "lifta" tillbaka till Nynäshamn och sen hem till Gotland med färjan.

Ett fantastiskt äventyr!

BRITT-MARIE NÖJD...

Mera Vasaloppet: jag ville gärna göra ett reportage på Berthold Hoffman vid Uggårds i Eksta. Berthold var en ivrig skidåkare, som jag några gånger kritiserade för hans "ekonomiska" åkning med höger skida och höger stav (passgång) samtidigt. Vi satt hemma i familjens kök och hans fru Britt-Marie gjorde oss sällskap. Mitt i vårt snack undrade hon: "Men jag vet ju aldrig om han är i Dalarna och åker Vasaloppet, ser ju honom aldrig på TV...".

Tro mig eller inte, några dagar senare stannades Berthold upp i spåret av en journalist och samtidigt riktades en kamera på honom. Berthold fick berätta. Britt-Marie fick sitt svar...

Jag skrev några rader om det här ringde även upp henne. Hon var nöjd!

Berthold avled i cancer förra året, en stor skidentusiast som hann med 26 vasalopp var borta. Han hade säkert varit på plats i Sälen även detta år om inte den svåra sjukdomen drabbat honom, hans trevliga familj, anhöriga samt idrottsvänner. Det kan i sammanhanget poängteras att samma dag som Vasaloppet åktes 2006 nämndes om hans bortgång i Eksta kyrka, detta nästan samtidigt som vinnaren tog sig i mål i Mora. En sista hälsning till Berthold!

FRITZ LÖFQVIST I SPÅRET...

Åtskilliga gotlänningar har "stakat" i Vasaloppet, och bäst placeringsmässigt måste vara Einar Dahlin, Visby AIK som en gång var bland de 100 främsta, kring 70-80:e plats vill jag minnas... Färre åkare på den tiden. Visste ni förresten att kände speedwayåkaren Fritz Löfqvist åkt Vasaloppet, att han också blivit tröjmästare i orientering. "Eritzen" omkom i samband med att han vunnit Guldhjälmen på Solvalla 1949. Sonen Christer (också avliden) var världsstjärna på sin tid, nära att ta VM-guld på anrika Wembley, en toppåkare i Bysarna, med i historiska laget som tog SM-guld 1971, sen Vetlanda, proffs i England. Sonen Dennis blev också en av Sveriges bästa, och nu väntar vi bara på att det kommer en fjärde generation Löfqvist på speedwayhojen...

TILL SIST...

Jag var i Slite på reportage för ett par veckor sen, tog av vid Othems kors, sen raka spåret. Men hade jag fortsatt några kilometer till norr över hade jag hamnat i Lärbro på min "På spåret-resa" och där finns en person jag då hade omnämnt i min spalt.

Namn: Hans-Erik Svensson, "Kea" kort och gott. Den här "sossen" har varit en trogen åskådare på Gutavallen när VIF Gute spelat cup- eller seriematcher. "Kea" hörs, syns, har ett stort engagemang. Första gången jag hörde hans stämma på "Vallen" satt han bredvid dåvarande statsministern Ingvar Carlsson, partikompis och sommargute som har Elfsborg (regerande svenska mästare) som sitt favoritlag. På Gotland är det också gulsvart som gäller...

"Kea" blev snabbt en profil, som kunde tända publik och spelare. Oftast kunde man höra: "Nu gör vi mål Gute - nu skall den in...". Nu undras: men hur det blir med "Keas" medverkan på VIF Gutes hemmamatcher denna säsong (nu i söderretan) återstår att se. Han blev ju blixtförbaskad över att en spelare (Fredrik Larsson) inte fick något kontrakt då han valde att resa till Thailand två veckor i februari för att fira sina 30 år.

Nu tror vi att fotbollsvännerna "Kea" glömt sin ilska, inte är alltför långsint, utan "smyger sig" till Vallen i år också, tar sin plats på läktaren, alltså precis som vanligt. Det blir konstigt tyst annars...

"Nenne" & "Kjellis"

- två stora ledarprofiler i ö-idrotten

Text&foto:
Lasseman Larsson



Kjellåke Nordström och Lennart Svennefelt, två profiler inom idrotten på Gotland.

1947 fick han sitt första styrelseuppdrag, sekreterare i Visby AIK:s bordtennissektion. Nu exakt 60 år senare är Lennart Svennefelt, 75, ännu en uppskattad man med styrelseuppdrag. Han är sekreterare i Guldklubben samt Gotlands idrottshistoriska förening.

Lennart och Kjellåke Nordström följs nu åt, träffs ofta, har samma intresse – styrelseuppdrag!

Lennart Svennefelt var den store handbollseleganten, kallades för "Nenne", inledde i Visby AIK, det blev sen VIF Gute som han följde hela vägen till allsvenskan. Han kan säkert sitta i dagar och berätta om hur det var på den gamla hederliga Ex-hustiden, innan verksamheten flyttades över till Södervärnshallen.

60-årsjubileum

Lennart Svennefelt kan alltså fira 60-årsjubileum med idrotten. Han tog, samtidigt som han ännu var aktiv, på sig uppdrag i olika styrelser, i flera idrotter och förbund:

AIK i pingis och handboll, ledamot i VIF Gutes huvudstyrelse, sekreterare i handboll i samma klubb och även i Gotlands handbollsförbund, sekreterare i Gotlands fot-

del, men man hade ju aldrig åtagit sig allt detta om man inte varit intresserad, kände att man kunde prestera något, säger Lennart.

"Jag var hemma en kväll det året"

1964 förde Lennart Svennefelt dagbok om sysslorna han hade valts till inom öns idrottsrörelse.

- Jag var hemma en kväll det året, skrattar han.

Man undrar: varför hemma just

til Smedberg, Johnny Gustafsson, Hans E. Andersson, Rune Fransson samt Hasse Rosengren.

Precis som om inte ovan nämnda räckte med "räge" så kan poängteras att han var sekreterare och kassör i Wisby simsällskap samt även sekreterare i Gotlands simförbund.

- Nu är det "skrivjobbet" i GI:s Guldklubben samt i Gotlands idrottshistoriska förening som gäller, har även varit tävlingsledare i Slite golfklubb, berättar Lennart.

Gedigen utbildning

- Jag fick en bred idrottsledarutbildning på distrikts- som senior-nivå, och tiden ihop med Sigo Bjers och Roland Mattsson i handboll hjälpte mig otroligt mycket.

Under en femårsperiod ägnade han Gotlands idrottsförbund sina tjänster som ordförande i valberedningen.

Kjellåke Nordström ("Kjellis" i bekantskapskretsen) och Lennart Svennefelt träffades 1980 då Lennart var badmästare

på Solbergabadet.

- Det blev en kontakt som sen fortsatt, säger Kjellåke.

Kjellåke började sin idrottsbana som 14-åring i Etelhem där han växte upp.

Han var inte främmande för upp-

och Leif-Söderdahl samt Göran Malmros under en kort period.

- Jag har faktiskt varit ordförande, kassör och sekreterare i WSS, säger han.

Ätta år i GI

Kjellåke har även suttit med i GI:s styrelse under åtta år, alltså följt idrotten på Gotland på nära håll, hur den utvecklats, hur det blev Island Games – "Ö-spelen"!

Nu är han ordförande i Guldklubben samt Gotlands idrottshistoriska förening.

- Jag påminner direkt om att Guldklubbens årsmöte är lördagen 3 mars på samma plats på Bredgatan som tidigare år, fortsätter Kjellåke.

Idrottshistoriska föreningen bildades 16 januari 2003. Plats: Gutavallen. Den historiska styrelsen: Kjellåke Nordström, ordförande, Lennart Svennefelt, sekreterare, Rune Fohlström, kassör och övriga ledamöter var Rune Fransson och Lasseman Larsson. Nu har även Jerker Eneqvist och Kurre Johansson tillkommit.

32 cafékvällar

- Vi har haft 32 cafékvällar mestadels på Gutavallen, men även i polishuset några gånger plus GI och Café strykjärnet, upplyser Lennart Svennefelt.

Allt finns bokfört!

Föreläsarna är kända inom öns

lockades till Gotland (Visby AIK då), var ledare på GI:s sommarläger i Slite, lär säkert berätta om vad hon kände för ön med tanke på att hennes pappa Lennart ("Rosa" kallad) växte upp på öster i Visby. SM-guldet för Visby Ladies 2005 när hon var lagkapten lär inte glömmas bort, liksom alla uppdragen i landslag. Säkert intressant att se fram emot och få uppleva.

GI 100 år

Största önskan nu vad gäller Idrottshistoriska föreningen?

- En egen lokal, ett museum där vi kan samla och förvara allt som kommit oss tillhanda i form av pokaler och tidskrifter. Att författa Gotlands idrottshistoria från början är en jobbig men intressant bit att ta tag i, i synnerhet eftersom Gotlands idrottsförbund fyller 100 år 2008, säger Kjellåke Nordström.

Att verka för, att dokument, arkivera och forska inom den gotländska idrottsrörelsen och dess utveckling är GIF:s stora uppgift.

Vad gäller Guldklubben så kan nämnas att Visby AK (tyngdlyftning) får stipendiet i år, välförtjänt med tanke på alla storfina framgångar som Ulf Stillman nått med sina adepter.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Gotländska vinteridrotterna är, när den här krönikan skrivs, mitt uppe i ett avgörande.

Transportsträckan (seriespelet) är över och nu är det kval och slutspel man kämpar för.

Ett lag, Visby Ladies i basket, har redan "krigat" färdigt för säsongen, åkte ju dit i tre "raska" mot Luleå där man inte var med i någon av de tre "akterna".

Jag är inte direkt förvånad att de blev så med tanke på det tuffa-motstånd man kunde tänka sig.

LULEÅ!

Luleå har gått och väntat på det här att få "daska" dit Visby-laget efter vad som inträffade 2005 då Susanne Rosengren och hennes kompisar äntligen fick det eftertraktade SM-guldet. Men sen hände något... Nu är det mycket nytt och den gotländska prägeln på laget finns inte längre, hemskt att behöva konstatera detta, men i takt med att gotländska spelare nu försvunnit, som först Susanne Rosengren, därefter Johanna Ericsson och Mikaela Braf, då har man också tappat stora delar av publiken. Den här säsongen har det inte alls visats samma fina intresse som tidigare, och det har sin förklaring...

EN STARK FUNDERARE

Jag hoppas att Ulf Jonasson & co som jobbar kring laget nu sätter sig ner, om man nu inte gjort detta, och tar sig en stark funderare, drar upp riktlinjer, om hur framtiden skall bli. Ett tips så här på vägen: Gör allt för att plocka tillbaka Johanna från Borås!

Säsongen måste ju också ha blivit ekonomisk ansträngd eftersom man försvann redan i kvarten. Det var ju tänkt att få några matcher till i Södervärnshallen, därmed hjälpt

upp det ekonomiska läget, men tyvärr blev det inte så.

Marie Söderberg, den skickliga spelguarden, uteblev i ett par matcher, vilket genast visade sig. Marie blev ju "morsan" i gänget efter Susanne Rosengren, visade nu hur mycket hon betyder för laget. Glädjande är då man hör Marie uttala sig om att fortsätta en säsong till. Bra! Det finns ett härligt go' i den här tjejjen.

När en säsong är överstökad, då börjar alla spekulera i det ena eller andra, vilka blir kvar, vilka försvinner till sina hemorter igen, etcetra...

Ett tungt och krävande arbete ligger på arbetsbordet för att lösa pusslet till kommande säsong...

INGET AVANCEMANG...

Visby Roma gick vidare i hockey, men när kvalserien spelat tre omgångar har det visat sig att man inte är tillräckligt bra. Det fattas en hel del. Jag har sett laget i några matcher, blivit förvånad över att man inte har ett bättre försvarsspel, är mera organiserat försvars- som anfalls-mässigt. Under vissa perioder spelar man riktigt bra, är effektiva, täpper till i egna zonen, men plötsligt verkar det som om man glömt allt, och det håller förstas inte om man har som mål att avancera uppåt något snäpp på nationella "trappstegen". I nuläget verkar det som om Gotland kommer att ha t r e lag i fastlandsspel säsongen 2007-08, tidigare Visby Roma och Sudret som nu kan följas upp med Graip. Ishallens tillkomst i Slite betyder otroligt förstås, ett uppsving, så vad säger att Graip inte kan "blåsa" sånt liv i sin seniorhockey igen att man på sikt kan ta upp jakten på Visby Roma och Sudrets HC.

Graip K A N bli intressant med rätt

satsning! Men t r e lag, jag undrar ändå om det är rätt...

I innebandy spelade Visby IBK bort sina kort och division I-platsen dröjer en säsong till. Minst! Nu börjar det snackas om två lag från Gotland i samma serie, om nu Östergarn skulle klara av kvalet.

Jag tycker så här: Det räcker om Gotland representerar utåt med e t t bra herrlag och e t t bra damlag.

Jag såg Endre mot seriesegraren Balrog (6-7) och Endres spel under de två första perioderna var nog det rentav bästa man presterat sen elitserien nåddes, med tanke på det högkvalificerade motståndet. Okej, det var något av en "äran-match", men ändå viktigt för Emma Larsson & co att kunna prestera inför kommande slutspel som inleddes mot Falun i lördags. Matchen ingav respekt!

ANNA PRICKADE STORFORMEN

Vi har väntat på att Anna Jakobson skulle komma tillbaka i samma strålande form som innan skadan dök upp. Storasyrran Maria Jakobson (grattis till skytteligavinsten) har tagit över, men mot Balrog var Anna riktigt bra, klart landslagsmässig. Här fick tränarduon med "Jocke" Sjöstrand i spetsen ett kvitto på att Anna prickat storformen vid rätt tillfälle, gäller kanske hela laget i övrigt förresten med tanke på vad som visades upp förra onsdagen.

Sara Ekström (Gotlands-flicka) litar i Balrog, även i landslaget, nu i Visby, visade att "slakten är värst" som det heter. Två mål och en assist. Avgörande!

Här fanns plötsligt en trio gotländska spelare som vunnit elitseriens skytteliga de senaste tio åren.

Sara två gånger, Anna och Maria en var. Fantastiskt!

Lika skickligt effektiva som man tycks vara framåt, lika besvärligt har man att täppa till framför egna kassen. Nog sagt! Men okej då, målrikt är intressant för publiken, bara man gör flest mål förstås...

Fotbollsstarten närmar sig med stormsteg, denna säsong utan ett division 3-lag eftersom IFK Visby gick samma väg som andra ö-gång gjort under en följd av år. Fotbollen tappar mark verkar det, men vi hoppas på en ljusning förstås.

36 MÅL FÖRSVANN...

Nya ansikten dyker upp när andra försvinner, som i VIF Gute, vårt "flaggskepp". Ett halvdussin spelare har försvunnit, inta lätta att ersätta trots ihärdiga försök. Borta är ju Anders Lindberg (16 mål i fjol), Alexander Gerndt (11 mål) samt "Fredda" Larsson (9 mål). Alltså hela 36 mål på nämnda trio, inte lätt att få fram lika vassa avslutare, ett problem som man i Visby-klubben är helt medvetna om givetvis. Övriga som stöckit: Oskar Forsström, Stefan Högberg och Daniel Söderstrand (lagt av).

Några nya har man dock fått, och roligt är att "Tobbe" Ahlqvist valt att flytta hem, dock lite oroande om hans skada tål för alla påfrestningar det gäller, träningar och matcher.

Hur som helst, tränaren Stellan Carlsson, har säkerligen upplevt sin tyngsta försäsong sen han nappade på kroken att ta över VIF Gute, denna säsong i söderretan med lag som Frölunda bland annat...

TILL SIST...

Jag satt och såg SM-finalen i bandy mellan Hammarby och Edsbyn på TV. När "Bajen" gjorde 3-0 i andra halvlek var jag närmast övertygad: Det här grejar man! Men, men, av någon oförklarlig anledning började det offensiva spelet sluta att fungera och då var det kört. 4-3 för Edsbyn i "sudden". Det hade varit bäst för bandysporten om "Bajen" vunnit, men, men... Nu återstår i stället att komma underfund med den trassliga ekonomin. Ett SM-guld hade kunnat lätta upp situationen...

På tal om just SM-finaler såg jag 1956 Örebro SK, med Orvar Bergmark och Olle Säaw, möta Bollnäs och där fanns en viss Gösta Nordgren, "Snoddas", som centerhalv. Hjälmars var inte så vanligt då. "Haderian Snoddas" bar en vit keps som mest liknade ett stort paraply. Men oj så stark spelare han var, stenhård i kroppen.

Vi hade varit i Stockholm och spelat pingis i Eriksdalshallen, hann fram lagom till Stadion just innan avslag, och massor av folk och - portföljer...!

När det återstod några få minuter lämnade vi våra platser för att komma bort från all publikträngsel. Då hördes ett jubel, aha 3-1 för ÖSK, men icke. Bollnäs hade kvitterat till 2-2 och 36 sekunder innan slutet gjorde man (Martin "Lillen" Johansson) även sitt segermål, 3-2. "Snoddas" åkte ärevarv, kepsen åkte av, klubban svingades...

På Centralen, i väntan på att få stiga på tåget till Nynäshamn och båten hem till Gotland, kom ett par killar omfamnades och lagom "påstrukna" och bar på en löpsedel: "Bollnäs mästare i dramatisk final".

Få titta så jag, läste, uttalade mig om att vi också sett matchen. Ena killen kramade om mig: "Det hörs att du är en mas...". Nära besläktad dialekt förmodar jag...

På Gotland finns numera ingen bandy vilket är tråkigt, en trevlig sport. Vem minns inte bollsäkra lirare som Kalle Tell (Visby AIK) och Börje Svensson (Roma) och man kunde följa talanger som Kurre Ljunggren, Lasse Edman, Göran Nährström, Göran Nyqvist, Olle Widén och Göran Wallin, bara för att plocka några ur den digra högen. Med rejäl satsning hade även någon ur denna sextett kunnat spela SM-final rentav...

GOTLANDS

TEMA MOTOR sid 13-19

Sannosblad **Lokaltidningen**

v46

**TORSDAG
13 NOVEMBER 2008**

Årgång 7 • Tel 0498-20 30 40 • Fax 0498-20 30 45 • www.gotlandsannosblad.com

HEIDI NIKLASON I LINDE ...

Skånska Huaröd med vackra Linderödsåsen ligger henne varmt om hjärtat. Det är där hon är född och upp-vuxen. När maken Erik för 17 år sedan tog över föräldrarnas mjölkgård gick flyttlasset till Gotland och Linde. Nästan lika länge har hon arbetat ideellt med barn- och ungdomar inom Svenska Missionskyrkan på Gotland, något som i somras renderade henne Gotlands Kommuns ungdomsledarpris.

Läs på sid 4



BLIR DET FC COPA NU?

Mattias Haring (bilden) gjorde några inhopp i division 2 för FC Gute under hösten när man hade problem med skador. Mattias rutin vägde tungt. Undrar hur säsongen 2009 blir, det ryktas om FC Copa...

Läs på sid 31



Sportfamiljen Oscarsson! Pappa Patrik är idrottschef på Gotlands idrottsförbund som fyller 100 år. Han gläds över att döttrarna Sofia och Anna valt idrott, känner sig för i några sporter just nu, men snart specialiserar de sig säkert. Är man sportchef, då förpliktar det. Patrik kom till Gotland 1986, ägnar mycket tid åt ledarskap i badminton, som en hobby vid sidan av sysslan på GI-kansliet. *Läs mer på sid 28*

Oscarsson är namnet!

Idrottschefens döttrar är nu riksklassade i badminton...

LT-Talangerna



Sofia Oscarsson, 15, är "färsk" riksklassad badmintonspelare, kommer nu att specialisera sig på denna sport.

Det förpliktar att vara sportchef på 100-årsjubilerande Gotlands idrottsförbund...

Patrik Oscarsson kom till Gotland 1986, är nu "idrottshövdingen" på ön. Inte alls förvånande då att döttrarna Sofia, 15 och Anna, 12, slussats in på den idrottsliga banan.

Nu är båda riksklassade i badminton. – Men vi sysselsätter oss även med några andra idrotter som fotboll och simning, berättar syskonen.

Text&foto: Lasseman Larsson

Pappa Patrik har alltså visat vägen in på idrottsbanan för sina döttrar. Sofia och Anna har också förstått värdet av att testa olika sporter, för att sen välja ut den de tror mest på, helst vill bli riktigt bra i.

Patrik Oscarsson har ägnat mycket tid åt badminton, skämtsamt kallad "fall-skärmssport"... Nu är det mera fjädrar anamma liksom...

YNGSTA MÄSTARINNA

Sofia blev förra året som 14-åring dammästarinna på Gotland, lär vara den yngsta genom tiderna tror

vi, där annars spelare som Helena Nirs och Anneli Gate (Lawergren) härjat flitigast i toppen många år vad gäller singel, som dubblar. Förresten, hörde ryktas om att duon Nirs-Gate rentav återkommer i årets DM.

– Då blir det givetvis mycket svårare att vinna. I fjol var det enkelt. Vi var bara två spelare med då, skrattar Sofia.

I senaste tävlingen i Tranås lyckades Sofia Oscarsson bli riksklassad i U17. Hon fick sin efterlängta revansch på en skånska, men det satt hårt åt: 28-26 i förlängning!

Anna blev riksklassad förra året i en yngre klass. – Vi är faktiskt sex gotländska spelare som är riksklassade, berättar Anna.

BRA REKRYTERING

Det är tydligen bra drag i öns rekrytering i att få fram skickliga badmintonspelare, men så tränar man också två-tre gånger i veckan under sakkunnig ledning där

A-laget som hör hemma i division 2.

LT har träffat och snackat med flera talanger under en tid, och nu blev det plötsligt ett syskonpar som jag fick en pratstund med inför

över att där finns en miniatyrfotbollsplan med konstgräs alldeles intill skolgården.

– Där tillbringar jag mycket tid, säger Anna.

Familjen Oscarsson bor all-

ningar inför turneringar.

Varför lyckas ni då så bra i nationell konkurrens?

– Vi har vinnarskallar, säger Anna bestämt.

Dåliga förlorare rentav...?

– Njaj, det var nog så förr, nej nu blir vi nog mest lite småurna på varandra, inte låter det gå ut över några motståndare som besegrat oss, säger Anna.

Fortsätt så!

Båda pratar om att kondition och snabbhet är viktiga egenskaper för att lyckas i badminton, är man sen begåvad med även ett visst spel- samt bollsinne, ja då har man hunnit en riktigt bra bit på väg.

FOTBOLL – SIMNING...

Det är nu inte bara badminton som Sofia och Anna känner sig för med. Här är det fotboll i FC Gute och P 18, samt även lite simning med "Picko" Lindberg som poppis tränare.

Men hur blir framtiden tjejer, det bör väl snart klarna vilken idrott ni specialiserar er på...?

– För mig blir det en satsning på badminton, säger Sofia.

Hon har för avsikt att söka in på badmintongymnasiet i Täby.

– Jag spelar helst fotboll, säger Anna. Oscarsson är namnet!



Patrik Oscarsson, idrottschef på Gotlands idrottsförbund, gläds över döttrarna Sofia och Annas framgångar med boll och racket.

en av tränarna är, just det: Patrik Oscarsson.

Visby BMK har tre lag i seriespel, två i nationellt seriesystem och ett i inhemska Gotlands-serien, så här finns tydligen inte bara bredd utan en viss topp också. Patrik är tränare för

ett nytt träningspass i Rackethallen vid Botairlunden där man delar badminton och tennis, och iveren verkar stor bland, inte minst, ungdomen. Glädjande!

Sofia studerar på Solbergaskolan och Anna pluggar på Alléskolan på A 7, gläds

deles bredvid, en hörnsparke sådär...

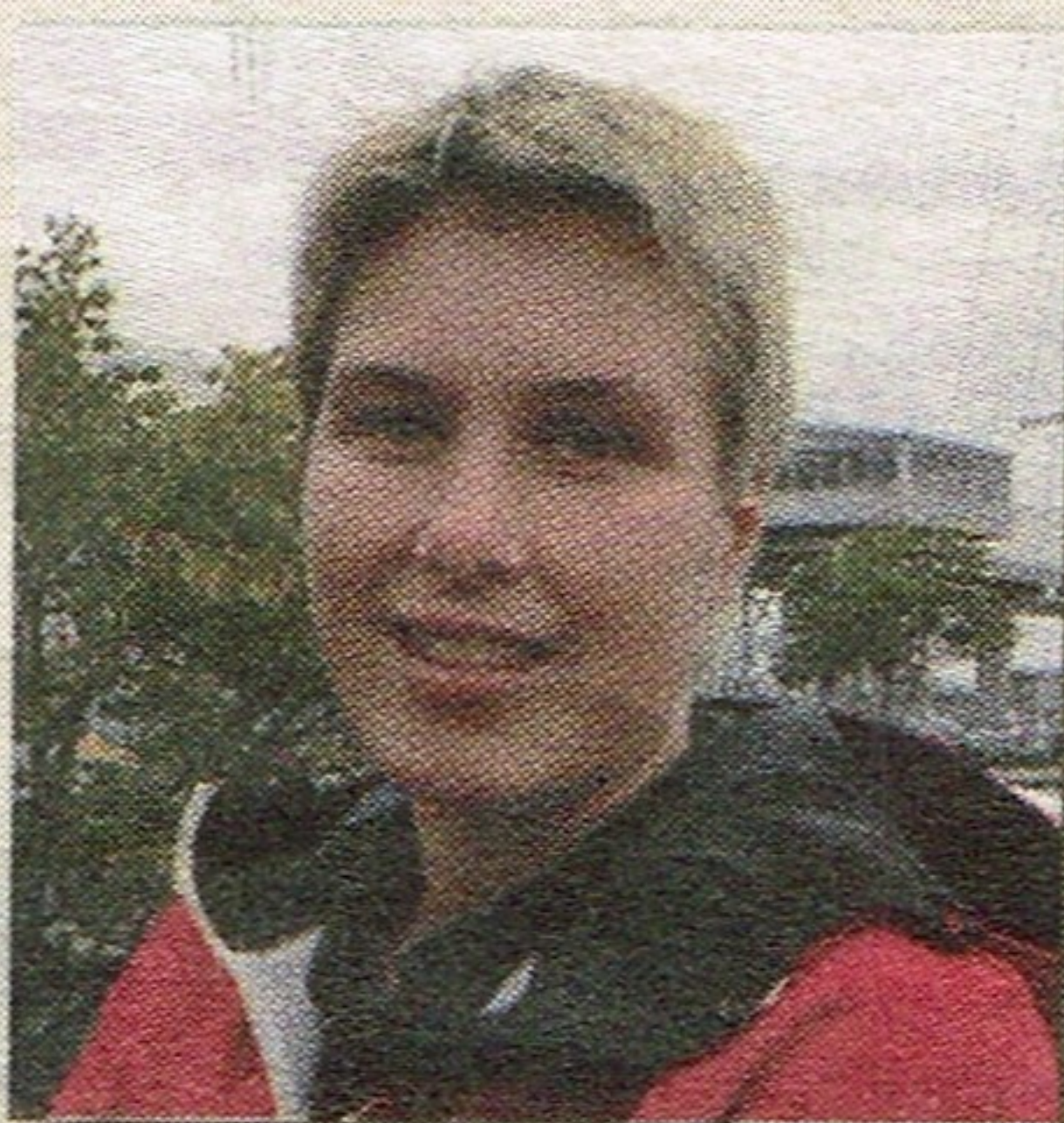
40 BÄSTA I SVERIGE Vad innebär nu riksklassningen Sofia?

– Att vi är bland Sveriges 40 bästa i den åldersgrupp vi klassat oss in i. Det är ju bra med tanke på alla seed-

PROFILEN...

Helena Nirs, 32, har dominerat gotländsk damfotboll under många år, flyttade från IFK Visby till Dalhem där hon blivit trogen. En profil! Helena har prisats som Gotlands bästa vid tre tillfällen, har hotat med att lägga av några gånger har ändå fortsatt.

– Men jag har inte funderat på hur det blir nästa säsong, säger hon.



Profilen

- Hon har vunnit priset som Gotlands bästa damfotbollsspelare vid tre tillfällen: 1997, 2005 samt 2006.
- Hon är, och har varit, Dalhems nyckelspelare under en radda år. Hon har flera gånger hotat med att lägga av, men när en ny säsong nalkats, då har hon ändrat uppfattning.
– Du får inget svar på hur jag tänkt mig inför säsongen 2009 säger hon.
- Hon, det är Helena Nirs, 32.



Text&Foto: Lasseman Larsson

- Nirs, ovanligt namn:** *Min mamma Monica (numera avliden) föddes i Dalarna och gårdsnamnet var Nirs.*
- Yrke:** *Lärare på S:t Hansskolan, kombinerar detta med att vara biträdande rektor i Västerhejde skola.*
- Favoritsporter:** *Fotboll och badminton, men har också testat flertalet andra som pingis och squash.*
- Badmintontiden:** *Oerhört intressant, tog ett flertal DM-guld i singel, mixed och dubbel.*
- "Racketlon":** *Kul och annorlunda grej, gällde racketsporter, blev tvåa i Sverige.*
- Fotbollsklubbarna:** *Började i IFK Visby, sen blev det Dalhem.*
- Roligaste fotbollsåret:** *Studerade i Gävle, var pendlare, Dalhem vann tvåan och gick upp i ettan med Björn Engström som tränare.*
- Tråkigast med fotbollen:** *Åkte ur tvåan, vann dock trean direkt efter 17 raka segrar, men föll i premiären mot P18 hemma (3-5).*
- A-lagsdebuten:** *Oj, kan väl ha varit 15-16 år, men minns inga detaljer, men spelade nog mittfält eller var kedjespelare, men i övrigt, nej...*
- Hur många mål som mest i en match:** *Åtta i en DM-match mot IFK Visby.*
- Ser på gotländsk damfotboll:** *Det finns potential, bara vi kan enas om vilken målsättning vi skall ha. En bra organisation är ett måste, kan bli bra med P18. Samarbete är nödvändigt.*
- Gotländsk fotboll i stort:** *Tråkigt att FC Gute åkte ur ettan, har det besvärligt, och det tycks ju inte finnas resurser för att värva hit spelare heller.*
- Finaste priset:** *GA-trofén.*
- Gotlands tio bästa genom tiderna:** *Tycker att man borde haft en dam- samt en herrlista.*
- Vem är nummer 1 i dina ögon:** *Vladimir Kapustin. Outstanding!*
- Bästa med Gotland:** *Lugnet och naturen.*
- Det sämsta:** *Kommunikationerna, avståndet till fastlandet.*

Nu lanserar vi
Green Edition



Köp till Svanenmärkt braskamin från NIBE inkl. montering för endast 995,-**

Nu lanserar vi Green Edition - ett hus för framtiden!

Ett 1-planshus om 144,6 kvm utrustat med från- och uteluftvärmepumpen NIBE Fighter 640P och andra energibesparande funktioner.

Välkommen till LB-hus Visby

För all information om Green Edition eller våra andra arkitektritade hus, kontakta oss på 0498-27 00 35

Hangarvägen 2 VINGEN Öppet: Vardagar 11-16

LB-HUS

lbhus.se

Optimal living

*anser beräknad energiförbrukning för uppvärmning och varmvatten i Helsingborg/Malmö
** gäller endast för Green Edition och tom. 081231



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Avspark!
Fotbollens allsvenska "kickades" alltså igång under påskhelgen. Jag håller på AIK, glömm inte alla frågor jag fick inför säsongen 2006. Jag yttrade då: "Allsvenskan kommer att gå i bokstavsordning..."

Underförstått: AIK vinner och Örgryte samt Öster gör sällskap ur societeten. Det stämde närmast till hundra procent. Nu var det bara så att Elfsborg (ex-guten Stig "Budda" Bodin, Visby AIK spelade där en gång i tiden, lyckosam och stark avslutare) lyckades snuva "gnaget" på guldets på själva mållinjen. I sista matchen! Ett självmål av AIK i näst sista matchen, därtill på övertid (92:a) blev ödesdigert.

AIK blir intressant igen, nämns av expertis som en av huvudkandidaterna där man annars har Malmö FF som favorit, men där även regerande mästarna Elfsborg får många röster. AIK blir väl en outsider... tror jag, vilket man inte var förra året som nykomling.

BLICKAR MOT GERNDT

För oss gotländska intresserade av fotboll riktar blickarna mot just AIK den här säsongen. Vi har ju Alexander Gerndt (i fjol i VIF Gute) i laget. "AG" har fått fin kritik i de matcher han spelat, har gjort mål och under lägre i Portugal inför seriepremiären kunde man i rikspress läsa om lovorden han fått från assisterande tränaren Nebojsa Novakovic.

Förresten: Hej Ingvar "Cowboyhatten" Andersson, roligt med minnesbilderna i krönikan från ländet i Barlingbo IF.

Tränaren Rickard Norling och sportchefen Ola Andersson har tidigare uttalat sig om Gerndt, som värvades till AIK, som har en drös spelare att välja bland. Men Gerndt finns klart

med i bilden, huruvida ha redan fått chansen (AIK-Kalmar i måndags) på bänken eller som inhoppare stod inte klart när den här krönikan författades på skärtorsda'n.

Om AIK har det välbeställt med en oerhört stark trupp så är det raka motsatsen i Gerndts moderklubb i VIF Gute. Truppen är rejält försvagad jämfört med 2006, har tappat ett halvduzin spelare, fem av dem givna i startelvan förra året, inte lätt att ersätta. Man åkte ur cupen mot ett division 2-lag direkt (0-2). Det var andra takter i fjol då man utklassade Bollstanäs, besegrade Ljungskile och Örebro SK och sen föll mot Kalmar FF efter straffspark i förlängning.

PUSSEL - LAGMORAL

Tränaren Stellan Carlsson kan bara göra det bästa av situationen, är på det klara med att det blir: TUFFT! Nu måste det få ta sin tid att "pussla" samman bitarna och försöka bli en så stark lagenhet som möjligt, och här gäller att lagmoralen, som varit ett kännetecken tidigare, blir bra. Det börjar brännas - snart seriedags!

Glappet mellan VIF Gute och övriga gotländska herrlag är stort - ettan mot fyran! Vad jag hört så tycks "Allgotländskan" bli klart mera oviss och spännande än tidigare. 2004 rasade Visby AIK iväg tidigt och lämnade övriga lag på efterkälken, likadant med IFK Visby 2005. Hur det sen gick för de två i trean känner vi alla till. Vemodigt!

Favorit i fyran, tja finns det någon över huvud taget? Träningsmatcherna har varit upp och ner. Det som fick mig att haja till liksom var Hangvars 7-1-vinst mot degraderade IFK Visby. Fredrik Johansson & co i Hangvar har under årens lopp varit laget upp och ner, varvar kanonmatcher med sämre agerande. Medgångsgång! Varningen

kan nog vara befogad, men klart är väl också att AIK, Dalhem och Klintehamn, är en trio som bör vara med i toppskiktet, liksom även IFK Visby väl...

På damfronten tror jag stenhårt på att Dalhem återtar den förlorade division 2-platsen, blir oerhört besviken annars. Björn Ahrling som nygammal tränare fick ju över målsprutan Rebecca Martis som höjer lagets kapacitet väsentligt, och i övrigt finns sån rutin att Helena Nirs & co med lätthet bör springa hem trean.

Rebecca och unga talangen Mikaela Hansson-Leveau blir spännande. FG/KIK och P 18 kanske kan störa i någon av derbyfajterna, framförallt blir det nog "Rolle" Ahlvin's FG/KIK-tjejer som kan lyckas. P 18 tappat spelare år efter år, har dock en stark ungdomssida att luta sig emot, men när skall man egentligen lyckas rejält, där ettan var målet för fyra-fem år sen. Nu är man mil från densamma.

THOMAS - VILKEN KILLE

Fotboll okej, men vad jag mest gläds åt just nu är Thomas Lövkvis, 23, framfart på hojen. Hans seger i senaste proffsloppet kom inte som en chock direkt, men ändå överraskande. I lopp efter lopp samlar Thomas på sig rutin och erfarenhet och senaste framgången, därtill i ett högst proffsigt sällskap, gör ju att han nämns med allt större respekt i cykelkretsar världen över. När loppet sänds i Tv sitter jag oftast klustrad, och varje gång nämns Thomas Lövkvist och varje gång snackas det om - GOTLAND! Vilken PR den här killen gör, något att sätta extra värde på förstås. Ge honom en uppskattning från kommunalt håll när han dyker upp på "kobben" igen. Thomas är värd all uppskattning!

På tal om Tv, har just kollat in VM-simningarna i Melbourne, och varje

befinner sig utanför straffområdet när han rullar bollen sin omkrets. Så skedde nu också. Alltså helt regelrätt mål. Jag kom att tänka på det här när Gunnar Gren praktiserade samma grej i Italien. Aha, den kanske man skulle prova på Gotland också...

Jag spelade i Visby IF ett par säsonger innan sammanslagningen med VIF Gute. Man fick använda tre A-lagsspelare i B-laget på den tiden. Vi mötte Roma B på Klostervallen. Jag och Jerker Jerneheim enades om att försöka med den varianten, om vi lyckades leda matchen klart förstås. Det gjorde vi. Vi fick straff. Jag stegade fram, lade bollen tillrätta, spelade den snett framåt och där dök Jerker upp med en breddsida i "fel" hörn för Roma-målvakten som var Erik

"Eka" Jonsson.

Domaren visste först inte vad han skulle blåsa för, men mitt snack och påpekande om Gunnar Gren fick honom att ändra sig... Han blåste - MÅL! Kuriöst nog gjorde "Eka" likadant när Roma A träningsspelade mot Hoburg på Lärkparken. Straffen sköt Lasse Edman rakt upp i krysset med sin härliga vänsterfot.

Vad jag hört lär Berndt "Kalmar" Järnhem ha gjort samma sak i en match för Visby AIK. Men vi som lyckades på Gotland slapp dock böter för våra "tilltag", å andra sidan hade vi ju heller inga slantar från klubben, mera glada att vi i alla fall fick låna tröjor, byxor och strumpor...

gång när svenska flaggan och namnet kommer i bild, då tänker jag: "Nu vill jag se Ida Sandin i ett stort mästerskap".

De två Visby-ungdomarna får vi helt säkert höra talas om framöver, det är jag övertygad om. Thomas Lökvist är där redan!

ALDRIG MÄTTAD

"Toggan" Bendelin till Malmö! Den här Gotlands-födde hockeytränaren tycks aldrig mättas av sitt jobb. Han har tagit massor av skär i en rad klub-

bar, stora som mindre, och senast tog han svenska JVM-laget till en fjärdeplats, snuddande nära bronspeng. Nu en ny utmaning: Malmö, Percy Nilssons klubb, som dråsade ur elitserien, men som tar nya tag. Jag trodde inte att Malmö skulle missa kvalet, jag trodde heller inte att Linköping skulle vinna fyra raka matcher mot Färjestad i SM-semifinal och gå till final.

För många år sen följde jag Roma till ett kval mot Linköping borta. Det blev 6-3 till Roma, då tränat av just "Toggan" Bendelin, och sen var han ju även tränare för Linköping, känner säkert en hel del för laget ännu skulle jag tro.

I övrigt konstateras att det blev tvåstopp för innesporter på ett relativt tidigt stadium där ledare och spelare spände bågen högt inför säsongen, men inte alls levde upp till förväntningarna. En hög målsättning, okej, men nu visade det sig att man inte nådde hela vägen fram. Det gäller basket, innebandy och hockey framförallt.

Det fattas något!

www.visbymotorcentral.com

FAVORIT I REPRIIS

KANGOO SPECIAL



6 kvar!
~~6~~ Renault Kangoo 1.2 16V (95 hk) Euroline -04
 Färger: bl.a röd/blå/grå metallic
 Mil: 3.000-7.000 mil

ENHETS PRIS 97.000:-

RENAULT BILLEASING/FÖRETAG

998:-/MÅN

Första förhöjd hyra 16.000:-, 36 mån, restvärde 34.198:-, Exkl. moms.

RENAULT BILLÅN/PRIVAT

1.258:-/MÅN

Kontant (eller som inbytesbil) 20.000:-, 72 mån. ränta 5,50%. Inkl. moms.

PRESENTKORT PÅ KÖPET!
 Gör en rolig affär på en av våra 6 kvarvarande begagnade Renault Kangoo. Vi säljer ut dom till ett mycket bra enhetspris! Dessutom får du ett presentkort på 7.500 kr hos Snicken/Järn AB Södertorg.

Erbjudandet kan ej kombineras med andra avtal eller rabatter

JÄRN AB SÖDERTORG

7.500:-

AB VISBY MOTORCENTRAL

Direktel. säljare: Björn 0498-20 52 03, Rune 0498-20 52 05
 Lummeundsv. 9, tel.vxl 0498-20 52 00.

TILL SIST...

Fick böter (!) för mål på straffspark...

Man slutar aldrig att bli förvånad.

Martin Ericsson, svenskt proffs i danska Brøndby i fotboll, tog fram sin specialare när laget mötte Vejle och ledde med 2-0. Det blev 3-0, men frid och föjd, nej då, inte alls...

Brøndby-tränaren Tom Köhlert ogillade vad han såg, tyckte att Martin borde ha skjutit själv och inte passat till en medspelare. Han fick böta 625 svenska kronor. Kitsligt! Den här varianten är, skall sägas, inte direkt vanlig, men helt korrekt enligt regelboken. Det gäller för straffskytten att kolla in så att medspelaren



"LASSEMANS KLACKSPARK"

KONGRESSHALLEN i Visby har alltså invigts med pompa och ståt.

Jag vet att många varit emot detta bygge, men nu finns den där och då är det väl bara hoppas att besökare fyller denna och löser alla ekonomiska bitar, att Gotland ges ytterligare PR.

Jag åkte förbi Gutavallen häromdagen och bredvid skylten VIF Gute-Torslanda fanns texten: "Gotlands kommun satsar på idrotten...". Lever man upp till detta...?

Det kan ju vara lite vilseledande med tanke på vad som hänt med två idrottsplatser i Visby: 1. Flitigt utnyttjade Norrbacka-planen försvann, 2. Speedwaybanan vid Galgberget som skall gå samma väg.

Detta är bedrövligt illa, låt mig genast slå fast detta.

Varför bygga just där det finns befintliga idrottsplatser, därtill flitigt använda? Det finns ju andra ställen att bygga bostäder på runt Visby med omnejd.

Vad blir nästa projekt?

"PIGGES" MULTIHALL...

Vi är många som under flera år förespråkade för en IDROTTSHALL i Visby med mått som kan ta emot SM och dylikt.

Minns då driftige "Pigge" Werkelin uttryckte sig om en MULTIHALL där man samlar allt under ett och samma tak. Man borde kanske från kommunalt håll lyssna mera på vad denne idérike och kreativa människa kommer med för synpunkter.

Idrotten har en viktig roll i samhället, socialt inte minst. Att få ungdomar in på idrottsbanan i organiserad form betyder helt säkert ett bättre samhälle att leva i.

Nu läser vi dagligen om förstörelse och klotter hit och dit, ungdomar som saknar något vettigt att hitta på. Nu görs en massa sattyg i stället som kostar ofantliga summor.

Idrotten är fostrande, med mera förståelse från kommunalt håll, en MULTIHALL exempelvis, och ungdomen skulle få en samlingsplats och en mera meningsfylld sysselsättning.

Alltså: En hall där simbassäng och annat finns inrymt, borde prioriteras NUMMER 1 nästa gång det skall planeras.

Skolornas slitna gymnastiksal där idrott bedrivs (elit inte minst...) håller inte måttet, vare sig för utövarna eller för den publik som betalar för att se kvalificerad sport på högsta nationella nivå.

MARIA ROTH, HEJDE...

Det är alltid roligt att skriva om elitdrottare i Sverige som har sina rötter på Gotland. Maria Roth, 27, har vi läst om och kollat på Tv vid åtskilliga tillfällen. Hon är tjejen som alltid ställs i förgrunden genom direkt viktiga mål i avgörande situationer.

Maria har sina rötter i Hejde och därifrån kommer mamma Gudrun.

Jag minns den här skickliga hockeytjejen då hon som 15-16-åring var på sommarhockeyskola i Visby ishall. Jag träffade henne, skrev lite om henne.

Nu är hon riktigt S T O R!

• Vid OS i Turin 2006 gjorde Maria Roth det avgörande målet mot USA som direkt bäddade och gav Sverige ett något oväntat OS-silver efter omöjliga Kanada.

• När SM-finalen avgjordes för några veckor sen så var det Maria Roth som blev matchvinnare för sitt AIK.

• Nu har VM avgjorts i Kanada och då blev det brons för "Hejdetösen", också efter ett vinstgivande mål som betydde 1-0 mot Finland 2,30 in i slutperioden.

Det finns ingen som betvivlar att Maria Roth är Sveriges bästa och hetaste hockeytjejen, en jagad lirare, som i trängda situationer ställer sig rätt i positionerna, gör - MÅL!

Jag ringde upp och grattade till alla storfina framgångar. "Tack så mycket. Och jag skall givetvis till Gotland i sommar för att hälsa på samt koppla av och ladda inför kommande säsong".

NÄRA HÅKAN LOOB

Maria Roth skaffade sig en gedigen hockeyutbildning under de fem åren på College i USA. Nya kontakter lär säkert tas med henne, och blir det ett tilltalande kontrakt, ja då tänker Maria ta sig en stark funderare om framtiden.

"Jag trivs väldigt bra i AIK", hälsar hon.

Det var nära att Maria hunnit ikapp Håkan Loob (Färjestad) svenska rekord på 76 poäng säsongen 1982-83 fördelat på 42 mål och 34 assist.

Maria noterades för 73 poäng efter 33 mål och 40 assist, slog därmed

närmaste AIK-spelare, Nanna Jansson, med bred marginal. Hon hade 44 poäng...

Damhockeyn på Gotland då, jo i år för första gången i nationellt seriesystem (division 2). Ungdomar stormar fram, som en 10-åring i Alltvåan vid namn Julia Åberg i Traneberg. Det väckte kritik från Svenska hockeyförbundets Christer Englund som ogillade att så unga spelare fick chansen.

Julias mamma var av annan uppfattning, uttryckte sig så här: "Klart att tjejen skall få spela seniorhockey, där storleken och inte åldern, är viktigast...".

På Gotland saknar också ålderskillnaden betydelse, för vad skall man tro när Sudret HC:s äldsta, Carina Mårdbrink är 48 och yngsta spelaren i samma lag, Hanna Rylander är 12 år.

Måndagen 26 februari klippte jag ur den tabell där Sudret deltog, och hittade följande (unika...): Sudret var mittengång på 15 poäng och sist var Katrineholm med följande föga upplyftande tabellrad: 16 16 0 0 12-233 0 poäng.

Förresten Carina & co, skulle ni inte kunna försöka och locka med Maria Roth att leda något träningspass, allt för att höja intresset för damhockeyn på Gotland i allmänhet, Sudrets i synnerhet.

På tal om åldrar så drar sig många klubbar för att släppa fram en talang allt för tidigt, trots att spelaren i själva verket håller den kapacitet som krävs. Jag vill minnas att Peter Dahlqvist bara var 15 år när han gjorde allsvensk debut för Örgryte i fotboll...

TILL SIST...

Rulle Eriksson på Gråbo! Häromdagen kom Peter Loob hem till mig med ett kuvert med mitt namn och Lokaltidningen. Jag språttade med spänd förväntan upp detta. "Vad kunde nu det här vara för något...". Jo flera intressanta klipp från en "Gammal Hemse BK-are".

Här fanns gamla lagbilder med Hemse BK och jag kände faktiskt till flera av alla de härliga kämparna från sent 1940-tal till 1950-tal. Vem minns inte "Rajan" Hernrud, eller Lennart Appelgren, eller Bror Fredriksson, eller Harry "O:et" Olsson, eller Kurre Korsman, eller "Sunarna" Nilsson (charkuteri-Sune och frisör-Sune) för att nämna några ur lagbilderna.

HBK hade också profiler som "Berra" Green, Matti Jussila, "Chasik" Häglund med flera och Lasse Svensson fanns oftast med på ett hörn som pådrivande ledare.

En bild föreställde Sudrealiansen som mötte Öland i fotboll tagen 1950. Där kände jag genast igen spelare som "Chasik" Häglund, Kurre Korsman, Nisse Budin, Sune Nilsson och Bror Fredriksson. Jag skall vid tillfälle även försöka spåra vilka de andra var för 57 år sen...

Citat på baksidan av en bild från HBK:s 70-årsjubileum: "Hej på dig klacksparkare. Jag vill tacka för alltid intressanta krönikor i LT samt för underhållningen från din aktiva tid på fotbollsplanen..."

De här orden värmde dagarna efter att jag blivit utskriven från Visby lasarett där jag låg inne under hela påskhelgen, och missade familjemiddagen där frugan hade årsdag påskafton.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Gotlands flaggskepp i fotboll håller på att sjunka...

VIF Gute har det slitsamt värre i söderretan. En liten ljusning i torsdags dock då Skärhamn bortaslogs med 1-0. Men ännu har man inte nått upp till ytan, alltså kommit över det förhatliga nedflyttningsstrecket.

Plötsligt har annars så hemmastarka Visby-laget blivit bättre borta. Väst kustens arenor passar tydligen bättre än anrika Gutavallen.

Nu med facit i hand kan ju konstateras att de två vinsterna tagits i Göteborgs-trakten: 1-0 mot Trollhättan och likaledes 1-0 mot Skärhamn.

"Borta bra men hemma bäst", stämmer alltså inte vad gäller Stellan Carlsson lirare som så här långt upplevt en säsong man kanske kunde ha befarat, med tanke på alla tappade spelare, men något som man inte, i sin vildaste fantasi, trott skulle inträffa.

Nu är man där i "träsket", där allt nu bara kan bli till det bättre. Det krävs många kraftsamlingar typ den mot Skärhamn där vilja och motivation gav tre synnerligen viktiga poäng.

POÄNGLÖSA HEMMA...

På tal om senaste matchen så har Skärhamn ännu inte vunnit hemma, sak samma med VIF Gute som är poänglöst på "Vallen". Tänka sig!

Pressen på laget skulle släppa om det kunde bli någon vinst ytterligare med det snaraste, åtminstone poäng så att det mentala "spöket" lättas upp.

Hur som helst, VIF Gute har ännu mycket att bevisa.

Sex förluster av spelare blev några för många har det visat sig. Luckorna har inte fyllts på det sätt man hoppats och önskat sig.

Spelare har tagits hit, testats, åkt hem igen. Det började i fjol som-

ras med de två spelarna från Göteborg, fortsatte med ett par College-spelare från USA, sen ett par ryska talanger. Men ingen i sextetten finns i Visby-laget, lär dock ha kostat en ansträngd klubbkassa några tusenlappar...

"Tobbe" Ahlqvist återvände till Gotland och VIF Gute, lämnade ön som lagets skyttekung. Nu har åtta matcher spelats och "Tobbe" har bara varit nära nätkänning. Ännu mållös...

Nu har "Dante" Engström iklätt sig rollen som lagets skyttekung, mittfältare/mittback. Jag har alltid gillat begåvningen "Dante", som nu pricksäkert satt två frisparkar, har gjort tre av de sju målen. Teknisk, listig, oöm med bra bollkänsla kännetecknar "Dante". Han är lika bra i bowling och innebandy, samt -VARPA!

LYCKA I ANDRA KLUBBAR

Samtidigt kan jag inte sluta tänka på spelare som fostrats i klubben, som nu gör lycka i andra klubbar: Vi har Alexander Gerndt i allsvenska AIK, Jon Rytterbro och Hjalmar Bertwig i Sirius i superretan, Andreas Haglund som snart lär vara med i IFK Norrköpings startelva och senast såg vi Marcus Nobell i Värnamo (utlånad av Öster) sänka VIF Gute med sina tre "vakna" mål (4-1).

Tänk om dessa funnits i laget nu, eller om sextetten som försvann (fem givna i startelvan) i fjol stannat, då hade VIF Gute med all säkerhet varit "Top 3", utopi dock, i föga märkvärdiga söderretan. Nu är det dock inte så, bara hoppas att trenden vänder uppåt för laget, att "flyktingarna" fortsätter att göra bra ifrån sig i sina respektive fastlandslag, kanske återvänder någon gång... Vad säger att inte VIF Gute nästa säsong har fyra (!) allsvenskar fostrade i egna leden: Gerndt, Rytterbro, Bertwig och Haglund.

Dessutom: Det skall bli oerhört intressant att följa Marcus Nobell och hans utveckling, där Öster nog kan få det besvärligt att behålla sin talang, ett Öster som dråsade ur allsvenskan, som i nuläget är på väg ur superretan också. Det går snabbt när det börjar rulla på...

Jag ställer mig frågan då och då: Tar VIF Gute egentligen vara på sina talangfulla ungdomar, att uppföljningen sker på det sätt som borde göras, och vad ger det för signaler till "morgondagarna" i pojklagen?

Andreas Haglund hamnade i Färsund i fjol, borde han inte ha tagits vara på bättre, kunnat vara en i A-truppen. Det känns lite onödigt att så billigt släppa talangerna ifrån sig. Det räcker inte med att klappa sig för bröstet och utbrista: "Han kom i alla fall från oss..."

Okej, spelare söker sig gärna bort för studier etcetra och kanske är Visby-klubben nöjda med att vara plantskola likt Brommapojkarna som äntligen gick till allsvenskan, där sejouren där dock ser ut att inte bli mera än ettårig...

"NI ÄR INTE BÄTTRE"

GT:s Per Wallstedt "hyvlade av" VIF Gute rejält i en krönika för en vecka sen med rubriken: "Ni är inte bättre än så här Gute..."

Det hördes också röster som: "Dags att byta tränare nu!"

Nu kan vi ju inte skylla på tränaren med tanke på att tomrummen efter spelare inte fyllts som tänkts. Kanske kom vändningen mot Skärhamn. Nu har man också insett att något måste göras, förstärkningar kallas in, och det finns säkert ex-allsvenskar, inte minst, som skulle vara roade av att flytta till Gotland och hjälpa VIF Gute. Några cupfester typ dessa i fjol fick vi aldrig uppleva i år. Varför Svenska cupen förresten, är den något att ha, borde man inte sluta

med denna? Tidigare var det folkfester när ett allsvenskt lag besökte någon liten "by" i landsorten som har ett fotbollslag, tycks inte vara så längre. Vi har blivit bortskämda. En annan sak: Ändra säsongen i Sverige med början på hösten och avslutning på våren med cupfinal och kvalspel under trevliga väderbetingelser.

Jag såg för några år sen AIK-Djurgården i en cupfinal på Råsunda. I snöblask - allmänt ruggigt väder! I november!!!

Jag såg VIF Gute tränings spela mot AIK i lördags (0-8) och bara 600 besökare. Varför så vansinniga entréavgifter?

VAD SKALL HÄNDA?

Speedway och Bysarna, tja vad skall man egentligen tro om framtiden? Finns den? Den anrika banan på Galgberget skall väck i år, då försvinner samtidigt en dryg 50-årig epok med VM-kval, SM-guld, och massor annat med Bysarna i huvudroller.

I dag ser det närmast nattsvart ut. Serielaget tycks inte ha något att hämta i serien, detta en tid då Bysarna äntligen (!!!) fått snurr på den ungdomliga verksamheten, men jag tror att det är 8-10 år för sent.

Kommunen "kör in" 1,5 miljoner kronor för anskaffande av ny speedwaybana. Just nu tycks det räcka med en knattebana... Och nu hörs också initierade röster om att man kanske inte har ett A-lag säsongen 2008.

Jag inbillar mig att svensk speedway totalt sätt går en mycket tung framtid till mötes, jag vill inte tro det, men det ges faktiskt vissa signaler åt det hållet, gäller inte enbart Bysarna, Gotland alltså.

Jag blev närmast chockad då det "kablades" ut att Gotland Grand National skulle ställas in i brist på ekonomiska resurser. Nu räddat!

TILL SIST...

Jag har stöttat och hjälpt till med att marknadsföra Korpen i orientering under sådär 40-talet år. En tävling som legat mig varmt om hjärtat när man fått jobba ihop med profiler som Sune Andersson, "Robban" Ahrling, Alvar Olin, Sven Bjuvhammar, Gösta Löfqvist, Hasse Carlsson, Bengt Malmberg, med flera...

En gång fick jag frågan från Bernt "Bison" Nilsson att springa i Korpen, han, jag och Holger Daun (svensk mästare i boxning).

"Du behöver bara hänga med, jag sköter karta och kompass", yttrade sig "Bison". Nåväl, det gick nu inte så bra för oss. De glömde därtill bort mig inför sista kontrollen, hamnade i mål i stället och speakern Alvar Olin undrade: "Vad har ni gjort av Lasseman"? Jag hämtades med bil...

Nu när Korpen åter avgjordes på västkanten (den hör hemma där) så tog jag mig till VOK-stugan, och på plats var även "Bison" i ett av 2-mannalagen.

Festen då det var 2 000 deltagare var väck. Nu kom 100-talet i ett fantastiskt skönt väder. Nu undrar man om Korpen någonsin kommer att leva upp till hur den var förr. Tävlingsledaren Kaj Wirén (VOK-ordförande) stack fram hakan och menade: "Vi skall ha 500 nästa år"! Bra med denna optimism, men jag undrar ändå om det kan bli en sån utveckling.

En sak måste man dock tänka på: Sänk anmälningen, ta inte 100 kronor för en tävlande att roa sig i skog och mark mellan skärmarna under någon timma. Korpen skall vara PR för orientering!

Gotlands orienteringsförbund, som bär huvudansvaret, måste tänka om. Det gnyddes hit och dit bland tävlande för en dryg vecka sen om att det var för dyrt. Men, behåll Korpen på våren, ändra inte till det sämre en gång till...



"LASSEMANS KLACKSPARK"

FÄRÖ!

Denna fantastiska plats, där kändis-tätheten är stor.

Bergman – Palme...

Jag var stolt över att få följa med redaktören Göran Mattsson till en filminspelning där med Ingmar Bergman som mästeregissör, Färö-bo sen många år.

Bergman tog hand om oss på bästa sätt, och bland "skådisarna" fanns Max von Sydow och hela "köret" av Bergmans favoritskådisar.

Jag är själv en älskare av Färö, bilar gärna till Färösund och tar färjan över.

Det har under årens lopp blivit så att man också gjort en hel del sportreportage på Färö, så nu blev det "På Spåret" Färö som skulle gälla.

Jag (familjen) fick en tidig kontakt med 9-barnspappan Herman Östergren vid Sudersand, en riktigt stor och präktig idrottsfamilj skulle det visa sig. Här finns SM-meriter i några idrotter, varpa inte minst och vad hade hänt om Jan-Erik Östergren, en av "sorkarna", kommit över till fastlandet i tidig ålder? Skidåkaren Janne hade blivit landslagsman, tro mig.

Allan, Olle, Kjell, Conny, Liselott "Britten", Majvor och "Madde", såg till att Östergrens blev den stora kändisfamiljen.

"MADDES" FYRA GULD

Minns en gång då varpa-SM avgjordes i Visby 1978, då var "Madde" (gift med en annan varpaentusiast, "Gugge", har flera SM-guld) nära storslam, tog fyra av de fem titlarna under SM-veckan i Rävången i Visby. Missen kom i par, utslagen av – "GUGGE"!!!

Under senaste besöket för ett par veckor sen avgjordes "Färövarpan" för tredje året i rad, nu med 100-talet kastare i tryckande hetta på sönderbränt underlag. Men bra kastning!

Varpan på Färö har fått ett verkligt uppsving, mycket Benny Brobergs

förtjänst, en drivfäder. Förresten, när par-DM avgjordes för en månad sedan stod Benny där som vinnare mycket sensationellt och roligt var att dottern Erika var parkompis. Lycka det!

Bennys pappa Bertil, stor vän av varpa han också, tog också vara på chansen att få kasta varpa på hemmaplan.

Jag kommer osökt att tänka på då "Bungevarpan" avgjordes i Bunge-muséets närhet. Då härjade Normännen i prislustornas övre skikt med Gustaf, Erik och Uno, ja här måste även Hasse Karlström nämnas, något av en stillkastare.

Uno var åt det speciella hållet, lugnet själv, alltid småleende, oavsett det gått bra eller mindre bra. Jag har ett härligt minne från SM-et i Stånga 1975. Det sattes två svenska rekord i centimeterkastningen den gången: 1. Uno Norman, Bunge 132 cm, 2. Solveig Löfgren, Roma 223 cm.

AGES SMÅPRAT...

Kollegan Age Franking småpratade med Uno under själva kastningen, något som Uno inte tycktes störas av det minsta, något vi skojade om efteråt när segerintervjun skulle göras...

Färö och idrott, tja en av de stora profilerna var förstås Erik Hammarström vid Langhammars, en strålande skicklig skytt, en verklig krutgubbe, numera avliden. Jag ville träffa (!!!) honom för ett skyttesnack om då han vann en stor riksskyttetävling. Han visade upp sin fina buckla, och på frågan om en bro mellan Färösund-Färö svarade han utan betänketid: "Aldrig en bro, för då måste jag ju låsa dörren när jag är ute och fiskar...". Om Erik läste när han stack iväg till någon skyttetävling på "storlandet" kan jag inte svara på. En fantastisk karl.

En gång vid ett jubileum med "Punschpokalen" i skytte, arrangerad av KA 3, var det stor baluns på KAmässen på kvällen. Jag var ditbjuden.

Erik var flitigast på dansgolvet, höll sig kvar där så länge orkestern spelade till fram på småtimmarna...

Bland skytteprofiler måste Birger Larsson framhållas och bröderna Hertzman, Kent och Anders, har gjort en hel del, med ungdomsskyttet inte minst.

TEAM ÖSTERGREN-BODSTRÖM...

På tal om Östergrens så var yngsten Conny en stor talang i fotboll, testade bland annat för VIF Gute, gjorde det bra, men sen blev det Kappelshamn. Sommardag spelades det lite "lattjomatcher" på idrottsplatsen, en fin tradition, och det är Conny ihop med före socialministern Thomas Bodström (f d allsvensk i AIK – nu fick jag det sagt också...) som håller i trådarna. Bodström sviker aldrig Färö med sin familj och där drar han och Conny gärna igång fotbollsskola sommardag. Poppis!

Tennistävlingarna missas heller inte! På tal om fotboll så är Hasse Rosengren bosatt på Färö, ordförande i Gotlands fotbollförbund, som nu jobbar med flicklandskamp Sverige-Tyskland på Gutavallen i oktober. Men vad händer med Färösunds lag i allgotländskan (fyran) kan man undra? Där är Hasses son Håkan tränare...

Gunnar Sunneborn (friidrottssetet Mattias pappa – numera avliden) fick jag en första kontakt med i en fotbollsmatch på Färösund ip., som då var omgärdad av tegelröda löparbanor med sarg kring. Han "punktade" mig under hela matchen, så den glöms inte. Jag var irriterad över "uppvaktningen". Senare blev Gunnar domare och även frilansare på GA-sporten där jag var verksam. Vi hade roligt många gånger när den här "incidenten" ventilerades för så där dryga 40 år sen.

Färö, dit återvänder man gärna!

TILL SIST...

Kreative Pigge Werkelin blev åter rubrikernas man.

När det skrevs om att denne entreprenör överväger att driva företag på Gotland, då blev det ett himla liv.

Jag reagerade häftigt över tjuvset kring hans 40 villavagnar på Snäck, få stå kvar, eller tas bort...

Jag har alltid hyllat Pigge, inte minst då han gick ut och tyckte till att Gotland borde ha en multihall för idrott. Det här visar att Pigge också visar intresse för den gotländska idrotten, att leva upp till "Gotland idrottens ö".

Jag hoppas att Pigge Werkelin gör en insats och själv bygger multihallen. Jag har tidigare skrivit om att en tredjedel av öns befolkning finns med i idrottsrörelsen, men att det ännu saknas en ändamålsenlig – IDROTTSBALL! I mitt (och många andras har jag förstått...) tycke viktigare än att bygga omtalade kongresshallen.

En multihall borde prioriteras, där man samlar en rad idrotter under ett och samma tak. Och skulle Pigge Werkelin göra slag i saken, inte enbart ha en fundering, då skulle hela idrotts-Gotland stå upp och jubla.

En multihall skulle helt säkert ge Gotland värdefull PR, där fastländska idrotter skulle anamma ön på ett annat sätt än nu, inte enbart komma hit för seriespel i fotboll, hockey, innebandy, etcetra.

Träningsläger skulle kunna för-

läggas hit bara vi hade rejält tilltagna lokaler med de rätta måtten, där vi kunde arrangera exempelvis en landskamp i innebandy.

Ö-idrotten är trångbudda i sina fuffiga gymnastiksalor, har varit detta under många år, men ändå händer i stort sett ingenting. Jag minns då Södervärnshallen fick sin handikappanpassade ståplatsläktare, men utrymmet i hallen för allsvensk handboll räckte inte. Det sas att VIF Gute skulle få flytta sina hemmamatcher till fastlandet, ett hot, men laget föll ur eliten och kommunens företrädare kunde pusta ut...

Nu har idrotten fått vidkännas stora förluster genom att Norrbacka-planen försvann och närmast är det ju speedwaybanan på Galgberget som skall väck. Bort med befintliga anläggningar!

Idrotten kommer oftast i kläm tycks det, inte alls bra med tanke på vilken social funktion den har i ett samhälle där aktiviteter är så otroligt viktiga för den uppväxande ungdomen. Kommer man med i idrottsrörelsen, antingen som aktiv utövare eller som ledare, då har man också fått en meningsfull sysselsättning. Då behöver man inte lägga all energi på att förstöra för andra, klottra ner på byggnader hit och dit, etcetra.

En multihall, gärna placerad vid P 18-området vore smaskens. Kom igen Pigge – gör slag i saken!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

"Varför inga landskapsmatcher i fotboll längre...?"

Jag får ofta den frågan från älskare av fotboll, som var med förr, gladdes åt matcherna då Gotlands distriktslag mötte Småland, Blekinge, Öland... Förbundskaptener som "Henna" Karlsson, "Krullis" Johansson, med flera, fick god hjälp av massmedia, i synnerhet då tidningarna, med nomineringen av laget. Vi sportskrivare fick, efter det att förbundskaptenerna sagt och gjort sitt, ta ut ett sparringlag. Det var så UK-Pressen kom till, blev något av förmatcher till de stora drabbningarna liksom. Intressanta matcher som lockade bra med publik där de bästa spelarna på Gotland ventilerades i två lag, där vi i Pressen alltid hade en överraskning i laget som vi kallade "Pressens son".

Lagen presenterades, matcherna backades upp rejält. Jag minns ett speciellt tillfälle. Pressen lånade oftast ett ställ med tröjor, byxor och strumpor från någon gotländsk klubb. Men just det här året hade vi fått fram ett eget matchställ i färgerna blått och vitt.

Väl innan matchens början visade det sig att UK fått några återbud. Vad var att göra, jo man undrade om vi i Pressen kunde vara bussiga nog att låna ut några spelare. Visst, vi hade ju samma gemensamma målsättning med våra "skapelser", att Gotland skulle ha ett så slagkraftigt lag som möjligt när det blev landskapsdags.

HÅKAN LOOB I PRESSEN

Plötsligt stod vi där i Pressen med ett "ihåligt" lag. Hur gör vi nu? In på Gutavallen kom hockeystjärnan Håkan Loob. Jag dök på honom direkt. "Hörru Håkan, du kan ju det mesta i bollväg, kan du vara med och lira för Pressen...?" Håkan: "Men jag har ju inga fotbollsskor med mig...".

Det blev att handla snabbt. Håkan i väg till en sportaffär i Visby, fick nummer 5 (samma tröjnummer som i Färjestads BK) och klarade sin uppgift perfekt, visade att fotbollsskor var lika bra som skridskor. Nästan...

Som tack för att han ställde upp fick Håkan behålla munderingen han spelade i.

Jag satt hemma och "plöjde" igenom tidningar. Det regnade, och då är litteratur och TV-tittande närmast ett måste. Och då kom jag på idén att plocka fram någon av min digra samling av idrottsböcker. Jag jobbade för Brunnhages, senare även Strömbergs, och det gällde tre bokverk varje år: 1. Idrottsboken (där sammanställde jag SM-varpan över fyra-fem sidor), 2. Fotbollsboken (skötte kapitlet Gotland), 3. Ishockeyboken (sammanfattade Gotland). När man sen fick alla tre varje år för sin medverkan så har det ju samlats på en hel del i bokhyllan...

1969 – ÅRET VI MINNS!

Jag greppade en, Fotbollsboken från 1969. Ett intressant år för Gotland – såväl för landskapslaget som för klubb fotbollen.

Gotland slog starka Småland i Västermik med 3-1 efter mål av "Berra" Green (Hemse BK), Sture Boberg (Fardhem IF) och Rune Nilsson (Visby AIK). En jätteskräll som ex-proffs som Roland Sandberg aldrig kan smälta... förlora mot – GOTLAND!!!

Näväl, klubb fotbollen då, jo här hade ö n t r e lag med i Stockholm division 4 norra, VIF Gute, Visby AIK och Vänge IK. Övriga 11 lag var från Stockholms-regionen.

Jag kollar gärna den här tabellen extra noga en gång till: 1. VIF Gute 33 poäng, 2. Visby AIK 29,

11. Vänge 12 poäng (åkte ur).

Citat Fotbollsbokens Bosse Karlmann som i division 4-översikten skrev: "Kors i taket – två Gotlands-lag i toppen".

AIK slog Spånga i matchen om silvret med 2-1 sen Lasse Lindström och Lennart Almqvist gjort Visby-målen.

I bottenskiktet var det hetsigt värre då Vänge slog Bele i jumbofinalen med 2-0 efter t v å (!) straffmål av Gillis Olofsson, som fick Bele-spelarna att svälla av ilska och allt gick förstås ut över domaren...

"ELLE" SKYTTEKUNG

Lite plock i övrigt från 1969:

a t t Erlend Stenström (Stenkyrkafostad) blommade ut rejält och gjorde 18 av VIF Gutes 47 mål när man blev seriesegrare och avancerade till division 3.

a t t Säveskolan i Kronprinsturneringen för skollag (final 1968 mot Falun, stryk 1-3) föll i tredje omgången mot Stockholms-plugget Schartau med 1-0. Målskytt: Ulf "Lill-Pröjsarn" Nilsson, senare känd i landslagssammanhang i hockey. Pappa Gösta "Pröjsarn" (allsvensk i AIK) spelade på Gutavallen mot IF Gute 1960, bildade då vänsterving med ex-guten Ove Lindstedt (3-1 till Gute).

a t t Roma IF blev seriesegrare i division 5 Gotland och i laget spelade bl a bröderna Leif och Bosse Svensson samt Curre Ljunggren (med mot Småland samma år...). Roma "landade" på 29 poäng, två mera än Fardhem och Dalhem.

a t t Sture Boberg, Fardhem, blev skyttekung i femman, gjorde 30 mål men att Bengt-Arne Lyander, Roma B, var snäppet vassare med 41 strutar, men det var förstås i ett par serier lägre, division 7 norra närmare bestämt.

a t t Othem, som alltid tillhört högsta ö-serien, nu skrev negativ historia, blev degraderat. Tungt förstås för ett lag som haft så många duktiga spelare i laget under många års tid.

a t t Färösund knep junior-DM och på lagbildningen hittar man tre spelare med efternamnet Gylered: Arne, Lasse och Åke. Anders Nyström ingick också i laget, i dag i domadressen.

Vilken lycka att ha tillgång till alla bokverk, när man stängt igen fönster på grund av regnet, välkommet dock, inte minst för våra fotbollsplaner som genast började grönska.

ETTAN ETT MÅSTE

När den här krönikan skrivs har VIF Gute ännu inte gjort avspark mot Kristianstad i jumbofinalen i söderretan (pressläggningstiderna måste följas...) men nu är det en stor angelägenhet för Gotland att få behålla Visby-laget kvar i ettan. Vad händer annars...?

Nu jagas det febrilt på att skaffa nya spelare inför den synnerligen viktiga höstsäsongen. Daniel Söderstrand är tillbaka och värvningen av Kaj Andersson från Klintehamn (aktuell för fyra-fem år sen...) kan bli mycket lyckosam. Jag nämnde i krönikan vid ett tillfälle att han vid Fotbollsgalan senare i höst kan bli "Årets forward". Bli han sen en räddning för VIF Gute, typ vad Markus Wahlgren från Dalhem blev för ett antal år sen, då är Visby-klubben och gotländsk fotboll bara att gratta.

Förresten, varför passade VIF Gute inte på att skriva in i kontraktet med AIK om att eventuellt få låna Alexander Gerndt i ett krisläge? I torsdags lånades han ut till Väsby, borde kunnat spela i Visby-laget, moderklubben, i stället...

TILL SIST...

"Du är ju idrottskille, då skall du inte röka..."

Simon Carlsson var välkänd lärare på Solbergaskolan. Jag tog ett par pipblås intill Gutavallens mur för sådär 50 år sen (drygt...). Det var lunchrast och där stod vi några elever och tyckte vi var tuffa. Då uppenbarade sig lärare Carlsson, kom fram till mig, bad mig att sluta röka direkt.

Jag blev rädd, slängde in pipan på Murgrönans (festplatsen i Visby då – bredvid skolan) område. Ajöss rökning och pipa! Upprinnelsen till det här med rökning var nyfikenheten. En lekkompis på Brömsebroväg (Solvårdar) hade fått en slant av sin farmor i födelsedagspresent, så vi tog oss ner till gamla Tempo i Hästgatsbacken, inhandlade ett par pipor med oxhuvud, 1,50 kronor styck. Nu fattades bara tobak, och det grejade vi i en tobakshörna ovanför Wallers plats. Tändstickor fixades samtidigt.

Hemvägen gick via Östergravar där vi stannade upp, gömde oss, tände på...

Väl hemma uppstod problemet, hur skulle jag nu göra, komma in i lägenheten, och lukta rök. Snabbt beslut: In på toaletten, låste dörren, fram med tandkräm och tandborste, mamma och pappa skulle inte få märka något.

Dagen efter tog allt slut. Tack Simon Carlsson!

Idrotten kunde jag dock inte lägga av med, nu på rätt (!) sida om Gutavallens mur. Mitt andra hem under lång tid!

Trevlig sommar...



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Jag berörde detta med landskapsmatcher i fotboll under sommarmånaden juli, och återkommer gärna med några rader och synpunkter.

En spelare som jag saknade i ett gotländskt landskapslag var Lasse Gadd, eller Laurents som han egentligen är döpt till.

Lasse Gadd hade lätt för de flesta idrotter tycktes det, om det var fotboll, handboll, hockey, bandy, friidrott spelade ingen roll, han behärskade det mesta. Då på 1950-talet och framåt förekom nämligen att idrottsfolket utövade en rad idrotter. I dag är det specialisering som gäller, där idrotterna går i varandra på ett helt annat sätt än förr för sådär 50 år sen.

Jag minns Lasse Gadd från en historisk fotbollspremiär på Gutavallen i augusti 1951. Gute hade som första gotländska lag fått komma in i ett fastländskt seriesystem. Råsunda var motståndare. 3-0 till Gute och Lasse Gadd gjorde ett av målen, de andra två gjorde Glyn Persson.

här hände i en ny ö-kamp 1968, 2-1 till Öland på Gutavallen och Lasse stod för ett av målen bakom Göran Mattsson.

Lasse längtade dock hem till Gotland igen. Han blev tränare (spelande) för Visby AIK och fick vara med om en ny stor gotländsk fotbollshändelse. De två Visby-lagen (arvfiender under många år – prestigematcher när lagen möttes) AIK och VIF Gute blev etta och tvåa i stockholmsserien division 4. Gute gick upp i trean!

Året var 1969. Samma år blev Lasse Gadd ihop med "Krullis" Johansson ansvariga för Gotlands lag mot Småland och Öland. Lasse och "Krullis" med "Henna" Karlsson som lagledare komponerade ihop lag som lyckades vinna båda dusterna: 3-1 mot Småland (jätteknall) samt 5-4 mot Öland (mera väntat...).

Lasse Gadd dög alltså mera som tränare/ledare än som spelare för – Gotland!

CIRKELN SLUTEN

Lasse gjorde en kort sejour på Öland,

EFTERLÄNGTAD REVANSCH

Vi var många som förvånades över att Lasse Gadd inte fick chansen i öns distriktslag, han var ju egentligen kvalificerad för detta. Nåväl, Lasse skulle få sin hett efterlängta revansch. I Ölands(!) landskapslag.

Året var 1962. Öfajten gick i Högsrum. 3-2 till Öland. Alla tre Ölandsmålen gjorda av, just det: LASSE GADD! Inte konstigt att han fick namnet "Gotlandsdödaren". Och det



Gotland-Öland. Lasse Gadd i Ölands-dress och Lasseman Larsson i Gotlands-mundering tackar varandra för matchen. Duon spelade tidigare tillsammans i Gute.

flyttade till Kalmar innan cirkeln nu slutits på Gotland. Jag tar gärna upp detta med Lasse Gadd genom allt det han fick uppleva med fotbollen inte bara på E N utan T V Å öar. Kalla det gärna unikt!

Jag ville kolla ett par datum med Gösta Svensson, en kalenderbitare, som hade Lasse Gadd i AIK som tränare och även i landskapslaget. Gösta, "Gösen" kallad, spelade sina 15:e och 16:e landskapsmatcher just 1969, det stannade så... "Nog minns jag alla dessa härliga matcher" menade Gösta, en centralgestalt i försvarsregionerna.

Jag hittade också lite facit från 23 Ö-drabbningar Gotland-Öland åren 1959-86. Det var så jämnt det kunde bli, se här:

- Öland 23 11 3 9 57-49 36
- Gotland 23 9 3 11 49-57 30

INGEN ÄRLIG SPORT...

Under sommaren följde jag (som vanligt) Tour de France, det fantastiska cykelloppet över 357 mil som aldrig intresserat mig om inte Visbykillen Thomas "Gotland" Lövkvist, 23, varit ende svenske "pedalare". Men så här i efterhand hade man önskat att ödmjuka Thomas valt en mera ärligare sport än cykel...

Tour de France kantades av skandaler med dopning, cyklister som klart markerade detta genom att vid etapper snällt stå kvar på startlinjen när andra hojade igång, ett sätt att visa missnöje.

När sen en tävlande, dansken Rasmussen, i ledarrollen stängdes av sitt eget (!) proffsstall, då förstod man hur illa det var.

Thomas fullföljde, var dock inte helt okej, men med vilja och rätt inställning "klättrade" han sig igenom alla svåra "passager", kom i mål, om än med en sämre slutplacering än vad han tänkt sig, men ändå en prestation. Och med gott samvete!

Thomas samlar på sin rutin. Nästa

gång blir det en placering bland de 25-30 bästa.

Nu är cykelsporten inte den enda idrotten som inte är riktigt "rumsren", det finns flera. En del utövare uppdragas, men en del fuskar vidare mot medaljer av ädlaste valör och den vägen skaffar sig trygg ekonomi via sponsorer. Usch!

Hur många i idrottsvärlden i dag går omkring med gott samvete?

Hur många världsrekord har exempelvis presterats på ärlig väg...

VAR FANNS GENERALEN...

SM i varpa avgjordes i Ronneby. Färre kastare är från år tycks det, men en liten ökning förväntas säkert till nästa år då SM-et går i Bara. Genast tänker man på Hansson-bröderna från Bara IF som haft otroliga framgångar under många år, nu mera tunnslätt liksom. Men jag förmodar att Martin, Kåge, Tore & co ställer upp som ledare när klubben själva står för värdskapet för första gången.

Jag kan inte låta bli att undra hur det står till när en generalsekreterare (titeln viktigare än kunskap om varpa...) för varpan i Sverige, Thobbe Fosseng, inte tar del av ett svenskt mästerskap på plats. Jag såg inte honom i Hablingbo på SM-et förra året, befann mig inte i Ronneby i år, men han lär inte ha varit där heller. Snacka om ointresse!

Kan inte låta bli att blicka tillbaka då varpasporten hade Eskil Eriksson, en av de absolut finaste idrottsledare jag träffat på. Eskil fanns alltid på plats, tog flera gånger om dagen fram sin "lilla röda" och antecknade. Han vurmade helhjärtat för varpan, fanns alltid tillgänglig, var alltid med på SM. Annat nu!

Thobbe Fosseng borde varit med mera ute "på fältet", hört varpafolkets synpunkter, profilerat sig, marknadsfört både sig själv och den sport han företräder. Men titeln är ju fin!!!

TILL SIST...

På tal om varpa...

Förr åkte jag och min familj gärna till Hamra under lediga helger, eller tillbringade någon semestervecka där.

Varpa – javisst!

Här var det sten-, tunn- och aluminiumvarpa oftast.

En kul grej var sommarfamiljen som hyrde Hamra kapell. De hade sitt "smultronställe" bredvid där min fru växt upp, hade sitt föräldrahem. Den här fastlandsfamiljen hade två pojkar i sådär 8-12-årsåldern. De kom gärna in och kollade när vi kastade, var otroligt intresserade tycktes det.

Jag slängde ur mig att: "Det här kan ni också klara av..."

"Hur långt kastar man då (klockan var vid 20-tiden denna fina julikväll)", undrade en av pojkarna.

Svar: "Vi kastar till 12". Underförstått 12 vunna stick som det handlar om i varpa. Samma killes blixtnabba replik: "Nej så länge får vi inte vara ute..."

De fortsatte att vara åskådare...

Ibland hände det att en annan granne, konstnären Kurt Ullberger, kom in med sin stensäck av varpor och deltog.

Tider det!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Gotländsk fotboll har det "svajigt" just nu!

Det känns förstås tråkigt att konstatera detta, men det är den bistra verkligheten.

Överallt på fotbolls-Gotland ställs frågan: Vad har hänt med VIF Gute, vårt flaggskepp?

Ett konkret svar på frågan: Man täppte aldrig till efter luckorna när fem spelare försvann, bland annat Alexander Gerndt till allsvenska AIK och Anders Lindberg till superettanlaget Enköping.

Tunga förluster!

De värningar som gjordes löste inga problem, det har visat sig under hela säsongen så här långt.

Visby-laget håller inte division 1-standard som man agerat under hela säsongen, det är den krassa verkligheten som ingen enda, inte ens den största fanatikern kan bortse och blunda för.

LAG I SPILLRORI!

I dag är VIF Gute närmast ett lag i spillror, och kan dom resa sig efter alla bakslag och ändå slingra sig ur greppet och rädda sig kvar, då gör man en bragd.

Ingen får givetvis ge upp ännu, men det är en bit till innan man får upp huvudet ovanför "vattenytan" (nedflyttningsstrecktet), om inte, då är det bara (bara förresten...) att ta nya tag i tvåan vilket inte är det lättaste. Det är klart enklare att hålla sig kvar i en

division, där man skaffat sig rutin från flera säsonger, än att vinna en lägre serie.

Gotländsk fotboll har levt på VIF Gute under många år, sen den dag tränaren Janne Sandberg tog upp laget i division 1 (1994), men nu tycks det svänga. Är storhetstiden förbi – många ställer sig frågande...

Stellan Carlssons pojkar är alltså på väg mot degradering.

I damfotbollen mejar Helena Nirs & Co i Dalhem ner allt motstånd, håller nollan, öser in mål. Det handlar om division 3, och lagen man möter är i flera fall bedrägligt dåliga.

Ett sämre träningspass, så kan en del matcher sammanfattas...

Dalhem åkte (onödigt) ur tvåan i fjol. Nu är man rentav bättre än säsongen 2006, så jag upplever 2007 som ett bortkastat år. En del av de mest rutinerade börjar också komma upp i ålder, är på väg att lägga av, så det gäller att ha det förspant vad gäller rekrytering. Hur ersätts en sån som Helena Nirs förresten, om hon får för sig att sluta, något vi hört under några år, men tur för Dalhem att "mamman" i laget ändrat sig. Nu påstås att E N (!) spelare inte får betyda så mycket, men jag undrar...

P 18 och Klintehamn spelar också i damtreaan, varvar skapliga insatser med mindre lyckade, tycks inte nå den stabilitet som krävs för att avancera uppåt.

En del tycker också att det är lite

märkligt att lilla Gotland har t r e ö-lag i trean, där ett par stampar på samma fläck och inte tycks komma någon vart. Och hur mycket kostar det att resa som man gör?

LEVIDE ÖVERRASKNING!

Gotland hade behövt ett etablerat herrlag till i fastlandsspel. Nu är det kval för vinnarna i fyran (av mig kallad Allgotländskan för tiotalet år sen...) och visst kan vårt representationslag greja det eftersom kval är cupbetonat, men sen då...

Vi har många bevis på hur det gått, senaste två exemplen är ju Visby AIK 2005 och senast IFK Visby 2006. Nu lär nämnda lag göra upp, tycks det, men där även Dalhem och Levide (!) kan blanda sig i leken.

Levide är för mig årets största överraskning på Gotland. Jag har sett några av lagets matcher. Tränaren Leif Orleifsson har lyckats bra, och man spelar efter sina resurser. Klokt! Nu ligger man och lurar lite på de framförvarande lagen, tar en skalp då och då. Och skulle det räcka för att bli kvallag, då är det en av de definitivt största skrällarna som gotländsk fotboll upplevt.

Jag minns under min aktiva tid i VIF Gute då vi körde över Levide i DM tvåsiffrigt, det spelades dubbla finaler på den tiden, hemma och borta.

Levide, här tänker jag först på en spelare som värvades till Hoburgs IF, var snabb och målfarlig (talang i tre-

steg också...): Teddy Pettersson. Senare har jag följt upp bröderna Jonas och Jens Nilsson, spelare det nu är tyst om. Lagt av, eller...?

UPPÅT I FG86!

Innan säsongstarten i våras blev jag uppringd av FG86 om jag hade tid och lust att skriva ner några rader och ha synpunkter på laget. Visst, så gjordes och jag minns att rubriken var ungefär så här: "Ha tålmod så kommer också framgångarna..."

Nu är seriesegern närmast fixad när detta skrivs, alltså fyran nästa år. Se upp – nu kommer FG86 tillbaka!

Jag nämnde i "Till sist" i förra numret av "LT" om att Kaj Andersson borde tilldelas årets GA-bollen. Flera har haft synpunkter, håller med. Roligt!

Kaj spelade för Klintehamn under hela våren, sen blixtvärvad till VIF Gute under juli som en eventuell nödlösning för att klara kontraktet med ettan. Kaj har varit bäst här också, tagit ett enormt ansvar. Tänk om han varit med från avspark i våras...

Det finns inte många ljuspunkter för Hasse Rosengren (ordförande i Gotlands fotbollförbund) på Fårö att gotta sig åt vad gäller 2007, och vad händer om "hans lag" Fårösund skulle åka ur ö-fyran?

Gotländsk fotboll har "snedtät", men säsongen är inte slut ännu, och det kan ju klarna en del, där ett nytt division 1-kontrakt för VIF Gute är det viktigaste i nuläget.

TILL SIST...

VM i friidrott!

Jag led med Susanna Kallur när hon spurtade i mål som fyra, utanför medaljplats. Jag skriver det här dagen efter finalen, förstod hennes tårar. En medalj hade vi ju hoppats på, men, men...

Jag såg också finalen på 3 000 meter hinder. Nye svenske rekordhållaren Mustafa Mohamed blev plötsligt intressant efter sitt svenska rekord på 8.05,75 i juli, där han slog Anders Gärderuds världsrekord från OS i Montreal 1976, lydande på 8.08,2, också gällande svenskt rekord. Kallur – Mohamed, båda fyra...

1964 avgjordes OS i Tokyo. Då hade vi Visby-killen, Lars-Erik "Lill-Addis" Gustafsson i hinderfinalen. Vi bodde grannar, spelade fotboll, åkte skidor då och då. "Lill-Addis" hade väl inte den riktiga talangen direkt, men var envis, en träningsnarkoman. Han jobbade som bagare med Knut Segerlund som chef (Bageribolaget bredvid gamla polisstationen), kom hem tidigt på eftermiddagen, på med träningskläder. Han gav sig tusan på att bli riktigt bra. Han blev det!

I Tokyo satte han svenskt rekord med tiden 8.34,2, på klart långsammare banor då än nutidens allvädersunderlag.

"Lill-Addis" flyttade till Stockholm, tävlade för Mälardalens IK, och i samma veva flyttade Bengt Persson ("BP" kallad) till Visby, heter numera Widmark. Det var han som tangerade "Lill-Addis" tid innan Gärderud sen förbättrade denna, och nu alltså Mustafa Mohamed, som fick se sig slagen av tre kenyaner i en final där han gjorde grovjobbet.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

• Sommaridrotterna sjunger på sista versen.

• Vinteridrotterna ligger i startgroparna, och när det gäller Gotland är vi ju alla intresserade av hur det skall gå för våra tre elitlag: Pärlan i bowling, Visby Ladies i basket samt Endre i innebandy.

Vi får heller inte glömma bort hockeylagen där Visby Roma och Sudrets HC fajtas vidare om att försöka ta sig uppåt i seriesystemet. Här tycks föreligga en hel del prestige verkar det, och händer det inget, då börjar det väl ta mer och mer fart och diskuteras om att göra E T T (!) riktigt vasst lag, som det var då Roma tog sig upp i division 1.

Men först skall alltså fotbollen ta slut, där mycket ännu återstår, där en hel del är ovisst, som:

1. Kan VIF Gute rädda sig kvar i söderretan, 2. Vilket lag vinner Allgotländskan (fyran) och kvalspelar om en plats i division 3.

Detta är just nu det mest aktuella, frågor som väntar på svar. Man kan väl inte peka direkt på att VIF Gute degraderas, liksom det är osäkert att peka på vilka som vinner fyran av Levide, Visby AIK eller IFK Visby. Tufft in i det sista, inget vi vant oss vid direkt under senare år.

ÄNNU EN FLICKLANDSKAMP

Vi skall inte glömma bort att Hasse Rosengren & Co lyckats få hit ännu en flicklandskamp, och då får man verkligen hoppas att alla som sysslar aktivt med flickfotboll tar sig till Gutavallen, liksom att ledare gör besök. Ja, alla som är intresserade av fotboll bör givetvis ta tillfället i akt. Landskamper är ju alltid speciella. Bra PR, och nödvändig för Gotland.

När Visby Ladies tog sitt efterlängtrade SM-guld med Susanne Rosengren i spetsen, då gladdes vi något enormt, alla vi som troget följt laget under många års tid, där Paul "Dino" Larsson fick snurr på verksamheten i Visby AIK, som blev Visby Ladies, hur "Rosen" värvades, ja sen vet vi ju hur det har gått.

Efter SM-guldet tycks publiken inte känna samma "sug" efter Visby-laget längre, vilket märkts de senaste två åren. Man har tappat publik, och hur får man tillbaka denna?

Jag har hört många som sagt: "Det finns ju knappt några gotlänningar i laget längre..."

Jag tror att man skall ta detta på allvar, att släppa exempelvis Johanna Eriksson och sen att Mikaela

Braf tackade för sig var ju inte bra. Ansträngde man sig tillräckligt för att behålla dessa förresten?

SVÅRT ERSÄTTA KERNL

Jag brukar ta vägen till Södervärns-hallen lite då och då för att pejla läget liksom, kollar Ladies och Endre. I Ladies fall verkar truppen tunn, och det blev ju inte bättre av att ett ess typ Susanne Kernl blev långtidsskadad och inte lär återkomma förrän efter jul. Man tappar en duktig spelare och man tappar längd, som måste åtgärdas.

Men jag är ändå lite nyfiken, i synnerhet på Agnes Nordström, som ingick i svenska laget som skrällde och tog VM-silver. Det lär bli mera speltid i Ladies... Erika Persson och Joanna Ausmann är andra nyförvärv som bör vara lockande att kolla in.

Nytt för i år är att de fyra bästa lagen i grundserien spelar alla mot alla i en grupp där de tre bästa sen får spela semifinal. Lag 5-8 gör upp om en plats, möts också hemma och borta.

Elitserien tycks tuffa till sig undan för undan och kan Ladies haka på, då infinner sig också publiken.

Endre ser också om "sitt hus", ett tecken på att föreningen inte ger

sig förrän högt uppsatta mål nås. Semifinal denna säsong skall det kunna bli. Träningscupen då man slog Balrog och finska mästarerna gav en liten fingervisning om var laget står.

VISBY IBK:s KANONJOB

Visby IBK jobbar frenetiskt vidare. Gamla Ex-huset blev en samlingsplats för föreningens innebandy i alla åldrar. Där har man gjort ett kanonjobb, fräscht och snyggt, men trångt för publiken. Man tycks ha ett starkt lag, och det kommer ständigt fram egna förmågor, vilket förstås är bra.

Jag var med när man kvalade sig upp till ettan, men tycktes inte moget. Nu är det annat, nu bör det kunna lösa sig.

Förresten, Öland har i år ett elitlag på herrsidan genom Färjestaden, lär skall spela sina hemmamatcher i Kalmar påstås det.

Jag tror också att Endre och IBK vinner dragkampen om publiken, och jag blir inte ett skvatt förvånad om båda blir toppgång. En bra start, och det det blir riktigt roligt.

Det måste hända något även på hockeyfronten!

TILL SIST...

Jag kan inte hålla fingrarna i styr då det gäller speedway... När jag åker förbi speedwaybanan på Galgberget så kan jag inte låta bli att tänka tillbaka på vad Bysarna betytt för Gotland och dess idrott, vilka fantastiska ledare och förare vi haft, och en publik som sällan svikit sitt favoritlag, sin favoritsport.

När jag knäppte lagbilden på Bysarnas guldgång 1971, så kom jag underfund med hur otroligt nära eleganten Christer Löfqvist var att bli individuell världsmästare året efter.

VM-finalen gick på anrika Wembley i London inför 88,500 åskådare. "Chrille Löken" inledde med heatvinst, tog sen en tvåa, därefter en ny heatseger, alltså åtta av maximala nio pin-nar på tre heat. Men...

I sitt "billigaste" heat grusades chanserna. Chrille blev poänglös, och sen hjälpte det inte att han avslutade med sin tredje heatseger och stannade på 11 poäng, kom fyra.

Ivan Mauger, Nya Zeeland och Bernt Persson, Sverige körde ihop 13 poäng, åkte skiljeheat om guldet, som Mauger vann.

Christer Löfqvist hade alltså VM-guldet i egna händer, som i en liten ask, men i en VM-final måste man vara på "hugget", och fokuserad på samtliga fem heaten, det var inte gotlänningen, som "somnat" till i starten och sen var den kvällen förstörd.

Men den lille teknikern gladdes oss under många år, med fantastiska körningar, så visst hade man gärna sett att han fått bli även individuell världsmästare. Han hade varit värd detta!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Snacket går!
Samtals-ämnet!
VIF Gutes fotboll!
Kvar i ettan (näppeligen) – ur ettan (mest troligt). Inte alls roligt!

Nu undrar många som följt laget år efter år:

- Vad händer om man dräsar ur ettan och ner i tvåan?
- Hur många spelare blir kvar till nästa säsong av årets tunna trupp?
- Vem blir ny tränare efter Stellan Carlsson, för han lär väl inte få nytt kontrakt?

VIF Gute har inte jobbat på det proffsiga och seriösa sätt man har rätt att kräva av ett lag så högt upp som i division 1. Låt mig genast slå fast detta.

Vi är många som undrar vad hela gruppen ledare kring laget egentligen sysslat med. Vi skall inte skylla den usla säsongen enbart på spelarna.

En degradering betyder sannolikt också att man förlorar massor av sponsorintäkter, som är direkt nödvändiga (ett M Å S T E) för att klara av spel så högt upp, där resekostnaderna är enorma. Här gnäller ibland fastlandslag över trippen till Gotland, men att ett gotländskt lag

reser mångdubbelt mera, det tänker man inte på. Det är så i alla sporter där Gotland har fastlandskontakt i seriespel.

TAPPAR MOTIVATION

Har man åkt ur en serie, då är det lätt att spelare, som varit med länge, tappar motivation att fortsätta, att hjälpa till och försöka få sitt lag på "fötter" igen. Man hör redan viskas om att den och den slutar efter årets säsong. Och då är man där igen: Hur skall eventuella spelarförluster täckas upp?

Att åka ur en serie, det har Östers IF bland annat fått erfara, och hur svårt det kan vara att återta den förlorade positionen. Ur allsvenskan i fjol, på väg ur superettan nu. Har snöbollen en gång börjat rulla, då jäklar gäller att bromsa upp denna i tid...

Vad gäller VIF Gute så misslyckades man kapitalt med att göra de rätta värvningarna efter "flyktade" spelare. Det tycktes som om man i ledarteamet tog allt med en axelryckning, en klackspark, typ i stil med: "Det här fixar sig".

Jag hade gärna velat kolla hur man skrev kontraktet med Alexander

Gerndt när han försvann till allsvenska AIK.

GERNDT FÖRSVANN...

I våras fick han göra något inhopps och då, men samtidigt med att sportchefen Ola Andersson & co sökte nya vägar (Argentina) för att värva, då försvann Alexander Gerndt mer och mer ur "hanteringen".

Ex-gutespelaren dök i stället upp i Väsby (farmareklubben till AIK) blev matchvinnare med matchens enda mål. Det var väl knappast där som Gerndt tänkt sig hamna... Nu har det varit tyst kring hans fotboll.

Jag har nämnt det tidigare i min krönika, gör det gärna igen: Varför skrevs inte ett vettigt kontrakt med Alexander där det skrevs in i kontraktet att moderklubben hade första "tjing" till utlåning om inte AIK behövde honom?

Jag inbillar mig att Alexander Gerndt hade mått bättre av att få spela kvar i VIF Gute och mognat som spelare innan han tog klivet till den verkliga eliten i Sverige. Vad blir det av honom nu?

Efter sista seriematchen mot Enköpings (serievinnarna – dit Anders

Lindberg, skyttekung i norretan, värvades) borde man inom VIF Gute fotboll samlat spelarna för ett snack, vilka spelare som hade för avsikt att lämna laget, vilka som tänkt lägga av, tagit enskilda snack och hört sig för med samtliga spelare. LYSSNAT!!!

Och det här – t i d i g t!!!

Jag träffade bland annat Oskar Forsström, den duktige målvakten, som inte fått något riktigt besked, sökte sig härifrån. Nu ser vi vad han betydde för laget. Okej man fick hit Goran Jovanovic, men han har ju inte på långa vägar levt upp till Oskars kapacitet, närmast spridit oro och försämrat en annars stabil backlinje genom sin osäkerhet, därav mest insläppa mål i serien. Hur Goran kunnat toppa en av tidningarnas poängligor så länge som han gjort förblir en gåta. Nu fick han inte stå mot Husqvarna, och då belönades "Jocke" Lindgren med en "trea" och smet förbi, lär stanna där säsongen ut... Och hade Kaj Andersson varit med från start i våras, då hade den här poängliga redan varit avgjord.

KOLLA GOTLAND!

Plötsligt började Visby-laget alltså se sig om efter spelare i division 4 på Gotland, inte ofta sånt inträffat under många år. När man sen hittar förmågor långt bättre än de nyförvärv man gjort, då börjar man fundera på hur det står till.

Man undrar om VIF Gute har någon koll på talangerna runt de övriga lagen på Gotland över huvud taget, eller är det inte "fint nog" att hitta lösningarna på egna sidan vattnet...

Stoltheten att vara Gotlands flaggskepp i fotboll flagnar alltmer...

TILL SIST...

TV-pucken i Slite – jättekul!
Jag valde att se öppningsmatchen Gotland-Stockholm (0-9). Rätt trevlig match, bortsett då från resultatet. Men jag hade också sagt till tränaren Conny Bohlin att man bara hålla sig undan en tvåsiffrig förlust (vanligt annars...), då har man trots allt gjort det hyggligt. Det grejade man. Speltekniskt och taktiskt har vi ännu mycket att lära av de stora, men det kändes ändå som om Gotland är på rätt väg.

I Stockholm fanns en målvakt vid namn Sebastian Alsing, visst, det är ju TV-kändisen Adam Alsings son. Jodå, Adam var minsann i Slite och kollade "sorken".

Adam uttalade sig ofta i svensk rikspress om att hans stora idol var Håkan Loob (Slite-pojken) i Färjestad. Nu alltså i "Håkans hem", som begåvats med en Ishall.

Jag blev smått förbaskad när jag efter Gotland-Stockholm hörde en spelare i gästande lag uttala sig om: "Vilken jävla hall...!"

Okej, den är ju inte färdig ännu, men att uttala sig så var illa. Hade jag varit tränare för laget och hört detta, då hade killen ifråga fått packa ihop och resa hem direkt med färjan. Disciplin är A och O i unga åldrar där spelarna i TV-pucken ju är 14-16 år.

Lite senare hörde jag en annan spelare uttala sig: "Vilken kanonisdöm har här...". BRA!

När Slite ishäll väl står helt klar, då blir den ett lyft för hockey-Gotland och Slite med omnejd i synnerhet. Och sen skall väl IK Graip "trampa" igång sin verksamhet med stort glöd.

"Looben" vore väl ett bra namn på hallen förresten...



"LASSEMANS KLACKSPARK"

"På spåret" i TV med Ingvar Oldsberg i par med tennisöraket Björn Hellberg känner alla till. Jag har i min krönika valt att "spåra runt" Gotland, minnas platser, ledare och aktiva inom öns idrott. Och det är otroligt intressant.

Den här fredagen valde jag västkusten. Penna och block plockades fram i P 18:s närhet. Det var bestämt att kustremsan skulle sluta vid Hoburgsgubben där hockey-, bandy- och fotbollsteknikern Göran Nyqvist "regerar" vid Majstregården.

Under resans gång fick jag göra många anteckningar, kunde ha blivit åtskilliga blad ytterligare om man inte glömt en del... Inte konstigt att minnet sviker en aning när man hunnit upp i pensionsåldern. Men mycket har ändå etsat sig fast och det är jag glad för. Första anteckningen kom i Vibble. Där drog eldsjelen Gunnar Söderholm igång med stenvarpa för en del år sen (Wible stenvarpasällskap) och med start på själva nyårsdagen. Snö och tjäle i marken fick inte hindra varpafolket.

VÄRMDE VARPOR

Man värmdde upp sina varpor i den lilla mysiga klubbstugan, man värmdde sig själva (!), sen fixades en brasa intill pinnarna att värma sig med mellan kasten. Trivsamt och trevligt!

Väl framme i Västerhejde ligger en mysig liten idrottsplats och där såg jag IFK Visby spela division 2-fotboll för damer, dock inte i samma division längre. Herrlaget då, jo i fjol i trean, men ur, och nu i fyran har man tappat mark rejält efter fem raka förluster (när detta skrivs...). Återstår att se om man klarar av jakten bakifrån med Visby AIK, Dalhem och stora överraskningen Levide.

IFK är förresten laget som tidigare alltid fick stå i skymundan för de tre stora Visby-lagen AIK, Gute och VIF. Nu har man succesivt kommit rejält på fötter och man har en energisk och skicklig ledare som Anders Larsson – en klippa!

Jag har testat golf på Suderbys-banan, anses av innovatören Lars-Erik Jacobsson att man där har Gotlands bästa greener.

Det lär säkert bli rejält med golfsvingandet där så som det expanderar i Kneippbyns närhet med all dess be-

byggelse som växer upp som svampar i jorden.

Innan asfalteringen på Toftavägen var jag biljettgrabb vid SJ, åkte då förbi Tofta kyrka på grusväg (1950-talet) och en tur och retur biljett kostade då 4,40 vill jag minnas.

MIDSOMMARFESTERNA

I Tofta arrangerade IF Gute midsommarmarter under några år med Gösta Elvinder & Co i spetsen. Det var ett bra sätt att svetsa samman medlemmar där aktiva fick hjälpa till och festerna inbringade nödvändiga bidrag till en allt livaktigare förening.

Ledare och aktiva sökte sig undan för undan till Gnisvärd med sina sommarställen, bland annat tre GABollvinnare: Kurre Nilsson, Leif Larsson och senare även "Kajan" Almlöf. "Simpn" Pettersson (välkänd idrottsprofil) har sin stuga kvar, bor numera fast där, och längre ner mot fiskeläget finns förre GI-ordföranden Göran Engström. Visby AIK:s klubbdirektör Janne Lindell syntes också vid Gnisvärd där man också har en perfekt minigolfbana.

Jo, förresten, vid festplatsens absoluta närhet hade välkände "Tips-Otto" Persson sitt sommarställe, och där syntes hans duktiga fotbollssöner Glyn och "Putra".

Västergarn närmast blev ju socknen mest känd för en fantastisk golfbana, som ny håller på att byggas om, till glädje för många, men också missnöje hos andra medlemmar. Det blir säkert bra när allt står färdigt...

SVEN TUMBA FÖLL...

Ett av mina många journalistiska uppdrag på sportredaktionen var att bevaka Sven Tumbas besök där han spelade en improviserad match mot guten Peter Ström och – förlorade! Tumba hade en härlig slaguppvisning inför några hundra åskådare, en legend inom hockeyn som fortfarande ägnar golfsporten intresse.

Att Inga Wallin (Gotlands mesta DM-vinnare tippar jag...) och ex-allsvenske Kaj Wirén (fotboll) är ofta sedda på golfbanan är inte konstigt, har sina bostäder närmast på banan... Klintehamn nästa, och då tänker jag genast på ett namn: EINAR SM ITH! Jag har många gånger kallat honom för "Öns meste och bäste idrottsle-

dare", enormt engagerad i friidrott i synnerhet, men en allätare av idrott.

Einar bor på Snickaregatan 1. Närmare centrum finns Idrottsvägen, den hade passat Einar som handsken. Min önskan: döpa om hans nuvarande gatuadress till "Einar Smiths väg".

Vid Warfsholm hade Gösta "Dirken" Löfgren sina gymnastikläger sommartid, uppskattat och roligt för utövarna med en veckovistelse intill bad och med Karlsöarna utanför.

Fröjel, då var jag på plats för att gratta ett brudpar, förre förbundskaptenen i svensk dambasket, Paul "Dino" Larsson gifte sig där med sin Cilla (född Karlsson), öns bästa volleybollspelare under flera år.

EKONOMISK EKSTA-LEDARE

I Eksta gjorde jag besök flera gånger, det var varpa men det var också "hemma-hos-reportage" hos läraren Sigvard Löfstedt. Vad jag kommer ihåg, och hörde berättas om, var att ingen hockeyklubba fick kasseras, den kunde lappas ihop. Det gjorde Sigvard! Ekonomiskt! Här var Djupviksfesterna också inkomstbringande för föreningen Eksta IF.

SILTE – skylten får mig att haka till. Visst, där bor ju Erik Hedin, "Mr Stångspelen" kallad efter alla sina pärkfajter men också för sin skicklighet i stångstörtning. Det har han fått visa upp många gånger även utanför Stångmalmen, i TV, och sen lärde han diskusbjässen Ricky Bruch hur man skulle bända upp stången, minsann inte det lättaste. Erik hade tekniken! Inne i Hablingbo surrar det i skallen över namn, Mattsönerna, som vurmade för gutnisk idrott bland åtskilligt annat. Två i socken blev belönade med priset Gotlands bästa fotbollsspelare: Göran Mattsson och Allan Eriksson. Det kunde ha varit en tredje också, Sture Boberg, vars pappa "Manne" var en känd långskubbare.

Två gånger har drivaktiga Hablingbo IK arrangerat stora SM i varpa, 1984 samt 2006, och här kryllar det av SM-guld under en mångfald år, liksom massor av meriter från parken i Stångspelen. Livaktig förening!

På vägen mot Burgsvik går färden via Björklunda och där besökte jag "Ida" Wallin i familjens sommarstuga. "Ida" var en mycket respekterad domare,

hade stil, gjorde sällan en dålig rättskipning.

"SANNYS SKULPTUR"

Burgsvik så, där ser jag skylten: "Sanny Laurins skulptur". Det var ju Sanny som blev historisk i VIF Gute när laget tog sig till JSM-final i handboll via Sala, som därefter var med om att ta Visby-laget till allsvenskan med, förutom honom själv, spelare som "Svenna" Andersson, "Matte" Larsson, "Åkis" Åkerblom och Lasse "Stuxa" Stuxberg. Sanny blev alltså konstnär, hade en förmåga att kunna "virka" in bollar från alla möjliga och omöjliga lägen. Konst det med!

Hoburgs IF, fotboll och varpa, och Gustaf Jacobsson involverad i det mesta, fotbollsledare i synnerhet. Här märktes vassa spelare som Rolf Widén, Börje Karlsson, Göran Nyqvist, Olle Widén med många flera, och ett tag tränades laget av Kurre Johansson. Då spelade man i Stockholms-fyran. I Burgsvik fanns hockey- och bandylag, ett tag kallat Vamlingbo IF med "Benne" Mårtensson & co. Man var riktigt bra med sin blandning av fotbolls- och hockeyspelare. Man kunde det mesta!

På tal om varpa så kan Hoburgs IF stoltsera med ett prydligt cm-rekord i GA-hornet. 1988 kastade Gillis Lundgren 5 (!!!) cm på sin bästa kula (12 kast) hade totalt 59 cm på 36 kast. Oslagbart kan tyckas!

KONFUNDERAD AGE...

Ett härligt minne från en lördagsfajt i Burgsvik med Hoburgs IF var då gästande lag hade en spelare som kollegan Age Franking (gjorde ofta sällskap i bil med mig) aldrig hört talas om. "Få se på deras laguppställning", bad Age med adress domaren Lasse Berg. Nr. 10 – Refaat El-Sayed! "Så borde man inte få heta", menade Age. Tian var bäst på plan, teknisk, elegant, blev sen omtalad för mannen med "Doktorshatten"... Då visste Age direkt vem det rörde sig om...

Väl framme vid Majstregården hade jag hoppats få träffa liraren Göran Nyqvist och prata lite Hoburgs-minnen, men han var ledig för dagen. Gott käk som vanligt Göran!

TILL SIST...

DM i fotboll, har inte detta överlevt sig själv så säg...

Ett nödvändigt (?) ont...

Jag har tyckt till om detta vid några tillfällen, vidhåller att det här borde tas upp på ett kommande årsmöte med Gotlands fotbollförbund, som är arrangörer.

Förr var DM något att ha, i stil med UK-Pressen och landskapsmatcher. Då var det stort publikt intresse. Nu har det svalnat betänkligt.

När junior-DM-finalen skulle spelas, då fanns varken domare, linjemän eller speaker på plats... Finalen blev fördröjd en halvtimme!

Jag kollade lite på dam- och herrfinalerna, förstod att det blir mest spel "mot ett mål" för Dalhem (6-1) och VIF Gute (8-0).

Intresse: svagt!

Dalhem och VIF Gute har dominerat kraftigt under många år så finalerna har inte blivit just de sevärda matcher som fanns förr i tiden. Då var lagen mera jämna, då kunde vad som helst inträffa. Skrällarna är sparsamma... närmast obefintliga. Den stora publiken har slutat gå på DM-finaler, endast de närmaste fansen bänkar sig.

- Landskapsmatcherna försvann!

- Ta bort DM-et också!

Jag vet många som resonerar likadant som mig, som gick på DM-finaler förr, då det var ovisst och spännande, dramatik, men som nu stannar hemma.

Ge Kaj Andersson GA-bollen!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

BRAGDEN I LEVIDE!

Mitt i stundens allvar lyckades Peter Edlund, 36, (22 år i klubben) & co resa sig på "nio", ändra 0-4 till 3-4... Precis på gränsen. Marginalerna på rätt sida...

Seriesegern i fyran var klar, likaså kvalplatsen till division 3.

Vem hade i sin vildaste fantasi vågat trott på, eller tippat, LEVIDE IF som vinnare av öns högsta fotbollsdivision?

Jag är mäktigt förvånad, glatt överaskad.

Hade jag varit en person som burit keps hade den åkt av och aldrig satt på igen...

Jättegrattis Levide!

IFK, AIK, DALHEM...

innan säsongen var det mest ett vinnerligt tjat om att det skulle bli ett "trefrontsslag", underförstått: IFK Visby, Visby AIK och Dalhem skulle göra upp om serieseger och kvalplats till trean.

Levide då, nej den lilla socknen anklämd mellan Klintehamn, Fardhem och Hemse nämndes inte. Men här visades en kampmoral och

en sammanhållning som var åt det annorlunda slaget:

Inget gnäll. Nya tag. Glöm straffmissen, glöm den öppna målchansen som borde betytt mål. Spotta i nävarna. Kom igen! Match i 90 minuter. Ingenting omöjligt. En för alla – alla för en!

Levide blev L A G E T Levide undan för undan, ena överraskningen efter den andra, och till slut var alla eniga: Nu måste för fasen Levide tas på fullaste allvar!

Nu alltså kval mot Bälinge. Kan vi begära nya stordåd – knappast! Levide har gjort betydligt mera än vad man har rätt att kräva, så nu får kvalet bli mera bonus liksom.

Motivation slår klass heter det. Att det är motiverade Levide-spelare som tar sig an två kvalfajter är säkert.

Mycket Levide på Fotbollsgalan tippas jag!

RIKTIGT STORT...

Om, jag säger O M, nu Levide skulle skrälla en gång till och nå trean, då är det i mina ögon riktigt stort. Okej, VIF Gute (mera väntat...) tog

sig till division 1 med Janne Sandberg som tränare, går förstås inte att jämföra. Året var 1994.

Levide håller förstås inte division 3-standard med det lag man har haft denna säsong, det är säkert både ledare och spelare helt ense om. Men O M (nu är vi där igen...) det skulle bli så, då lär man säkert värva några viktiga spelare, ett direkt måste förstås. Viktigt då att få spelare till sig som passar in i "Levide-mönstret" liksom...

Vi har ju sett hur AIK och IFK misslyckats under två raka år – 2005 och 2006.

Det är mycket märkligt förresten hur IFK Visby, som var i trean förra året, kunde tappa allt i seriefinalen mot Levide. Trots hela 4-0!!! En bra bit in i andra halvlek dessutom. Moral! Inställningen! Konditionen! Allt var dukat och klart för ny serieseger typ denna 2005.

ETT HIMLA LIV...

Samgående mellan klubbar diskuteras oftast, på Gotland inte minst. Jag minns vilket himla liv det blev 1966 då det började snackas om att

IF Gute och Visby IF skulle gå samman och bilda VIF Gute, där det tidigare funnits krafter för att Gute och AIK skulle kunna enas, men icke. Ledarbrist var anledningen. Nåväl, det förstnämnda alternativet blev verklighet och trädde i funktion 1967 då den nya konstellationen var överlägset bäst i inhemska högsta serien och avancerade till Stockholms-fyran 1968 för att sen vinna densamma och gå till division 3 säsongen 1970.

Fardhem och Garda (varför inte Hemse...?) gick samman och bildade FG 86 och på norr gjorde Graip och Lärbro likadant. Vad kommer härnäst?

Just fansen spelar en avgörande roll, åtminstone i Göteborg där det plötsligt kablades ut om att Häcken, GAIS och Örgryte skulle gå samman. Oj sånt liv det blev. Men det hela rann ut i sanden, tystades ner.

En allians i Göteborg, som skulle kunna knäcka Göteborgs stolthet IFK, försvann dock lika snabbt som det blev känt i media. Jag tror det är bra för samtliga, i synnerhet då fansen...

NORR – VISBY – SUDRET...

På tal om allians, vore det inte skojigt med en Suderallians, Visbyallians och Norrallians, där man plockade ihop de bästa på södra och norra Gotland samt i Visby och sen möttes i stället för exempelvis tråkiga DM-et. Förslag: Hemma och bortamatcher, alla mot alla. Publikt bra!

Minns hur det var förr på Knut Mattssons tid med Suderalliansen mot Öland. Kanske kan vi, trots allt, komma tillbaka till gamla go'a tider...

TILL SIST...

- Väskinde!
- Stenkyrka!
- Bro!

De här tre klubbarna fick för sig att man, för att kunna bli konkurrenskraftigt, gå samman. Jodå, man enades till slut och klubben döptes till – VSB!

Jag blev nyfiken på hur bra det var gjorde därför sällskap med dåvarande Visby AIK-tränaren Emilio Fontana till Bro ip.

Imponerad – knappast!

Vi träffade förre Väskinde-spelaren "Rolle" Jansson i pausen mellan första och andra halvlek, diskuterade samgåendet förstås. Vad tyckte då "Rolle", jo han ytttrade sig så här: "Slå ihop tre lättöl och det blir ingen starköl...!"

JAHA!!!

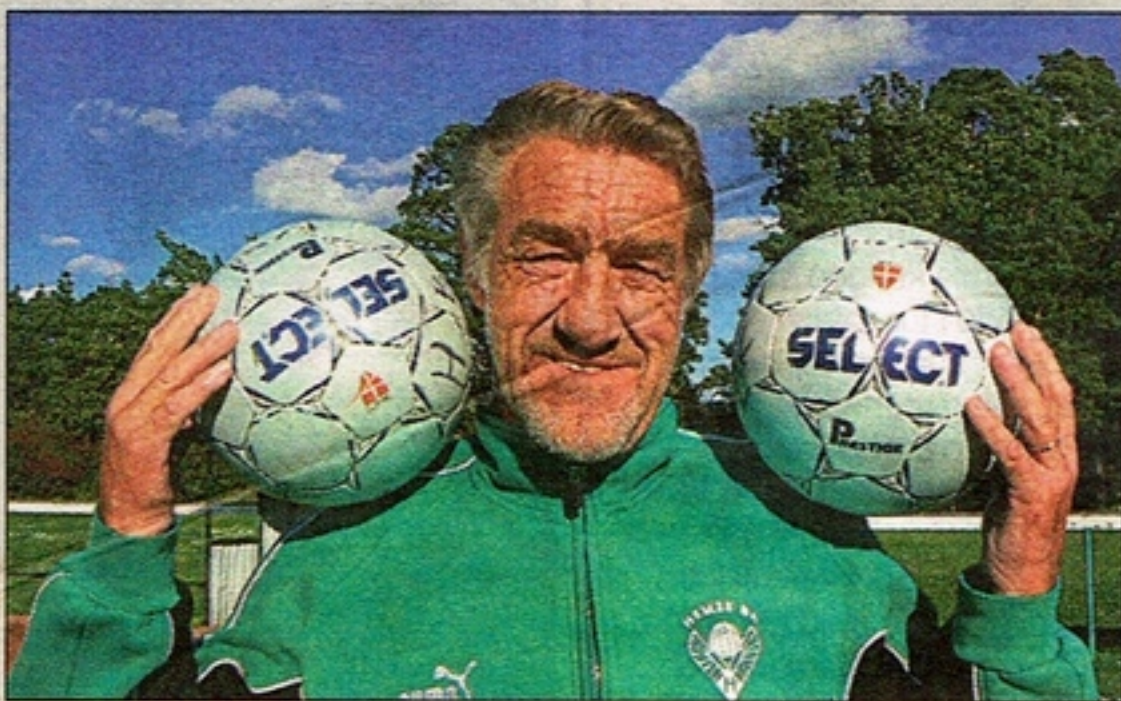
Något elakt i "Rolles" snack var det inte, mest sagt på skämt, en lattjo grej man inte glömmer i första taget.

De tre klubbarna hade annars haft flertalet skickliga spelare i sina respektive lag innan sammanslagningen, men att få alla att dra åt samma håll är minsann inte det lättaste. Det krävs mycket för att lyckas fullt ut. Men det var väl nödvändigt att hitta på något just då när man stod och stampade på samma gräsfläck och inte kom någon vart.

Och vi skall inte glömma bort att det trots allt blev bättre efter några år, när alla kunde enas och jobba för samma mål. VSB blev faktiskt bland de bättre på Gotland under en tid.



"LASSEMANS KLACKSPARK"



"Berra" Green - ge honom Stora Fotbollspriset!

Bertil Green – visst känns väl namnet igen?

Säger man "Berra" vet de flesta, som sysslats med någon form av idrott, vem han är.

"Berra" är Sudrets stora (störste...) idrottsprofil genom tiderna! Jag drar mig inte för att konstatera detta.

Den borne kämpan och lagspelaren från Hemse BK var skön att ha i egna laget, men som motståndare var han hatad närmast...

"Berra" kunde vara riktigt "elak" som fotbolls-, ishockey- samt bandyspelare, och hade han inte haft sitt hetsiga humör och temperament, varit så fantastisk beslutsam och fokuserad för uppgiften, då hade han aldrig blivit den han blev. Så enkelt är det!

- När "Rinkens Gentleman" i hockey skulle utses av en jury, då nämndes knappast "Berra" Green. Han var bra även med klubba och puck, i landskapslaget. Han gick liksom inte "in i" de statuter som satts upp.

- När "Planens Gentleman" skulle utses, ja då var det efter samma principer.

- När det gäller GA-bollen till Gotlands främste fotbollsspelare så borde "Berra" ha belönats. Jag har skrivit om detta många gånger. Nu är det för sent för "Berra" att få denna.

Jag satt själv med i juryn för GA-bollen under många år, oftast ihop med Lennart Svennefelt, "Krullis" Johansson samt Sten Rohnström. Lite skamsen känner man sig faktiskt över att "Berras" namn inte diskuterades

mera ingående. Han var ju en viktig kugge i Hemse BK samt i Gotlands landskapslag i fotboll, målskytt flera gånger, bland annat i den fantastiska 3-1-matchen mot Småland i Västervik 1969.

HEMSE BK TROGEN

"Berra" förblev Hemse BK trogen i fotboll sen han väl kom dit, blev en frisk fläkt, en injektion, som fick med sig de andra spelarna att i matcher vända underläge, resa sig och vinna. "Berra" fanns ofta (alltid...) i någon huvudroll.

En fotbollssäsong rundas numer av med en Fotbollsgala, i år förlagd till Kongresshallen. Där skall en mängd priser delas ut. Det finaste: Stora Fotbollspriset!

När en gala började diskuteras skulle GA och GT samt Radio Gotland finnas med i juryn på Thomas Wickmans idé.

Vi kallades till GFF-kansliet på A 7 och där ventilerades just att belöna en spelare, eller ledare, eller någon som gjort mycket för öns fotboll. Jag föreslog namnet Stora fotbollspriset. Det blev så!

När vi nu närmar oss 2007 års fotbollsavslutning och den efterföljande Galan kom jag osökt att tänka på "Berra" Green. Han har verkligen ställt upp, både som spelare och ledare och nu sköter han Sudervallen på ett perfekt sätt som glad pensionär. Idellt!

Släppa idrotten, fotbollen i synner-

het, kan han bara inte. Han sätter sig gärna vid ratten och bilar till matcher även om Hemse BK inte finns med. Intresse det!

TRÄNAR B-LAGET!

Han har synpunkter på hur fotboll skall spelas, och roas nu av att träna Hemse BK:s B-lag som inrymmer i stort Sudret HC:s A-lag i hockey. "Berras" namn nämns oftast!

En kille som engagerar sig som han gör B Ö R därför vara en glödhet kandidat till Stora Fotbollspriset. Det känns så!

Alltså: Jag förmedlar gärna det här tipset till juryns medlemmar.

Det vore ju heller inte fel att belöna "Berra" Green ett år då hans kära Hemse BK firar 80-årsjubileum, där han av många anses som: "HBK:s största profil genom tiderna".

Jo, förresten, jag åkte till Othem för att bevaka en seriematch mellan Graip-Hemse för många år sen. "Berra" Green fanns i den grön-vita dressen som vanligt. Vid en hörna påpekade en Graip-spelare för domaren att "Berra" hade ett gipsbandage på ena armen.

Domaren: "Antingen går du av planen eller tar bort gipset..."

"Berra": "Lagledar'n, kom hit med saxen..."

Gipset klipptes bort. "Berra" spelade vidare, gjorde två avgörande mål i segermatchen, var som-så många gånger förr: BÄST PÅ PLAN!

TILL SIST...

- "Babben" Larsson!
Nu är tjejen från Busarve i Dalhem på allas läppar igen, har "busat" sig in med egen prat-show i TV, tidigare känd som stå-upp-komiker. Nu väljer hon själv sina artister, en folkkär 51-årig ex-gotländska. Jag glömmer aldrig tiden då "Babben" kom till GA-redaktionen på Mellangatan på söndagskvällar för att läsa korrektur (korrläsning lyser med sin frånvaro i dag tycks det...). Hon råkade oftast komma i samma veva jag satt i telefon och tog emot resultat. En av hennes kommentarer jag aldrig glömmer, inte hon heller... "Oj, det blev många resultat att ta emot..."

Det var skytteentusiasten Karl-Arne Fontell som ringde om förbundstävlingar någonstans på Gotland. Då var 3-400 skyttar med, så det blev en bra stund med telefonen vid ena örat, och sen fingrarna på Haldas tangentbord...

Det blev sådär 4-5 A5-papper som i sin tur skulle lämnas till sätteriet, sen in för korrläsning av just "Babben", eller någon annan...

Hon minns ännu det här. Jag träffade "Babben" i Södervärnshallen för en del år sen, där hon uppträdde i samband med VIF Gutes innecup i fotboll, och påtalade just det här för mig, och ett sedvanligt gott "garv".

Nu får hon pressrosor för sitt egna TV-program och tittarsiffrorna går upp, över 1,6 miljoner vid senaste mätningen, tvåa bland populäraste program visade det sig.

Roligt med "Babben"!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Vad håller på att hända med öns bowling?

Jag börjar faktiskt bli lite orolig över den utveckling som sker, eller skall vi vända på det hela och påstå: Det sker ingen - utveckling!!! Nu tycks det i stället ha gått i "baklås"...

Jag har följt bowlingen på Gotland sen starten. Då var det i Sven Siltbergs restauranglokaler vid Tofta bad med dåvarande "pionjäreerna" Wille Karlsson (avled i somras), Bror Andersson och Tom Siltberg.

Det spelades korbowlning och klotrullningen fick en "flygande start" närmast. De första klubbarna var IK Pärulan och Visby bowlingklubb, som sen följdes av BK Rosen, Stånga IF, med flera.

Tofta följdes upp med en mysig (trevligaste) bowlinghall vid Kopparsvik, omtyckt av alla, synd bara att det inte blev flera banor i denna, liksom en överdel med smårum för gästande spelare och uthyrning även till andra. Det här kunde ju gett bra "kosing"...I stället lades den ner, tråkigt nog. Kopparsvik ersattes med Visby bowlingcenter på Öster-centrum. Ett tag fanns två hallar i Visby, nu bara Kanonen kvar på söder.

Jag har följt bowlingen hela tiden,

besöker Kanonen (bowlinghallen på söder) då och då, märker att intresset avtagit på ett direkt alarmerande sätt.

"NÅGOT MÅSTE GÖRAS"

Träffade Tom Siltberg i hallen, numera ordförande i Gotlands bowlingförbund, han kan bara hålla med om en vikande trend för bowlingen. Tom (alla som sysslar med denna) förstår att något måste göras för att man inte skall tappa flera klubbar, därmed färre spelare och licenser.

Tom berättar hur det var förr med ca 500 licenser. I dag ligger siffran kring 140.

Senaste klubb att backa ur var Visby BK, som var med från början. Rolf "Ruben" Andreasson jobbade ihärdigt som ledare och spelare, men till sist tvingades han dra ur sitt lag ur Gotlandsserien. "Det är för dyrt, vi får inte ihop lag. Vi får se hur framtiden blir, är vilande just nu..."

Mycket beklagligt förstås!

Kanonen har ingen konkurrens i Visby sen Visby bowlingcenter försvann, där två hallar blev en.

I Stånga finns den andra hallen, och där finns nu endast två klubbar: Stånga IF och Austre. Stånga har två herrsamt ett damlag och Austre har två

herrlag. Totalt fem lag! Futtigt!

I Visby finns Pärulan med ett lag i elitserien, ett farmarlag i division 1 samt ett veteranlag i Gotlandsserien. I övrigt har Rosen ett dam- respektive ett herrlag plus att BK Klinten och Rederiet har ett herrlag var. Det är allt! Bekymmersamt förstås! Tre lag, Pärulan i elitserien och i division 1 med farmarlaget samt Rosens damer spelar fastländskt.

Det börjar onekligen likna de "tio små negerpojkar..."

HUR FÅ SNURR PÅ LIRET?

Nu är frågan om hur man skall kunna resa sig och få snurr på bowlingen igen, innan det är för sent. Säkert har klubbar och spelare synpunkter, borde därför sätta sig ner för en diskussionsträff, allt för att rädda bowlingen. Kom till skott omgående blir rådet!

"Det här måste vi absolut ta tag i inom det närmaste", bedyrar Tom Siltberg.

Vi gläds dock över att Pärulan har fått en praktfull start i elitserien med tre segrar av fyra möjliga, bland annat mot Sveriges bästa lag Pergamon (Göteborg). Det är viktigt att ha detta "flaggskepp" för Gotland nu när Stångas damlag drog sitt lag ur elitse-

rien på grund av spelarbrist. Hårt slag för hallen, för klubben, för bowlingen i stort.

Erlend Pettersson i Stånga (sonen Arvid Thomsson en jättetalang) anser att ungdomar under 15 år borde få gratis tillgång till hallarna efter skoltid och innan seniorerna tar sig an sina träningar och matcher. Tänkvärt och ett förslag att anamma!

Klart är i alla fall att något måste hända.

100 000 FÖR ROSENI!

Gotländsk bowling har annars lyst rejält både på ön samt Sverige i stort. Framgångarna har varit många, som då BK Rosen vann riksfinalen "Sverige-Stafetten" med 100 000 kronor i förstapris. Klubben "fostrade" Åsa Wetterlund som blev svensk mästarrinna i Sundbyberg plus deltagande i landslag. Stånga fick fram stjärnan Josefine Eliasson.

Den mest kände och den mest meriterade är Ove Jonasson som vunnit massor av framgångar, och sen har vi en skicklig instruktör (bowlinggymnasium) i Peter "Peppe" Engström liksom nuvarande hemvändare som Claes Gauffin och Oskar Broström. Det finns säkert flera i "hanteringen".

TILL SIST...

På tal om domare...

De kommer oftast i skottgluggen om det egna (!) laget inte vunnit, då måste det ju fram en syndabock. Det är minsann inte det lättaste att vara domare. Jag har själv kritiserat domare under pågående match, men aldrig blivit utvisad, dock fått en varning av "Gerre" Larsson i samband med en match på Gutavallen. Linjemannen "B-O" Liljedahl (den f d kände vädergubben i Buttle), vinkade av två sololägen för oss, menade på att det var offside. Andra gången det hände kunde jag inte hålla tyst, utbrast. "Se när bollen spelas, det är det som är avgörande...". Liljedahl påkallade domaren med ivrig flaggviftning och jag fick min varning...

Jag kritiserade också en domare efter en match, då under tiden på GA-sporten. Han skrev: Du skall inte kritisera en domare eftersom Du inte har domarkort.

Jag svarade aldrig på insändaren. Det dröjde dock inte länge förrän jag fick ännu ett brev, en insändare, från Bosse Söderberg (f d sportjournalist på Gotlänningen) som utbildat sig till att döma fotboll. Han skrev så här: "Du har spelat så mycket fotboll Lasseman så du borde ha rätt att tycka till. Och förresten, man måste ju inte vara vägingenjör för att konstatera att vägen jag kör på är usel...". Bosses insändare lockade fram skratt kan jag lova...

PS: Jag dömde bandy under några vintrar!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Endre IF har blivit ett Gotlands eget "Åshöjden", en framgångssaga utan motstycke i gotländsk idrott...

Jag fastnade för de här raderna efter en skrivelse från Gotlands idrottsförbund undertecknat Anita Gandä.

Denna var daterad 11 april 2005 sen Endre blivit utsett till "Årets idrottsförening". Det här kom året innan man firade sina 100 år. Endre bildades 1906!

Jag blir mer och mer imponerad över hur hårt och engagerat man jobbar i sin sockenförening, med en lysande ledstjärna i Harald Hoffman, en "allt-i-allo-man" tycks det.

Det finns en del saker som etsats sig fast lite extra i minnet vad beträffar gotländsk lagidrott. Nu är Endre med i denna "familj" sen man tog sig upp till elitserien för damer säsongen 2004-05.

Tidigare "höjdare" har varit Bysarna speedway (tre SM-guld i lag), Visby Ladies (ett SM-guld), VIF Gute till allsvenskan i handboll, VIF Gute till ettan i fotboll 1994. Här några höjdpunkter som hänt öns idrott, som alltså följs av flera, typ då Endre IF i innebandy.

NEJ TACK...!

Endre hade fått en gratisplats, men tog inte vara på denna, ville av egen kraft ta sig till elitserien. Snacka om att vara ständaktiga! Man laddade för serieseger i ettan, lyckades klara detta delmål, fick kvala, och där gick allt som på räl: 1. 6-2 mot Boliden/Rönnskär borta, 2. 7-4 mot Dalen borta, 3. 6-4 mot Dalen hemma inför 707 betalande åskådare. Saken klar! Nu hade man nått Sverige-Eliten på egen styrka, därmed "ruskat" om kraftigt i innebandykretsar. Lilla Gotland - tänka sig!

Nu vet alla (i alla fall den initierade) att Endre är en liten socken någon mil öster om Visby. Dagarna innan premiären mot Täby dök TV-sporten upp i Södervärnshallen. Jag räskade vara där samtidigt, kunde följa TV-teamet som följde upp och fokuserade sitt inlägg på Maria Jakobsson, 26. Varför just Maria, jo hon blev hela Sveriges skyttedrottning förra säsongen, öste in mål, noga räknat - 42 "baljor"! Det blev en hel del assist också, uppemot 60 poäng totalt.

INTE MARIA - MEN ZLATAN...

Maria borde varit självskrivnen i svenska landslaget, dock icke, varför kan man undra. Det är som om Zlatan Ibrahimovic (världsspelare i dag) inte skulle få plats vare sig i Inter (skyttekung där) eller i Lars Lagerbäck's landslag, såvida han inte varit avstängd förstås, som senast i helgen.

Jag hoppas verkligen att Maria fortsätter att hitta målet med sina skott, att hon får bevisa vad hon kan, vilken klass hon håller, att hon är väl värd en chans liksom yngre syrran Anna, 21.

Anna slog igenom på allvar säsongen 2004-05 då hon plockades med i Sveriges lag till junior-VM, tackade för förtroendet genom att avgöra finalen mot Finland med 6-5-målet. Matchvinnare!

101-åriga Endre inledde i premiären med 5-3-vinst, utan att övertyga, men seger dock och tre sköna poäng i upptakten.

I år spänner man bågen lite högre än tidigare, har lyckats skaffa sig nödvändig rutin och erfarenhet, vet att man kan slå alla om Emma Larsson & Co

är riktigt på "tärna". Semifinal är realistiskt, dock mindre realistiskt att det blir final i Globen 19 april, men det är förstås huvudmålet för laget, en dröm, som blir verklighet i framtiden om Harald Hoffman, Göran Närström med flera ännu brinner lika helhjärtat för sporten som man gör i nuläget. Tro mig!

HÄRLIG BLANDNING

Endre lyckas inför varje säsong förstärka truppen, har gott rykte på fastlandet verkar det, tack vare en fin organisation. A och O!

Endre har lyckats med en härlig blandning av spelare, 50 procent gutar, några från fastlandet och tre spelare från Lettland samt en från Finland.

Här finns landslagsmeriterade spelare som alla tre lettändskorna Anete Seina, Signe Ose samt Gunita Karklina och målvakten Hanna Sihlman figurerar i det finska landslaget. Sara Anteryd är en kvicktänkt lirare med härlig speluppfattning som används flitigt i svenska landslaget.

Jag ser gärna att syskonen Maria och Anna Jakobsson snart gör henne sällskap. Anna hämmas lite av att studera på fastlandet, kan inte träna ihop med laget i samma utsträckning som då hon var som bäst, så Maria borde stå i tur att få dra den blågula dresen över huvudet. Tjänstefel av en förbundskapten annars!

19-ÅRIG VIRVELVIND

Camilla Wahlström, 19, från Askersund är ett nyttillskott, intressant till tusen. En virvelvind, en högerfattad tjej, som har ett "ilsket" skott, så bli inte förvånad om hon blir "matchens lirare" vid något (några...) tillfällen.

Anete Seina är en annan favorit, en härlig tjej som alltid gör sitt yttersta, som i träningspelet gjorde tio mål, som i premiären fixade två "sy-

lar", som tycks vara längre fram formmässigt än någonsin tidigare, gör nu sin fjärde säsong i Endre.

Den fina anda som tycks råda i Endre, vad gäller spelare som ledare och andra som jobbar hårt kring laget, gör alla en storfin insats för sin klubb och socken, gör att jag tror SM-guld vad tiden lider. Tälamod!

Flera har frågat mig hur nu lilla Endre kunde accelerera och ta sig så snabbt uppåt på innebandyns seriepyramid, hur det började liksom? Jo så här var det:

När "Påskcupen" arrangerades våren 1996 visade några tjejer i Endre klass 6 intresse, hade så smått börjat fatta det där med klubb och boll (skämt-

samt kallat plasthockey av någon...). Göran Närström (fd skicklig hockey-, bandy- och fotbollsspelare i Visby AIK) har en dotter, Linnéa, som bönade och bad sin pappa. Okej tyckte Göran, han gav sitt stöd, som alltså blev den definitiva upptakten till en fantastisk upptrappning för Endre IF.

TILL SIST...

"Endre idrottsförening 100 år..."

1906-2006!

Jag fick en jubileumsskrift i min hand av Harald Hoffman, ordförande, drivkraften. Visst, det finns förstås skrivet om innebandytjejerna i densamma, men det framgår också klart och tydligt att man sysslat med andra idrotter också, typ varpa och park...

Jag hittar ett litet kapitel som handlar om fotbollsåren 1933-1936. Här fanns en skojig sak som kan vara värt komma i tryck även i den här lilla spalten...

Endre mötte Roma och det stod 2-2. Med bara någon dryg minut kvar att spela fick Roma straff-

spark. Hetlevrade Endre-spelare blev ursinniga, tyckte förstås att domaren (från Visby) blåste alldeles galet. Stryk 2-3! Veckan efter var det ny match, nu mot Vänge och, hör och häpna, med s a m m a (!) domare. Endrepojarna såg nu sin chans att klå upp den här "rättskiparen" från incidenten omgången innan. Och vad hände - jo domaren fick rymma ut i en ungsog, få tag i sin cykel och fly till stan.

Matchen mot Vänge då, den ställdes in...

Endre skulle straffas av Fotbollsförbundet. Brevet kom till lagledaren vari stod att: "Föreningen är avstängda från all fotboll tills vidare..."

I skriften avslutas raderna om fotbollen med följande: "Det var Endre IF:s sista match i seriefotbollen..."

Den sista alltså mot Roma skulle det visa sig...

Det kunde gå helt till minsann när Endre var i farten.

Nu lugnare där innebandytjeerna inte är lika hetlevrade även om domarduon skulle göra sina missar med en felaktig utvisning, en feldömd straff eller ett bortdömt mål.

www.toyota.se

Auris innehåller allt vi lärt oss av 32 miljoner Corollor.



Provkör nu,
få en Trisslott och
var med och tävla
om resor värda
40.000 kr/st!*

Toyota Auris. Från 144.900 kr.

Toyota Corolla är världens mest sålda bil och nu har vi använt allt vi lärt oss av denna klassiker och utvecklat en arvtagare: Toyota Auris. Auris står för innovation med föraren i centrum, för säkerhet i topklass, utmärkta köregenskaper och fördelaktig ekonomi. Men det är bara början. Att beskriva alla goda egenskaper som Auris besitter låter sig inte göras i en annons som den här. Kom in till oss för en

provkörning så berättar vi mer! Just nu bjuder vi på en Trisslott när du provkör Auris och du har dessutom chansen att vinna olika sorters resor: en Formel 1-resa, en sol & bad-resa och en skidresa. Det ligger 6 st resor i potten, varje resa är för två personer och har ett värde av 40.000 kr. Du väljer själv vilken resa du vill tävla om. Kom in till oss för en provkörning eller läs mer på www.toyota.se/kampanj.



TODAY TOMORROW TOYOTA

NILS JACOBSSON BIL AB

Öppet
Mån-Fre 9-18
Lördag 10-13
Skarphällsgatan
Visby tel. 27 95 40



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Fotbollslandskamp på Gutavallen i Visby.

I dag är det dags för Sverige mot Tyskland i flickor 18.

Jag tycker att det är lite sent på säsongen, inte bra ur publik synpunkt. Men man hoppas förstås på bra väder så att fotbollsälskarna beger sig till "Vallen" och bidrar till en festlig inramning med nationalsånger och annat som hör till.

När evenemang placeras ut så här i landsorten, allt för att stimulera intresset givetvis, då är det alltid en önskan om att få någon spelare med från orten liksom. Gotland har en spelare som fått testa i flicklandslag för 16-åringar: Camilla Ronström! Hon spelar i normala fall med KIK/FG i damtrean, ett lag som tränas av "Rolle" Ahlvin. Det hade ju varit väldigt roligt för Camilla själv liksom fotbolls-Gotland i stort att få se henne värma upp med Sveriges lag, gärna fått sitta på bänken, kanske göra något inhop. Men nu är det ju åldern som "spökar"...

Med Camilla i landslaget hade intresset blivit avsevärt större, säkert hade Camilla lockat 200 extra.

Skojigt dock att Hasse Rosengren (vår förbundsordförande) & co blir tilldelade såna här matcher, att få "visa upp sig", göra bra arrangemang. Det har man gjort tidigare.

LANDSKAMP MED ÅSA

I fjol hade vi VM-laget på besök under en vecka med Zlatan Ibrahimovic i spetsen. Poppis! Vi har haft flicklandskamp tidigare, liksom en damlandskamp med Närösens Åsa Jakobsson i laget.

1999 invigdes nya läktaren på Gutavallen med U21-landskampen Sverige-Bulgarien med Andreas Isaksson och Olof Mellberg i laget (EM-kvalade förra onsdagen förresten - 1-1).

Det är viktigt att Gotland inte glöms bort, och jag tycker det är riktigt illa då erkänt skickliga tränare med stor erfarenhet gladdes storligen över att VIF Gute åkte ur söderretan efter sin bedrövlige säsong. Hela tiden snackas det ekonomi! Lagen i söderretan gjorde E N (!) resa hit, annat med Visby-laget som åker bort varannan helg och urholkar sin ekonomi till bristningsgränsen. Något att tänka på för herrar fastländska ledare innan man gör sina dumma uttalanden. Hört talas om ett rundare Sverige?

Jag är övertygad om att trippen till Gotland, Visby och en fin arena varit ett stort äventyr för spelarna, ja även ledarna...

VIF Gutes insats blev en mycket stor besvikelse, ett dunderslag mot hela fotbollen på Gotland. Jag är en av många som befarat att det kunde sluta så illa som att bli jumbo och degraderat, men det hade aldrig behövt inträffa om man

jobbat seriöst och proffsigt, insett vad som måste göras när halvduksinet viktiga spelare i en startelva försvann. Det gjorde man nu inte, där luckorna aldrig fylldes.

HEMMASPEL LAGETS FALL

Futtiga två (!) hemmavinster (fyra totalt) på hela säsongen, detta av ett annars oerhört starkt hemmalag blev lagets fall. En seger på hela hösten, det kunde ju inte ha slutat annorlunda...

Man lär av misstagen sägs det, och nu har redan getts signaler om att fixa en stark A-trupp redan innan november slut. Samtal förs, spelare tycker till, flera har gett klartecken, man hoppas på ännu flera, att kontrakten är påskrivna och klara i god tid. En nödvändighet!

Hasse Rosengren snackade om en 5-årsperiod, att man först då kunde vara tillbaka i division 1. Det kan gå snabbare, helst förstås åter redan till säsongen 2009. Rosengren pratade också om bättre ledar- samt spelarutbildning. Ett klart måste förstås!

Inget herrlag i trean i år, och inget 2008 heller. Dystert! Våra division-4-lag tycks bara räcka till på - GOTLAND! På fastlandet är man bortkomna. 0-10 i ett kval till division 3, nej Levide räckte inte alls till, får gotta sig åt en annars storstilad säsong med seriesegern i ö-fyran som en direkt skräll.

Förresten, kunde man inte dryga

ut öns högsta division från åtta till tio lag, därmed slippa kvalspel och den ovisshet det innebär eftersom allt styrs av hur det går i kval till trean, som Levide alltså "sumpade". Något att diskutera på förbundsstämman, höra föreningarnas synpunkter.

Skönt dock att damkvalet P 18, KIK/FG och Gothem inte blev av. När två ö-lag hamnat i mitten av sina respektive fastlandsserier, då skall inget kval äventyra deras medverkan i en nationell serie, även om jag (har skrivits i den här spalten) tycker att tre lag i division 3, som varit fallet i år, inte är att föredra. Nu har vi Dalhem i tvåan, P 18 och KIK/FG i trean säsongen 2008. Tillräckligt!

Jag hoppas att ni såg den fantastiska intervjun som Ola Wenström gjorde med Zlatan Ibrahimovic. Här visade Zlatan vilken ödmjuk och trevlig "prick" han egentligen är, har mognat sen han blev pappa. Toppen-TV! I mångas ögon är han fortfarande en "diva" dock, en stämpel han lär få leva med. Snart kommer också målen i landslaget, vänta bara...

Mindre roligt, som gör många förbaskade är text-TV:s usla uppföljning med resultat. Här är det vimsigt värre många gånger som gör oss tittare förbaskade.

TILL SIST...

Rekord är till för att slås... Visst, så är det ju. Men jag undrar om inte GT:s och GA:s notiser för en tid sen fått flera att "haja" till liksom. Få sig ett skratt! För visst är dem roliga på sitt sätt, dock inte speciellt initierat skrivna... än mindre korrekturlästa.

Jag hittade en av notiserna i tidningen Journalisten dit man får skicka in "dråpligheter".

CITAT 1: "Larssons bästa bedrift under söndagen var höjdhoppet där han var mycket nära att slå Bo Jacobssons Gotlands-rekord på 4,62. Erik Larsson kom dock inte närmare än tre bra hopp på 4,63, så Gotlands-rekordet i höjdhopp får vänta..."
4,62 i - HÖJD!!! Svårslaget - omöjligt!

Underskrift: Gotlands Tidningar.
CITAT 2: "IF Gute skänkte bort en värdefull poäng och det när det bara var sju sekunder kvar av den allsvenska fotbollsmatchen mellan VIF Gute och H43, den för Södervärnspubliken tidigare bekante lundensaren Bengt Wollmark gjorde 24-24..."

24-24 i allsvensk - FOTBOLL!!! Svårslaget - omöjligt!
VIF Gute spelade förstås i allsvenskan i h a n d b o l l, och det på 1980-talet.

Infört i GA under rubriken "för 25 år sedan..."

Det är lätt att sänt här händer, som inte b o r d e hända. Inte skoj alls för den som skrivit detta (eller..), men samtidigt ett gott "garv" för oss som läste detta givetvis.



Värsta motståndaren tycks vara egna – MOTIVATIONEN!

Visby Roma och Sudret HC:s hockeygäng i Stockholm division 2 södra höjs till skyarna närmast. Men nu är vi många som undrar:

1. Är de verkligen så bra? 2. Är det serien som är direkt dålig, närmast en "lingonserie"?

Visby Roma-tränaren André Lundholm uttalar sig så här: "Serien är mycket sämre i år".

Han var ju med även förra säsongen, bör alltså veta vad han talar om.

När den här krönikan skrevs, innan omgången föregående helg, så var Visby Roma obesekrat. Sex raka vinster, 55-6 i målskillnad och maximala 12 poäng, alltså ett snitt på 9-1 per match.

Ännu har vi inte fått någon riktig värdemätare var Visby Roma står eftersom de lekt sig till storvinster som 13-0, 10-0, 9-1...

Sudrets HC fick sin förlustnolla spräckt mot Nynäshamn (2-9) efter fem raka segrar, och vem vet, kanske blir det just Suder-gutarna med tränaren Göran Lindqvist (kan vi inte skrota skriva "Tjorven" förresten...) som i fredagens derby spräcker Visby Roma-nollan... Hett lär det förväntas bli! Ovisst!

STOR NYFIKENHET

De två derbyfajterna lär förmodligen locka uppskattningsvis mellan 1 500-2 000 åskådare. Man kollar ju gärna tabellen, och eftersom båda är toppgång i en "skraltig" och ojämn serie, så finns ju trots allt nyfikenheten där.

Alltvåan hägrar! Då blir det bättre hockey och ovissare utgångar, kanske inte så många mål som nu varit fallet men ändå. Då gäller att hänga med. Nu måste vi få upp ett lag från Gotland i ettan, som det var på Romas glanstid med Georgsson, Loob, Britts, Bond, Björklund & co och med Peter Lindström vid "rodret".

Okej att det blev Visby Roma för några år sen (AIK och Roma gick samman) men det som ännu gör mig småförbaskad är hur man kom på vansinniga Wisby Islanders. Jag glömmer inte, citerar gärna vad den då kände hockeykrönikören Niklas Andersson skrev i Expressen: "Vad blev det av anrika Roma, som gjort Gotland känt nationellt, men som plötsligt blev Wisby Islanders. Bara namnet. Blaha-blah..."

Glädjande nu är att både Visby Roma och Sudrets HC jobbar energiskt med alla viktiga bitar som värvningar av nya spelare för att fylla luckorna, ar-

"LASSEMANS KLACKSPARK"

ta med sponsorer från näringslivet och andra för att klara ekonomin. Prestigen om att vara bäst på Gotland är en morot för båda lagens tränare, spelare, fansen och ledare. Vem vet, kanske är vi snart vid en vändpunkt där det blir snack om ett TEAM GOTLAND även på seniornivå för att på så sätt klättra i divisionerna, nå den stora publiken igen som under tiden i division 1.

SVÄRFLIRTAD PUBLIK...

Vi skall veta att hockeyintresset på Gotland är stort, som måste tas tillvara på. Men snart är den svärflirtade publiken inte nöjd med att säsong efter säsong går utan att något händer, att man fortsätter "famla" i en oduglig "tvåa" där tre-fyra lag håller hyfsad klass, och övriga mest liknar (känns) utfullnad.

Publikligen vad gäller inneidrotterna på Gotland just nu toppas klart av

Visby IBK i innebandyns division 2. Dubbla matcher fredag-söndag hemma senast och totalt nära 1 500 åskådare. Storstil! Det blir ju så här när en klubb jobbar vettigt, har förstånd att göra lite extra kring sina arrangemang som det sen blir snack om.

Viktigt är (förstås) också insatserna i matcherna, där man i de dubbla mötena hemma låg under med 1-3 i bägge, vände och vann med 7-4 respektive 11-4 och gick till serieledning. Stark lagmoral!

Det förvånade säkert många när tränaren Mika Packalén plötsligt tog time-out, något man kan förstå med tanke på familj, tufft jobb och sen tränarsysslan på sådär 20-talet timmar i veckan. Det är inte lätt att klara av allt detta, där något kan bli lidande. Packalén valde bort innebandyn för en tid, hur länge vet han bara själv. Jag är övertygad om att han återkommer,

har ju varit med och byggt upp IBK under ett par års tid, vill säkert uppleva drömmen om att nå – ETTAN!

Unge Loove Ringwall har innebandy som favoritsport, kämpar och ligger i som ersättare, har gjort det bra så här långt med Anders Granwald som stöd och Mika Packalén som något av ett bollplank, en kunnig ledare att ventilera med. Grunden har ju Packalén lagt!

Per Viberg & co lyckades få hit flera intressanta spelare, som bjuder på grannlåt, gör det oväntade, passningar bakom ryggen, mål på tennis, härliga kombinationer, och sånt jublas det åt givetvis.

Fortsättning följer, och jag skulle bli väldigt förvånad om Visby IBK inte är "Top 2" när serien rullat färdigt.

www.toyota.se

Auris innehåller allt vi lärt oss av 32 miljoner Corollor.

Provkör nu, få en Trisslott och var med och tävla om resor värda 40.000 kr/st!*



Toyota Auris. Från 144.900 kr.

Toyota Corolla är världens mest sålda bil och nu har vi använt allt vi lärt oss av denna klassiker och utvecklat en arvtogare: Toyota Auris. Auris står för innovation med föraren i centrum, för säkerhet i toppklass, utmärkta köregenskaper och fördelaktig ekonomi. Men det

provkörning så berättar vi mer! Just nu bjuder vi på en Trisslott när du provkör Auris och du har dessutom chansen att vinna olika sorters resor: en Formel 1-resa, en sol & bad-resa och en skidresa. Det ligger 6 st resor i potten, varje resa är för två personer och har ett värde av

TILL SIST...

Ännu en landskamp i fotboll har alltså spelats på Gutavallen. Jag minns U21-landskampen Sverige-Bulgarien 1999 speciellt. Då invigdes "Nya Gutavallen" efter läktarbranden 1998.

Svenska fotbollförbundets ordförande Lars-Åke Lagrell invignings-talade med en felsägning, kan tyckas som en petitesse, men ändå. Han sa: "Därmed är Gutevallen invigd..."

Jag kände Lagrell väl, har mötts i en träningsmatch i fotboll, vi slog i hand, och då passade jag på att rätta honom. "Aj, aj, det visste jag inte, trodde väl att den fina idrottsplatsen hette så, tänkte väl på Visby Gute..."

Nu var jag på "Vallen" den kyliga onsdagskvällen för en vecka sen, 2-0 till Tyskland (3-1 2005), fick en laguppställning i min hand av Hasse Rosengren, ordförande i Gotlands fotbollförbund plus ett intressant och fylligt program om svensk damfotboll i år. På laguppställningen insmög sig samma fel om arena. Det stod: "Played Gutevallen..."

Men det var inte Lars-Åke Lagrell som varit framme. På sidan 2 skrev han fotbollsledaren, citat: "Varmt välkomna till Gotland, Visby och Gutavallen..."

SFF-bossen hade alltså lärt sig läxan, dock inte personen som skrev de två ländernas laguppställningar på det lösblad som följde med programmet.

Precis som 2005 då ländernas bästa F 18-tjejer möttes kunde ingen klanka på arrangemanget med Hasse Rosengren som organisatören. Det kanske blir Gotland och Gutavallen om ytterligare två år om man fortsätter sitt utbyte med "morgondagens" seniorspelare.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Det jubileras hej vilt på Gotland just nu!

LT har redan haft ett stort reportage över ett uppslag om Hemse BK 80 år.

Häromdagen fick jag en inbjudan från Hablingbo IK om att vara med om deras jubileumsfestligheter.

Hablingbo, jo även denna socken, granne till Hemse, fyller 80 år. Tänka sig! Tvillingklubbar i stil med AIK och Djurgården som båda bildades 1891.

Hör också berättas om att Eksta IF firar 70 år, att IFK Visby blir 60 år och Visby Ladies firade 15 år med seger i hemmapremiär i Damligan i basket.

Det finns säkert flera jubilarer runt om på Gotland.

Hablingbo har det skrivits mycket om under många års tid (alla) där i synnerhet tre efternamn varit dominerande och förknippats med klubben:

BOBERG – MATTSSON – NILSSON!

Det kan tyckas lite märkligt att två klubbar så nära varandra kunde bildas exakt samma år – 1927! Förekom det rentav prestige redan i begynnelsen i stil med: "Har dom bildat en klubb, då skall banne mig vi också ha en...".

Utöware i de här klubbarna har säkert fått uppleva "vandringar" fram och tillbaka, där det värvats och bytts spelare. En gren, varpa, har dock dominerats kraftigt av "hablingar", ja även pärk har varit en lysande disciplin som gjort Hablingbo IK vida känt.

Det är ju vanligt med att flera sock-

nar på Sudret med omnejd har sin egen klubb, inte bara Hemse och Hablingbo utan här finns ju även Fardhem, Garda, Hansa-Hoburg, Levide, Eksta och Klintehamn i absolut närhet.

MASSOR AV PROFILER

Profilerna är åtskilliga, idrottstjejer och killar som gjort massor av insatser både som ledare och aktiv.

Jag satt under ett par timmar i Hemse BK:s fina klubblokal vid Sudervalen och snackade HBK-minnen med Lasse Svensson, Irja Grönström och "Berra" Green, detta i samband med Torgdagen. Oj så fantastiskt intressant det är att höra andra berätta om sina upplevelser med "Klubben i mitt hjärta". Och roligt också att det finns så mycket bevarat, inte minst bildmässigt, och det är förstås sånt som pryder väggarna i klubbbrum och dylikt. Allt för att minnas!

Jag har haft mycket att göra med Hablingbo IK under många år, i synnerhet då inom varpa. Hablingbo arrangerade junior-SM 1981, följde sen upp med stora SM 1984, hade sitt andra senior-SM 2006.

Göran Mattsson, som jag jobbade ihop med på GA under en rad år är "hablingbosork". Vi spelade fotboll ihop vid några tillfällen, bland annat när GA-bollgänget mötte stjärnor från IFK Norrköping med Gunnar Nordahl i spetsen. Hablingbo har faktiskt fostrat två spelare som fått GA-bollen, båda då för Visby AIK: Göran Mattsson samt Allan Eriksson. En tredje sork från bygden som inte får glömmas bort i fotboll är tuffe Sture Boberg, en målskytt av hög kaliber. Man förlåter väl honom för att han via spel i Fardhem sen värvades till VIF Gute...

HÅRT ENGAGERAD ANDERS

Anders Mattsson, stor ledare, engagerad i det mesta kring Hablingbo, är en person som alltid vurmat stenhårt om sin socken, plus den gutniska idrottens bevarande. Boken om Stångaspelen glöms inte.

Anders berättar om Hablingbo som en gammal pärssocken från seklets början. Och här vill man ju gärna framhålla Tobias och Johan Mattsson i vimlet av duktiga spelare i såväl fram- som bakpärk. Jag har bevakat Stångaspelen under massor av år, och varje gång har "di rödblåe" varit väl framme, svårslagna, respekterade...

Ola Hallveden håller i ordförandeklubban, kan stoltsera över att ha ca 300 medlemmar, som alla säkert vurmar starkt för sitt Hablingbo IK. Just nu är pärk och varpa de stora idrotterna.

I varpa har det handlat mycket om Nilssons med Ola i spetsen. Det räcker med en koll i resultatlistorna efter varje tävling för att kunna konstatera detta, SM inte minst. Berne Appelqvist är också ett aktat namn bland många andra och "Janken" Wickman inte att förglömma, plus en stor profil som Janne Klintbom, 75 år för kort tid sedan (Grattis!).

GA-HORNET VERKLIGHET

Göran Mattsson tyckte att GA kunde vara med på ett hörn och stötta klubben och sätta upp ett vandringspris i varpa. Jag blev inkallad till Göran på hans rum, undrade vad jag tyckte: "Visst vore den här idén kul...".

Det var så "GA-hornet" kom till, en centimetertävling arrangerad som "uppvärmning" inför SM. Uppskattad!

Just i GA-hornet sattes förmodligen ett svårslaget "världsrekord" då Gillis Lundgren från Hoburgs IF (han med stödkragen...) hade F E M (5) centimeter på 12 kast, samt 59 cm på 36 kast. Oslagbart förmodligen! Året var 1988.

Hockey, bandy, fotboll, varpa, pärk..., gissa om det kommer att berättas en hel del om Hablingbos 80-åriga historia på jubileumsfesten 17 november.

På tal om jubileum, det är exakt 40 år sen Bysarna gjorde entré i ett nationellt seriesystem i speedway. Året var 1967 och ingalunda på 1950-talet som någon sportreporter felaktigt skrev i artikel för en dryg vecka sen. 1950-talet handlade det uteslutande om VM-kval första maj.

När jag träffade Tony Olsson och "Kitte" Hultgren för snack om speedway och GGN så var det med vemod i rösten de kunde konstatera om nedläggelsen av banan på Galgberget. Jag vill ännu inte tro att det blir så..., men varför inte behålla anläggningen tills byggandet är klart och boende flyttat in? Nu gör kommunen massor av ungdomar en otjänst, som känt sig socialt trygga med sin speedway. Vart blir det av dom nu när deras träffpunkt försvinner?

Det ventileras, och spekuleras, var den nya anläggningen skall placeras. Förslag: varför inte göra ett stort motorcentra på en del av Tofta skjutfält, en motorgård där allt samlas, speedway, cross, bil, enduro och lokaler runt omkring. Där störs ju ingen! En ljus idé kanske nu när höstmörkret faller...

TILL SIST...

Allsvenskan i fotboll är slut! IFK Göteborg höll hela vägen! Vadslagningen är därmed över på arbetsplatser och dylikt. Alla har vi ju våra favoritlag.

På Signalen har det snackas febrilt sen premiären i våras. Där finns dagligen supporters från Djurgården, Hammarby, AIK, Malmö FF... som tippar och har sig.

Lennart Bolin (förflutet som spelare i Visby AIK håller på AIK...) slog vad med min fru Lena (jobbar i kassan). Hon håller på Göteborg (favoriten Thomas Ravelli), fick ju rätt. Och 50-lappen lades i ett brev från Bolin och överlämnades snyggt och prydligt måndag morgon. Under hela säsongen har vi vid "runda bordet" haft kul åt våra favoritlag, där det växlat otroligt i allsvenskans topp, men till sist stod "änglarna" alltså som svenska mästare.

Djurgårdare har det funnits mest anhängare av, det har vi förstätt: Tommy Wahlgren, sönerna Markus och "Mange", "Buss-Janne" Nilsson, med flera, har glatts då och då, varit tysta och inte alls velat snacka fotboll vid vissa matcher... Men alltid (?) med samma glimt i ögonvrån.

Men, inget enda mål mot nykomlingen och degraderingsklara Brommapojkarna - 0-1 i båda matcherna... Då blir man aldrig värdiga mästare...

På tal om SM-bucklan - nu "Lennart Johanssons Pokal" (tidigare VON ROSENS POKAL) så instiftades denna faktiskt på Borgen i Visby med pompa och ståt när 2000-talet tog sin början.

Förresten, IFK Göteborg spelade faktiskt cupfotboll mot VIF Gute på Gutavallen på 1990-talet, segrade med 4-0, och över 5 000 tittade på. När får vi uppleva en sån publikfest på "Valen" igen?



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Hur orkar karl'n? Jag kan inte låta bli att imponeras över all tid som Anders "Leo" Pettersson ägnar Visby Ladies i basket.

År efter år, många förberedelser, missar aldrig en träning eller match tycks det och nu är han Fredrik Olofssons "högra hand", en duo som verkar jobba väldigt fint tillsammans.

"Leo" efterträdde Johan Wrent för 13 år sen. Under denna långa tid har det snackats en del i stil med: "Har han inte gjort sitt nu, borde efterträdas av någon annan...". Visst känns detta igen. Men "Leo" jobbar oförtrutet vidare med den sport han älskat sen barnsben. Få brinner så otroligt för den sport han valt som just "Leo".

Förnyelse, jo den skapar Visby-laget genom att få hit någon som bär huvudansvaret för träning, och då är "Leo" Pettersson ett utmärkt bollplank liksom, en duo som diskuterar händelserna i matcherna, som rådgör med varandra, ändrar på taktiken om det är direkt nödvändigt.

FÖRST PÅ PLATS...

Jag är ofta på Visby Ladies träningar i Södervärnshallen, och bland de första (först) på plats är "Leo" Pettersson som har med sig sambon och spel-skickliga guarden Marie Söderberg, som heller inte tycks bli för gammal att styra upp spelet, skjuta sina trepo-ängare med stor precision.

Duon Söderberg/Pettersson har blivit ett begrepp inom Visbys dambasket, och det lär säkert fortsätta så här ett bra tag till.

Jag kom osökt att tänka på resone-mangent om att vara kvar alldeles för länge, att spelarna behöver nya ansikten som leder dom på träning och i matcher. Det finns motsvarigheter på många håll i Sverige och ute i stora världen...

I England, i Manchester United, finns Alex Ferguson, "Sirtitlad", som tycks sitta i orubbat bo, har gjort så sen han kom till United 1986. På Gotland finns hans motsvarighet (nästan...) i "Leo" Pettersson.

Det jag inte gillar i Visby Ladies var att man inte kunde behålla Johanna Ericsson och även övertala Mikaela Braf att fortsätta. Det har grämt många. Två gotländskor i laget ger lite extra touch liksom, inte minst ur publik synpunkt där vi gärna ser gotlänningar i gotländska lag. Vi får inte urholka våra idrottslag på Gotland med alltför många "inlånade" spelare, men det har blivit alltmera vanligt. Nödvändigt! Dessa spelare finns i basket, hockey, fotboll, ja överallt, och en utveckling vi kommer att få leva med.

FLECHY OCH OUELLET

I Ladies finns som bekant amerikanskorna Katy Flechy, 23, samt Alyssa Wahl, 23, som betyder ofantligt mycket förstås.

I Visby Roma har vi kanadensarna Mike Ouellet och Tyler Shybunka, en duo som tycks trivas förträffligt här, som blir allt bättre och bättre och att Visby Roma tar sig till alltvåan är säkert som "amen i kyrkan". Där är man väl redan förresten.

Efter 4-2-vinsten borta mot Sudrets HC kan vi konstatera att Visby Roma

är Gotlands bästa hockeygång. Det här kan inte ens Sudret-tränaren Göran Lindqvist opponera sig emot tror jag... gör det inte heller enligt uttalanden han gör i öns media.

Båda ö-lagen lär förmodligen klara sig till alltvåan, och då blir det att bekänna färg rejält, där målsättningen måste vara att ta sig uppåt på seriepyramiden och nå ettan. Visby Roma ligger onekligen bäst till.

Okej att Visby Roma och Sudrets HC är väl framme i toppskiktet av en ojämn serie, men det roligaste och bästa med hockey-Gotland just nu är Johan Larssons, 15, imponerande insatser på läger efter läger ihop med andra kandidater för pojklagslag. Brynäs gör också en rejäl uppföljning av suderguten.

Jag påstår: Johan blir Brynäs nye Nicklas Bäckström (numera NHL-proffs). Inom en treårsperiod kommer han att spela elithockey med Brynäs. Johans utveckling pekar stadigt uppåt, en kille som vet vad han vill med sin hockey, där målet är elitserien, till att börja med...

TURBULENSEN ÖVER

Är allt över nu Visby IBK? Det tycks ju ha varit lite turbulens kring tränaren Mika Packalén under en tid, men nu har man snackat ut och förhoppningsvis sopat grollet under mattan så att nya tränarna samt spelarna kan få "arbetsro" i jakten på att ta sig till ettan.

På lördag blir det säkert 1 000 personer (räcker det...) i Södervärnshallen. Ren seriefinal: IBK mot Huddinge.

Huddinge har en "ex-gute" i sitt lag: Christian Hellström! Christian blev en

gång vald till "världens bäste" innebandyspelare, gjorde det historiskt första målet i första VM-finalen i Globen med över 15 000 åskådare. Sverige slog Finland, tog VM-guld och Christian från Balrog, AIK i fjol, nu i Huddinge, hörde till de bättre, en lurig och teknisk spelare med ett oväntat skott i trängda lägen. Se upp IBK!

Christian har djupa rötter i den gotländska myllan där mamma är Visbytjej och morfar Lars-Erik är bosatt i Visby. "Lasse Peking" (HE-PE-frisören i Gallerian på östercentrum förr...) var fotbollsmål-vakt i Gute på 1950-talets mitt när Sven Uhr försvann till Vänge. Han lär med största sannolikhet parkera sig på Södervärnshallens läktare lördag eftermiddag för att åter kolla in dottersonen.

JO, DET VAR SANT...

Jag blev upprörd av GT-sportens Carl-Henrik Fridén i onsdags. Ny klubb: Visby IF Gute blev hastigt och lustigt - FC GUTE! "Va' är det sant, vad vinner man på detta ändrade namn...?."

Visby IF och IF Gute gick samman 1966, en fusion som trädde i kraft 1967 då Visby-laget enkelt "sprang hem" högsta Gotlands-serien i fotboll, då division 5. Det blev trean 1968, och sen etablerade man sig högre upp på 1990-talet med spel i norretan 1994.

I år degradering från söderretan till division 2, och då plötsligt har man tänkt om. Nu skall h e l a fotbolls-Gotland enas genom den här nya fusionen är det tänkt. Visst, det kan ju vara bra med en tydlig ö-anknytning, men jag undrar hur gamla Visby IF-are tog emot det här beskedet. Nu gick ju deras anrika klubb i graven.

Vi skall väl inte fördöma det som hänt, men det lär säkert ta tid innan medlemmar och supportrar i VIF och Gute kan smälta det här. Är det väl förankrat hos medlemmarna förresten? Jag minns för en tid sen då snacket om att GAIS, Örgryte och Häcken, skulle bilda ett storlag. Men förslaget revs lika snabbt som det dök upp, just genom "fansens" ingripande.

TILL SIST...

24:e upplagan av geggiga Gotland Grand National har alltså avgjorts, åter ett mc-arrangemang på Gotland som man snackar om i hela Sverige, ja inte bara inom landet förresten. GGN är ju världens största enduro och nu deltog nio nationer. Jag träffade Peter Hansson, en GGN-profil, speaker, kunnig sådan med stor och bred erfarenhet, i samband med pressträffen på Visby hotell dagen innan tävlingen. Vi kom att snacka om, och minnas, hur det var i 1987 års upplaga, som Peter för övrigt vann. Och dramatiken var enorm. Svenerik "Jösse" Jönsson (kompisen) såg ut att ha det "dukat" för seger då han fastnade i en dyngpöl bara hundratalet meter från mål. Han fick se Peter "tuffa förbi" sig och defilera in i mål. Förargligt för "Jösse" förstas eftersom en sponsor skänkt 100 000 kronor till vinnaren - "Challenge cup". Prisfesten på en båt i Visby glöms aldrig. Peter klev upp på scenen, tog emot den symboliska checken som han sen rev i två delar. Varför? Jo han hade kommit överens med "Jösse" att de skulle göra så här, alltså dela på prissumman, om någon av dem vann. Det visste inte många om då förstas... "Jösse" blev alltså inte lottlös och jag kan tänka mig att när duon träffas och diskuterar GGN, så förs den här saken på tal, något man kan skratta och ha riktigt skoj åt förstas. Jan "Loffe" Carlsson, känd från TV och filmer, körde samma år, hade skoj i leran.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Fotbollsgalorna!

Visby fredag – Stockholm måndag. Diskussioner som vanligt – bra och bu!

En del tycker att de gjort sitt, ett nödvändigt ont, etcetera.

Delade meningar, inte minst i media där det tycks till rejält. Man kan förstå att det blir skrivelser och prat när nominerade spelare struntar blankt i att komma... eller att spelare inte ens blir nominerade...

Kritiken har nämnda galor fått uppleva tidigare, inget nytt alltså, och något som kommer att fortsätta. Jag hoppas att kritiken mot den lokala galan tas på rätt sätt av arrangören och de som sitter i juryn och plockar ut spelarna. Idén är lysande, men det finns flera frågetecken som måste rätas ut.

Förresten, var årets gala rentav den sista på Gotland? Det har ju spekulerats kring detta, att den skulle ersättas av en stor Idrottsgala, där alla priser inom hela idrottsrörelsen på Gotland skall delas ut. Men allt ter sig just nu ovisst, ingen vet väl egentligen något, kan väl inte svara på, eller ge ett konkret besked, hur det blir idrottsåret 2008.

Beträffande ö-galan på Wisby Strand bladdrade jag igenom sportsidorna i GA och GT dagen och dagarna efter.

"LÄGG NER...!"

Rubrik i GA, sportchefen Mattias Karlsson: "Dags att lägga ner Fotbollsgalan...".

Text i GT under rubriken "Ö-känt" signerad Carl-Henrik Fridén: "Det finns de som tycker att Fotbollsgalan skall läggas ned. Helt fel. Galan behövs...".

"LT" har vid flera tillfällen under sommaren och hösten tippat vem som skulle få priser. Jag skrev ett par gånger om att: "Ge Kaj Andersson GA-bol-

len"! Han fick den, dock bortrest (Thailand) och får motta utmärkelsen vid ett senare lämpligt tillfälle.

Kaj återvänder förresten till Klintehamn efter blyxtsejournen i VIF Gute, där hans prestationer att vara en av Stellan Carlssons bästa spelare gång efter annan fick just vågskålen att väga över i hans favör när GA-bolljuryn sammanträdde.

Jag nämnde också att Levide IF skulle bli väl ihågkommet på prisscenen. Det blev så, dock i överkant, även om jag inte missunnar föreningen alla dess priser som hamnade i deras "ficka".

Det finns dock ett par saker jag reagerade för: Varför blev man inte belönad som "Årets idrottsförening", gärna på bekostnad att några av de individuella priserna fått en bättre spridning bland öns föreningar.

VIF GUTE UTANFÖR

VIF Gute ställdes nästan helt utanför, har tidigare dominerat, inte direkt konstigt: Det är ju en enorm skillnad på spel i ettan i jämförelse med en undermålig division 4-serie på Gotland. Dålig balans!

"Hovet-galan" har också fått kritik, i fjol närmast ramaskri när brasilianskan Marta i Umeå inte ens var nominerad. Skandal! Marta blev senare vald till "världens bästa" fotbollstjej, jag fyller gärna på med – världens genom tiderna bästa!

Det var jättekul att via TV få förmedlat när Marta och Zlatan gjorde sällskap upp på samma scen för att motta sina väl förrättade belöningar.

Jag fick genast en tanke: Tänk om ett svenskt damlandslag kunde förlägga en träningsvecka till Gotland som herrlaget inför VM 2006, och gärna då en uppvisningsmatch mot en gotländsk kombination av öns bästa förstärkt med några utländska spelare

typ just – MARTA! En sån match i juli vore något att jobba för, och rätt marknadsfört skulle det säkert komma ett par tusen åskådare.

Det värvas allt flera utländska spelare till svenska lag och till en serie som anses vara världens bästa. Senast i raden är den tyska landslagsmålvakten som bestämt sig för Djurgården.

Jag ser gärna en uppblandning mellan internationella spelare i svenska lag samt duktiga gotländska lovande spelare typ Camilla Ronström, 16, på Gutavallen.

Vad säger Svenska Spel?

HAR EBBAT UT...

Förr var det mycket vanligt med såna här matcher, men undan för undan har det ebbat ut, även om vi haft storstilade framgångar och bra lag här i cupspel (2006 med VIF Gute).

Jag minns under tiden på GA-sporten då vi delade ut GA-bollen samt GA-trofén (glömmer inte bort duktige redigeraren, och skrivaren, Ingvar Andersson när han fick idén till den sistnämnda, som också förverkligades) i samband med VIF Gutes innecup i januari. Då var det ca 1 000 personer som hyllade de två bästa spelarna på Gotland. Det kändes betydligt högtidligare då än nu där dessa priser närmast "drunknar". Men det kan ju bli en återgång – tycks förbli så...

Rebecca Martis fick GA-trofén för tredje gången. Nu väntar vi bara på vem som bryter "trenden" och blir den historisk förste att få GA-bollen en extra gång...

Den senaste tiden har det diskuterats mycket kring nya FC Gute, men också kring damfotbollen att kunna enas bättre än vad som görs nu.

Våra tre klubbar med fastlandskon-takt, Dalhem (tvåan – 08), P 18 samt KIK/FG (trean) tycks ha fört vissa dis-

kussioner, mest via media verkar det. Jag undrar: Varför inte samla några spelare och ledare från varje klubb, sätta sig ned tillsammans och försöka diskutera fram vettiga lösningar som gagnar damfotbollen på Gotland. All pajkastning är av ondo!

Kvalet med Levide till trean blev en flopp närmast, ytterligare ett bevis på att Gotlands-fyran inte alls lever upp till den division man spelar i om man jämför med fastlandet.

Inget kval nästa säsong dock, alltså fri uppflyttning för vinnaren, lär väl bli en större satsning för de inblandade kan man tro, och – hoppas!!!

SLUT PÅ LINDANSANDET

Jag hoppas också att det blir slut med lindansandet, upp och ner, alltså i jojo-stil, som det varit under flera år. Färska bevisen: Visby AIK ur 2005 och IFK Visby ur 2006.

Intressant framöver: Spelare som byter klubb, vilka som väljer FC Gute, där flera handplockats och tränat (tränar...) med Visby-klubben som olyckligt "dansade" ur söderretan, och har som målsättning (förstås) att ta sig snabbt tillbaka via en säsong i tvåan.

JAG HAR VURMAT för Maria Jakobsson och varit smågrym över varför hon inte fått chansen i inbandyns landslag. Nu fick hon göra debut, succé direkt. Målskytt i andra bytet, lycka det. Och yngre syrran Anna, mera hemtam i landslaget, gjorde också mål, fick därtill matchpris i två av matcherna. Nya talangen Louise Ruthström U19-debuterade, också målskytt.

Endre IF gör minsann utmärkt PR för sig i landslagssammanhang, där klubben även har finska och lettiska spelare uttagna i sina respektive länders landslag.

TILL SIST...

Nostalgisk!

Det är lätt, som när Nils Liedholm, 85, avled häromveckan. Jag minns, glömmer aldrig, när han gjorde 1-0 för Sverige i VM-finalen mot Brasilien (2-5-stryk till slut, Pelé, 17 år, blev 2-målskytt) på Råsunda inför dryga 52 000 åskådare. En av flera gotlänningar på plats var Bertil Persson, hårt anlitad av Gotlands fotbollförbund, domare, och mycket mera.

Jätteintresserad som man var lockades jag till Lännaplan 2 F. Där bodde Karl-Erik "Simpén" Pettersson. Vi var 30-talet som trängdes framför TV-n, bilden var "snöig", men ändå...

I slutet på 1940-talet bildade Nils Liedholm anfallsspar med Glyn Persson (Visby AIK och sen IF Gute). En av klubbarna i Östergötland heter IK Sleipner (division 2 då), som besegrade IFK Norrköping (division 1 – allsvenskan fanns inte då) i en DM-final med 3-2 och Glyn gjorde alla tre målen, blev jämförd med självaste Gunnar Nordahl.

Vår granne på Myrstigen, Johnny Tidblom är tränare för ett flicklag i Visby AIK. I somras fick de inbjudan om att vara med i "Nils Liedholm cup", tackade ja, och de här 13-årstjejerna lyckades över förväntan, inte långt borta från att vinna.

Visby-klubben (vann flickserien på Gotland) fick bekosta resan, men uppehållet bjöds man på. En flott gest mot fotbolls-Gotland!

I fjol vid den här tiden hade Lars-Åke "Idékök" Jacobsson hälsat på "Lidas" och hans vinnodling i Villa Boemia, Cuccaro, Italien. Jag fick adressen av Lars-Åke, skrev ett brev till den fantastiske legendaren kring Lucia. Men inget svar. Han hade blivit sjuk, orkade förmodligen inte. I brevet handlade det om honom och Visby-spelaren Glyn Persson.

Jag har dock ett minne kvar från Liedholm, fick nämligen en flaska LIEDHOLM-vin i samband med min 50-årsdag. P 18 IK med Börje Siggelin uppvaktade.

Vinflaskan är oöppnad, lär förbli så där den placerats i vinstället.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Något riktigt spännande, intressant och, i högsta grad efterlängtat, är på väg att inträffa med gotländsk ishockey.

Både Visby Roma och Sudrets HC har nått ett av sina delmål: ALLTVÅAN!

Det har gått nästan som på räls, men nu trappas det hela upp genom att Alltvåan inrymmer helt andra motståndare än vad våra ögång haft i seriespelet.

Inledningsvis på säsongen tyckte jag till i en krönika om vilken skraltig serie Visby Roma och Sudrets HC spelade i, med idel ojämna matcher, tvåsiffrigt i flera fall. "Du har fel, det är Visby Roma och Sudret som är bra..."

Okej, jag köper gärna det snacket, och snart skall lagen "höja ribban" ytterligare något snäpp som säkert är ett måste för att lyckas även i den nya och tuffare serien på vägen mot division 1.

Ettan är något många hoppats på under flera säsonger nu, men tyvärr har det bara blivit en önskan, som dock inte uppfyllts. Dags nu!

LANDSHÖVDINGEN BJÖD

Jag glömmar aldrig när Roma var i slutkval, klarade sista hindret och nådde ettan. Året var 1991. Det var riktigt stort det som herrar Ola Georgsson & co åstadkom. Landshövdingen Claes Elmstedt förstod prestationen, bjöd därför ner spelare och ledare (Peter Lindström var tränare) till residenset

på Strandgatan. Det var något verkligt stort att fira.

Hemkomsten med flyget samt mottagandet, sen drömmen om ettan blivit verklighet, var enastående. På plats vid Visby flygplats fanns ledare, spelarfruar, fästmör med banderoller, massmedia, alla på plats för att gratta Gotlands färskaste division 1-lag.

"Pigge" Werkelin hämtade med buss för vidare transport till rotundan på Kneippbyn där festligheterna inte tog slut förrän in på småtimmarna.

Det blev några lyckade säsonger, men sen började det strula. Ny klubb bildades: Wisby Islanders! Många retades över att gamla fina Roma (även Follingbo Flyers en kort period) plötsligt ändrade skepnad. Inte alls lyckat skulle det visa sig. Allt gick åt fanders, man var kvar i ettan sportsligt, men tvingades dra sig ur av ekonomiska skäl. Konkurs!

Det här sitter ännu kvar hos många kan jag tänka mig, därför är det skönt att "vi" är på väg ur vågdalen, blickar uppåt igen på Sveriges hockeypyramid.

ROMA 22:A I SVERIGE

Förresten, glöm inte att Roma ett tag var 22:a i Sverige, kvalade faktiskt till elitserien men stupade på Sundsvall.

Roma var alltså riktigt bra med nationellt mått mätt. Den lilla klubben på östra sidan Gotland nämndes med respekt och Svenska ishockeyförbundet hakade på och gav stöd i form av utländska besök och juniorlandskamp Sverige-Sov-

jet. Det här blev verklighet mycket tack vare trion Olle Norman, Sten Rohnström samt Karl-Erik "Simpson" Pettersson. De hade förmågan att föra fram öns hockey på just rätta sättet, och när vi sen fick ishall i Hemse och Visby, då togs ytterligare "vassa skär". Man gjorde bra arrangemang ideligen, som stärkte möjligheterna att få hit storinternationella lag och spelare som Kanada med Eric Lindros, och vem minns inte då Kinas landslag var i Roma och spelade på uterinken.

Idérique och driftige Olle Norman förstod tidigt att man måste värva hit skickliga spelare, och den första i raden blev Tom Lemon som med fru Betty kom till Gotland och bosatte sig i Roma. Året var 1965.

TOM LEMON-EPOKEN

Tom var en elegant spelare, som införde en viss hockeykultur i Roma, inte speciellt snabb på skridskorna, men en bländande tekniker med utpräglat spelsinne som med en enkel dragning kunde dyrka upp ett helt försvar. Sevärd lirare! Effektiv!

Olle ringde mig och undrade om vi kunde åka ut och göra ett reportage om Lemons. Jag fick med mig Holger Daun, allmänreporter på GA då, och när jag skulle knäppa bilden ville jag att Tom skulle låta skridskorna vila på ena axeln. Men icke, han skulle hålla dem i handen...

Snart värvades "Chricka" Andersson, Kjell Larsson (förbundskapten för Frankrikes landslag

under några år) samt Kenneth Hedström som gjorde värnplikten här. Dessa följdes upp med Tommy Töpel från Djurgården, och sen rullade det på.

Min stora favorit var Alexei Salomatin! Vilken fantastisk hockeyspelare och jag tror att många håller med då jag påstår: Den bästa spelaren som uppträtt i ett gotländskt hockeylag.

Svenska ess hittade vägen till Gotland och Roma för hockey, ja även Hemse skall sägas. Brynäs var här med "Tigern" Johansson, Håkan Wickberg och grabbarna och Malmö kom hit med Sven Tumba i spetsen.

ETTAN NU DÅ...

Nu är gotländsk hockey på väg uppåt igen sålunda, måste det bara bli ettan den här gången. Visby Roma verkar onekligen ha det bäst förspänt, gjorde flera fina värvingar, hoppas nu bara att man kan höja sig något snäpp ytterligare i Alltvåan. Och skulle Sudrets HC kunna haka på så vore det ju verkligen smaskens. Men underlag för t v å gotländska division 1-lag finns knappast väl...

Det tråkiga med Sudret-hockeyn är att kunnige och omtyckte tränaren Göran Lindqvist fått förfrågan från Svenska ishockeyförbundet, en uppgift han inte kan tacka nej till givetvis. Görans sätt att jobba med Sudrets HC har varit fantastisk, och som han utvecklat unga talanger, typ Johan Larsson, en i raden.

Sudrets HC har ett tungt jobb framför sig att försöka hitta en ersättare, blir den mannen "Toggan" Bendelin (nu i Malmö) om några år...?

"Toggan" tränade Roma under en tid, ville förstärka med en vass forward, stack till USA och "fiskade", fick napp, hämtade Kenny Kaiser, som verkligen fick visa upp sig, vilken eminent spelare han var. Kaiser gjorde 39 mål och assisterade till 20. Lyckodrag av "Toggan"!

TILL SIST...

Tackade nej till 10 000 kronor!

Gotländsk hockey har varit inblandat i många kval i hockey. Det har varit stora publikattraktioner i Visby ishall och en fantastisk stämning.

Ett år skulle Roma kvala mot RA 73 (Rosersberg-Arlanda). Det var alltid prestige i deras möten. RA 73 hade vunnit serien på 32 poäng, Roma var tvåa på 31. Roma hade seriens särklassigt bästa målskillnad: 148-84. Torgny Bendelin var tränare då. RA 73 ville inte åka till Gotland för sista seriematchen eftersom kvalplatserna för bägge redan var klara. Man erbjöd Roma 10 000 kronor för att slippa åka hit. Romas svar: "Nej, vi skall spela matchen. Punkt slut".

RA fick snällt resa till Gotland, var taggat till tusen, skulle vinna till varje pris trots att den här matchen egentligen saknade betydelse. Spelade i ilska!

Peter Lindström & Co i Roma storspelade, ledde med 5-1 och såg ut att ha fixat segern, men då kom en makalös svängning. Gästerna vände 1-5 till vinst med 8-7.

Kvalet då, jo 3-0-ledning mot RA blev 3-3 och 4-2-ledning mot Nacka blev 4-4. Det fattades så lite...

"Toggan" Bendelin utbrast: "Vi fick i alla fall bevisa att gotländsk hockey är på gång..."

"Toggan" är för övrigt en av många duktiga spelare som uppträtt i Roma-dressen, liksom tre bröder Loob, Håkan, Janne och Anders. Peter däremot spelade aldrig för Roma.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Nu skall jag skriva om en grej som hände mig för snart 50 år sen.

Jag var då med om att sätta ett svenskt målrekord i ishockey.

Mitt lag: IF Gute B.

Motståndare: Östergarn IK A.

Plats: Romas utebana.

Slutresultat: 44-3!!!

Nej, ni läste i n t e fel, det blev faktiskt så stora siffror.

47 mål på 60 effektiva spelminuter sålunda, och dagen efter var Gotland rikskänt på hockeynivå. Det var Riksrondens huvudnyhet, som började sin sändning vid 15-tiden med just vad som hände när Östergarn spelade sin absolut första seriematch i hockey, och då blev det alltså en rejäl överhalning som sent glöms.

Ingvar Sigrén (sonen Olle var en talang, avled hastigt i unga år dock) hade pratat länge och högt om Östergarns hockey, och chafiskollegerna kunde inte undgå höra honom berätta om hur bra laget kunde bli. Dagen efter matchen, då busschaufförerna i vanlig ordning tog sig en kopp kaffe med dopp innan lastning och hemfärd, hade Sigrén också bänkat sig, dock kunde han i sin vildaste fantasi inte tänka sig att matchen skulle bli omtalad på riksnivå.

Han tog sin kaffekopp och gick ut i magasinslokalen, ville inte bli påmind en gång till, blev det dock åtskilliga gånger senare kan jag berätta...

IDOGE KÄMPEN SIGRÉN

Sigrén var alltså den store idoge kämpen för att Östergarn skulle ha ett hockeylag. Han körde en av SJ:s bussar, "Kattvikslinjen". När Sigrén bestämde sig för något, ja

då skulle det också bli verklighet.

Jag jobbade ihop med Sigrén på Busstationen snett emot Gutavallen under några år, hade alltså möjlighet att följa utvecklingen innan Östergarns "iskrigare" stod där på isen, lite skakiga för att spela sin första historiska hockeymatch. Matcherfarenhet fanns inte!

Hur började nu det här med att Östergarn fick sitt hockeylag, jo Ingvar Sigrén hann knappt komma till Visby, lasta ur, redovisa för förestandaren Lars-Erik Rödén, förrän han marscherade bort till sportafären utanför Söderport. Där låg Samuelssons Cykel & Sport, där var Bertil "Smulsen" Samuelsson chef. Han var också ordförande i Gotlands ishockeyförbund.

Det blev täta kontakter med många samtal mellan de båda. Sigrén ville att "Smulsen" skulle komma ut till Östergarns skola för att prata hockey. Jag följde med, fick instruera lite i behandling av klubba och puck på en masonit-skiva i skolan.

Det hela avslutades med fika hemma hos familjen Sigrén, mera hockeysnack givetvis, och mera information från "Smulsen" till Sigrén och hans "ÖIK".

HADE INGEN IS...

Allt trappades upp inför den historiska matchen. Det började inte så bra eftersom det inte fanns någon is i Östergarn och matchen fick därför flyttas till Roma, som kunde erbjuda naturis.

Första perioden: 17-1!

Ingvar Sigrén kom bort till mig, vädjade: "Hörru Lasseman, nu får du säga till dina lagkompisar att lugna sig lite, komma hit och sabla ner oss, inte alls kul..."

Det blev ännu värre, till slut

alltså slutresultatet blev fantastiska 44-3.

Gliringarna på SJ-stationen var många flera dagar efter kan jag lova, och ännu i dag kan jag bli påmind och få höra om den här matchen.

Jag lirade i en kedja med Svai-de-tvillingarna Erling och Göran Lindberg, ("Kycklingkedjan kallad") och de var så otroligt lika att jag inte kunde skilja på dem: Bra lirar Erling! "Nej, det är Göran...". Snyggt mål Göran! "Nej, jag är Erling...".

Så kunde det vara. Mitt i all överlägsenhet enades vi om att försöka göra lika många mål. Vi gjorde sex var!

"BOSSE GRUS" VÄRSTING

Men värstingen, vad gällde själva målskyttet, var Bosse "Grus & Sand" Carlsson. Han spelade back, gjorde tio i rätt kasse och två i fel (!!!) bur, alltså självmål. Paul Qviström vaktade Gute-kassen, hade plockat av sig huvudskydd och handskar, ställt målvaktsklubban vid ena stolpen, agerade åskådare. Bosse hade utan förvarning bestämt sig för att testa Paul, och det blev alltså två präktiga självmål...

Jag hade lovat GA-redaktören Rune Jacobsson om att ringa honom om resultatet. 23,30 pinglade jag honom på Mellangatan. "Vi vann med 44-3...!" Rune: "Tala allvar nu, vi har snart presslägningsstopp, vad blev det...?" För andra gången: 44-3! Rune: "Någon spelare i Östergarn som var bra...?" Mitt svar: Målvakten Harry Hanell, för han hade massor att göra under alla tre perioderna..."

Hela ÖIK-gänget kämpade dock tappert, gav sig inte, men

räckte bara inte till mot ett lag bestående av en samling mycket rutinerade spelare och några juniorer på väg uppåt.

I Östergarns lag fanns, förutom mål-Hanell (senare känd som skicklig ledare för Gotland Grand National i enduro, och Gotland runt i golf) även prästen Sune Österdahl, Ivan Ahlgren (kallad Mr ÖIK av en del) samt Fred Klingvall (känd varpakastare). Profiler samtliga i en gemytlig och trevlig förening!

Jag var inbjuden på Habblingbo IK:s 80-årsfest för en månad sen. Där fanns också tre andra från ÖIK, Ivan Ahlgren, Lars-Erik Larsson och Sven Wahlgren. Då passade Fred på att säga: "Vi blev i alla fall rikskända genom Riksronden..."

Ivan Ahlgren sneglade på mig, han vill förtränga det här nämligen...

INGET ELAKT IVAN!

Men visst var det en lattjo grej, inget elakt, och inget påhittat utan sant..., som närmast gömms undan, men då och då dyker det upp, som då Gotlands ishockeyförbund gav ut sin 50-årskrift, liksom då VIF Gute kom ut med sin 100-årskrift. Där har getts utrymme för några rader om den makalösa matchen.

Rekordlaget: Paul Qviström, Freddy Jonsson, Bosse Carlsson, Olle Bergqvist, Allan Carlsson, Perty Lundin, Alf Nilsson, Tage Ahlberg, Erling och Göran Lindberg samt Lasseman Larsson.

Svenska rekordet togs sen över av ett lag från Dalarna har det sagts mig...

Trevlig Lucia!

TILL SIST...

44 i skonummer!

Inte ovanligt att en man snör på sig så stora skor, men en tjej, det hör väl inte till vanligheterna direkt...

I Endres damlag i innebandy heter målvakten Hanna Sihlman, är 20 år, kom till Gotlands-klubben från Hepa - Finland, gör sin andra säsong i Endre. Hanna är även finsk landslagsmålvakt.

Vi som kollar på Endre har sett Hanna göra helt fantastiska räddningar, närmast åt det "omöjliga" hållet kan tyckas.

I en match för sådär en månad sen kastade sig Hanna åt fel håll, slängde upp benet och bollen träffade ena foten. Kanonräddning! Hur bar hon sig åt egentligen - vi var många som närmast häpnade...

På träningen dagarna senare undrade jag om det var en tillfällighet. Hanna svarade blixtnabbt: "Nej såna här räddningar har jag gjort några gånger..."

Jag får veta av ordföranden Harald Hoffman att en anledning kan vara Hannas stora fötter och skor. Harald: "Hon har faktiskt storlek 44 i sina gympadojor..."

Va, är det sant?

Hanna bekräftar att det är så...

Hon lyfter upp foten som ett synligt bevis...

Jag har inte hört något om Hanna kallas något speciellt, men "44-an" vore väl inte alldeles fel i så fall...



"LASSEMANS KLACKSPARK"



Idrottsåret 2007 läggs snart till handlingarna.

Idrottsåret 2008 tar vid.

Under nästa år kommer det att firas jubileum här och var. Jag tänker närmast på två:

1. Gotlands idrottsförbund bildades 1908 - blir alltså 100 år.

2. Guldklubben bildades 1978 - blir alltså 30 år.

Det kommer säkert att märkas vad man hittar på, dubbla jubileum som skall genomsyra hela idrottsåret.

Att spegla ett helt idrottsår är inte så lätt. Jag kommer ihåg tiden på GA-sporten då det skulle göras upp "Tio-bästa-listor" att publicera lagom till julafton. Det här började redan på legenden Rune Jacobssons tid. Vi satte oss ner och "spånade" vad som varit bra (bäst) under året som gått. Och här var man tvungen ta till tidningsläggen, bläddra, göra anteckningar, väga prestationer för och mot varandra.

Vi har mycket bra idrott på Gotland om man tänker på vilket litet distrikt vi egentligen är, men jag har under några år också upptäckt att vi börjar bli alltmer kräsna och krävande så fort det kommer ett bakslag i form av en förlust. Ordet "katastrof" används! Jag tycker att detta används felaktigt många gånger. Det är ingen katastrof att förlora en fotbollsmatch med 0-5, däremot en flyg- eller bilolycka som kostar massa liv, då är ordet mera på sin plats liksom.

HAR HÖG STATUS

Gotland har hög status i flera sporter, lagidrotter inte minst: Visby Ladies i Damligan i basket, Endres tjejer i elitserien i innebandy, IK Pärnan i elitserien i bowling, Visby AK toppklubb i tyngdlyftning men

den pålitligaste sporten av alla är: VARPA!

Barbro Fohlin, ordförande i Gotlands varpaförbund, kastare som Ola Nilsson och Berne Appelqvist (båda Hablingbo IK) släpper inte greppet utan roffar åt sig det mesta av SM-kakan varje år. Det lär nog fortsätta så...

2008 kommer SM-et förresten att gå Gotland med Bara IF som arrangör, en klubb som samlat SM-guld på hög under en radda år, inte minst då Hansson-bröderna med pappa Karl-Johan i spetsen var på hugget.

En skojig poäng är att nu när Guldklubben (de som fått GI-guld) 30-årsfirar så blir det i samma månad (juli) som ännu ett varpa-SM förläggs till Gotland. 1978 gick SM-et i Rävången, Visby med IF Varpa som arrangör.

Många stora ögonblick förväntas! "LT" kläckte idén om att då och då presentera en ungdomlig talang i sådär 13-18-årsåldern, och de som presenterats har utvecklats och visat framfötterna på ett otroligt bra sätt. En av dessa, Johan Larsson, 15, har funnit vägen in i pojkländslaget i hockey, en stor prestation och inte alls vanlig för oss på ön. Nu har han också fått debutera i blågula sammanhang. Debuten skedde i "Nordic cup" i Danmark där svenskarna utklassade Norge med 17-0 i öppningsmatchen. Inga mål av Johan dock, men väl två assists, blev också utvisad en gång för tripping. Johan fick bra betyg, har alltså presenterat sig.

Jag började fundera på vilka ö-bor, fostrade här, som funnit vägen in i pojkländslag i hockey. Det slog mig att fyra klarat av denna svåra bedrift att via samlingar lyckats påverka tränare, och de som tar ut lag, om sin förmåga. Kvartetten är: Håkan Loob, Peter Jakobsson, Daniel Levin nu alltså Johan Larsson. Håkan gick längst, som bekant...

Jag ringde upp Peter Jakobsson

(blev dubbel svensk mästare för Färjestad) och snacket handlade om Johan Larsson. Hans kommentar: "Jag såg honom i derbyt mot Visby Roma. Han var riktigt bra, kommer säkert att gå långt..."

BRYNÄS, FÄRJESTAD...

Är man med i ett pojkländslag, ja då fokuserar elitklubbar på spelaren, har spioner utsända. Johan är redan flitigt uppvaktad av Brynäs, och vad jag hört lär nu även Färjestad visa intresse för "Lau-sorken".

Guldklubben delar varje år ut ett stipendium till en förtjänt person. När vi samlades för ett par veckor sen dök namnet Johan Larsson upp. Väntat! Efter en kort tids diskussion enades man om att Johan skulle belönas med de 2 000 kronorna. Gratias!

Vi är inne i en tid där året snart tar slut. Massor av priser skall delas ut inom förbund och klubbar där även massmedia har sina belöningar som skall få ägare.

När enas idrotten på Gotland om E N riktigt stor gala förresten, där man prioriterar det absolut bästa, oavsett sport, kanske dags hitta på något stort och annorlunda ett år då GI och Guldklubben jubilerar.

Gotländska artister att bjuda in finns det massor av, som Babben Larsson, Ainbusk singers, Susanne Alfvengren, Göran Ringbom, Evert Jansson... De skulle säkert kunna "bjussa" på sig själva, allt för den gotländska idrottens skull.

OJ SÅ TRÅKIGT...

En kort summering av 2007, det mest tråkiga, som etsat sig fast i minnet, är i första hand två saker: 1. Bysarna speedway, nu ett minne blott, eller... 2. VIF Gutes degradering till division 2 samt ny klubb FC Gute. Illa i båda fallen!

I konsekvensens namn skall dock (förstås) poängteras mycket som va-

rit bra, men Bysarna speedway och VIF Gutes fotboll är ändå två sporter vi brytt oss om lite extra under många år.

JAG ÄR GRYMT besviken över att speedwaybanan nu försvinner, vore det egentligen så besvärligt att riva upp beslutet? Glädjande dock att knattebanan får finnas kvar, till förtjusning för alla duktiga ungdomar som nu stormar fram i Tony Olssons, Dennis Löfqvists & co hjulspår.

JAG ÄR GRYMT besviken över hur VIF Gute "schabblade" bort sin division 1-plats i en högst medioker södergrupp. När nu ett knippe spelare försvann så borde givetvis dessa ersättas, inte med några halvassiga spelare utan med likvärdiga dem man förlorat. Det gjordes inte! I ett par fall försvann några på ett löjligt sätt, något man blev direkt lidande av.

Vad nya FC Gute kommer att innebära kan vi bara avvakta och se. Vad gäller klubbskiften har jag ännu Wisby Islanders i färskt minne, hockeyklubben som försökte skapa något nytt, men allt gick kapprätt åt skogen.

SLUTSPEL OCH ETTAN

Förhoppningar inför 2008, här ett litet axplock vad vi kan hoppas på skall slå in:

Visby Ladies och Endre när framskjutna placeringar och lyckas i slutspel, Pärnan strikar upp sig, Visby IBK klättrar till ettan i innebandy, Visby Roma likaså i hockey, att Gotlands kommun gör en helomvändning vad gäller speedwaybanan på Galgberget samt att Visby-klubben, vad den nu kommer att heta, återtar sin förlorade plats i ettan i fotboll.

De här lagsporterna tänker jag på i första hand just nu.

God Jul och Gott Nytt 2008!

TILL SIST...

Erika Lickhammer!

Vilken tjej - vilket ekipage!

Erika i sadeln på 10-åriga stoet Magic Dream gjorde en fantastisk insats i "Stockholm Horse Show" i Globen. Helt otippat knep hon andraplatsen i 1,50-hoppning, har klättrat uppåt från 1,30-hoppning till 1,40-hoppning, nu ännu ett snäpp högre upp. Erikas insats måste absolut vara en av de största prestationerna på idrotts-Gotland detta år.

Okej, öns ridsport har lyst mycket, mest i gotländskt media under årens lopp, och jag har letat förgäves efter en resultatlista i Expressen och Aftonbladet under många år för att hitta ett gotländskt ridekipage. Nu fick jag se det, förstår vilken prestation som Erika/Magic Dream gjort, har därför klippt ut raderna. Ekipaget var felfria i grundsamant omhoppning, föll på tid i finalen, men en "silverplats" var säkert "guld" (!!!) värd för duon.

Erika Lickhammer tog sig till hockeyborgen Globen utan större förväntningar eller krav, ville inte sätta någon som helst press på sig, inte i såna här kvalificerade sammanhang. Men hindren klarades galant, hennes bästa framgång någonsin på hästryggen. Härlig timing!

2006 utsågs Erika till "Årets komet" inom svensk ridsport, nu kryddade hon alltså detta fina epitet med att komma tvåa. Efter Globen-framgången läste jag en artikel om prestationen. I densamma nämns stora och aktade namn som John Wtaker, Peter Eriksson samt Malin Baryard-Johnsson. Bara det! Då förstår även den icke initierade vilken "Bragd" Erika hade åstadkommit. Det krävs två för att dansa skojar det om lite då och då, och samspelet mellan rytare och häst måste också stämma för att lyckas och nå framgång. Det gjorde Gotlands-ekipaget!

Jag träffade ett par personer som utövar ridsport, menade på att: "Erikas insats är den klart bästa på Gotland i år"! Initierat!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Jag missar inte "Betjanten" på TV på nyårsafton, ett m å s t e sen 1976.

Nu skriver vi 2008!

Inget nyårslöfte från min sida dock...

Ett nytt år har alltså inletts. Jag började redan i mellandagarna fundera över årets första krönika, vad den skulle innehålla eftersom det varit tämligen lugnt på idrottsfronten, där våra gotländska utövare laddat batterierna inför nystarten.

Det är ju nu på vårkanten som mycket skall klarna och avgöras, där frågetecken skall rätas ut. Vi undrar alla hur det skall gå för våra elitlag Visby Ladies, Endre och IK Pärnan, om vi äntligen skall få upp ett hockeylag i division 1.

Det sviktar en del på olika fronter där dock hockeyn visat sig stå stabilast. Mätte det hålla hela vagen den här gången...

LAGOM SENTIMENTAL

Just mellan jul och nyår tänker man gärna tillbaka på hur det var förr, blir sådär lagom sentimental. Lördagen dagarna före nyårsafton bilade jag till Klintehamn för att träffa Einar Smith. På hemvägen

funderade jag på uppväxten på Solgårdar, hur roligt vi hade, hur vi längtade efter snö och kyla, att vätarna skulle frysa till och möjliggöra för skridskoåkning. Det togs vara på varje tillfälle att cykla till Svaide vät, använda ett par stövlar som mål, lira hockey, svettas, frysa, grilla korv i vätkanten, sen hemfärd efter sådär fyra-fem timmar.

Ingen is, men väl lite snö, då var det landhockey på gatan in till Epidemisjukhuset. Fåtal bilar gjorde att vi ett gäng killar kunde lira hockey rätt ostört.

ELAKT - ÖMSESIDIGT...

Jag minns speciellt ett tillfälle då en husägare var arg över att vi skulle spela just utanför hans husknut. Men där fanns enda gatljuset så det var liksom givet att vara där kvällstid. En gång, då vi var inne och värmdes oss, hade mannen gett sig ut och sandat vår upp-plöjda "rink". Vi blev grymt besvikna, kom dock på tanken att: "Vi kanske kunde få låna vaktmästare Emil Johanssons skyfflar och borstar...". Jodå det gick bra. Snart hade vi glatt underlag igen och pucken gled bra. Elakt av oss, nej ömsesidigt i så fall...

Det sandades aldrig mera på den lilla sträckan in till sjukhuset. Nu ligger Grönsiskan alldeles bredvid där vi lirade under jullovet.

När jag skriver de här raderna på 2008 års tredje dag flyger snön i luften, det är ett par minusgrader, men någon bandy är väl knappast att tänka på...

Förr var den stränge, och respekterade, vaktmästaren David Wulff flitigt i farten på Gutavallen för att lyckliggöra alla som idkade bandy, men i takt med sämre vintrar försvann sporten helt, lär väl inte återkomma kan jag tänka mig. Tråkigt nog!

GERNDT - HANDELSVARA

Jag kastar mig raskt över till fotboll. 2007 blev ju inte vad vi älskare av fotboll hade tänkt oss direkt.

Jag blev rejält förbaskad då man kunde läsa att talangen och ex-guten Alexander Gerndt nu "sålts" till IK Sirius där två gutar, Jon Rytterbro och Hjalmar Bertwig, spelade i superettan 2007.

Under knappa två säsonger har "AG" bollats från först VIF Gute till AIK, sen utlånad till Väsby och nu gör man sig av med honom och låter Sirius ta över.

Ett otroligt hattlande. Alexander Gerndt blev plötsligt en "handelsvara" något som han i sin vildaste fantasi aldrig kunnat tänka sig att bli.

I efterhand kan det tyckas som om "solnaiterna" panikvärvade gotlänningen, där han, vilket jag nämnt tidigare i krönikan, hade kunnat stanna och hjälpa sin moderklubb som brottades med stora problem på spelarsidan, därmed utvecklas bättre genom mycket speltid och ordinarie. Kanske hade det räckt med Alexander för att greja nytt kontrakt rentav...

Okej, Sirius k a n ju på sikt vara en lösning, men då måste han också få spela, men vilken garanti är detta?

Risken är ju väldigt stor att en ung spelare, som det bollas hit och dit med, aldrig känner sig hemmastad med sin omgivning, stagnerar i sin utveckling. Alexander Gerndt är värd något bättre.

AIK fick Gerndt för en struntsumma, och jag undrar fortfarande om kontraktet är skrivet så att Visby-klubben finns med i en fortsatt "försäljning", eller om det rentav är AIK som kapar åt sig stälarna... Utlåning låter fint...

Med tanke på vad som hänt Alexander Gerndt kan man nu bara hoppas på utveckling, att han dels får den speltid som krävs, att han kan påvisa att AIK gjorde fel som lämnade honom ifrån sig.

Jag hade hellre sett att han hjälpt upp FC Gute till ettan igen, i stället för att kanske "bänkas" och få göra sporadiska inhopp i superettan.

Ta inte Alexander Gerndt med en - KLACKSPARK...

TILL SIST...

Träffade innan jul på en person som hört talas om att man testat ännu en domare i hockey - nu alltså F Y R A!

Han hade rätt kul synpunkter på det här faktiskt: "Här vürmas det för mindre rinkar i Sverige, samtidigt som 4-domarsystemet testas, men hur mycket isytor får de tio utspelarna egentligen..."

De tre domarna i dag kommer oftast i "skottgluggen" och än värre trängsel blir det ju med fyra "domherrar" i matcherna och mindre rinkar typ NHL-mönster.

Bra i hockey är annars målkamerorna, där domaren snabbt kan få ett svar på: Var pucken verkligen inne?

Det är säkert många med mig som efterlyser målkameror även i fotboll, och vem vet, det kanske kommer i framtiden...

Vi gnäller ofta på gotländska domare och linjemän. Jag ser fotboll på TV närmast varje dag, upptäcker linjemän som flaggar av för offside helt felaktigt många gånger. Det är ju för fasen när bollen lämnar medspelarens fot som är avgörande, inte när spelaren är snabb nog (typ Ronaldo i Manchester United) och tar emot bollen. Då har han kanske sprungit precis vid rätt tillfälle, men ändå vinkats av och därmed frångäpts en annars bra målchans.

Spelare gör sina misstag, okej då att även domare får ha en viss felprocent. Vi lär säkert få leva med fel avvinkningar även i framtiden.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Gotlands idrottsförbund fyller 100 år!

Jag har följt öns idrott i dryga 50 år, därmed haft glädjen att följa utvecklingen. Oj så mycket som hänt, och ett litet distrikt kan verkligen klappa sig för bröstet och konstatera: Vi har lyckats över förväntan både vad gäller lag- och individuellt.

Jag fick frågan i slutet av december 2007 om vad jag skulle prioritera högst på en skala 1-10, lagsporter i synnerhet.

Det har under årens lopp handlat mycket (mest) om Bysarna speedway som åkte hem tre SM-guld i lag åren 1971, -75 samt 1988, men också om hur Visby Ladies efter många års strävan äntligen tog det efterlängta SM-guldet 2005. I Södervärns hallen stod "morsan" Susanne Rosengren & Co, tog emot sina medaljer. Tärarna flodade. Stort ögonblick!

ALLSVENSK HANDBOLLI

Men jag sätter ändå inte vare sig speedway eller basket som nummer 1. Nej här lägger jag min röst på VIF Gutes handboll. Varför? Jo, det var en mäktig prestation att ta sig den långa vägen från "gärdsgårdsserie" och uppåt i seriesystemet för att slutligen hamna i kval till allsvenskan. Några försök misslyckades men man hade tålamod att komma igen och greja sig till yppersta svenska eliten. Stort!

I sammanhanget väger jag också in att Visby-laget inte värvat ihop ett lag från fastlandet utan gick upp med ett kvartersgång i Södervärns hallens närhet närmast. Thomas Gardelin, tränaren, gjorde också sitt yttersta för att "lotsa" sina pojkar uppåt, som också lyckades.

Här fostrades en radda spelare, där en kvartett fann vägen in i svenskt landslag, som Mats-Ola Jansson, Björn Edwardzon, "Svenna" Andersson samt Sanny Laurin. En femte spelare, Lasse Stuxberg, var också aktuell och väldigt nära debut i blågult.

Svensk handboll, som rynkat på näsan åt Gotland, hade plötsligt fått upp "glug-garna" för den lilla ön i Östersjön.

"Svenna", "Åkis", Sanny, "Stuxa" & Co bodde närmast i Södervärns hallen, levde som i en storfamilj, hade satt upp sina mål och allsvenskan, dit skulle man bara.

Jag var på plats i Linköping när sista steget togs. TV-sporten ville ha en bakgrund till insatserna, men Ola Haack var upptagen av laget inför kvalfajten, hänvisade till mig i stället.

HAFDELINS ÄREVARV...

Efter matchen var glädjen något enastående, det bästa jag upplevt som sportjournalist vid sidan av första speedwayguldet. Dåvarande ordföranden Nils Hafdelin sprang ärevarv med Gute-fanan omgiven av spelare och medresta supportrar. Lyckan var total!

Man förstod att något riktigt stort var på väg att hända med ett talangfullt lag, som tidigare tagit sig till junior-SM-final mot Näsby, men där golvats av en enda spelare: Lennart Ebbinge! Han avgjorde närmast ensam i en match som förlorades med ud-damålet.

När man sätter in sporter i sitt rätta sammanhang kan jag inte låta bli att ha VIF Gutes uppgång till division 1 i fotboll som nummer 2 på min lista. Janne Sandberg kom hit som tränare, visste vad som krävdes, tycktes också komma vid precis rätt tidpunkt där Visby-klubben via ungdomsleden och bra utbildning fått fram en verkligt slagkraftig trupp.

Jag var med i den historiska premiären 1994 då man förlorade borta mot Umeå, men ändå gjorde en vass insats med Vladimir Kapustin som lagkapten och i Umeå fanns Steve Galloway, förre djurgårdaren.

ALLSVENSKT KVAL...

Premiärräret i norrretan präglades av ovisshet hur det skulle sluta med tanke på ringa erfarenhet så högt upp i allsvenskans när-

het. Men man lyckades ändå klara sig kvar medelst kval och inför 1995 spändes bågen ytterligare. Då kom man fyra, snuddade vid allsvenskt kvalspel...

Jag placerar sen Bysarna speedway som nummer 3. Tre SM-guld, stor representation i landslag, VM-finaler för några och man förstod att rekrytera egna förmågor, ett måste. En knattebana fixades till och sen rusade Dennis Löfqvist, Tony Olsson, Kenneth Lindby, med flera mot senioreliten i Sverige. Tidigt minns vi förare som Christer Löfqvist och Sören Sjösten som topparna, omgivna av ytterligare starka förare.

1971 med Tore Attlerud som energisk ledare, okej, men att Bysarna 17 år senare skulle göra "rent hus" i speedway-Sverige (Per Jonsson med i laget, guld individuellt, guld i par och lagguld, bland mycket annat) var rena knocken. Hur kunde det bli möjligt, jo genom att succesivt bygga från grunden, alltid stå starka och slagkraftiga. Eftertraktat lag!

SNUVADE LULEÅ...

Visby Ladies måste ha en framskjuten placering, blir nummer 4. År efter år, alltid med i toppen, men det lilla fattades, men så hände det: SM-guld! Det lutade mest åt Luleå som låg i "vinnarhållet", för att snacka travspråk. Vi var nog rätt många som räknat bort "Sussi" Rosengren & Co, men tjejerna lyfte sig rejält och tränarduon Thomas Nordgren samt Anders "Leo" Petersson hade nått ett efterlängtat mål.

Nummer 5, här måste Romas hockey in, som var otroligt nära att nå allsvenskan, som den då hette innan det blev elitserie. Roma kvalade, hade de små marginalerna emot sig då allt skulle avgöras. Nu är det Visby Roma som gäller, och nu finns chansen att i alla fall nå division 1, och där har vi ju inte varit på många år.

Nummer 6 placerar jag Visby AK i tyngdlyftning, som fick ett rejält uppsving då Ulf Stillman tog över "makten". Undan för undan började resultatet komma, det blev SM-guld i lag, SM-guld individuellt och representation i NM, också här med guld. Fredrik Svensson och Oskar Hansson har varit de stora och nu utvecklas Carita Hansson till något extra. Junior-EM blir rasande intressant...

VETTIGA ENDRE

Nummer 7 får Endres tjejer i innebandy ta. En vettig organisation, bra värningar i blandning med egna talanger betydde elitserien och slutspelet, där till några i landslag och svenska skyttedrottningar i syskonen Anna och Maria Jakobsson.

Nummer 8, friidrotten där våra dam- och herrlag, IF Gute och IK Tjelvar var lyckosamma. I det här sammanhanget måste man givetvis även framhålla våra fantastiskt duktiga individuella utövare med Mattias Sunneborn och Erik Larsson spetsen.

Nummer 9 sätter jag ridsporten i klump. Där händer det alltid något och här lyckas gotländska ekipage i tuff konkurrens både nationellt som internationellt.

VARPA - GIVETVIS!

Nummer 10 får bli varpa. Jag kan bara inte "sumpa" denna med stora klubbar som Roma, Bara, Hablingbo och IF Varpa för att nämna en kvartett. Hur många SM-guld som gått till Gotland har jag inte den blekaste aning om, men under en dryg 60-årig SM-epok har det blivit massor för "världens bästa". Det kan ju poängteras att Solveig Löfgren, Roma ensam knep 49 (!) SM-guld.

Det här är lite minnesbilder med idrotten. En lista kan ventileras hur mycket som helst, idrotter och prestationer vägas för och mot varandra. Här ett försök!

En stor Idrottsgala på Gotland, som jag nämnt om tidigare i krönikan, vore väl inte fel ett år då Gotlands idrottsförbund fyller 100 år.

TILL SIST...

Det snackas om bragder hit och dit. Idrottsutövare får priser, inte bara aktiva utan även f d aktiva. Jag tänker närmast på legendaren Sven Tumba som vid den fina Idrottsgalan i Globen kallades upp på scenen under stående ovationer.

Vem blir det nästa gång. Jag har ett förslag som kan vara värt att "syna": Per-Olov "Posa" Serenius - isracingsföraren!

"Posa" blir 60 år i mars, men månaden innan (23-24 februari) kör han sin, hör och häpna, 31:a raka (!!!) VM-final.

I semifinalen i Stockholm för ett par veckor sen tog han 13 av 15 möjliga poäng, slog bland annat den hälften så gamla regerande världsmästaren.

"Posa" körde med ömmande fot efter åtta stygn i samband med en verpa, var lite orolig innan semifinalen som kvalificerade honom för ny VM-final.

"Posa" är väldigt meriterad, har vunnit tre lag-VM-guld och blivit individuell världsmästare vid två tillfällen.

Hans uttalande för kort tid sen: "Varför

haka upp sig på ålder, en 70-åring kan säkert slå hole-in-one i golf...".

En skön prick!

Vad säger att inte denne idrottsman får ta steget upp på Idrottsgalans scen i Globen nästa gång?

På tal om årets gala, väldigt sevärd i TV, förekom lite gotländskt också. Folk-käre "Babben" Larsson delade ut pris till Zlatan Ibrahimovic (varför glömdes kramen Zlatan...) och vi skyttade även Tommy Wahlgren med fru Ingrid. Tommy fick säkert impulser hur galan på Gotland skall bli...

"Babben" fick lovord av krönikörerna. "Expressens Mats Olsson skrev: "Babben var roligaste prisutdelaren, men hon är ju komiker..."

"Aftonbladets Lasse Anrell skrev: "Babben sa att hon själv åker utför långsammare än Kalla gör det uppför. Genial humor..."

Babben är förstås ett givet förstaval på gotländska Idrottsgalan, både som prisutdelare och underhållare.

Årets stora klipp!



Värdechecken löses in mot en Stiga Pro 504s INOX, värd 6.995 kr

Lägg till 6.995 kr så får du en Stiga Primo, värd ca 15.000 kr

Köp IVT värmepump nu! Värdecheck Stiga 6.995 kronor!

Med värmepumpen börjar du spara pengar från första dagen. Du får dessutom vår unika IVT Nöjd-Kund-Garanti och teknik i absolut toppklass.

Erbudandet gäller fr o m 1 januari och t o m 29 februari 2008 vid köp av IVT PremiumLine X15 eller IVT Greenline. Kan ej kombineras med andra erbjudanden. Gäller endast för köp av Stiga Pro 504s INOX eller Stiga Primo. Ingen motsvarande produkt, eller ekonomisk kompensation, kan erbjudas den som icke önskar ta detta erbjudande.

NÖJD
KUND
GARANTI

IVT
VÄRMEPUMPAR
www.ivt.se

Välkomna önskar Anders & Owe Franzén

IVT

center gotland

tel. 22 00 00, Lummelundsväg 9 invid Motorcentralen



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Jag läser i en av tidningarna där förstasidans topprubrik berättar om att Kongresshallen blir 50 miljoner (!) dyrare än beräknat. Hoppsan!

Aha, tänkte jag, då kan vi helt och hållet glömma bort en ändamålsenlig idrottshall i Visby som det diskuterats om, men inte blivit mera än så. Det lär väl ändå inte hända något inom den närmast tioårsperioden, såvida nu inte (förhoppning) några stora företag typ Svenska Spel kliver in i rollen och hjälper upp den ekonomiska situationen för Gotlands kommun. Skattebetalarna!!!

Den förväntade, och efterlängtrade, Arenahallen läggs förmodligen på "is" och där står en tredjedel av öns befolkning, som finns med i idrottsrörelsen, och känner sig grundligt lurade. En hall behövs ju! Det blir alltså att fortsätta idka idrott i trånga, dåliga och otidsenliga gymnastiksalor med mått som inte räcker för nationell idrott. Vi har ju faktiskt elitlag som Visby Ladies och Endre IF som förtjänar att utöva sin idrott i trevligare lokaler och publiken inte minst.

UTVISAD – I TRAPPAN!

Det är ju skandal att behöva se utvisade spelare i innebandy tränga sig fram till en dörr och sätta sig i en skitig trappa. Händer förmodligen enbart på Gotland! Gotlands idrottsförbund fyller 100 år!

Dryga 22 000 människor bosat-

ta på Gotland finns med i idrottsrörelsen. Jag har nämnt det här vid ett flertal tillfällen, men det skadar aldrig att påminna om detta. Någon gång bör väl berörda beslutsfattare få upp ögonen för den sociala insats som idrotten gör med åtskilligt av ideella idrottsledare. Tacka dem! Vem vet, en vacker dag faller polletten kanske rätt...

På tal om Svenska Spel så är vi på Gotland oerhört glada att dem förlade stor del av verksamheten till Visby. Jag undrar för övrigt om vi fått hit svenska VM-laget i fotboll inför 2006 års VM-slutspel om man inte varit huvudsponsor för Svenska fotbollförbundet. Nu följer det med sig att Sveriges damlag i fotboll också kommer att ladda upp på ön inför OS i Peking.

Johan Lindvall är sponsorchef hos Svenska Spel, glad förstås över att ännu ett svenskt landslag i fotboll beslutat att förbereda sig på Gotland.

Jag var ackrediterad 2006 då Zlatan Ibrahimovic, "Henke" Larsson & co var på Gutavallen, trivdes perfekt, och det här med att även damlandslaget söker sig hit är ju bästa tänkbara PR som Gotland, öns idrott, fotbollen i synnerhet, kan tänka sig. Det för säkert med sig mycket annat som gagnar vår idrott, detta ett år när "100-åringen" (GI) skall hyllas.

I slutet av juli kommer förbundskaptenen Tomas Dennerby hit med sina tjejer, och oavsett var de kommer att träna så lär pu-

bliken ställa upp. Ett råd till våra dam-, och flickspelare samt deras tränare: Ta vara på chansen ur studysyfte!

Gotland har haft damlandskamp i Visby med "När-töisen" Åsa Jakobsson i laget, och senast i fjol höstas var svenska flicklandslaget på "Vallen" för match mot Tyskland..

ANNA I FOKUS

På tal om landslag så glöms inte Anna Jakobsson, Endre bort i diskussionen. Nu nominerad för en 4-nationsturnering i Göteborg kommande helg. I torsdags spelade Endre ny seriematch i elitserien och matchen TV-sändes. Anna i Fokus!

Vid Idrottsgalan i Globen hade bestämts att några väl utvalda idrottare skulle premieras för sina insatser. En av dem var just Anna Jakobsson som fick ett studiebidrag på 40 000 kronor. Anna fick beviset av Svenska Spels Anders Caesar i samband med succémat-chen mot Balrog (5-3-vinst).

På tal om damidrott så var det säkert någon som undrade om jag glömt bort Dalhems damfotboll i samband med min idrottsbedömning över tio bra prestationer på Gotland under årens lopp, gällde lagidrott. Nej Dalhem fanns med i min "inventering" med sina starka insatser, dock aningen utanför... Här vägrade jag för och emot, tyckte att damfotbollen i Sverige inte var så utvecklad då som den är nu.

Jag glömmer inte resan till Mölndal och SM-semifinalen mellan Jitex-Dalhem. En fantastisk match. Eva-Lotta Carlsson och Lotta Edmark hade gett Dalhem en 2-0-ledning, närmast skräm-selhicka hos motståndarna med Pia Sundhage (svensk damfotbolls stora affischnamn då) i spetsen. Nåväl, det blev 2-2 till slut men ändå en stark insats av Dalhem. Att man sen inte orkade skrälla även i returen hemma i Dalhem inför storpublik är en annan historia.

Kraven har blivit stora på Dalhem, nu åter i tvåan, men steget till den verkliga eliten är lååååång.

VARFÖR INTE BOWLING...?

Varför inte Stångas bowling då, eller Pärkans bowling då? Okej, båda har gjort storstilade insatser med sina sporter, dock lite "smala" ändå. Det var oerhört tråkigt när Stånga måste dra sig ur eliten på grund av för få spelare (familjeskäl), och där man genast fick ett bevis på att rekryteringen inte skötts på önskat vis, precis som hände VIF Gutes handboll under dess storhetstid.

Individuellt skickliga spelare saknas dock inte, som gjort fin PR för gotländsk klotrullning, här några ur högen: Åsa Wetterlund, Josefin Eliasson, Ove Jonasson (vår mest meriterade), Claes Gauffin, Oskar Broström, Stefan Bergh, lovande ungdomen Arvid Thomsson... och jag glömmer förstås inte då BK Rosen segrade i "Sverigestafetten" och prislappen på 100 000 kronor.

VISBY ROMA har ännu en gång bevisat: Bäst på Gotland! Senast 6-1 mot Sudrets HC säger allt, och den stora publiken (1 436) gladda lite extra. Tänk om vi kunde få tillbaka publiksuccéerna från förr med Roma i ettan. Öns hockey behöver denna kick. NU!!!

JAG MÅSTE rätta mig på en tidpunkt från förra krönikan, skrev

att Bysarna vunnit tre SM-guld, men det är faktiskt FYRA: 1971, - 72, - 75 samt 1988. Rätt Tore Attlerud!

TILL SIST...

Att få ta emot pris, bli uppskattad, ta emot publikens hyllningar, finns det något roligare egentligen... Idrottsgalan i Globen var underbar.

Svenska Spel var matchvärd för innebandy i innebandy mellan Endre och Balrog. Anders Caesar skulle dela ut pris till "Matchens bästa". I hemmalaget fastnade Anders (klokt och rätt) för målvakten Hanna Sihlman, den finska tjejen med de stora fötterna (44) som LT skrivit om.

Hanna var skillnaden mellan lagen, där hela Endre visade en otroligt fin inställning som man efterlyst tidigare. Det blev förlust med hela 1-11 borta för Endre, och man undrade hur det skulle sluta nu för Emma Larsson & co. Segern med 5-3 var sensationell, kom i ett viktigt läge där det börjar dra ihop sig för vilka som når slutspel.

Hanna Sihlman då. Populärt val! Hon klev fram mot Anders Caesar, fick ta emot belöningen, neg (!!!) vackert. Det såg så fint ut! Hon satte verkligen värde på priset hon fick och Anders Caesar såg närmast förlagen ut...

Bästapriser delas ut i parti och minut, många gånger till fel spelare, men i Hannas fall var det klockrent.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Det tycks spridas lite oro här och var i gotländska klubbar just nu...

Knappt har missnöjet med att VIF Gute plötsligt blev FC Gute börjat lägga sig så smått förrän det dyker upp flera orosmoln som det snackas om i idrottskretsar, ja lite överallt skulle jag tro.

Visby Ladies kickade sin tränare Fredrik Olofsson efter uteblivna framgångar i Damligan. Anders "Leo" Pettersson tog över huvudansvaret och till sin hjälp fick han nu två rutinerade ledare: Paul "Dino" Larsson samt Thomas Nordgren (guldtränaren 2005).

Nu skulle det minsann bli fart på tjejerna och poängen strömma in, men vad hände. Jo ytterligare två snabba förluster. Facit: De tio senaste matcherna har gett en futtig vinst, däremot hela N I O (9) förluster. Den effekt man hoppats på har uteblivit så här långt. Vem skall sparkas nästa gång? De enda som är trygga är väl - spelarna!!! I idrotten i dag är det ju tränare som sparkas i första hand (inte alla gånger dock...) om resultaten uteblir, det är lättare än att kicka spelare liksoff...

Det tycks i nuläget som om Visby Ladies saknar trygghet i sitt spel, ingen spelglädje, bara motgångar och förluster som hopar sig, tar hårt på självförtroendet. Det är väl i nuläget just den mentala biten man måste jobba på.

104 KILO 25-ÅRING

Okej, nu har man lyckats få fatt på en amerikanska efter allt letande (Afrika och Ryssland bland annat), och för-



hoppningsvis skall 25-åriga Christel Washington med sin erfarenhet och tyngd (104 kilo...) kunna bli "räddningsplan-kan". Men ännu vet vi för lite om hennes kapacitet. Hon debuterar förres-

ten i dag då Visby-laget tar sig an Marbo med tre f d Ladies-spelare: Johanna Ericsson, Caroline Danielsson samt Maria Gustavsson. En trio jag gärna sett ha stannat kvar i Visby-klubben.

Det tycks därför som lite av prestigematch, en mästarematch, åtminstone för Visby Ladies, där Johannas Marbo redan ser ut att ha fixat slutspelsplatsen, har sitt på det torra. Men man vill förstås väldigt gärna vinna i Södervärnshallen. Motivation lär inte saknas!

Förresten, kanske är det så att Visby-laget inte har den starka trupp som man trott från början, att målsättningen inte blivit som man tänkt sig. I takt med alla bakslag uteblir ju också publiken, och blir det sen oro på ledarplanet, ja då är det bekymmersamt värre. Det gäller nu att komma bort från en nedåtgående trend. I nuläget kan allt bara bli till det bättre.

Slutspelsplatsen äventyras och ett par förluster till och man är snart under det förhatliga strecket som markerar de åtta slutspelslagen och de i bottenkiktet.

AJÖSS VISBY ROMA!

Knappt har Visby Ladies fått nya tränare samt en ny spelare då man hör att Visby Romas hockeybas, Hans Holmert, avgår med omedelbar verkan. Samarbetssvårigheter inom styrelsen anges vara den definitiva orsaken.

Olyckligt förstås i ett läge där Visby Roma jagar en plats i ettan inför säsongen 2008-09, har gjort allt bra så här långt. Nu trappas allt upp där alltvåan ersätts av kvalserie. Allt skall få ett avgörande, lyckligt hoppas jag. Ett störande moment har nu alltså insmugit sig. Vad nu följderna kan bli återstår att se...

Man undrar om klubbar inte kunnat lösa sånt här lite smidigt och därmed undvikit det drastiska att tränare kickas, att styrelsefolk tackar för sig. Inte alls bra för klubben eller för idrotten i stort. Klubbar i dag har det bekymmersamt ändå, inte minst att klara den ekonomiska biten. Är man sen med i ett nationellt seriesystem med alla dyra

resor blir det kostsamt värre. Publiktäkterna täcker inte på långt när dessa. Utöver detta tillkommer ju löner till "proffsen". Hur har gotländsk idrott egentligen råd när alla jagar samma sponsorer och belopp och bidrag skärs ner.

MARKNADSFÖRING...

"Coop Forum cup" så här års är alltid intressant. Dygnet-runt-lir är spännande för spelare och ledare, att få komma in i värmen, spela "2-måls" och slippa all konditionskrävande löpning.

Jag gjorde besök alla tre dagarna, förvånade mig över att FC Gute inte marknadsförde sig bättre. Här såg man bara banderoller från Coop Forum (medarrangör) kring alla väggar, ingen enda "FC Gute-markering" (huvudarrangör). Jag var inte ensam om att bli överraskad över missen. Näväl, "Jocke" Lindgrens lag vann rubbet, kom också i den nya munderingen med orangefärgade tröjor, så en viss PR för den nya omtalade klubben blev det ju...

Nu ser vi med spänning fram mot vad som händer i division 2 östra Svealand, om man har den trupp som krävs för att snabbt återta den förlorade platsen i ettan. Jag tror det kan bli riktigt tufft, där vägen tillbaka kan bli krokigare än man tänkt sig. Köpa spelare "uti-från" finns det inga pengar för.

Jag läste några rader om att spelare borde komma bort från el-ljusslingorna, i stället satsa på att få spelare att bli mera vän med bollen. Riktigt påpekande! Bra synpunkt!

I fotboll i dag ser man unga spelare, ja även äldre, som är ovänner med bollen, inte har den teknik som är nödvändig. När jag spelade aktivt hade Svenska fotbollförbundet ett teknikmärke, brons, silver och guldbollen som det kallades. Det gällde att klara stipulationsproven, slå en breddside mellan ett par käppar, dribbla mellan käppar, ha bollen under kontroll, klara det hela på tid, bolljonglering, etcetra. Här krävdes verkligen att vara vän med bollen för att klara av proven.

När man kollar matcher i dag har spelarna svårt med nedtagning, svår med passningar, och ytterst få som med sträckt vrist kan vända på spelet med en crossboll på 40-50 meter. Tekniken är eftersatt! Råd: Inför ett teknikmärke på Gotland omgående, tror att Kurre Johansson har något på "lager"...

Det är onekligen roligare att lira boll om man har teknik, snabbhet, spelförståelse samt en viss fysisk styrka. Alltså: Mindre långskubbning, mera boll på träningarna. Det går bra att träna upp kondition även med bollen intill fötterna.

TILL SIST...

13 rätt!

Tips-SM inleddes för ett par veckor sen. I spelbutikerna kunde man anmäla sig, fylla i kupongen med 13 stryktipsmatcher på ett 64-raders system med sex halvgarderingar.

Jag tog chansen vid Signalen, kollade och följde noga matcherna via text-TV. När de första 11 matcherna var klara visade det sig att jag hade alla rätt. Två matcher återstod på kvällen, kryss i båda. De fanns också på min kupong. 13 rätt! Jubel förstås!

187 i Sverige hade 13 rätt premiäromgången. 60 000 deltog! Ingen miljonutdelning dock, men vaddå, man kan väl nöja sig med en mindre slant också...

Andra veckan blev det 10 rätt på min kupong (missade tre halvgarderingar,

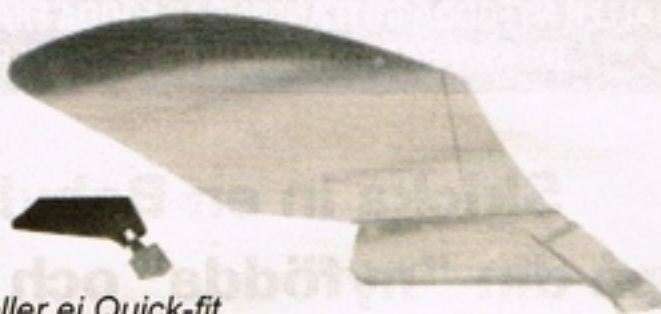
försämligt) och när de här raderna skrivs har jag ännu inte fyllt i tredje SM-omgången. Hoppas!

På tal om tips, minns på 1950-talets mitt (12 matcher då) och GA-bollvinnaren "Putt" Persson skötte tipset på Gotlandsbolaget. En av division 4-matcherna: IF Gute (nedre halvan) mot Sundbyberg (serieledare). Sista matchen. Två lag på samma poäng. "Putt" satte dit en etta utan gardering, fick kritik: "Hur kunde du...?" Det blev 3-1 till Gute och "Putt" gjorde alla tre målen...

"Sumpan-spelarna" lomade iväg av planen, ville vara ifred och klädde om i Gutes barack. Inne i omklädningsrummet kom besked om att värsta konkurrenten också förlorat, man var alltså serievinnare och nyblivet division-3-lag ändå.

20% RABATT

på  **Kverneland slitdelar**
- för framsynta bönder



Gäller ej Quick-fit

NYHET

Slitdelsrabatt gäller även

VÄDERSTAD



ÖVERUM

och stegras baserat på totala inköps-
summan på dessa tre leverantörer

OBS! Inköpssumman får räknas även
på reservdelar vid samlat inköp.

Gäller t o m 29 februari

HEMSE
40 41 52

VISBY
40 41 20



Lantmännen
Maskin

"LASSEMANNS KLACKSPARK"

Vinteridrotterna är inne i ett viktigt slutskede!

Jag tänker då på basket, innebandy, hockey och bowling, tänker på Visby Ladies, Endre och Visby IBK, Visby Roma samt Pärnan.

Det är just nu de mest intressanta lagsporterna, som närmar sig "mällinjen" av årets säsong, där mycket skall klarna: Slutspel, kval och division 1.

Just nu, när detta skrivs, är mycket ännu ovisst. Man kan inte på rak arm konstatera vad som kommer att inträffa, det får kommande fajter bevisa. Men vi hoppas förstås att säsongen förlängs innan fotbollen sparkar igång och det blir ljusare. Vi längtar väl alla efter våren, men jag har saknat en rejäl vinter. Nu dystert och tråkigt.

Kylan och snön har uteblivit, grått och trist, och uthyrningen av skidor vid våra klubbstugor har uteblivit helt. Jag träffar ofta Bengt Söderlund från Visborgs OK som berättade att en snörök vinter betyder ca 100 000 kronor extra till föreningskassan. Nu är elljusspårarna gröna, öppna för motionärer som i stället får förbereda orienteringssäsongen. Inne i ett förråd står skidutrustningen och väntar på, just det - SNÖN!!! Kommer, kommer inte...

DÄLIG VINTER - FÖRKYL... TÄNK SÅ VINTRARNA HAR FÖRÄNDRATS.

Förr var vintern pålitlig, kom lagom till jul för att stanna till månadsskiftet februari-mars. Ett par decimeter snö, några minusgrader, hög och frisk luft, skridskoåkning på naturisar, skidåkning, och människorna mådde avsevärt bättre. Nu hör man var och

varannan människa som drabbats av förkylningar.

Det uppgjorda bandyprogrammet kunde genomföras, både på dam- och herrsidan. Då spolades Gutavallens träningsplan för fotboll upp så fort kylan slog till, då var det bandy på Klintevikens, Romas bassänger, Svaide väst, Rävåsen, etcetra. Vem minns inte profilerna Kalle Tell, Börje Svensson och Åke Kroon från den tiden...

Man hör också bandyfrälsta som suckar djupt när de hör talas om konstfrusna bandybanor, och det blir numera allt vanligare att de får "tak över huvudet". Jag är själv väldigt intresserad av bandy, har spelat aktivt, men ryckade på näsan åt eländigt svenskt spel i VM-finalen mot Ryssland (1-6).

Det tycks som om bandyn försvunnit för alltid på Gotland, detta av två orsaker: 1. Usla vintrar, 2. Den idealitet som fanns i klubbarna där spelare hjälpte till med skrapning och spolning av isarna är väck.

ISGALOR OCH PJÄXDANS

Vi kan bara bli nostalgiska och tänka på hur det var förr då det ordnades isgalor lite här och var, värmdes sig vid en stockvedsbrasa. Ess i hockey, bandy, skidåkning och skridsko kom till Visby för att visa upp sig. Och jag minns då det förekom pjäxdans på "Vallens" hockeybana.

Jag jobbade under några år med just bandysporten på ön, gjorde i ordning seriesystem, höll i domarsidan, "bläste" själv och med kort varsel fick man igång kvällsmatcher samma dag. Jag höll kontakt med vaktmästarna på "Valen", och när det blev klartecken för spel, då var det bara att ringa "Berra" Green i Hemse, Göran Wallin i Klintehamn & Co. Sen var rundringningen igång och matcherna kunde avgöras. Alla var ju så intresserade av att lira bandy, så det kunde bli spel, trots kort varsel. Den enda bandy som spelas nu är innebandy (någon har skämtsamt kallat den för plasthockey...) och där är Gotland väl framme med Endre i elitserien för damer samt Visby IBK som anstränger sig det yttersta för att nå ettan. Nu har Looe Ringvalls pojkar haft flyt med sig en tid där egna nyckelmatcher vunnits, där andra gått lagets väg. Det börjar närma sig, upp direkt, eller via kvalspel.

FC GUTE OCH FYRAN

Samtidigt som de "mörka" idrotterna är inne i slutskedet närmar vi oss fotboll. Cuper inomhus har avlöst varandra och många undrar förstås hur det skall gå för nya FC Gute. Division 4-lagen rustar hårt nu när man slipper "eländigt" kvalspel. Jag tror Levide får svårt upprepa bragden från förra säsongen. Nu blir man jagat byte med nye tränaren "Rolle" Ahlvin som tagit över efter några år som damtränare.

När det gäller fotboll blir det ofta snack om hur det var förr om åren. Häromdagen fick jag frågan vem jag ansåg vara Gotlands bästa målvakt genom tiderna. Okej, jag lovade fundera, sen återkomma med min "5-topplista" i den här spalten. Inte lätt, men jag fastnade till slut för den här: 1. Sven Uhr, IF Gute, 2. Thomas Engström, Visby AIK, 3. Ivan Annas, Stenkyrka/Gute, 4. Göran Mattsson, Visby AIK, 5. Björn Engström, Hangvar/Gute.

Jag hittade i mina gamla "gömmor" en limerick om just Sven Uhr, började fundera på vem som kunde ha skrivit denna, jo kanske före detta grafikern Tore Pettersson rentav. Hur som helst, här är den:

"En målvakt i ur och skur - hans namn var Sven Uhr
När bollarna ramlade in - då blev han fet och stinn
Hans målbur liknade mest en kur

• SVEN UHR gjorde många fantastiska matcher, mest minns jag den mot österrikiska proffsgänget FC Wacker från Wien 1957. Sven storspelade. Gute föll med bara 0-1 och man ville gärna värva skollärlar'n från Visby, som man ansåg vara den bästa man träffat på under Sverige-turnén.

• THOMAS ENGSTRÖM fick sitt definitiva genombrott 1969 då han som 17-åring fick chansen i det gotländska landskapslaget i bortamötet med Småland i Västervik. Roland Sandberg (senare landslagsman och proffs) försökte och försökte göra mål, men Thomas var alltid i vägen. Han bidrog verkligen till skrällvinsten med 3-1 för Gotland.

• IVAN ANNAS var nära att bli allsvensk i AIK. Jag var lite av talangscout för "solnaiterna" och tipsade om Ivan, fotbollsfostrad i Stenkyrka. Det kom ett meddelande om att AIK ville ha honom till provspel mot IFK Norrköping (Zamora Nyholm stod i mål där...) i Idrottsparken. Jag bjöds med på resan. Ivan storspelade och AIK ville värva honom direkt. Det ordnades med polisjobb intill Råsunda, men Ivan nappade dock aldrig.

• GÖRAN MATSSON växte upp i Hablingbo, flyttade (värvad...) till Visby och AIK som därmed fick en toppmålvakt, där man tidigare mest minns Rune "Siben" Schmitterlöf och Sune

"Juten" Juteskog. Göran spelade, vill jag minnas, för IFK Stockholm i dåvarande division 2 en tid, men efter några år på fastlandet (tidningsbranschen) återvände Göran till ön, har meriter från spel i landskapslaget förresten.

• BJÖRN ENGSTRÖM var på vippen att få göra allsvensk debut i Örebro SK. Men just lagom där det blev högaktuellt strandade allt vid en läkarkontroll som visade att Björn hade något problem (hjärtat...) som gjorde att ÖSK inte vågade ställa honom mellan stolparna. Björn återkom till ön, hade några fina år här innan han blev tränare, för Dalhems damer bland annat.

Sven Uhr, Thomas Engström, Göran Mattsson och Björn Engström, har alla fått motta GA-bollen för övrigt.

Krönikan återkommer!

TILL SIST...

Danny Hammerin, 20 - lägg namnet på minnet!
Danny spelar handboll med VIF Gute i division 5, är topplag som jagar serieseger och avancemang. Och blir det så, då tippar jag inte alldeles galet om jättetalangen Danny värvas till någon storklubb. Det ryktas om Hammarby som har ex-landslagskillen Staffan Olsson som tränare.

Jag har sett Danny några gånger, blivit imponerad. Han är stark, snabb (jämförs med "Svenna" Andersson som förde Visby-laget till allsvenskan) och ytterst målfarlig.

Danny är vänsterhänt, har positionen "högersexa" (kantspelare till vänster) är oerhört svår att greppa för motståndarna. Han är väldigt stark i sina genombrott och en kontringsspelare som lagkompisarna snabbt hittar med bollarna.

Femman är på tok för låg serie för VIF Gute-spelaren, så jag blir inte det minsta överraskad om han inom loppet av ett par år spelar allsvenskt.

Handboll i Sävhallen (mitt senaste besök med Danny och hans lag) är inte alls roligt. Trångt för spelare och publik i en hall som inte alls håller de rätta måtten. Det är samma sak i Södervärnshallen där Visby-laget fick spela på dispens. En rolig episod från allsvenska tiden med VIF Gute var då jag ringde upp landslagsmannen Bo "Bobban" Andersson i GUIF som skulle till Gotland för allsvenskt spel. "Bobban":

"Nu skall man till Gotland igen och spela i den jäkla korridorren..."

BUSSRESOR

Traktorpulling - Rotterdam
6 mars 5 dagar

Tyskland - Heiligenhafen/Burg, Shopping
28 mars 3 dagar

Ullared
6 april 2 dagar

Hollands blommor - reseledare Lena Ewer
26 april 6 dagar

Må bra åk på spa... fr. 3.550:-
Spa Pärnu Hotell Viking - www.viking.ee
10 maj 9 dagar, 26 okt 8 dagar och 7 dec 6 dagar

GP Speedway - Göteborg
24 maj 2 dagar

Wales - reseledare Lena Ewer
20 juni 11 dagar

Guldriket - reseledare Gunnel Danielsson, Mjölby
4 juli 6 dagar

Norge med Hurtigrutten - reseled. Gunnel Danielsson
12 juli 7 dagar

Lång weekend med Mamma Mia originalversionen
15 augusti 3 dagar

Tyrolen - Reseledare Anne Löllke
30 augusti 9 dagar

Rüdesheim Vinresa - reseledare Lena Ewer
13 september 7 dagar

Gardasjön - Reseledare Anne Löllke
27 september 10 dagar

Se information på hemsidan
www.karlssonbuss.nu



Karlssons Buss

Tel. 49 11 33 • Mob 0707-40 11 61



"LASSEMANS KLACKSPARK"

En världsspelare nobbas i landslaget!

Jag har följt Sara Anteryd, 21, sen hon kom till Gotland och Endre som innebandyspelare. Vilken lirare! Imponerande tjej!

När Endre jagade segrar i dubbla hemmamatcher senast mot Engelholm först och Pixbo (Göteborg) dagen efter och vann båda övertygande med 14-3 respektive 8-3, var Sara Anteryd inte bara matchbäst i ena matchen utan även i – BÅDA!

Högsta betyg! Men det som förvånar mig storligen är hur man i det här landet kan strunta i att nominera henne för ett svenskt landslag. En gåta! Sara borde förstås vara given, en spelare som är helt komplett med ett stort och brett register. Stark bollmottagning, fin teknik, utmärkt spelsinne, vass avslutare... Hon har alla "ingredienser" som krävs.

SKYMF MOT SPORTEN

En skymf mot sporten, i synnerhet mot Sara Anteryd, att inte nominera henne i blågul dress. Bryr hon sig?

Serieledande Pixbo har numera tidigare förbundskaptenen (både på herr- och damsidan



21-åriga Sara Anteryd visar världsklass i innebandy, men duger inte i vårt landslag märkligt nog.

samtidigt för övrigt) Kristina Carestam-Landgren som tränare, kunde inte annat än berömma Endre som lag samt Anteryd för hennes suveräna uppvisning. Rena showen.

Mot Engelholm blev det åtta poäng efter tre mål och fem assist, därmed nära lagkompisen Anna Jakobssons svenska rekord på nio poäng i en och samma match. Mot Pixbo blev det två mål och tre assist, totalt sålunda 13 poäng på de två matcherna, lika många som Maria Jakobsson (samma kedja). Ingen av dem finns med i senaste landslagsnomineringen. Min "3-topp" i Endre just nu:

1. Sara Anteryd,
2. Maria Jakobsson,
3. Anna Jakobsson.

Förresten, det tycks oneligen som om Endre just nu har elitseriens vasaste kedjeformation med Sara Anteryd, Maria Jakobsson samt lagkaptenen Emma Larsson. Fakta i dubbelmatcherna: 32 poäng av trion tillsammans efter 18 mål och 14 assist.

FRÄCKHET OCH TEKNIK

Jag var inte ensam om att jubla, skratta, applådera, imponeras när Sara Anteryd, lagets motor, får bollen. Det händer alltid något. Fräckheten i spelet, tekniken, listigheten och kunnandet att dyrka upp motståndarförsvar på vid gavel, är hennes kännetecken. Hon roar och retar... Har tjejen ögon i nacken också, ibland undrar man...

När Endre, snart väntar slutspel, gör säsongens "bokslut" och blickar framåt mot nästa, då måste Sara Anteryd förstas prioriteras främst vad gäller nytt kontrakt. Jag fick höra från initierat håll att den här tjejen, som nu spelar sin andra säsong för Endre, är kontrakterad för ytterligare en säsong. Jättebra! Det ryktas också om att hon skulle vara intresserad av att studera till läkare, och då kan det ju faktiskt bli så att hon löses från sitt kontrakt, för jag kan inte tänka mig att erkänt skickliga ledare som Harald Hoffman och Göran Nährström har för avsikt att bromsa henne. Här måste rimligtvis yrket och inte idrotten prioriteras i första hand.

Ledare i Endre är förresten tidigt ute, kartlägger spelare man gärna vill ha till klubben, tar sen kontakt vid lämpligt tillfälle, åker till turneringar för att kolla sin egen landslagsspelare Anna Jakobsson, men också plita ner önskespelare för framtiden som passar in i "Endre-mönstret". Viktigt att så görs, liksom att man bygger vidare med utveckling av talangfulla spelare från

egna leden, fostrade i klubben. Det kommer faktiskt fram nya ständigt som succesivt slussas in i A-laget via lyckade träningar i bra omgivning.

Det är riktigt inne just nu med innebandy. Endre tycks ha toppat formkurvan lagom till slutspurt, bevis mot Pixbo som i mitt tycke måste ha varit lagets bästa sen man väl klättrat upp till elitserien.

VISBY IBK HAR FLYT...

Visby IBK har också medvind med sitt herrlag, har vunnit några nyckelmatcher, andra matcher har gått lagets väg, nu ett lag med enormt flyt. Och skulle man inte klara direktuppflyttning eller kval nu, ja då vet jag inte vad som kommer att hända. Nu eller aldrig...

I Visby IBK finns potential som bör räcka, och när man väl ettan, då banne mig tänker Pelle Wiberg & co göra allt för att säsongen inte skall bli ett-årig, i stället satsa fullt ut mot elitserien.

Skojigt att man nu fått se både Endre och Visby IBK på TV, och det lär väl bli mera av den varan framöver. Närmast fullsatt, hög bra stämning och stort engagemang på O'Learys-restaurangen på Strandgatan.

TILL SIST...

Han ville gärna spela med VIF Gute, förlät FC Gute...

Talangen Kevin Wickman, 21, väljer förmodligen Stockholm nu. Gotland och Visby AIK får stå tillbaka för spel i division 1 med Gröndal. Kevin har provspelat, klarat sig bra, och nu vill stockholmarna ha honom till sitt lag.

Kevin har visat fina kvaliteter under flera år. Gute blev tipsat om honom några gånger men ändå inte brytt sig det minsta. En blunder! Jag vet att Kevin, som jag känner väldigt väl, blivit grymt besviken. Man borde åtminstone ha testat killen.

Jag minns en träningsmatch mellan Gute och AIK på Traume idrottsplats för fyra-fem år sen. Kevin spelade ytterback, var en av de allra bästa. Här har AIK verkligen fått fram en spelare som bör blomma ut rejält. Kevin insåg redan då att han borde få en chans högre upp och inte "harva" i usel division 4-serie på Gotland.

Det blev lite bollande hit och dit i några klubbar, men nu tycks det bli allvar med ettan för honom. Skojigt om det kunde bli så.

Hela idrottsfamiljen Wickman-Almlöf stöttar förstas, där morfar "Kajan" Almlöf, fotbollsfostrad i Visby AIK värvades till IF Gute och fick GA-bollen 1956.

Kevin Wickman kan mycket väl lyckas i ettan, därmed få bevisa att vissa på Gotland, som inte trodde på honom, hade fel i sin bedömning.

g.o.v
interiör AB

Kakel & Klinker
Plastmattor - Trägolv
Linoleum - Kork & Plast
Textila golv - Gångmattor

mån - fre 09 - 18, lör 10 - 14
Österbyväg 10, tel: 21 82 00

KVÄLLSERBJUDANDE

Gäller från 16 februari t o m 30 mars varje dag fr. kl 15.00

Toast skagen

Fläskfilé m. bearnaisesås,
kraftstjärtar, sparris, klyftpotatis
och wokade grönsaker.

2 rätter
149:-

LUNCH MÅN-FRE 10-14

- Bakad potatis med Skagenröra
- Kebaballrik m. ris eller pommes
- Valfri sallad
- Lövbit m. persiljemör
- Valfri pizza nr 1-20
- Entrecote m. vitlökssmör
- Plankstek m. biff
- Pasta Bolognese
- Rödspätta m. remouladsås
- Kycklingfile med bulgur & tzatziki
- Lasagne
- Fläsknoisette m. bearnaisesås
- En Husmanskost

65:-

inklusive smör, bröd,
Stor Salladsbuffé,
läsk & kaffe

A LA CARTE • PIZZA • KEBAB
FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER
ÖPPET:
MÅN-FRE 10-22, LÖR-SÖN 12-22

Restaurang & Kvartersskrog
Sunes
Elefant
Stenkumlov. 8 • 21 214 • Visby

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Vad har hänt med Visby Ladies?

Vi är säkert många som undrar, och förvånas, varför det går som det går, att laget inte längre står att känna igen från tidigare säsonger i Damligan i basket.

Det tycks inte vara mycket som stämmer längre, att det spritts en oro inom laget, en frustration som man har svårt att ta sig ur. Irritationen över uteblivna framgångar speglas av händelsen mot 08 Stockholm för en dryg vecka sedan då coachen Thomas Nordgren fick en teknisk foul, inte kunde knipa käft, fick en till och då vara det bara att lämna hallen. Onödigt – visst! Men det är ju också lätt att sådant här händer när laget inte är i balans. Man vill så mycket, men allt läser sig.

Jag kan därför förstå om ledare och spelare blir upprörda över domslut, ryter till, säger något man inte borde säga när tålamodet tar slut, ångrar sig bittert efteråt när man väl fått distans till vad som händer. Att få lämna en match som ledare blir alltmer vanligt inom sportens värld. Basket är inget undantag!

MATERAZZIS DUMHETER...

Jag kom att tänka på cupmatchen i fotboll förra veckan när Zlatan Ibrahimovic Inter mötte Liverpool i cupen.



Marie Söderberg håller stillen, jämn och pålitlig.

Inters försvarschef Materazzi gjorde en dum förseelse som renderade honom gult kort, gjorde sen om samma klavertramp bara tioalet minuter senare. Andra gula kortet och rött, ajöss! Klumpigt värre av en landslagsspelare. Detta hämmande förstås hela laget som fick spela två tredjedelar av matchen med enbart tio spelare.

I Ladies försvann en amerikanska hem mitt under säsongen, sen käckades tränaren Fredrik Olofsson. In kom Paul "Dino" Larsson och Thomas Nordgren som stöd till tränaren Anders "Leo" Pettersson. Nu skulle det minsann bli ordning och reda i leden. Någon bättring blev det definitivt inte, snarare ännu sämre.

Matchresultaten talar sitt tydliga språk. Okej, nu lär man väl i alla fall klara slutspelsplatsen och skulle man via kvartsfinal ta sig till semifinal, då är det närmast åt bragdhållet.

VAR FINNS SPELGLÄDJEN?

Jag kollar många träningar, har sett några matcher, undrar: Var finns spelglädjen? Det tycks som om spelarna tappat tron på sig själva, och i takt med alla bakslag naggas självförtroendet hårt i kanten. I nuläget tycks ingen komma upp i normal standard, och då blir det heller inga segrar.

Jag såg inte matchen mot 08 Stockholm, följde bara denna via radion, läste sen referaten i GT och GA på måndagen. Braskande rubriker: "Överkörda!" "Tvärstopp!"

Vad som förvånade mig oerhört var att Hanna Munthe-Gottberg försvann så snabbt efter en glänsande start och hundra procentigt skytte. Hon kom in i

fjärde perioden, var felfri, sköt tre skott, satte samtliga, men plockades av oförklarlig anledning av banan och bänkades. Högst märkligt! Nu gäller att avsluta säsongen på ett bra sätt, sen sätta sig ner, bänka samtliga (!), ta sig en stark funderare på hur man vill ha framtiden. Det får inte rulla på i samma gamla hjulspår längre. Det

krävs en förnyelse inför säsongen 2008-09, och här gäller att få fram hungriga tränare som kan ta över, komma med något nytt. Tjejerna behöver inspiration! Bort med all slentrian! Jag tror annars att risken är väldigt stor att man undan för undan tappar ännu mera mark till seriens elitskikt, att det på sikt kan äventyra lagets existens i ligan rentav. Det får bara inte ske. Hemska tanke!

MILTALS FRÅN SM-FINAL...

Visby Ladies har skämt bort oss med mycken grannlåt under många år, som kulminerade 2005 då vi skrek i högan sky efter det efterlängta SM-guldet. I dag är man miltals från att spela SM-final...

Jag är säkert inte ensam om att vara på "krigsstigen" och oroas över hur framtiden skall gestalta sig. Så här långt har säsongen 2007-08 inneburit ett präktigt fiasko i stil med vad svenskarna presterade under skid-VM i skytte i Östersund. Ett starkt slutspel i dambasket kan få oss att tänka om, något som skulle kunna rädda en vemodig säsong. Jag undrar dock om Marie Söderberg & co kan (orkar) ställa om sig. Det som hänt är säkert en mentalt jobbig bit att slingra sig ur...

Är jag hård i min kritik? Någon kan säkert tycka så, men har man följt dambasketen i Visby från början, då skall man också våga sticka ut hakan och tycka till. Det ges fin kritik för bra spel och vinster, då måste man också kunna tåla negativ kritik, att vara konsekvent.

Massmedia ger ett massivt stöd i form av stort utrymme i spalterna, plus radions sändningar, hoppas förstås att Visby-laget skall vända sin nedåtgående trend till något bättre. Då blir det positiva tongångar igen, då lyfter spelare och ledare, då trivs också publiken. Och massmedia!

TILL SIST...

Visby IBK och Visby Roma! Här har vi två lag, innebandy och ishockey, mot ettan.

Tränarna Looove Ringwall samt André Lundholm är på god väg att lyckas med sina mål för säsongen. I nuläget är det mycket som talar för division 1-spel kommande säsong, även om en del svåra hinder ännu skall klaras.

Harmoni är viktigt för att lyckas, det verkar både Visby IBK och Visby Roma ha. I takt med framgångar lider man inte mentalt, just nu är båda som självspelande piano närmast. Allt flyter på som man hoppats.

Det förekom en del tveksamheter vad gäller IBK då ordinarie tränaren Mika Packalén försvann ur bilden, en respekterad tränare. Han kan stoltsera med att ha byggt upp laget under försäsongen. Mika och IBK enades sen om att sära på sig

och det skulle genast "vaskas" fram en ersättare. Det blev Looove Ringwall, ett ganska oprövat kort, som brinner för sporten som gjort allt mycket bra, och fått med sig spelarna.

Nu kan "doldisen" Looove alltså medverka till att Visby-laget efter några mindre lyckade säsonger äntligen kan greja sig uppåt på seriepyramiden.

I viktiga matcher på slutet mot toppgången i tvåan har IBK rest sig på ett otroligt sätt, haft marginalerna med sig, och visat upp en viktig lagmoral som gett trygghet. Här kan man snacka om "Bäst när det gäller"! Looove Ringwall och André Lundholm får i nuläget dela på epitetet: "Årets tränare"! Räkna med stenhårda satsningar från Visby IBK och Visby Roma inför nästa säsong om klättringen uppåt lyckas.

Nyheter på nätet...

Gotlandska.se

g.o.v
interior AB

Kakel & Klinker
Plastmattor - Trägol
Linoleum - Kork & Plast
Textila golv - Gångmattor

mån - fre 09 - 18, lör 10 - 14
Österbyväg 10, tel: 21 82 00

10 kr veckan sista 4 dagarna

Hemköp
SIGNALEN

Vi är **BILLIGARE** än du tror!
Öppet vardagar 7-21, lör-sön 8-21

KVÄLLSERBJUDANDE

Gäller från 16 februari t o m 30 mars varje dag fr. kl 15.00

Toast skagen

Fläskfilé m. bearnaisesås,
kraftstjortar, sparris, klyftpotatis
och wokade grönsaker.

2 rätter
149:-

LUNCH MÅN-FRE 10-14

- Bakad potatis med Skagenröra
- Kebaballrik m. ris eller pommes
- Valfri sallad
- Lövbiter m. persiljemör
- Valfri pizza nr 1-20
- Entrecote m. vitlöksmör
- Plankstek m. biff
- Pasta Bolognese
- Rödspätta m. remouladsås
- Kycklingfile med bulgur & tzatziki
- Lasagne
- Fläsknoisette m. bearnaisesås
- En Husmanskost

65:-

inklusive smör, bröd,
Stor Salladsbuffé,
läsk & kaffe

A LA CARTE • PIZZA • KEBAB
FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER
ÖPPET:
MÅN-FRE 10-22, LÖR-SÖN 12-22

Restaurang & Kvarterströg
**Sunes
Elefant**
Stenkumlav. 8 • 21 21 14 • Visby

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Nu jäklar!

André Lundholms (tränare) hockeykämpar i Visby Roma har nu nått kvalserien också. Toppen! Säsongen är dock långt ifrån över. Det är nu som allt skall avgöras, allvaret inledas. Vi vill ju så väldigt gärna ha upp ett gotländskt lag i ettan igen. Det är några år sen det inträffade senast.

Man kan likna Visby-Roma med en trestegsrakett. Två är klara, grundserien samt alltvåan och nu väntar alltså en tredje: Kvalserien! Det är nu man skall upp till bevis. Och det finns klara kvalifikationer inom laget där det räcker med att nämna en spelstark trio med Tobias Lilja samt de båda finländarna Jani Pollari och Mikko Smura i den starka omgivningen.

SPIONER PÅ PLATS

Duon Pollari-Smura är så vassa lirare att det numera finns spioner ute för att kolla spelarna, om de rentav platsar i allsvenskan. En del påstår att de håller elitklass. Hur det blir med dessa i framtiden skall vi inte spekulera i, bara konstatera att de blivit ett klart "lyft" för ihärdige ledaren Ronny Öström.

Visby Roma rundade av alltvåan med ny seger mot Sudrets HC i derbyt (4-2). I seriespel, alltvåan och DM har laget vunnit över Göran Lindqvists pojkar i varje match, och publikt sett har det varit stora succéer, 1 200 som mest. Man har därmed bevisat en sak klart och tydligt: Inget snack



Lärnars Sudrets HC Johan Larsson och Göran Lindqvist tackar för sig, större uppgifter väntar.

om vem som är hockeybäst på Gotland! Sudret-tränaren Lindqvist har inga invändningar att göra, där siffrorna i matcher snackar klarspråk.

Oavsett vad som nu händer i en tuff kvalserie har Visby Roma bevisat att man genom stora ansträngningar vill uppåt, vem vill inte det förresten... Det kostar att vara med, det ekonomiska skall räddas till varje pris, och nu i kvalserien bör det betyda stora publiksiffror typ de som varit i derbyfajterna. Man kan väl nästan börja tala om bonus nu...

KVALSTART SÖNDAG

Kvalet inleds på söndag. Sex lag finns i serien. Det blir dubbla möten hemma och borta med totalt tio matcher och med en bra start för Visby Roma bör det bli över 1 000 personer i varje match i Ishallen. Tänk om vi kunde få uppleva den härliga stämning som rådde på 1980-talets slut samt i början av 1991. Det vore smaskens!

Sekreteraren Christer Eneqvist anser att årets lag är det bästa någonsin sen Roma och Visby AIK gick samman 2000. Kan inte betvivlas! Nu skall "8-åringen" firas på bästa tänkbara sätt är det tänkt.

Det har riktats från kritik mot att Visby Roma borde satsa mindre på spelare utifrån och i stället ge egna förmågor chansen. Okej, lite i detta resonemang stämmer väl, om man gör jämförelsen med Sudrets HC. Men vi skall också komma ihåg att talangfulla spelare lämnat Gotland för att utvecklas på andra orter, vilket de också gjort.

En önskan vore förstås att få dessa att återvända, dock svårt, men uppvaktning är inte fel "Ösa" & co... Lättare om det blev division 1 förstås!

Det spekuleras nu om att 2007-08 års Visby Roma rentav har samma kapacitet som det Roma som avancerade till ettan 1991 med Peter Lindström som tränare, och Ola "Scania Vabis" Georgsson var en av toppirarna. Detta härliga ögonblick unnar man gotländsk hockey, ledare som spelare och publik att få uppleva på nytt.

TÄTA FAJTER VÄNTAR

Just nu kan vi bara hoppas att Visby Roma är ett av två lag som gör sällskap. Mycket skall stämma på vägen. Marginalerna är små, det krävs lite stolpe in i täta fajter som är direkt avgörande. Nu ställs genast ännu högre krav på spelarna, och jag inbillar mig att tränar-Lundholm har en växel till att peta i med sina lirare. Nu när "förmatcherna" stökats över och sopats under mattan, gäller för Pollari och de andra att försöka lyfta sig ytterligare något snäpp för att nå säsongens verkliga slutmål. Det grejar ni pojkar!

Hockey-Gotland håller tumarna! Nu SKALL vi upp!

Sudrets HC tackade för sig och årets säsong efter sista derbyt för den här gången. Tränaren Göran Lindqvist tog ett vemodigt farväl, har gjort en storstilad insats sen han kom hit, levte med spelarna, gjort sig oerhört populär. Han har lyckats utveckla unga talanger och Sudret har därmed en fastare plattform att stå på inför framtiden. Nu gäller att fixa en ny tränare av Lindqvists kaliber, det lär han hjälpa till med själv tippar jag. Kontakter finns i överflöd!

TILL SIST...

Östergarns IK har utmärkt sig igen!

Många mål, då är "ÖIK-arna" oftast inblandade. Jag skrev i en krönika om då man förlorade med 44-3 mot Gute B i hockey, som var svenskt målrekord. Nu har man själva satt ett litet rekord för Gotland - i innebandy!

Östergarn skapade ut Väskinde rejält i division 3 (högsta inhemska serien), segrade med 38-4 efter periodsiffrorna 5-0, 13-3 och 20-1. 21 mål i en och samma period över 20 minuters speltid, otroligt.

Bosse "Grus & Sand" Carlsson gjorde 10 mål för Gute i hockey, värre ändå var nu Thenny Ringvall för Östergarn. Han gjorde 11 mål och assisterade till fyra, totalt alltså 15 poäng. Mikael Marquart var snäppet värre ändå med 18 poäng efter nio mål och lika många assists. Niklas Lindström gjorde tre mål, passade till sex. Topparna

i ÖIK. 23 mål fördelade på tre spelare sålunda. Målvakten i ÖIK heter Simon Edmark (son till mera kände Classe), säger: "Vi hade rätt kul, men hålla nollan lyckades jag ju inte med förstås..." (skratt).

ÖIK coachades av Mattias Ahlgren, normalt spelare i laget. Pappa Ivan gladdes förmodligen över "revanschen". Han var en av spelarna i hockeygänget nämligen...

Fredrik Pettersson är lagledare: "Men tyvärr lyckas vi inte vinna serien, det lär bli Hansa Hoburg som får kvalspela".

ÖIK har spelat oavgjort och förlorat mot "H H". Graip slog "H H", men drog sig ur serien...

-Tråkigt eftersom vi besegrade Graip, och då kunde målskillnad blivit avgörande för vilket lag som skulle vinna serien och därmed få kvala, säger Fredrik Pettersson.

38-4 hade räckt långt!

BRYNÄS NÄSTA!

Jättetalangen Johan Larsson tackade också för sig i den grönvita Sudret-tröjan, gjorde 2-4-målet, det sista i matchen, packar sen och ger sig iväg till Gävle och Brynäs. Johan har lyckats väl i pojklagslaget, är stabil, stark i kropp, skridskoåkning, har ett bra skytte och spelsinne, så jag blir inte ett dugg förvånad om "Lau-pojken" får göra elitdebut redan nästkommande säsong. Mätte nu inte anrika Brynäs trilla ur elitserien bara, just nu ser det oroväckande ut faktiskt. Jag minns när man hade sina storstjärnor som under glanstiden (bäst i Sverige) gästade Hemse

för match. Johan Larsson var inte född, eller ens påtänkt, då... Nu lär han säkert bli presenterad vid någon träff, få bekanta sig med "Virus" Lindberg och de övriga essen. Lycka det!

g.o.v
interior AB

Kakel & Klinker
Plastmattor - Trägol
Linoleum - Kork & Plast
Textila golv - Gångmattor

mån - fre 09 - 18, lör 10 - 14
Österbyväg 10, tel: 21 82 00

KVÄLLSERBJUDANDE

Gäller från 16 februari t o m 30 mars varje dag fr. kl 15.00

Toast skagen

Fläskfilé m. bearnaisesås,
kraftstjortar, sparris, klyftpotatis
och wokade grönsaker.

2 rätter
149:-

LUNCH MÅN-FRE 10-14

- Bakad potatis med Skagenröra
- Kebaballrik m. ris eller pommes
- Valfri sallad
- Lövbiter m. persiljemör
- Valfri pizza nr 1-20
- Entrecote m. vitlökssmör
- Plankstek m. biff
- Pasta Bolognese
- Rödspätta m. remouladsås
- Kycklingfile med bulgur & tzatziki
- Lasagne
- Fläsknoisette m. bearnaisesås
- En Husmanskost

65:-

inklusive smör, bröd,
Stor Salladsbuffé,
läsk & kaffe

A LA CARTE • PIZZA • KEBAB
FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER
ÖPPET:
MÅN-FRE 10-22, LÖR-SÖN 12-22

Restaurang & Kvartersskryg
**Sunes
Elefant**
Stenkumlov. 8 • 21 214 • Visby

"LASSEMANS KLACKSPARK"

"ÄNTLIGEN...!"

Visby IBK är alltså i ettan i innebandy med sitt herrlag.

"LT" mötte vid flygplatsen i söndags kväll. Glädjen total! Alla spelarna bar svarta tröjor med texten "Äntligen" och på ryggen fanns en stor ETTA placerad. Fyndigt! Det bar sen iväg till en Visby-restaurang för firande.

Första gången det begav sig var säsongen 2002-03. Visby-laget blev tvåa, tvingades till kvalspel för att om möjligt ta steget upp i serien intill den verkliga eliten. Jag och fotografen Ulf Jönsson satte oss på båten. Det blåste 24 sekundmeter, dock ingen fara. Ingen var sjösjuk! Matchen mot Nykvarn, jo seger och enorm glädje förstås.

Det skrevs ju ett stycke gotländsk innebandyhistoria.

Mikael Karlberg (nu i AIK) var tränare då, och kanske kan han åter bli aktuell för IBK rentav, där dock Looove Ringwall förmodligen blir kvar i någon framträdande roll. Framtiden får utvisa hur "Pelle" Viberg & Co skall organisera sitt IBK inför sin andra säsong i division 1.

PACKALÉN LADE GRUNDEN!

Mika Packalén lämnade sin roll.

Det snackades om turbulens. Men var det egentligen så, och var Packalén ändå inte den tränare som lade grunden till årets framgångsrika säsong? Flera med mig tycker det...

"Krilte" Nilsson, en av IBK:s lojala och mest värdefulla spelare denna säsong uttalar sig så



Visby IBK:s unika trio som svarade för 210 poäng efter 108 gjorda mål samt 102 assists, "Micke" Järlo, Andreas Wahman samt Mikael Anderson.

här till mig när jag ställer frågan på sin spets. "Utan Packaléns träning hade jag aldrig varit den spelare jag är i dag".

Alltså: Sträck på dig lite extra Packalén, din betydelse skall absolut inte förringas. Du har verkligen gjort ett bra jobb!

Jag kom att tänka på de tuffa konditionspassen spelarna hade med Packalén vid P 18-slingorna.

Det var där som allt byggdes upp, och det var genom detta (tror jag bestämt...) som IBK hade ork och kunde hålla hela distansen ut.

Bäst när det som bäst behövdes! Efter 4-6-förlusten mot Duvbo mörknade läget avsevärt, men sen kom slutspurten, och vilken finisch sen: **ÅTTA RAKA MATCHER UTAN FÖRLUST! MAXIMALA 24 POÄNG!**

VÄRLDSESS FICK RÄTT

När Huddinge gästade Södervärnshallen månaden innan jul hade man ex-guten Christian Hellström (en gång vald till världens bästa innebandyspelare, då spelande för Balrog) i sitt lag. "Lasse Peking" Hellströms dotterson sa följande till mig: "Jag tror och hoppas faktiskt att IBK vinner serien och går upp. De har fin organisation, bra publikunderstöd, är bästa laget, och värda få gå upp i serie-systemet...". Morfar i Visby (f d "He-Pe"-frisören i Gallerian på Öster) missar inga tillfällen när Christian lirar innebandy på Gotland. Jag hade gärna sett honom i IBK-tröjan, men han är väl inte lika motiverad längre kan jag tro... IBK nöjer sig inte längre med spelare som varvar

ner, i stället höjer blicken och vill ta ännu ett steg.

Jag minns då Råsunda vann "IBK-rvåan" och gick upp. Det blev raka spåret genom ettan till eliten, nu Täby. Vad säger att IBK inte kan göra om samma bedrift?

Helt klart smider Henrik Svensson, Pelle Viberg, Hans Pedersén & Co planer på att: 1. Försöka behålla säsongens lyckade spelartrupp, 2. Förstärka med några etablerade spelare för att både toppa och bredda truppen, stå starka även om man råkar ut för skador.

UNIK KEDJETRIO

IBK har förmodligen en unik kedjetrio i svensk innebandyhistoria: Andreas Wahman (lagkapten), "Micke" Järlo samt Mikael Anderson. De tre kom sammanlagt upp i 210 (!!!) poäng efter gjorda mål samt assists: Mikael hade 36 mål och 52 assists, 88 poäng, Andreas 26-39, 65 poäng samt Micke 46-11, 57 poäng. Kuriosa: IBK gjorde 222 mål på de 22 matcherna. 108 av dessa kom från Wahman, Anderson och Järlos klubbor.

Otroligt!

Det är nog ingen överdrift påstå: De håller elitstandard! Enligt tränaren Looove Ringwall (gillar fakta tydligen...) lär bara Mikael Kohonen, f d Balrog, nu i Storvreta, ha svarat för flera assists än Mikael Anderson under en och samma säsong. Han toppar med 67!

Det är också väl timat av IBK att vinna och gå upp ett år då man själva firar 20-årsjubileum som klubb samtidigt som Gotlands idrottsförbund fyller 100 år. Någon ny ettårig sejour i ettan får det bara inte bli. Jag är övertygad om att så heller inte kommer att ske.

TILL SIST...

Basketfolket pustar ut, ledare och spelare i Visby Ladies drar en djup suck av lättnad. Trots motgångar tog man sig samman mot Norrköping i mästematchen för precis en vecka sen. 80-76! Saken klar! I dag väntar första matchen i SM-slutspelet, mot Norrköping (!) igen, nu borta. Ny seger och hela laget växer i självförtroende, liksom att publiktrycket ökar.

Jag har fortfarande svårt att smälta hur konstigt man uppträdde borta mot Umeå, där man hade 5-poängsledning dryga tre minuter före slutet, ändå föll med - ELVA poängs marginal! Och när man får höra att Umeå gjorde 12-0 på en dryg minut, då undrar man givetvis vad som hände... Jag har åtminstone aldrig hört talas om en sån störtstyrtning av ett lag, även om basket är en sport där allt kan hända väldigt snabbt. Men så här snabbt...!

Thomas Nordgren skrädde heller inte orden och inför mötet med

Norrköping för en vecka sen uttalade han sig i en tidning så här: "Alldeles för många skyller ifrån sig på det ena och det andra...". Hoppsan...!

Att allt inte ställt (står) rätt till kan vem som helst inse, det behöver man inte vara helt initierad för att påstå, och det har ju också massmedia på Gotland insett.

Streckstriden grejades dock. Bra! Nu spottar vi i nävarna. Alla måste ta ansvar som omger sig med laget. Man var ett tag närmast uträknat, men innan knocken kom reste man sig på nio. Ladies slapp bedrövelsen att inte nå slutspel, som man alltid varit med om, men vi ser gärna att det blir en lika lång säsong som vi blivit bortskämda med. Jag är också trött på allt tjafs om: "Vi hade bara otur...". Oskicklighet är kanske det riktiga, eller att: Vi räckte inte till!

Visby-klubben är förresten under stark utveckling, vill väldigt mycket, har idéer som hela tiden förverkligas. Se bara hur man fixat till nerslitna Ex-huset, en klok satsning, en investering som kommer att få stor betydelse för klubben i framtiden. Och det är bara början... Den nyrenoverade hallen kan nu ta emot anstormningen av unga spelare som vill testa innebandy, flickor som pojkar. Och bättre PR än herrlaget nu i ettan kunde man ju inte tänka sig.

Sug på karamellen! Ta sen nya tag herrar Viberg & Co! Planera säsongen tidigt med nya kontrakt

och nya spelare, då blir det "lapp på luckan" i Södervärnshallen säsongen 2008-09 och sponsorerna köar....

g.o.v
interior AB

Kakel & Klinker
Plastmattor - Trägol
Linoleum - Kork & Plast
Textila golv - Gångmattor

mån - fre 09 - 18, lör 10 - 14
Österbyväg 10, tel: 21 82 00

KVÄLLSERBJUDANDE

Gäller från 16 februari t o m 30 mars varje dag fr. kl 15.00

Toast skagen

Fläskfilé m. bearnaisesås,
kraftstjortar, sparris, klyftpotatis
och wokade grönsaker.

2 rätter
149:-

LUNCH MÅN-FRE 10-14

- Bakad potatis med Skagenröra
- Kebaballrik m. ris eller pomes
- Valfri sallad
- Lövbit m. persiljemör
- Valfri pizza nr 1-20
- Entrecote m. vitlökssmör
- Plankstek m. biff
- Pasta Bolognese
- Rödspätta m. remouladsås
- Kycklingfile med bulgur & tzatziki
- Lasagne
- Fläsknoisette m. bearnaisesås
- En Husmanskost

65:-

inklusive smör, bröd,
Stor Salladsbuffé,
läsk & kaffe

A LA CARTE • PIZZA • KEBAB
FULLSTÄNDIGA RÄTTIGHETER
ÖPPET:
MÅN-FRE 10-22, LÖR-SÖN 12-22

Restaurang & Kvarterströy
Sunes
Elefant
Stenkumlav. 8 • 21 21 14 • Visby

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Varpakerönika – NU...

Varför inte? Även om det inte är säsong ännu har ju den energiske kastaren kunnat träna med tanke på den milda vintern som varit (är) och utan besvärande tjäle i marken. Förresten, varpa börjar ju bli mer och mer en "Året-runt-idrott", detta sedan man kom på den ljusa idén att kasta inomhus i Mulde ridhus. Populärt!

Bara IF är en av Gotlands, Sveriges och världens mest framgångsrika varpaföreningar. I år passar Bara IF (en del har skämtsamt kallat klubben för Hanssons IF ...) på att fira 80 år och celebrerar detta genom att vara värdar för SM-et i juli, det 63:e i ordningen.

"BÄSTA KASTMARKEN ..."

Jag träffade bröderna Martin Hansson och Kåge Hansson här-omdagen och Martin kunde direkt utlova: "Det blir ett SM på den bästa kastmarken någonsin i SM-historien...". Det blir på myrjordsmark vid Norrbys, en mark som legat orörd sen Bara IF fick klarstecken och bestämde sig för att åta sig arrangeman- det. "LT" fick häromdagen en "lunta" från Lena Lindberg, som blir tävlingsledare. Jag har bevakat dryga 30 SM, var på plats och minns då Lena blev svensk mästarinna i individuella kulan. SM-et gick i Västerås och året var 1980. Lena kastade för Garda då, men försvann tidigt från varpasporten som aktiv, därför skoj att hon nu dyker upp som tävlingsledare, ett bevis på att hon inte tröttnat på sporten. Och kastar man inte längre, då kan man ju göra en insats som ledare i stället. Bra Lena! Det vore att ta efter för många andra som lagt av aktivt, oavsett sport, att i gengäld ge något tillbaka som ledare. Den



1989 i Malmö och 1990 i Västerås tog Bara IF SM-guld i lag-centimeter och trio Stenberg med mamma Barbro samt döttrarna Ann och Marie bildade ett samsamsvetsat lag.

bästa ledarekrytering idrotten kan få. Den behövs!

1990 arrangerade Västerås på nytt ett varpa-SM, som blev ett annat minnesrikt år. Det unika inträffade att två bröder Hansson, Martin och Kåge, var inblandade i parfinal mot två syskon Stenberg, Marie och Ann. Klubben var –BARA IF!

Jag gjorde sällskap till finalarenan med finalisternas pappor, Karl-Johan Hansson samt Lars-Oskar Stenberg. "I dag spelar det ingen roll vem som vinner ...", skratade "L-O" och sneglade på Karl-Johan. Nervositeten låg mest på de två paren, som redan försäkrat sin klubb om guld och silver. Ann och Kåge var väl inte förhandstippade direkt, men de lyckades i alla fall besegra mera rutinerade Marie och Martin.

FRAMGÅNGSRIKA STENBERGS ...

När det gäller familjen Stenberg så kan poängteras att mamma Barbro med döttrarna Marie och Ann faktiskt vunnit lag-SM tillsammans, att Barbro dessutom har en radda mästerskap som oldgirls där hon tog fem raka, en anmärkningsvärd prestation som vittnar om hög kapacitet.

Bara IF var också inblandad i ett historiskt SM i Surahammar 1999. För att få lite bättre bredd och topp beslutades att kastare från olika föreningar fick bilda lag, sålunda kastade Solveig Paulsson, Bara ihop med Tim Andersson, Landskrona. Det blev SM-guld! Jag fick ett snack med Tim efteråt, som uttalade sig så här: "Jag behövde ju nästan inte kasta...". Underförstått: "Viggen" var i praktform!

"Hanssons IF" har haft SM-framgångar varje år de ställt upp. Den stora brödraskaran saknar väl inget vågar jag på rak arm påstå. Tänk då "Totte" Hansson (numera avli-

den) "härjade" som mest i prislistans övre skikt, då brödratrion "Totte", Martin och Kåge, sällan missade någon final. Jag hajade till en gång då "Totte" (duktig varpagjutare) kom med en världsnyhet inom sporten – en fyrkantig varpa! Eskil Eriksson, då ordförande i Svenska varpaförbundet, en mycket respekterad herre, yttrade sig så här på min förfrågan, konstaterade: "Det finns inget som helst förbud mot denna typ av varpa". Varpan slog ner vid stickan närmast som ett spjut. Men det blev inte så värst mycket kastning med den annorlunda varpan, men en kul grej som det blev snack om.

Nämnda trio plus Tore har sådär 60-talet SM-guld tillsammans och Martin är "värstingen", har 16 titlar. Men nu blir det sparsam kastning där "Hansson-brothers" får inrikta sig mera på att hjälpa till i arrangörstaben.

BARA PÅ OS I MÜNCHEN

Eskil Eriksson besökte Bara ödekyrka där Bara IF hade sin varpaarena, bland annat med slovenskt besök då han gick i spetsen för att bredda varpasporten till att bli internationell. Upptakten var vid OS i München 1972 (vem minns inte Ulrika Knapes guldhopp ...) då Eskil tog med sig Ulla Gahnström, Väske (har svenska rekordet i cm på 159, satt i Motala 1985) samt Kåge Hansson till Tyskland för att göra PR för varpa. Man fick sen igång ett utbyte med Slovenien, men det blev ändå inte den genomslagskraft Eskil & Co hoppats eller förväntat sig av.

SM på Gotland brukar som regel alltid innebära ett uppsving av tävlande jämfört på andra ställen i landet. Kan det bli uppemot 300 år det ju bra ... Glädjande dock: Bara IF tog på sig ansvaret, och man gör detta ett år då klubben alltså firar 80-årsjubileum. Mätte det bli ett riktigt "varpakalas" över en vecka i

TILL SIST...

2008 blir ett stort jubileumsår. Gotlands idrottsförbund bildades 1908, blir alltså 100 år.

Det har redan blivit en rad firanden, som för en dryg vecka sen. Då var det tre 50-åringar som träffades, trivdes och hade massor av minnen att föra vidare.

"Guldracket" i pingis firade 50 år, Gotlands friidrottsförbund firade 50 år, IK Tjelvar firade 50 år. Sveriges bästa längdhoppare, Mattias Sunneborn, 38, bördig från Färösund fanns med på samtliga.

Friidrotten hade sitt i Högskolans lokaler på lördagskvällen och där fanns många som tävlat både för Tjelvar som Gotlands friidrottsförbund och kvällen till ära fanns (givetvis...) legendaren Einar Smith på plats för att tala om hur det hela började. Ingen kan den här historien bättre tors jag påstå, idéspruta till bildande av både förbund och klubb. OS-deltagare som Mattias Sun-

neborn och Ann-Ewa Karlsson hade bjudits in bland annat, två som gett Gotland och dess idrott värdefull PR under många år.

Att en friidrottstränare som energiske Jorma Jääskeläinen någon vecka innan belönats med Radio Gotland-priset var ju ytterligare en krydda under jubileumsåret.

GI:s Guldklubben firar 30 år, bildades på Hemse hotell 1978 då krögaren var Nisse Sundberg och Karl-Herman Engström var en av föregångarna till bildandet.

Det lär skrivas jubileumsskrifter lite här och var under 2008 tippas vi...

1958, visst, då spelade ju Sverige VM-final mot Brasilien på Råsunda (2-5) och en viss Pelé fick sitt definitiva genombrott, gjorde två mål där Sverige dock tog ledningen genom Nils Liedholm.

trakterna kring Hörsne kyrka, därtill på suverän mark. En vecka med bra väder, ingen blåst, är drömmen.

Har ett roligt SM-minne från Malmö 1979. Eskil kontaktade rikspressen om vad som pågick, alltför att få spridning på sporten även på rikspanat.

En av landets största tidningar skrev: "SM i VESPA(!) avgörs just nu på Limhamnsfältet...".

g.o.v
interiör AB

Kakel & Klinker
Plastmattor - Trägolv
Linoleum - Kork & Plast
Textila golv - Gångmattor

mån - fre 09 - 18, lör 10 - 14
Österbyväg 10, tel: 21 82 00

BILMÄKLARNA



Köper - Byter - Säljer - Finns



Nu behöver du ingen skorsten!
Ta närmaste väggen

Ariterm introducerar en banbrytande nyhet för pelletseldning. Vägglådan Drag leder rökgaserna närmaste vägen genom väggen. När du använder utrustningen, som är utvecklad för pelletskaminerna Mysinge och Solberga, sparar du utgiften för en traditionell skorsten. Du får också valfriheten att placera kaminen mot lämplig yttervägg.



Halner Gård

Tel. 27 29 00, 070 -767 86 86
www.halnergard.se

kamp Mysinge

ARITERM - för en förnyelsebar framtid

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Hur sköter SDF-en (specialdistriktsförbunden) och klubbar sin dokumentation egentligen?

Det här intressanta ventilerades då GI:s Guldklubben hade årsmötet för en dryg vecka sen, ett möte lett av Kjellåke Nordström, även omvald ordförande, liksom ständige sekreteraren Lennart Svennefelt.

- Gotlands idrottsförbund fyller 100 år (1908-2008).
- GI:s Guldklubben firar samtidigt 30-årsjubileum (1978-2008).

Mötet var mera välbesökt än tidigare, men det kunde (borde) varit ännu flera. Under punkt 19, Övriga ärenden, var det flera som tyckte till. Birgitta Westberg (enda kvinnan på mötet) ansåg att det var dåligt att så många av de GI-guldbelönade inte kan vika ett par timmar för att träffas och ta del av vad Guldklubben sysslar med. Fel vald dag kanske...? Hennes inlägg vann gehör! Birgitta: "Att få GI-guld är en hedersbetygelse att ta vara på".

En del betalar inte ens sin medlemsavgift på 100 kronor, som sen går ut i form av stipendium till en talangfull idrottsperson, i följd Sudret HC:s landslagsspelare i hockey, Johan Larsson, som nu väljer Brynäs.

Av de 78 som fått GI:s högsta utmärkelse är 14 numera avlidna. Tre gick bort under verksamhetsåret och man höll en parentation kring dessa: Tryggve Stumle, Rune Fohlström och Egon Lindström. På GI:s årsmöte nästa månad tillkommer en kvintett nya medlemmar som belönas med GI-Guld: Barbro Fohlin, Gotlands varparförbund, Britt-Marie Hoffman, Eksta IF,



Trio som var med vid Guldklubbens årsmöte, Kjellåke Nordström (ordförande), Birgitta Westberg (valberedningen) samt Lennart Svennefelt (sekreterare). Alla har belönats med GI-guld.

Leif Söderdahl, Gotlands simförbund samt WSS, Ola Granlund, Gotlands bordtennisförbund och VIF Gute samt Jörgen Hellström, Gotlands motorförening.

USEL DOKUMENTATION...

Just när det börjar dra ihop sig till jubileum är det ju många, både SDF och klubbar, som gärna vill komma ut med jubileumsskrifter. Men det är tydligen få som har "koll på läget", därmed svårt att ge ut en skrift till medlemmar och andra intresserade. Jag tycker det är oerhört viktigt att man jobbar med den här biten för att beskriva "sin" idrotts historia, som ligger till grund för kommande stora jubileum och dess skrifter.

Nu lär det ligga gömda styrelseprotokoll och annat i något källarutrymme här och var, som inte hamnar rätt när nya styrelser väljs. Uppföljningen blir ju därefter. Beklagligt att så är fallet.

100-åriga GI har dock förberett sig väl tycks det, med 25-, 50- och 75-årsskrifter. Och nu jobbar man med de 25 senaste åren, alltså från 1983-2008. Det är mycket som hänt under de senaste 25 åren där ju bland annat Gotland Grand National (världens största endurotävling) kom till 1984.

Lennart Svennefelt vurmar för all idrott, i synnerhet då handbollen, och där saknas en hel del i ett förbund som i år firar 50-årsjubileum. Ex-guten Leif Wisemo i Arboga jobbar febrilt med Gotlands handbollshistoria, men han saknar väldigt mycket i allt sitt forskande. Tråkigt förstås att det är så, när det ändå finns ett sånt brinnande intresse hos människor.

JUBILEUMSGALA 2009

När det gäller Gotlands idrottsförbund berättade Owe Hejdenberg,

och delade ut en folder som tagits fram för firandet. "LT" har berättat om en Idrottsgala som nu blir en Jubileumsgala. Datum är spikat till lördagen 24 januari 2009. Men redan i år blir det lite "försmak" liksom, närmare bestämt 3 augusti, samma dag som GI bildades för 100 år sen. Platsen för bildandet var Stadshotellet. Lukas Runeborg var den historiska förste ordföranden. Nu är det Lars Samuelsson som styr öns idrott. Lars har "plitat" ner några rader i foldern, trycker hårt på att gotländska idrottsrörelsen har 22 000 medlemmar, något att verkligen sätta värde på för alla beslutsfattare inom Gotlands kommun, detta vad gäller anläggningar inte minst. Idrott är socialt bra!

En Idrottsakademi skall komma med sina nomineringar till galan kring vår idrott på Gotland, vilka som gjort sig förtjänta av belöningar.

• **GLÄDJANDE** att konstatera, då det gäller GI, är det mycket positiva resultat man redovisar för 2007. Man har tidigare haft ekonomiska bekymmer, där ett nollresultat förbytts till plus 452 000 kronor. GI på "rätt sida strecket" sålunda, skönt att kunna slå fast den saken. Ökade intäkter av olika projekt är en av förklaringarna, plus att statsbidraget höjdes med nästan 100 000 kronor.

• **MINDRE GLÄDJANDE** var att Gotland slutade på 51:a plats över vilka kommuner som satsar mest pengar på idrotten. Under 2007 lär man i snitt ha satsat 166 kronor per invånare. Jämförelse: Olofström satsade 857 kronor per invånare. Örkelljunga var sämst med f e m (5) kronor per invånare.

RF KARTLADE KOMMUNER

Det är RF (Riksidrottsförbundet) som kartlagt Sveriges kommuner

TILL SIST...

Av med hatten!
Bort med skyggglapparna!
"LT" passar på att gratia hästkarlen Erik Cederqvist, 86. Erik blev den 17:e i raden som belönats med Avelsföreningens "GULDNALEN".

Det är en mycket exklusiv utmärkelse han fick, en belöning som instiftades 1970, där bara 17 fått densamma, varav 12 är kvar i livet.

Äntligen – säger någon! Visst har vi väntat på att Erik Cederqvist skulle ihågkommas, en travets älskare som sysslat med travsportuppfödning under massor av år. Han är Gotlands mest framgångsrike uppfödare och från stuteriet vid Bätels i Ganthem har storstjärnor "sett

dagens ljus". Totalt kan Erik stoltsera med att ha fött upp 14 miljonärer.

Jag skulle plåta Gotlandslöpningen för "oraklet" Anders Bergström vid ett tillfälle. Hästen som Stig H Johansson körde, och segrade med, var Piper Cub. Andra storstjärnor i Eriks stall under åren som gått: Digger Crown, Clipton och Herr Jägermeister.

Intressant facit: 8 Elitlopp – 4 Prix d'Amérique – 4 Derbyn – 3 Kriterier.

Eriks uppfödning sattes snabbt på världskartan, och den fina belöningen nu måste kännas som att vinna Elitloppet på Solvalla...
GRATTIS ERIK!

och deras anslag till idrottsföreningar samt idrottsanläggningar.

Det kan poängteras att i 178 kommuner har det kontanta stödet till idrotten inte ändrats under åren 2006 och 2007. 31 procent av kommunerna räknar med att öka sina anslag ned 51 procent under nuvarande år. Finns Gotland med där?

Jag nämner gärna det här eftersom man under många år gått ut med en slogan om "Gotland idrottens ö". Jag har flera gånger undrat om man egentligen lever upp till den devisen. "Smeknamnet" tycks inte stämma riktigt...

Vi väntar, med spänning

på den ändamålsenliga – IDROTTSHALLEN!!!

Det vore den klart bästa presenten till 100-åriga Gotlands idrottsförbund!

g.o.v
interior AB

Kakel & Klinker
Plastmattor - Trägol
Linoleum - Kork & Plast
Textila golv - Gångmattor

mån - fre 09 - 18, lör 10 - 14
Osterbyväg 10, tel: 21 82 00

www.bilmaklarna.se
BILMÄKLARNA



Köper - Saljer - Byter - Förmedlar

Inbjudan till seminarium

Crohns sjukdom och ulcerös kolit – idag och i framtiden

Varje år drabbas omkring 1500 personer i Sverige av livslånga inflammatoriska tarmsjukdomar – Crohns sjukdom och ulcerös kolit. Insjuknandet sker oftast i unga år. Det är angeläget att tidigt ställa diagnos och att behandla sjukdomen.

Föredrag av bl a Knut Stokkeland, överläkare,
Endoskopimottagningen,
Medicin- och Rehabkliniken, Visby lasarett

Avslutande paneldiskussion med tillfälle att ställa frågor.

Datum: Onsdag 2 april
Tid: 18.30 - 21.00
Plats: Wisby Strand, Strandvägen 4, Visby

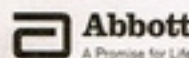
Kvällen är kostnadsfri. Kaffe/te serveras i pausen.

Alla intresserade hälsas välkomna!

Anmälan senast 1 april. Antalet platser är begränsat.
E-post: rmt@magotarm.se eller tel: 070-844 51 48.



Riksidrottsförbundet för Mag- och Tarmsjuka



Gotlands länsförening av Riksidrottsförbundet för Mag- och Tarmsjuka är arrangör i samarbete med Abbott Scandinavia AB



"LASSEMANS KLACKSPARK"

"Bengas Boys" i handboll!
"Jockes Girls" i innebandy!
Endre-tjejernas insatser i SM-slutspellet i innebandy förvånar säkert många. Men inte mig! Jag har följt spelarna och laget via träningar och matcher, har lärt mig förstå att här finns det potential som kan räcka längre än till och med en semifinal...

Det var en överraskning som tränaren "Jocke" Sjöstrands spelare åstadkom i kvarten borta mot regerande mästarna Rönnby från Västerås. Att vinna en match (bäst av tre) borta var ju bra, men att vinna TV Å matcher mot samma lag borta, därtill mästarna, var åt bragdhället.



Tre nyckelspelare i Endre under säsongen, Maria Jakobsson, Hanna Sihlman samt Sara Anteryd.

ENORM DRAMATIK

Dessutom: Man visade sig vara starkast när det som bäst behövdes. Vinst i "sudden" borta i första matchen, upphämtning underläge 1-4 som blev 4-4 hemma, stryk i "sudden" då, sen vändningen i

avgörandet i Västerås från 1-3 till 3-3, förlängning (mållös), sen vinst med 1-0 på straffar (en av tio sattes, Maria Jakobsson elegant och snyggt) var en ny påsksmäll av "Jockes Girls". När sen spralliga Hanna Sihlman "spikade igen" sin

bur, grejade alla fem Rönnby-straffarna, då visade det ju att någon "där uppe" gillar gotländskorna från den lilla socknen Endre.

Det har nu gått så långt att lag får skrämshicka närmast när lagnamnet Endre nämns. Balrog, serievinnarna, valde bort Endre – RESPEKTEN! Rönnby tog chansen, hade plusstatistik, men vad hjälper det i kvartfinalspel... Det fälldes lite syrliga (spydiga...) kommentarer från Västerås-håll efter en av matcherna. "Tji – där fick ni..."! Tyst nu!

HISTORISK FRAMGÅNG

Jag satt klitrad framför radion och hörde direktsändningen, blev jätteglad, ringde "Jocke" och gratulerade till en stor historisk framgång, blev sen besviken över att TV-sporten inte kunnat nämna om skrällen från lilla Gotland och Endre. Diskriminering av tjejidrott!

Endre hade gjort en "Timrå-are" plötsligt, att slå ut svenska mästare. Timrå med Challe Berglund som tränare plockade ju tämligen enkelt bort MoDo i hockeyns kvartfinalspel. Men jag tippas

HV 71-Linköping i SM-final. Semifinalspelet för Endre inleddes mot Iksu, Umeå borta, dagarna efter den här krönikan skrevs. Returen spelas nu på lördag i Södervärnshallen. Då blir det folkvandring dit, ungefär som då VIF Gute spelades allsvenskt i handboll, eller då Visby Ladies lirade viktiga kval, eller SM-finalen mot Luleå 2005 (GULD). Då fick publik vända, kan bli det samma nu. Harald Hoffman & co i Endre är säkert förberedda. Det kom ju 1 188 i andra kvarten mot Rönnby...

KLIRR I KASSAN

Alltså: Var förberett. In med extrastolar och bänkar! Nu ger Endres insatser klirr i kassan.

Att Endre har ett riktigt dugligt innebandygång av högsta svenska kaliber visar ju också säsongens topp i seriens ligor. Poängligan: 1. Sara Anteryd, Endre 22 mål – 40 assists – 62 poäng, 2. Emelie Lindström, Balrog 28 – 29 – 57. Båda har spelat 25 matcher, har inte spelat alla. Skytteligan: 1. Amanda Wendelstig, Balrog 36 mål, 2. Maria Jakobsson, Endre 34. Amandas brorsa Tobias spelade under några år för Visby IBK.

Det är många som ännu rynkar på näsan åt innebandy, kan inte ta sporten på fullaste allvar liksom. Jag skall villigt erkänna: När jag började kolla innebandy, var jag inte speciellt road, eller för att citera en gotländsk före detta aktiv i fotboll: "Spelare som inte klarar av fotboll eller hockey spelar innebandy...". Nu tas den mer och mer på fullaste allvar, där första idrottskvartalet 2008 säger mycket om hur innebandyn växt. Visby IBK:s herar till ettan – nu Endres damer i SM-semifinal. "Årets idrott" så

här långt – självklart! I potten när korandet sker tas också hänsyn till klubbars ungdomsverksamhet. Endre och IBK är föredömen!

INTE NU HELLER...

Vinteridrotterna lider mot sitt slut, sjunger på sista versen. Visby Ladies blev inte som tänkt var, att nå semifinal, nu väck i kvarten. Visby Roma i hockey tycks inte greja sig upp i ettan den här säsongen heller. Bekymmersamt! Nu tas nya tag inför kommande säsong, att man med facit i hand konstaterar vad som gjordes eller inte gjordes för att löpa linan ut. När en säsong läggs tillhanda börjar samtidigt ett nytt krävande jobb med att skriva nya kontrakt med spelare liksom att kolla "marknaden" vad man kan få (har råd till...).



Mästarna! En löpsedel från Bysarnas fantastiska guldår 1988 då man gjorde "rent hus" och Dennis Löfqvist var en i laget, sitter längst fram.

SM-guld med Tony Olsson och minns speciellt 1988.

FANTASTISKA 1988

– Ett stort år för Bysarna. Vi tog ju allt, lag-SM-guld, par-SM-guld (Per Jonsson och Tony Olsson), Svemo-cupen, individuella SM-guldet (Per Jonsson) plus att knattarna också var bäst i Sverige, säger Dennis.

På lagbilden sitter han bredvid lagledaren Kurre Johansson. Ett stort ögonblick på Galgberget, en fest med fyrverkeri, massor av folk, en stämning som gör att man får rysningar bara man börjar snacka om vilket kanonår Bysarna hade.

Nu då, jo stora banan väck, knattebanan får man ha kvar, men hur länge...?

– Mycket beklagligt att det blivit så här, en anläggning som invigdes 1951 med över 12 000 åskådare, att nu plötsligt få lägga ner stora delar av verksamheten. Okej att seniorerna försvunnit, men glädjande och mycket positivt med unga äregiriga ungdomar i Bysarnas färger som genom ett starkt föräldraintresse sett till att klubben lever vidare som ett föredöme för svensk ungdomssatsning i speedway.

Klokt sagt Dennis!

Två av ungdomarna i denna nysatsning kan bli hans egna söner Tim och Linus...

Speedwaygenerationen Löfqvist lever förhoppningsvis vidare, traditionen Bysarna likaså får vi hoppas.



TILL SIST...

Belönas med – GULD! Kjellåke Nordström och Leif Söderdahl är två stora idrottspersonligheter på Gotland. De har gjort storstilade insatser för svensk simsport och nu kommer belöningen.

Båda får motta Svenska simförbundets guldmedalj vid årstämman lördagen 26 april.

"Kjellis" är ordförande, kassör och även sekreterare i Wisby simsällskap (WSS), lägg därtill att han är ordförande för GI:

s Guldklubben samt Gotlands idrottshistoriska förening. Han sitter också med i Gotlands idrottsförbunds styrelse, som i år firar 100-årsjubileum. Idrott, idrott, idrott...

Leif är ordförande i Gotlands simförbund samt vice ordförande i WSS, före detta duktig aktiv i handboll förresten.

–Vi har jobbat ihop med simning, jag och Leif, sammanlagt säkert 50 år, berättar "Kjellis" Nordström.

De har satt ledarskap som något verkligt väsentligt för att idrotten skall fungera, många ledare gör sina jobb helt ideellt, är värda den erkänsla och uppskattning som en medalj, i det här fallet från ett Riksförbund.

"Kjellis" och Leif har förstas följt Ida Sandin – Öns affischnamn i sinning – under alla år, gläds med hennes framgångar i såväl SM liksom då hon representerar Gotland i Island Games.

"LT" gratulerar Guldkillarna!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

ÄNTLIGEN!

Hockey-Gotland jublar!

Visby Roma tog alltså steget upp i ettan efter en stark avslutning med fyra raka segrar efter en trög start där ingen (bortsett från spelare och ledare i klubben...) trott på avancemang sen Arlanda och Nynäshamn stormat fram på rinkarna och fixat full pott efter tre omgångar.

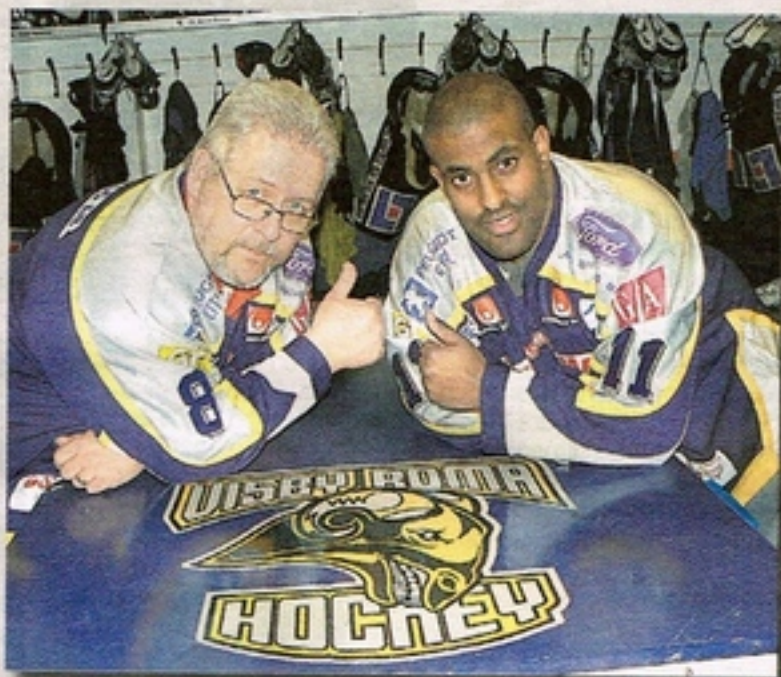
André Lundholms (sympatisk och trevlig tränare) manskap visade upp en fantastisk lagmoral som kunde vända trenden uppåt i en kritisk situation.

Jag satt på Visby Romas kansli ihop med André Lundholm och sportchefen Ronny Öström ett par timmar innan nedsläpp mot Nynäshamn i onsdags. André (kontrakterad för ytterligare tre år i klubben) berättade om bakgrunden till årets säsong, att man mot Nynäshamn (Visbys andra stad kallad...) skulle spela sin 44:e match för säsongen (lyckonummer för Mikko Smura med tröjnummer 44 förresten...).

"VI VINNER MED 7-2"

Jag bad Lundholm/Öström siffer-tipa matchen. "Vi vinner med 7-2...", sa "Ösa". Lundholm kontrade: "Det blir 4-1 till oss...". Det blev ju 7-1! En rejäl överhaling. Klass-skillnad! Nynäshamn var riktigt tama. Nerverna? Stundens allvar?

Pratade med tränarduon, ex-Roma-spelarna Robert Spath och Mikael Carlsson, samtidigt som publiken började trängas om platserna. 1 614 räknades in! Snacka om hockeyintresse på Gotland. Robert Spath minns en kvalmatch mot RA



Två ledare i Visby Roma som nu kan blicka tillbaka på en lysande säsong, sportchefen Ronny Öström samt tränaren André Lundholm.

73. Han spelade för Roma. Det var fullt, uppskattningsvis närmare 2 000 personer. "Robban" och "Micke" var förresten med då Roma gick upp i ettan 1991, utklassade Gnesta borta tvåsiffrigt i avgörandet. Då ingick duon i "rätt" lag alltså...

Peter Lindström var tränare. Nu bisittare i radions direktsändning. "Limpan" ansåg att "dagens Visby Roma" inte håller division 1-standard, måste öppna plånboken och förstärka med 4-5 spelare. Viktigt är att behålla proffsen från Finland och Kanada, en kvintett spelare som höjt lagets spelstyrka avsevärt. Jag tror ingen opponerar sig mot om jag påstår: Utan Hallikanen, Shybunka, Ouellet, Pollari och Smura, hade man inte varit i ettan.

Visby Roma är, enligt kalkylerna, i ettan ett år tidigare än beräknat. När André Lundholm (Skellefteå-kille) anställdes så var planerna på ettan upplagda på en treårsperiod.

MIKE SOM SVEN TUMBA!

Mike Oullet har jag blivit speciellt imponerad av. Hans 7-1-mål som satte punkt var en ren delikatess som man inte trodde skulle vara möjlig i dag, mest vanligt när Sven Tumba åkte "slalom" mellan spelarna, briljerade med sina solokörningar med mål som följd. Nu visade Oullet sig behärska den sköna dribblingskonsten och tekniken med en perfekt puck i kassen. Härlig slutvinjett på en stor hockeyfest.

Visby Roma kom med ett smart drag lagom till kvalserien då man hörde sig för och "dammade" av Peter Jacobsson och Daniel Levin. Det blev genast en större gotländsk prägel på laget, och det gillar vi

gotlänningar förstås... Och man fick in mera rutin i laget, viktig erfarenhet skulle det visa sig. Kvalavslutningen blev ju högst raffinerad där det enda som stod riktigt klart var att Arlanda redan var klara vinnare innan epilogen för en vecka sen. Visby Roma, Nynäshamn och Järfälla hade alla chansen att göra Arlanda sällskap upp.

PIGGE WERKELIN HÄMTADE...

Jag minns glädjescenerna för 17 år sen då Roma utklassade Gnesta i bortarink, avancerade till ettan. Glädjen i omklädningsrummet, alla omfamningar, hemkomsten där spelarfruar och sambos samt supporters tog emot på Visby flygplats med sina plakater. Värmande! Piggje Werkelin väntade utanför med buss som tog hela gänget till Kneippbyn. I onsdags stod Piggje parkerad på plats i Visby ishall. Förresten, när jag kom till hallen en timma innan matchen möttes jag av Aftonbladets sportbilaga liggande på ett bord och ett uppslag och den 10-spaltiga rubriken löd: "Här tar det slut Roma...". Det var cupfajten i fotboll Roma-Manchester United dagen innan den handlade om.

Peter Gimseth har sett alla Visby Romas matcher hemma, tidigt på plats varje gång, skojade till det med: "Det borde ha stått Nynäshamn i stället för Roma...". Så kan man också se saken...

DUBBLA ISHALLSFESTER

Dagarna innan den avgörande kvalfajten var det fest i en annan "lada", Hemse ishall. "Hela hallen gungar...". Nu en ny stor fest i Visby ishall, och sådär 60-70 000 kronor till Visby Roma-kassan.

TILL SIST...

Kurre Hamrin!

Vem minns inte denne emmentente fotbollsspelare? Han spelade högerytter i VM-finalen mot Brasilien 1958. Han var redan då proffs i Italien. När P 18 förlade sitt träningsläger i Florens så fanns tanken på att tjeerna och tränarna skulle få träffa Kurre Hamrin. Men icke! Tyvärr! Men det var nära...

Kurre lirade med Fiorentina, och det hade ju passat bra eftersom han nu fanns i lägre nivå. Dick Svennefelt, P 18-ledaren, hade kontaktat svenska värdinnan på hotellet där man bodde. Allt var meningen att Kurre, nu 50 år efter VM-finalen, skulle få möta gotlänningar ännu en gång.

Kurre blev kontaktad men tvingades tacka nej på grund av sjukdom.

Jag minns Kurre Hamrins första besök på Gotland. Hans

allsvenska klubb AIK hade värvat Gute-spelaren "Peo" Enström. Nu kom båda till Gutavallen. Jag öppnade "Gutekåken", lämnade ut några bollor, fick sen träna lite ihop med duon Hamrin/Enström på den stora fina gräsplanen. Vaktmästare David Wulff var inte där just då, annars... Vi träffade honom lite senare bredvid Solbergaskolan vid Murgrönans stora plank. Wulff var mycket glad över att få morsa på "Peo" som presenterade Kurre Hamrin. Vilken lycka det hade varit för P 18 att också få legenden Kurre Hamrin presenterad för sig, att han fått berätta om sitt besök på Gotland, det fantastiska konstverket mot Västtyskland på Ullevi i Göteborg 1958 (3-1 till Sverige).

Visby Romas facit: 31 vinster - 7 oavgjorda - 6 förluster är förstås lysande. Jag citerar gärna vad André Lundholm skrev i programbladet inför "finalen": "Det känns otroligt roligt och inspirerande att efter alla tuffa matcher ha en helt avgörande match i sista omgången på hemmaplan. Idrott blir inte bättre än så här".
Träffande! -

g.o.v
interiör AB

Kakel & Klinker
Plastmattor - Trägol
Linoleum - Kork & Plast
Textila golv - Gångmattor

mån - fre 09 - 18, lör 10 - 14
Österbyväg 10, tel: 21 82 00



HJÄLP FLER
CANCERSJUKA BARN
ATT BLI FRISKA

Ring 020-90 20 90 och lämna ditt bidrag.

Pg 90 20 90-0
www.barncancerfonden.se



Swedbank

Ungdomserbjudande

Du som är mellan 13-20 år har möjlighet att få vårt ungdomserbjudande kostnadsfritt!

Erbjudandet innehåller:

- Ungdomskonto i Swedbank
- ID-kort
- Bankkort VISA ung
- InternetBanken Ung
- TelefonBanken
- Ladda kontantkort till mobil
- Ryggsäck

För att kunna nyttja dessa tjänster behöver du ha målsmans godkännande.

Välkommen till Swedbank på Gotland



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Handboll i Ex-huset!

Häromdagen träffade jag tre legender inom handboll på Gotland, som alla tre spelat massor av matcher i "Exan":

Lennart Svennefelt, Gösta Svensson samt "Fenkis" Nordlund. Given plats var entrén till "nya Ex-huset", där Visby IBK har fixat till en lokal för innebandy som är oerhört lockande. Nämda trio imponerades över hur den "gamla ladan" fixats till. Borta är det omtalade förhatliga trägolvet, bland annat...

Förr halkade handbollsspelarna omkring, ramlade, fick rispor här och där på armar och fötter. Trägolvet hatades! Efter matchen trängdes alla kring E T T (1) litet handfat... Vi köpte handbollsklister (venetsiansk terpenin) på Apoteket för att få bättre grepp om bollen. Nu ligger där ett inbjudande ljusblått golv – för innebandy!

Jag har vid ett flertal tillfällen fått förfrågan om jag kunde plita ner några rader hur jag minns tiden i Ex-huset vid P 18 (I 18 då). Mest engagerad, och påstridig, har Tommy Karlström varit. Hans pappa Sten var hårt engagerad inom Visby AIK. När jag blev juniormästare i handboll med klubben i slutet av 1950-talet så var Sten vår lagledare. Plats: Ex-huset!

GLYN PÅ WALLÉRS PLATS

Jag minns den här tiden som om det var i går. Jag och kompisen Kjell-Åke Nilsson ("Burren" kallad) gjorde ofta sällskap från Solgårdar vid Brömsebroväg, där vi växte upp, till Wallérs plats på söndagar. Där inväntades "Massa" Hellgrens buss som tog spelare, ledare och publik till "Exan". Den förste vi oftast



Trio som gladdes i Ex-huset, "Fenkis" Nordlund, Lennart Svennefelt samt Gösta Svensson.

träffade på var Glyn Persson. Han stod under taket vid gamla Enanders (idrottsfikat Strykar'n var stängt på söndagar), alltid prydligt klädd i mörk överrock, svart matchande hatt och i bröstfickan satt oftast en vit näsduk. Glyn var en stor (störst) profil, handbollsmålvakt, spelaren som ofta fick axeln ur led...

När sjukvårdaren Wilhelm Södergren (bar uniform, hade en orange avlång väska med stort Röda-kors-märke på) skyndade fram till Glyn, då vinkade han bort honom med orden: "Jag grejar det här själv..."

På söndagarna var det matcher hela dagen. På förmiddagen började det tidigt med pojkmatcher. Eftermiddagspasset upptogs av juniormatch, dammatch, sen A-lagen (huvudmatchen) slutligen med en B-lagsmatch med Sven Westfält (bar brun portfölj...). Visby-klubbarna AIK, VIF och Gute bjöd på tuffa och prestigefyllda drabbningar, växlade hårda ord med varandra. På sekreterarplats sågs ofta makarna Gertrud och Sören Jansson (sonen Mats-Ola spelade sen allsvenskt och var med i landslagssammanhang),

Gunnar Johansson samt Lars-Olof Liljeqvist, "Lilja" kallad, den kanske störste AIK-fantasten av dem alla... Han blev 77 år häromdagen förresten.

Mats-Ola och "Nenne" Carlsson (yngst av Grus & Sand-bröderna) roade publiken i pauserna. De hade ingen boll, men de knycklade ihop ett par vantar som fick agera boll, och sen turades de om att skjuta eller stå i mål. Det var så deras handbollssaga började. Intresset var enormt!

Söndag och match, då var det upp tidigt, på cykeln och hojandes till Ex-huset när man skulle spela handboll. Vid ett tillfälle möttes vi i hallen av ett med-

delande om att matcherna var inställda. Mummel... Anledning: Det hade varit dans kvällen innan, golvet hade talkats, svårt att utöva handboll på.

EKSTRÖMS OCH "GRUS & SAND"

Stora handbollsfamiljer som Ekströms och Carlssons, "Grus & Sand", spelade framträdande roller i VIF respektive Gute. Makarna Linnéa och Gustaf Carlsson hade sina bestämda platser, likaså "J-O" Johansson ("Krullis" Johanssons pappa).

Siffertavlan till höger om scenen sköttes oftast av "Gusten" Gustafsson, "gatsoparn" i kommunen. En gång var han så ivrig i trappan till siffertavlan att han stod "på öronen", föll och drog med sig siffror ner i golvet. Muntration förstas, liksom då en måldomare (profil) vinkade för hörna med sin flagga men domaren Lage Filipsson hade annan uppfattning: "Målvaktens boll...". Måldomaren slängde in flaggan med orden: "Då kan du ta den här också...". Han tog närmaste dörr ut genom hallen...

Stämningen kunde vara rå, men ofta hjärtlig, något som det oftast berättas om i dag när folk som var "med förr" träffs och trivs med snacket i "Exan".

Visby hade ju bara Ex-huset att tillgå på den tiden på 1950-talet och en bit in i 1960-talet. Flera toppgång i Sverige skickades ut i orterna av Svenska handbollförbundet. En gång var GUIF (Eskilstuna) här med både sitt dam- och herrlag, klädda i helvit mundering. Hallby var här med väldige målvaktsbjässen Hasse Ekstrand, större än profilen "Magen" Engström...

Gotland hade utbyte med andra distrikt och uttagningar av öns landskapslag skedde via UK-Pressen. Jag fick i handen en lagbild av ett presslag, med

TILL SIST...

På tal om Ex-huset, när jag 1960 gjorde "lumpen" på PIG, lyckades vi nå finalen i regementsmästerskapen i handboll, mest tack vare "bombkastaren" "Putte" Klang. Finalen spelades en lördag förmiddag inför ett fullsatt ex-hus.

Inramningen var perfekt. Militärmusikkåren, som den då hette, spelade från scenen före, i pausen och även efteråt. Högtidligt värre!

Vi såg ut att vinna, ledde i slutminuten med ett par bollar, men då hände: PIG hade en officer från Skåne, duktig spelare förresten, som blev utvisad. "Putte" Klang undrade varför: "Passar det inte så kan du också gå av planen...", blev svaret.

Domare: AGE FRANKING!

Det blev oavgjort och förlängning, oavgjort även i den första och andra och sen åkte vi dit med ett futtigt mål.

PIG var snobbigt värre det här året, hade bytt den vida vita skjortan och blå byxor samt grå strumpor till en ny gul-svart mundering och vita strumpor, allt i PIG:s färger.

Vår kompanichef Bo Forsman var ändå stolt över vår insats, fick därmed en ledig dag, förutom silverplaketten. Men med "Putte" Klang kvar i matchen hade det säkert blivit – GULD! Ytterligare ett härligt minne från "Ex-hustiden".

Gunnar Svennefelt som lagledare. Gösta Svensson ("Pressens son") visade vägen mot seger och lyftes på starka armar av Rune "Grus & Sand" Carlsson samt "Fenkis" Nordlund, två storskyttar.

ULF "SNÖVIT" ÅBOM...

Det spelades JSM-matcher och Visby-lagen visade tidigt att det fanns talangfulla spelare, som kunde "skrämma" upp Lunden och allt vad lagen hette. Minns från den tiden en stor spelare (dubbel bemärkelse...) i Gute vid namn Ulf Åbom, kallades för "Snövit" förresten, med tanke på sin mörka hudfärg. Han spelade sen i Matteuspojarna dit även fantastiske målvakten Ivan Cederlund (fostrad i Visby AIK) sökte sig.

Ivan tog i en match hela sju (7) straffar i Ex-huset, stor publikfavorit, givetvis även matchhjälte.

Jag "hängde" i "Exan" varje söndag det var handboll, oavsett man skulle spela match eller inte, fick därmed träffa massor av profiler inom de olika Visby-lagen. Målvakter som gladdes speciellt var Glyn Persson, "Klicker" Ekström, "Putte" Persson, Sven Uhr, "Malung" Carlsson, Ivan Cederlund, bland andra, och när Färösund kom till hallen för match minns man "sprattelgubben" Kjell "Bella" Olofsson. I Färösund fanns utspelare som storskyttarna "Fenkis" Nordlund och Kalle Eklund samt den lille vänsterhänte tunne linjespringaren Karl-Erik Ekvall.

Utspelare i Visby-lagen, jo en handbollstriö i Visby AIK som för evigt etsats sig fast är: Lennart "Nenne" – eleganten Svennefelt, Lennart "Krullis" – linjespelaren Johansson samt Hans "Putte" – storskytten Klang. Svärstoppad trio som öste in mål. Kompletta kedja!

Putte Klang sköt som en häst sparade, rena bombkastaren, gillade

speciellt att träffa en lös plank i väggen bakom norra målet. Det smäll till och publiken skrattade, liksom Putte själv...

På väg uppåt då var flera talanger, som Gösta "Gösen" Svensson samt Toivo Tammilehto, starka genombrottsmän båda.

PROFILEN AGE FRANKING

Den store profilen på domarsidan var onekligen Age Franking. Vi blev sen tidningskollegor. Oj, det skulle kunna skrivas en hel krönika enbart om Age.

Glöm inte bort damerna, säger någon. Nej, nej, jag spar det bästa... AIK, Gute och VIF hade många profiler i sina lag, som i derbymatcherna gärna fräste åt varandra, kunde vara riktigt elaka, men som tur var lugnade allt ner sig efter matchen. AIK hade då en ung duktig tjeji Monika Sporre, först på Gotland att göra mål på hoppkott påstöds det. Men här fanns också spelare som Birgit Muthas, Gullan Uddin, Ulla Johansson ("Krullis" fru), Clary Nilsson (Leveau), Kristina Rondahl, alla AIK, Rosita Wulff, "Bian" Granlund, Elsa Elvinder, Elsie Carlsson (Lundqvist), Ulla Almlöf, alla Gute, Inga-Britt "Juppe" Jupither, Ulla Danielsson, Maj-Britt Söderstrand, Margreth Larsson och Elly Johansson, alla VIF. Här ett snabbplock!

Handbollen började röra sig kring Hemse med omnejd och här fick man sen se HBK anförda av Eskil Harsten som i laget hade topparna Anita Mattsson, Irja Grönström, Birgitta Hallgren och Elisiv Enblom och i Garda kom Per-Jan Jakobsson till Ex-huset med Lilian Gardinge och Ulla-Stina Jakobsson i spetsen.

"Exan" – vilken härlig tid!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Avspark i fotboll!

Allvaret har börjat, därmed också kampen om viktiga seriepoäng, om att försöka vinna respektive divisioner samt klättra på seriepyramiden.

Gotland är väl representerat i nationellt seriesystem, har varit det länge, men vi saknar ännu ett herrlag etablerat i trean. Många har försökt, lika många har misslyckats. Nu behöver inte serievinnarna i division 4 på Gotland kvala utan det är direktflytning. Nu jåklar!

Vi har två lag i tvåan, uppflyttade Dalhems damer samt nerflyttade FC Gute (VIF Gute 2007). De flesta fokuserar säkert mest på nybildade FC Gute, men även Dalhem bör väl bli intressant, får knappast med toppskiktet att göra och detsamma gäller förmodligen FC Gute. Men man skall aldrig säga aldrig som bekant...

När den här krönikan skrevs har FC Gute och Dalhem inte haft sina premiärmatcher, båda borta, med förhoppningsvis goda resultat. I fjol blev det full pott för dåvarande VIF Gute i söderretan borta med 1-0 medan Dalhem-tjejerna föll något oväntat mot P-18 hemma. Det blev 5-3 för P-18.

ALLGOTLÄNSKAN GETINGBO

Gotlands-fyran har jag ofta kallat för Allgotländskan, och serien sparkar igång kommande lördag med en pang-match direkt: Dalhem-Visby AIK, två av lagen i ett väntat "getingbo" som bör vara med och fajtas om serieseger samt avancemang.

Det finns en kvintett lag som jag tror på mest, förutom Dalhem och AIK även IFK Visby, Levide (fjolärets skrällvinnare) samt Klintehamn. Men



det kommer överraskande resultat i varje omgång närmast. Tro mig! Inget lag kommer att rusa iväg och lämna övriga på efterkälken, tror inte heller att något lag sladdar. Motivation och rätt inställning kan sätta myror i skallen på många lag som "ställer in skorna"...

Vårens stora begivenhet blir förstås cupmatchen mellan FC Gute och Helsingborg, helst med "Henke" Larsson i den röd-blå dresen, för det är ju honom många är nyfikna på. Nu får han åter bekanta sig med Gutavallen, den arena han var med om vid VM-uppladdningen 2006. På tal om HIF så minns



jag då Kalle Blomqvist lockade ner Sven-Ove Svensson, landslagsmannen, som sommartränare för Havdhem IF någon gång på 1950-talet.

TVÅ ALLSVENSKAR

*2007 hade Gotland en allsvensk spelare i Alexander Gerndt som värvades från VIF Gute till AIK. Det blev sparsamt med inhopp (en match från start...), men han fick dock spela allsvensk fotboll. Det blev en del underliga turer med utlåning till Växjö och jag tyckte att han borde varit kvar och utvecklas (mognat) någon säsong ytterligare i Visby-klubben. Nu utlånad till Sirius i Superettan och målskytt direkt i bortapremiären mot Degerfors på anrika Stora Valla (5-1).

Minns Sirius när dom kom till Gotland och Gutavallen i april 1961 för seriepremiär i division 3. Jag var med i matchen. Vi hade vunnit Stockholms-fyran 1960. Sirius kom med ex-allsvenske Bengt Ragnarsson, värvad från AIK, som gjorde tre av lagets fyra mål, blev sen Upplands fotbollförbunds ordförande förresten, hade därmed täta kontakter med GFF-ordföranden Hasse Rosengren eftersom Uppland-Gotland delade på en division 4-serie.

*2008 har Gotland ännu en allsvensk: Andreas Haglund! Han lirar nu för IFK Norrköping, nykomling

som av tränaren Sören Cratz blivit rejält utskälda över att inte göra sitt yttersta. Norrköpings återkomst har varit riktigt usel, men börjar Haglund hitta målet, att han får mer speltid, då kan det svänga snabbt och man kommer bort från "köspöket".

REBECCA OCH KAJ...

Det händer alltid en hel del inför en ny säsong, spelare byter klubb, tröttnat, lagt av. Jag tänker främst på två spelare, Gotlands bästa på dam- och herrsidan 2007: Rebecca Martis som just nu inte tycks känna för fotboll i Dalhem längre samt Kaj Andersson som blixträrvades till VIF Gute under sommaren, blev en injektion, men som nu valt Klintehamn igen.

Tråkigt både för Dalhem och FC Gute givetvis. De kunde blivit nyckelspelare för våra division-2-lag även den här säsongen.

Vad kan vi då förvänta oss av FC Gute? I laginventeringar som gjorts är det några som räknar med att Visby-laget skall bli toppgång. Visst kan det bli så med rätt spel plus att man har de små marginalerna med sig - stolpe in...

Träningsmatchandet har gett en del, mest prov för Stellan Carlsson att försöka testa och sen få pusselbitarna att falla samman till den lagenhet som är ett måste för att lyckas. Jag ser FC Gute som en outsider!

Dalhem har erfarenhet från allsvenskt spel, nu 20 år sen man gick upp 1988, men sen har man dalat för att börja med en ny upprykning. 17 raka vinster i fjol tydde klart på att Björn Ahrlings tjejer hamnat helt galet divisionsmässigt. Nu upp till bevis, om gammal rutin räcker för att bli ett lag på övre halvan och intill de bästa. Tips: Kring mitten!

P-18 och KIK-FG 86 spelar i varsin division 3-serie. Båda hoppas! Jag tror mest på P-18 som laddat i Italien, som får hem Clara Markstedt (en av öns bästa när hon försvann) och Dick Svennefelts målsättning är att vinna serien.

ÅRETS MÅLVAKT I ANFALLET!

KIK-FG86 har "ruskat" om väldigt i laget verkar det, där Victoria Axell, vald till "Årets målvakt" i fjol, nu placeras i anfallet. Märkligt kan tyckas, men hon kan ju bli en vass avslutare, vet ju hur målvakterna i n t e vill ha skotten... Här har man också gjort kända förluster i Camilla Ronström till Öster och Lina Lindgren till Dalhem, lägg därtill att omyckte tränaren "Rolle" Ahlvin ville ta över ett herrlag igen, det blev Levide.

Hur som helst, fotbollens allvar har börjat. Nu är det vår!

TILL SIST...

FC Copa!

Den här fotbollsklubben lär säkert höra talas om sig under säsongen, har redan börjat sticka upp, inte konstigt alls när man tar en koll på vilka spelare som finns i klubben. FC Copa är ett lag "för deting" (näja...) som bestämde sig för att plocka ihop en trupp (har en mycket bred - två lag drygt...) och gå in i seriesystemet, kommer att spela i division 5. Lattjar säkert hem denna, om man vill...

Här finns massor av rutin, från spel i ettan inte minst. Namn som Niclas Hansson, Jonas Nygren, Daniel Söderstrand, Mattias Harring, Anders Olsson, Anders Gripne, bara för att ta några kända spelare i högen.

FC Copa har i DM-spelet satt sig i stor respekt, har "skapat" ut Visby IBK med 11-1 och slagit Klintehamn med 3-0. Nu höjs röster för att det rentav kan bli en DM-final mellan "nykomlingarna" FC Copa

och FC Gute. Det lär säkert bli en skojig match, och kanske inte så överlägset från FC Gute-håll som många vill tro...

Vi stod några personer vid Visborgsvallen och såg P-18:s tjejer vinna över Lidingö med 2-0. Gräsplanen såg jättefin ut, men något tung för tjejerna så här års. Jag tycker att fotboll skall spelas på r i k t i g t gräs, inte på konstgräs. Men nu breder sig ju konstgräsplanerna ut och man spelare redan allsvensk fotboll på några, som Elfsborg i Borås.

Konstgräs är förstås ett fantastiskt bra alternativ. Vi har ju denna i Rävågen som är väl utnyttjad för träning och matcher. Men jag har många gånger undrat: Varför placerades denna inte på Gutavallens grusplan? Jag hade hellre sett en fotbollsplan med konstgräs där än parkeringsplats för bilar som kör in och dammar.



**Alltid
garanterat
rent**

**ring
21 30 80**

STÄDSPECIALISTEN

Veckans hund



Namn: Bulten
Ras: Engelsk bull terrier
Ålder: 3,5 år
Tycker om: ...att busa
Tycker inte om: Dressyr
Favoritmat: Lasagne
Familj: Husse Erik i Lummelunda

... Bulten är väldigt social. Han är en glad & trevlig jykke och gillar ungar och andra hundar.

Överraskande vänlig ... och envis

Bull terrierns anor går tillbaka till den tid då tjurhetsningar var tillåtna i England. Då de förbjöds ersattes de av hundhetsningar och för detta ändamål korsades bulldogg med olika terrier och resultatet blev "bull and terrier dog". Uppfödaren James Hinchs från Birmingham, fortsatte avelsarbetet med "bull and terrier dog", som korsades med den nu utdöda old english white terrier och dalmatiner. Målsättningen var att få fram en helvit hund, som var stark, smidig och elegant. Resultatet blev vad vi i dag känner som bull terrier.

Till en början ville man bara ha vita hundar men efter hand har man godtagit färgade varianter. Bull terriern blev hyllad för sitt mod, sin ihärdighet, smidighet och fart. Rasen erkändes av den Engelska Kennelklubben år 1887 och förekommer i två storlekar, bull terrier och miniatyr bull terrier. "Hundvärldens gladiator" är idag en hängiven sällskapshund och en utmärkt vakthund som kräver mycket motion för att trivas. Även om bull terriern är överraskande vänlig är den en kraftig och beslutssam hund. Med rätt uppfostran och träning blir den en vänlig, försiktig lekkamrat, både för vuxna och barn.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Valbergmässaofion!

Skräp har samlats ihop i stora högar. Nu skall det brännas upp, värma de som alltid har som tradition att ta del av eldarna, lyssna på körer, hälsa våren...

Vi hoppas fotbollen på Gutavallen i dag på eftermiddagen också skall värma...

FC Gute (division 2) vs Helsingborgs IF (allsvenskan).

Kan vi förvänta oss en ny spännande cupfest? Hoppas kan man ju alltid göra, men risken är väl överhängande att HIF med affischnamnet "Henke" Larsson, hoppas han nu kommer hit (lätt skadad på sistone...), är något nummer för stort. Men, men, vi har spekulerat tidigare och fått fel, så varför inte.

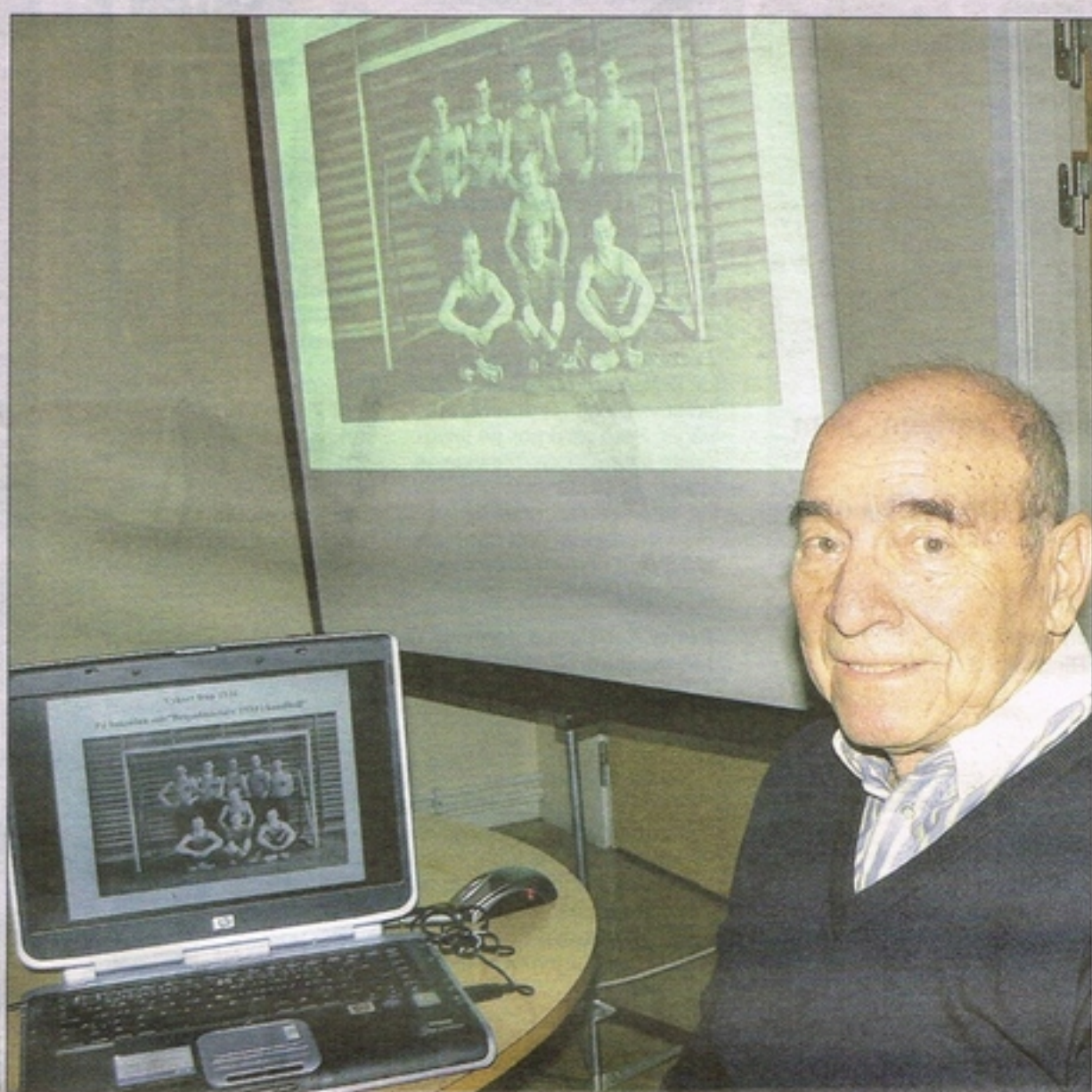
Jag har som sportjournalist, oerhört intresserad av fotboll, själv varit aktiv under många år, fått uppleva flera härliga cupfajter på Gutavallen. Minns då Hammarby var här och mötte VIF Gute och Visby-lagets ryssförvärv, Vladimir Kapustin, härjade som bäst, av många ansedd som den bästa fotbollsspelare som lirade i ett gotländskt lag. Finns ingen anledning att betvivla.

DET VAR STRAFF!

Jag stod vid sidlinjen med kamera och block. Det såg ut att bli oavgjort (2-2), men så hände följande: "Vladi" kom helt fri inne i straffområdet, gjordes ner. Många var övertygade om att det var en solklar straff. Ex-guten Rune Larsson vinkade avvärjande (skymd?). Det blev förlängning och då avgjorde "Bajen" matchen. "Sudden" (plötslig död) fanns inte då.

2006 var största cupåret för VIF Gute då man förpassade Ljungskile och Örebro ur Svenska cupen. De hade förstås ställt in sig på vidare spel, men icke. Överraskat! Sen kom ett förhatligt "sudden" i mötet med Kalmar FF, och Visby-laget plockades väck. Ny skräll väldigt nära!

Årets nya FC Gute är inte i samma



Leif Wrisemo, 70, jobbar kopiöst med handbollens dokumentation på Gotland, visade bildspel vid en nostalgiträff i samband med 50-årsjubileet. Foto: Lasseman Larsson

klass, på den punkten kan vi säkert vara tämligen eniga, men tränaren Stellan Carlsson k a n ju ha något lurt på gång, har i alla fall förmågan att ingjuta vilja hos spelarna så varför inte... Försvarschefen "Jocke" Lindgren, "Dante" Engström, med flera, kan agera utan press och det kan räcka för att göra en skaplig insats. Realistiskt tips dock: 5-1 eller 6-1 för de skånska gästerna.

Taktiken är förmodligen spikad: Tappa till i de bakre regionerna, markera hårt och bestämt, vara på tårna hela tiden, och chansna med någon kontring som "Tobbe" Ahlqvist eller någon annan kan göra mål på. Ett skrämnskott, ett mål tidigt, och det kan ju faktiskt bli en värmande Valborg innan eldarna tänds vid skymnings-tid.

WRISEMOS DOKUMENTATION

Man kan samla på mycket...

Leif Wrisemo, 70, samlar på urklipp och hörsågen kring handbollens historia på Gotland, något som han kommit en bra bit på väg med. Han forskar, är lyhörd, och när Gotlands handbollsforbund nyligen firade sina 50 år hade Leif rest hit från Arboga för att käsera om handbollens utveckling.

Han inledde sin nostalgiträff med att uttrycka sin besvikelse med orden: "Förbund och klubbar på Gotland har varit riktigt dåliga på att dokumentera sin verksamhet. Inte ett enda matchprotokoll från någon har

jag lyckats spåra...".

För några år sen tog Leif Wrisemo tag i "eländet", för att leta sig fram till något som i alla fall kan ligga till grund för en rejäl dokumentation om handbollen på ön. Leif har hunnit en mycket bra bit på väg, där hans bildspel och namn- samt klubbar sa mycket.

Här fick man reda på att Ingrid Sjöstedt (Othberg) hade blivit svensk mästarinna utomhus med Älvsjö AIK 1955. Då var hon utespelare, när hon lirade med IF Gute stod hon i målet. Jag blev förresten glatt överraskad när Margareth Myhrbäck (Larsson) ringde och berättade att hon under studietid på fastlandet spelade med GUIF i Eskilstuna 1955-56. Viktigt att känna till! Få har säkert inte haft en aning om det här med Ingrid och Margareth.

CHRISTINA BÄST!

En av de bästa (BÄST!) jag sett spela och träffat många gånger, som var en riktig stjärna, var Christina Rondahl, Visby AIK och IK Graip. Hon kom till Gotland från Stockholm med sin man Hasse, bosatte sig i Slite, tycktes göra mål när hon önskade, verkade det. Oerhört svårstoppad! Hade en bra "bössa"!

Det har ventilerats om hur och när handbollen kom till Gotland. Det tycks ha varit 1929. MED U-BÅT!!! Ett besök av Flottan i Visby och besök i A 7:s gymnastiksal lär ha varit "öppningen".

Vi vet dock med bestämdhet att Allan "Santa" Sandström var en pionjär, avled tidigt bara 51 år gammal. "Santa" var under en period ordförande i IF Gute även ordförande i Gotlands idrottsförbunds handbolls-

TILL SIST...

Har liraren och bohemen Lennart "Nacka" Skoglund verkligen spelat handboll...?

Det är många som undrar. Svar: Jovisst! "Nacka" har även "trixat" med händerna. Och han har spelat mot ett GOTLÄNSKT (!) lag också.

"Nacka" spelade med IK Göta som 1947 mötte dåvarande I 18, Visby. Det gällde förmatch i anrika Erikadalshallen till landskampen Sverige-Danmark. Hur "Nacka-matchen"

slutade, jo oavgjort 9-9...

Kuriöst nog tycks det som om handbollen kom till Gotland via U-båt 1929, samma år som Nacka Skoglund föddes.

I fotboll har vi sett "Den vajande majscolven", smeknamnet han fick i samband med VM i Brasilien 1950 då Sverige tog brons, på Gutavallen vid några tillfällen, en semestermatch i juli 1951 samt i seriespel med Kärrtorp (division 4) 1968.

kommitté. Pionjirlagen 1933 var: Visby AIK, Visby IF, IF Gute, I 18 samt A 7. När handbollen fick en interimsstyrelse 1957 blev Lennart Forsberg ordförande.

Redan första januari 1942 var Gotland igång med landskapsspel, mötte Östergötland, segrade med 15-14 och öns första (enda...) seger i dessa sammanhang. Åke "Kolmis" Kolmodin var storskytten, gjorde sex mål.

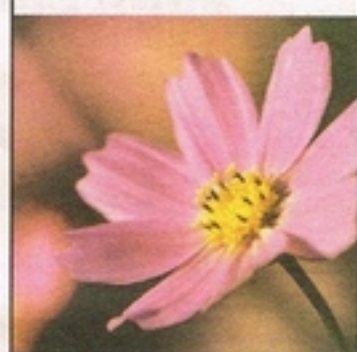
Vi känner ju också till hur handboll på Gotland haft en kraftig utveckling, först Ex-huset som byggdes 1944, Södervärnshallens tillkomst 1966, hur ett kvartersgång från Länna-området i Visby tog sig till Allsvenskan. Jättestort, liksom att man fostrade landslagspelare under flera år typ, Mats-Ola Jansson och "Svenna" Andersson två i raden...

DRABBAD AV POLIO

Leif Wrisemo har gjort ett fantastiskt undersökande jobb, en Visby-kille som i 8-årsåldern drabbades av polio, blev rullstolsbunden. Handboll blev Leifs favoritsport. Efter några år i Stockholm blev det SAAB i Linköping, därefter flytt till Arboga 1965 där han var lagledare för division 1-laget, sen ordförande. Han var också agent under en tid och hjälpte polska storspelare till Sverige för att spela handboll.

Stark ledarprofil!

Dags att välja!



IV-Trojaborg

På individuella programmet kan du komplettera ditt grundskolebetyg och/eller få arbetslivserfarenhet. Välj gymnasieförberedande linjen eller praktiklinjen

Skolor att trivas på med bibliotek, kaféer, gemenskap, trygghet, samarbete, kunskap och kvalitet.

- Richard Steffengymnasiet
- Christopher Polhemgymnasiet
- Elfrida Andréegymnasiet
- IV Trojaborg
- Lövssta lantbruksgymnasium
- Desideriagymnasiet

Allt mellan svetsning och latin

GOTLANDS KOMMUNALA GYMNASIESKOLOR
www.gymnasievalet.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Hur skall det bli med Svenska cupen i fotboll i framtiden? Frågan är åter högaktuell!

Cupen för de allsvenska lagen tycks ju betyda allt mindre. Den prioriteras inte speciellt högt, har det visat sig under några år. Ett nödvändigt ont!

Första maj skulle allsvenska Trelleborg spela borta, men tränaren Tom Prahl behöll sitt A-manskap hemma för träning i stället... Tre allsvenska lag försvann direkt av samma anledningar, förutom Trelleborg även Gäis och Gefle, två lag, Malmö FF och Hammarby, lyckades klamra sig kvar till tredje omgången men först efter mål på övertid.

FC Gute mot Helsingborg blev lite avslagen direkt genom att "Henke" Larsson sparades, liksom en kvartett spelare i startelvan ytterligare. Då förstod jag: Det blir en jämn match! HIF lyckades anstränga sig och avgöra på stopptid.

STARK VÄNDNING

Det roliga i matchen var inte spelet direkt utan FC Gutes vändning där 1-3 blev 3-3 med snudd på även ett segermål. Det var denna överraskande vändning som den 1 300-hövdade publiken tog med sig hem från Gutavallen.



Det här med att allsvenska lagen inte kommer med sina starkaste uppställningar gör det också besvärligt för Svenska spels oddssättare. Vi som lirar på Lången, Bomben, Matchen och Stryktipset lurats många gånger, tråkigt men sant.

Att Cupen, i synnerhet ett år med EM-slutspel som detta, har låg prioritering förstår man eftersom allsvenska fajterna kommer tätt med två matcher i veckan och då sparas nyckelspelarna för ligaspelet.

Aftonbladet hade gjort en enkät i onsdags där alla allsvenska klubbar var helt överens, resonerade likadant, att låta de bästa vila. Men det kan ändå tyckas märkligt då Trelleborgs tränare Prahl uttrycker sig på det sätt han gjorde i "blaskan". Vad skall man tro?

VI ÄR BORTSKÄMDA

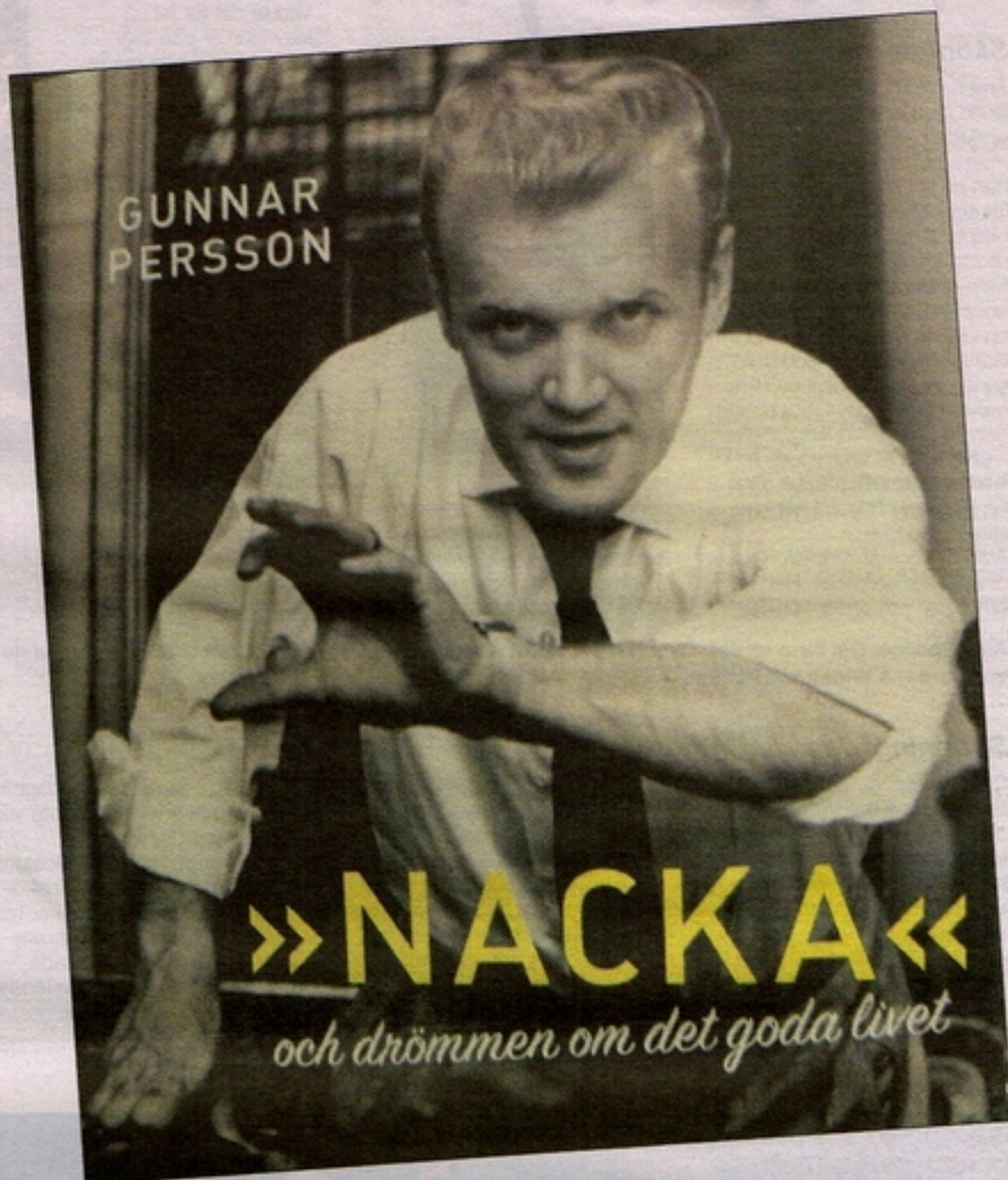
Jag är inte ensam om att ifrågasätta Svenska cupen, om den har sitt berättigande. Allsvenska matcher är vi numera bortskämda med i TV:s direktsändningar närmast varje dag. Man springer därför inte benen av sig för att kolla ett reservfyllt allsvenskt lag, inte ens ute i landsorten tycks det vara speciellt intressant när man ta del av publiksiffrorna. Därför: Det kom 1 300 till Vallen. Jättebra – oväntat bra eftersom media gick ut innan matchen och förmedlade nyheten att "Henke" Larsson skulle utebli.

Det blev dock ett roligt och intensivt slut mot HIF. Det är också skoj att tränarduon Stellan Carlsson och Håkan Rosengren har satt en gotländsk (!) prägel på division 2-gången, en tid då plånboken inte inbjuder till större utsvävningar. Stellan & co kommer säkert att kartlägga fotbolls-Gotland i större utsträckning än vad som gjorts under massor av år. Stellan tar numera tillfällena i akt och kollar eventuellt nya spelare i "getingboet" Allgotländskan (division 4).

När det gäller att locka den stora publiken till öns huvudarena krävs säkert lag typ Manchester United, Liverpool, Arsenal...

OMNÄMND I NACKA-BOK!

Jag blev riktigt stolt häromdagen. Tuppkammen växte! I



Det är flera inslag med gotländsk fotboll i Nacka Skoglunds just nyutkomna bok, hans besök och matcher på Gotland, klackade tvåkronor i bröstfickan, etcetra.
Foto: Lasseman Larsson

GT:s Kultur & Nöje fanns topprubriken: "När Lasseman gjorde en tunnel på Nacka". Citat: "Vet du inte skäms, ska du göra en tunnel på Gubben Skoglund...".

Jag fick samma dag boken hemsänd till mig, tänkte annars rusa iväg och köpa denna. TACK!

Att bli omnämnd i en Nacka-bok, känns speciellt förstås. Jag träffade

honom första gången i juli 1951, var bollkalle bakom Sven Uhr då. 1968 spelade jag för VIF Gute i samma (!) match som Nackas Kärrtorp. Det var då tunneln gjordes, som författaren Gunnar Persson skrev om.

VIF Gute hade även Visby AIK i stockholmsserien. Här nämns om AIK-backen Allan Eriksson som hade väldiga problem med Nacka, men

kom till slut underfund med bohemerna från söders höjder, fick grepp om honom. Men då var matchen förlorad – 2-3!

När vi mötte Kärrtorp borta lyckades "Puttis" Enström slå en hörna direkt i mål. Nacka såg förlägen ut! Vi vann med 2-1, spelade sen 4-4 på Gutavallen. Citat i boken, utgiven av Norstedts förlag: "När Lasseman gjorde 2-2 skrek Nacka om offside. Han ville ta med sig lagkompisarna av planen... Domaren Kenneth Carlsson stod dock på sig. Ett korrekt mål...".

Ett annat citat i Nacka-boken: "Lasseman skrev i sin förhandsartikel i GA att Visby AIK och publiken skulle gå miste om Nackas medverkan. Krånglande ljumskar var anledningen".

Nacka-matchen 1951 vållade rabalder. IF Gutes lagledare Lars Enström, "Pitte" kallad, lyckades övertala Nacka om nämnda match. Han hade fått lov till två matcher i Sverige efter att ha blivit proffs i Inter efter VM i Brasilien 1950. "Pitte" blev avstängd ett hel (!) år, tyckte sig ha gjort rätt förstås, men andra hade annan uppfattning... Gute-ledaren skrev för övrigt sport i GA den tiden under signaturen LAGE (Lars-Gunnar Enström).

Mycket gotländskt i Nacka-boken, sålunda!

TILL SIST...

En gotländsk "tjejliga" sticker fram hakan, gör just nu bästa tänkbara PR för vår idrott, detta ett år då GI alltså fyller 100 år.

Trion som utmärkt sig på senaste tiden är Linnea Gustafsson, orienterare i Visborgs OK, Ida Sandin, simmerskan från WSS samt Visbyflickan Jenny Hardingz som sysslar med boxning, alltså en sport som Lasse Larsson (Guldrupe) och Holger Daun sysslade med, framgångsrika båda två.

•Linnea är en av Sveriges största OL-talanger i dag, kallas till landslagsläger och mycket annat. När anrika Tiomila avgjordes VANN Linnea sin sträcka, en verklig skräll och dagen innan det här skrivs blev hon åtta i SM-sprinten. Undrar hur länge Kaj Wirén & Co kan få behålla go'biten

i VOK... Hon kanske måste söka sig till en annan klubb för att komma ännu närmare landslagselit.

•Ida är simfostrad i WSS, nu är det dubbla klubbar som gäller: Väsby samt franska klubben i Lyon. Bara två simmare i Sverige är numera snabbare än Ida på 200 meter medley. Räkna med att hon tar upp jakten på svenska rekordet, lär säkert även lyckas med den bedriften.

•Jenny är en tuff tjej, Visby-flickan som valde, för en tjej, så udda sport som boxning. Jenny kom till SM-et i Boden med tre raka NM-guld i bagaget. Nu knep hon även SM-guldet i 50-kilosklassen. Jenny tävlar för Linnéa i Stockholm, utvecklas kraftigt inom "nävnsporten" verkar det.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Vilken hyllning Einar!

Legendariske idrottsledaren Einar Smith har varit i fokus under många år. I torsdags bjöd 50-årsjubilerande IK Tjelvar in till "Minnenas afton" på Rondo. Träffande!

Huvudperson, gissa två gånger, visst, det var förstås Einar Smith. Trogna följeslagerskan, makan Elsa (har också betytt väldigt mycket för öns friidrott, IK Tjelvar i synnerhet) och Einar kom arm i arm. Einar behöver nu allt stöd genom att synen försämrats kraftigt. Karl'n är ju för fasen 90 fyllda så det är ju inte alls märkligt om åldern tar ut sin rätt liksom.

Men oj så han följer med idrotten även nu på äldre dagar. Här missas inte mycket törs jag lova, en allätare som han är, där inte enbart friidrott, årtal, rekord etcetra daterat sig i huvudet.

C:a 100-talet hade kommit till Rondo där Roland Olsson annars har sina revyer. Ulf Ahlqvist var perfekt värd för sammankomsten.

IK Tjelvar bildades i februari 1958 och initiativtagare var Sigvard Löfstedt, Eksta-läraren (förste ordföranden) och med direkt var självfallet också Einar Smith.



Idrottsmakarna Elsa och Einar Smith stod i rampljuset då IK Tjelvar firade 50 år med "Minnenas afton" på Rondo i Klintehamn. Foto: LASSEMAN LARSSON

des. Einar Smith hade tagit plats på scenen och berättade om hur allt började i Klintehamn med omgivning av övriga närliggande socknar.

Massor av tidningsklipp från öns media utgjorde en fascinerande Tjelvar-historia.

Vi var många som höjde på ögonbrynen, förvånades, gladdes över vilket fantastiskt minne Einar Smith ännu har, där han berättade om sitt 75-åriga idrottsliv.

Jag träffade Einar mera privat i hemmet mellan jul och nyår. En härlig pratstund, som blev till ett reportage i "LT" under rubriken: **PROFILEN!** Vem kunde bättre passa in på

detta epitet så säg, av mig, under många år som sportjournalist, ansedd som Gotlands främste idrottsledare någonsin.

Ett levande uppslagsverk! Något att tänka på nu när Gotlands idrottsförbund kallar till 100-års gala.

Einar borde ha en framskjuten position då. Förresten, Einar firar ju ännu ett 50-årsjubileum eftersom han gick i bränschen för bildande av Gotlands

friidrottsförbund, även detta bildades 1958.

IK Tjelvar – "Facklan med den brinnande lågan...". Klubbemblemet är snyggt och prydligt, och klubben som sådan har haft så många

TILL SIST...

Får man inte vara glad i fotboll?

Visst, men dra tröjan över huvudet, får man definitivt inte göra. Jag kommer ihåg då "Dante" Engström i VIF Gute lyckades göra mål på en brassespark i en DM-final mot Färösund på Gutavallen. Drömmål! Det var hans andra mål för kvällen. I den enorma glädjen drog han av sig tröjan, en spontan reaktion över ett härligt mål. Vad hände, jo domaren var snabbt framme med det gula kortet: Varning!

"Dante" hade dragit på sig en varning tidigare i matchen (inte över sitt första mål dock...), fick nu först gult kort sen även rött. Ajöss från planen!

Vi var många som tyckte synd om "Dante", matchvinnaren, spelaren man snackade om, men domaren följde bara bestämmelserna. Sak samma inträffade i derbyt Djurgården-Hammarby (0-2) på Råsunda för en vecka sen. Matchen stod och vägde, då slog "Bajens" Davies till, satte 2-0, saken klar. Av med tröjan

fantastiska framgångar i stora som små mästerskap, deltagare som funnit vägen in i landslag, att man undrar om någon klubb på Gotland över huvud taget uppnått något liknande. Okej, våra stora varpklubbar typ

– gult kort!

Jag ser mycket storinternationell fotboll på TV, och det händer faktiskt att spelare mitt i all glädje kan göra som nämnda spelare utan någon domaråtgärd... kanske en tillrättavisning i förbigående liksom...

När Glyn Persson inför en slagen hörna snöt sig i hörnflaggan var det inte tal om någon varning, men vaktmästaren David Wulff hytte med fingret: "Den där jäkla Glyn...".

Förresten, är inte frilägesutvisning med straff och rött kort direkt för hårt? En man mindre, ett mål i bakken... Tungt nog!

Kom genast att tänka på innebandy där en straff med mål som följd inte för med sig något annat straff (!), men om målvakten räddar eller om skytten missar målet, då får spelaren snällt vila sig i två minuter. Utvisad!

Innebandymönstret är inte alls dumt...

Roma IF har ju lyckats med massor av SM-guld, och Bysarna speedway med sina SM-guld, men ändå, det blev något visst med IK Tjelvar från början, och sen har allt trappats upp undan för undan.

ARNE, ÖRJAN, TORGNY...

På plats i Klintehamn jubileumskvällen fanns f.d aktiva och framgångsrika löpare som Arne Wahlberg, Örjan Samuelsson och Torgny Björkqvist för att dela med sig av åren med IK Tjelvar. Leif Johansson, också en löpare med fina framgångar i Tjelvar, kom i en röd träningsoverall som verkade helt ny. "Nej, nej, den är 40 år gammal...", skrattade pedanten från Gothem.

Visbyspelen – Gotlandsspelen – Klintespelen – Nyårsloppet...

Einar har haft ett finger med i allt, och han minns ett (av åtskilliga...) tillfällen då drottning Silvia kom till Klintespelen på Klintevallen 6 juni 1978 för att vara prisutdelare. Stort ögonblick för Einar! Klintespelen var i sitt slag Sveriges äldsta ungdomstävling, avgörs i år för 64:e gången förresten.

Einar Smith propagerar gärna för Gotland och, som han säger: "Andan präglar gotlänningarna...".

Jag har bestämt för mig att Einar Smith var ett namn oftast på tapeten vad gällde ordförande i Svenska friidrottsförbundet, men att Einar vänligt tackade nej med motivering: "Jag vill inte flytta från Gotland och Klintehamn och då är det otänkbart att äta mig ordförandeskapet i Friidrottsförbundet...".

Sveriges vackraste hus Designas för dig



Sävsjö TRÄHUS AB

Hyvelg 12 - 24 88 65
www.savsjotrahus.se

NY LAG: Alla hus ska vara energideklarerade!

Energibyran

Vi energideklarerar ditt hus!

Hög kompetens med bra kvalitet till ett lågt pris.
Ring 21 41 51 eller besök www.energibyran.se



CERTIFIERADE

"LASSEMANS KLACKSPARK"

"HENKE" LARSSON I EM-TRUPPEN!

Hans JA till förbundskaptenen Lars Lagerbäck glädde gjorde att mitt, och många andras, intresse för EM-slutspelet i fotboll i Österrike ökade avsevärt. Nu hans sjätte stora mästerskap.

Lagerbäck sparade det bästa till sist när truppen kungjordes i TV i tisdags. Vi började ana så smått då siffran 17 var det som återstod. Men namnet dröjde länge och väl. Men så kom namnet och – JUBEL! En poppis spelare som tidigare sagt nej många gånger på förfrågan om han kunde ställa sig till förfogande hade plötsligt ändrat uppfattning.

Jag har följt "Henke" under många år, alltid gillat den här spelaren. Under våren har jag sett mycket av hans klubb Helsingborgs IF i deras allsvenska matcher på TV, och varje gång har "Henke" spelat en huvudroll, antingen som målskytt, eller frispelare, så jag förläter honom de två straffmissarna som hade gett HIF extra poäng, men, men... HIF har spelat Allsvenskan roligaste och mest anfallsglada fotboll.

EN PERFEKT LÖSNING

Nu när Sverige haft problem med skadade "givna" spelare var det en perfekt lösning med "Henke". Hur han sen kommer att användas lär säkert team Lagerbäck/Andersson lista ut. Helt klart dock att Sveriges chanser ökade avsevärt genom "Henkes" klartecken.

Jag såg honom ladda upp på Gutavallen inför VM-slutspelet i Tyskland 2006. Ödmjuk kille! Jag fick dock aldrig se honom spela cupen mot FC Gute på samma arena eftersom han aldrig följde med till Gotland, hade förstås

varit extra lockande. Nu får vi nöja oss med att kolla honom på TV och hoppas att han blir den injektion som kan få extra fart på Sverige.

Förre storspelaren Pontus Kåmark är numera expertkommentator. Jag lyssnade till hans kloka snack inför, under och efter matchen Kalmar FF mot Djurgården (5-1). Han tyckte till i stil med att fotbollsspelare tränar

alldeles för långa pass, upp till ett par timmar. Det kan räcka med hälften, bättre kvalitet på träningarna i stället för kvantitet... Hur många tränare tänker i Kåmarks banor?

Fyra-fem kvällar i veckan, sen matcher, det är lätt att spelglädjen kan försvinna, att spelare inte orkar vara på topp i matchens 90 minuter. Det har hänt, det vet jag, att tränare lagt in extra pass när matcherna inte gett den utdelning i form av mål, segrar och poäng, han hoppats på. Men det finns ju något som heter – speltrötthet!!! Alltså borde man kunna minska ner på träningsdosen, ladda och samla nya krafter.

Proffsen som enbart ägnar sig åt fotboll har inga problem, men alla de ideella spelarna som oftast hastar iväg från sina jobb direkt till träning, dessutom har en familj att bry sig om måste känna fotbollen som ett slitgöra emellanåt.

Att komma rejält sugen till matcher är A och O, därför var Pontus Kåmarks inlägg intressant och något för många tränare att fundera över...

HEMMASTARKA EN MYT!

"Hemmastarka"!

Det skrivs oftast så vad gäller FC Gute i fotboll tidigare VIF Gute. Men jag vill påstå: Det är inget annat än en – MYT! Jag roade mig med att blicka tillbaka till föregående säsong då VIF Gute ramlade ur Söderettan. Då vann man två hemmamatcher på Gutavallen, spelade oavgjort i tre och noterade sig för åttio förluster. Nio poäng av 39, ett blygsamt facit. Ett hemmastarkt lag hade inte blivit seriens jumbo.

Jag jämför med 2006, då i Norrretan. Då föll man i premiären mot Vasalund/



"Henke" Larsson Helsingborgs IF har varit strålande bra i Allsvenskan under våren, glädjande att han nu tackade ja till EM-slutspel.

Essinge, men sen "torskade" man inte något mera, idel segrar och några oavgjorda matcher, därmed i serietoppens absoluta närhet. Vem minns inte 6-1-vinsten mot serievinnaren

Enköping... Då levererade man även två cupskrällar genom att vinna över Ljungskile samt Örebro SK, men sen förlora i förlängning mot

Kalmar FF. Det var ett annat manskap då som tränaren Stellan Carlsson hade att jobba med. Ett halvt lag, närmast, försvann ju inför 2007 års säsong.

2008 då, ännu ingen vinst på hemmaarenan. Okej, nu är man bara i inledningsskedet men spelet mot IFK Eskilstuna (2-2) samt Karlslund senast (0-1) har inte alls varit övertygande. Här måste till en rejäl skärpning, annars kommer man att dala i tabellen...

Det här med hemmastarka kan vi alltså skrota, i stället poängtera det riktiga: BÄST BORTA! Något att tänka på för alla er som kollar Längen-tipsen och oddsen i media. Där läser man för jämnare hur svårslaget och bra Gute är hemma, där ingenting kan vara mera felaktigt. 2006 stämde det med verkligheten, men det är ju två år sen...

LUCKOR SKALL FILLAS...

Innesportererna basket, hockey och innebandy vilar från seriespel nu. Men för den skull är det inte stiltje i "leden". Det är nu som det jobbiga börjat, att fylla luckorna efter tränare och spelare som inte förnyat sina kontrakt.

Visby Ladies tycks mest drabbat i nuläget. Spelarflykten är ju närmast total, och det handlar om nyckelspelare typ Susanne Kernl, Agnes Nordström och Olga Kjelsson, för att nämna några. Det ryktas om flera... Jag trodde att Johanna Ericsson skulle återvända till sin moderklubb i Visby, men det blev inte så, bara ett rykte. Glädjande dock: Marie Söderberg, lagets "morsa" som övertagit Susanne Rosengrens roll, tar ett år till, ett år äldre, knappast bättre... I nuvarande situation behövs Marie mera än någonsin.

Visby Romas hockey lär också få det tufft med att ersätta spelare som var med om att föra laget till ettan. Vi har flera duktiga gotländska spelare i fastlandsklubbar, men det verkar inte

TILL SIST...

JAKOB SANDBERG!

Han är kanske inte Gotlands bästa fotbollsspelare, men i mina ögon är han i alla fall den mest intressante. FC Gute-spelaren har dock inte tränarna Stellan Carlsson, Håkan Rosengren och Vladimir Kapustins fulla förtroende. Tycks det! Jakob kom till Visby-klubben från Visby AIK förra året. Han visade redan i Söderettan vilken talang han är. I år fick han inleda premiären hemma på bänken, "lyftes" in i andra och blev poängräddare genom att kvittera och fastställa till 2-2. Mot Helsingborg i cupen agerade han respektlöst mot mera namnkunnigt folk, var riktigt bra. Jag, flera med mig, ansåg att han spelat till sig

en given plats i startelvan närmast. Det verkar inte så dock. I senaste hemmamatchen mot Karlslund (0-1-stryk) var Jakob Sandberg den som lyste mest i första halvlek, ja även en bit in i andra. Han borde gjort något mål, men marginalerna var inte med honom, i annat fall kunde han ha avgjort fjätten. Jag satt med Bosse Darvelid på läktaren, båda blev vi oerhört förvånade då Jakob Sandberg kallades av planen. Då försvann allt anfalls-spel från FC Gute, då försvann samtidigt förhoppning om seger och tre poäng, åtminstone möjligheten att rädda oavgjort. Tråkigt att en så skicklig spelare skall behöva vara åskådare...

lockande att flytta hem till Gotland. Tråkigt, men sant.

Det krävs ett ännu bättre Visby Roma kommande säsong, och man får verkligen hoppas att Ronny Öström & Co ges de möjligheter som krävs, i annat fall riskerar man en snabb återgång till tvåan, och det vill vi verkligen inte uppleva.

LJUSARE I INNEBANDY

I Endre och Visby IBK, på innebandysidan, ser det ljusare ut. Man fick tidigt klart med "världens bästa", Sara Anteryd och i "släptåg" även syskonen Maria och Anna Jakobsson. Det återstår ännu en del bitar att lösa innan pusslet är klart, men med seriösa ledare som Göran Nährström och Harald

Hoffman fixar man det säkert.

Jag bjöds med till IBK:s segerfest när division 1-platsen var bärgad. Då lovade i stort sett alla att: Vi fortsätter!

Lagens tränare (Jocke Sjöstrand och Looove Ringwall) försvinner visserligen, men det är i stort klart att både Endre och IBK försäkrat sig om sina ersättare, där bara en del formaliteter tycks återstå innan kontrakten är påskrivna. Och det är starka och erfarna ledare typ Thomas Eriksson och Håkan Bergström (förflutet som aktiv elitspelare i Balrog och Störvreta).

Vi kan slå fast: Innebandyn har nått längst, fått de bästa kontakterna, och det är ett bra bevis på att Gotland är populärt för idrottsfolket från andra sidan Östersjön.

Vi hjälper Dig med Din fastighets-skötsel såväl inom industri som privat (yttre och inre)

Vi utför även målningssarbeten samt hetvattentvätt av fastigheter

0498-24 76 66

070-518 99 64

LYANDERS
FASTIGHETSSERVICE

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Oj så jag gladdes under förra helgens TV-sändningar:

1. Ex-guten Alexander Gerndts stormatch för IK Sirius som slog ut Djurgården i Svenska cupen med 4-2. Gerndt blev 2-målsskytt!

2. Zlatan Ibrahimovic och hans fantastiska inlägg för Inter efter skada och en dryg månads vila från fotboll. Blev 2-målsskytt!

3. Rysslands starka svängning mot Kanada i VM-finalen i hockey i Quebec. 2-4 blev ju 5-4!

Tänk vad skönt det är att man har TV 4 sport och kan följa idrotter långt avses.

Jag har följt Alexander Gerndt sen han spelade pojkfotboll, förstod redan då att den här grabben har något extra på gång. I fjol värvades han till allsvenska AIK, men debuten kom för tidigt, i en svår bortamatch mot Malmö FF på anrika Malmö stadion. "AG" kom aldrig in i matchen, sprang mest omkring utan boll...

Rikard Norling & Co i AIK lånade ut honom till Västerås, division 1, och då gjorde han mål genast (matchens enda) och blev matchvinnare. Lämpligare motstånd nu.

JON, HJALMAR, ALEXANDER...

Jag hade väl lite på känn att ex-Gute-spelaren, som var så otroligt framgångsrik målskytt i norr-ettan 2006, skulle lånas ut ännu en gång. Det blev Sirius, som året innan hade två andra ex-gutar i laget: Jon



Alexander Gerndt stod i fokus när han sänkte Djurgården med sina två mål, intervjuad av TV 4-sporten direkt efter.

Rytterbro samt Hjalmar Bertwig.

Gerndt har gjort två mål i serien, nu uppe i tre cupmål, så det börjar onekligen "klarna" med hans spel. Sirius fick en pangstart och 5-1 i Superettans premiär men sen halvknackigt. Mot Djurgården visade man kapacitet, som om man fortsätter med samma inställning säkert kan få upp laget några snäpp i tabellen.

Vi blir ju så glada här på Gotland när någon idrottskille/tjej från ön lyckas, att de stora lagen hör av sig och vill värva över talangen. I Gerndts fall pekar utvecklingskurvan stadigt uppåt. Hur fortsättningen blir, om Sirius får behålla honom, eller om AIK "snor" honom tillbaka får framtiden ge besked om.

Hur som helst, vi var säkert många som av stor nyfikenhet på Alexander Gerndt, knäppte på TV-n och kollade om han fanns med i startelvan. Visst, och som han spelade. Hans bästa match sen han kom över till en fastländsk klubb.

"IBRA - IBRA - IBRA"...

Zlatan Ibrahimovic, vilken lirare, som kan åstadkomma precis vad som helst när man minst av allt anar det. Efter en månads vila från fotboll skickar Inter-tränaren Mancini in honom nio minuter i andra halvlek. Ställningen: 0-0! Roma var plötsligt

serieledare i säsongens serieepilog. Allt stod och vägde.

"Ibra" gjorde mycket behärskat 1-0, följde upp med 2-0 på volley, hade stor show på den regntunga planen, en gång omgiven av fyra Parma-spelare som lurades bort i alla väderstrecken, sen en passning med rätt adress.

"Men varför gör han inga mål i landslaget..."? Många ställer sig frågande. Okej, jag tycker likadant, men kanske är han inte rätt utnyttjad i landslaget, kanske borde man spela oftare till honom när han väl ryckt ifrån en motståndare. Nu kommer mestadels svåra bollar. Och vi skall veta att Zlatan alltid är oerhört hårt bevakad av två-tre spelare, inte så lätt alla gånger. Tänk på det!

Nu kommer han till EM-slutspelet i storform, känner inget av skadan och då ökar Sveriges chanser avsevärt, även om vi inte skall vänta några stordåd av Lars Lagerbäck's pojkar.

MASSMEDIA I FOKUS...

Lyssnade på Radio Gotlands söndags-sändning. Sportchefen Owe Järlö befann sig i Levide där fjol-årets succélag Levide äntligen knep säsongens första poäng och seger efter fyra raka förluster. 3-2 mot IFK Visby.

Owe fick mitt under sändning kontakt med studion i Visby som berättade om FC Gute-tränaren Stellan Carlssons missnöje med massmedia. Owe tyckte inte att så var fallet, menade i stället på att: "Spelar man bra fotboll och vinner,

TILL SIST...

Idrottsball i Visby - glöm det!

Utspelet om att Gotlands kommun väljer att inte satsa på en idrotts-hall har rört upp många, inte bara Gotlands idrottsförbunds sportchef Patrik Oscarsson utan nu även GIFs ordförande Lars Samuelsson. Och många andra. Förståeligt att de reagerar!

Idrotts-Gotland är 22 000! Jag träffar åtskilligt med folk dagligen. Alla är förbaskade över att idrotten här behandlas så illa. En människa uttryckte sig så här: "Kommunen vill kanske inte ha idrott på Gotland över huvud taget...".

Varför snackas det förresten om NY Idrottshall? Vi har ju ingen, bara skolans nerslitna gymnastiksal där all idrott bedrivs. Här har vi inte ens nationella mått som gör att vi kan få hit landskamper i innebandy, bara för att ta ett exempel.

Jag minns hur det var då VIF Gute spelade i Allsvenskan i handboll, då på dispens i Södervärnsskolans

gymnastiksal...(!). Här spelade "Svenna" Andersson & co med hotet hängande över sig att kanske tvingas flytta hemmamatcher till fastlandet.

"Upprustning av Södervärnshallen är inget alternativ", skriver GI-ordföranden. Helt riktigt påpekande!

Jag tycker inte heller att det var klokt att börja "putsas" på Solbergabadet... Nu läser man också att Wisby Strand, Kongresshallen (skrytbygge i många ögon...) blir 60 miljoner kronor dyrare än beräknat. Just det: SEXTIO MILJONER! På ö-idrottens bekostnad... Den summan kunde ju varit en bra grundplåt för idrottshall i Visby på P18-området. Nej, ge idrotten på Gotland en ändamålsenlig idrottshall, gärna multihall, och därmed tacka alla ideella idrottsledare, alla aktiva, sponsorer, publik. Gotland idrottens ö! Go' morron!

då får man positiv kritik - spelar man mindre bra och förlorar, då blir kritiken negativ...". Så är det ju bara!

Jag tycker i n t e att FC Gute spelar någon underhållande och effektiv fotboll, och just därför har man dalat efter premiärsegern borta. Och likadant var det förra säsongen i Söderettan, seger borta i premiären, men sen vet vi alla hur det gick. Förresten, känner Stellan & co redan av en viss oro för framtiden...?

Jag är dock övertygad om att massmedia fortsätter sin granskning av ett lag som är hela fotbolls-Gotland's angelägenhet. Jag tänker på anrika Östers IF som åkte ur Allsvenskan 2006, sen ur Superettan 2007. Det får inte hända FC Gute också att ramla ur två serier på två säsonger.

På tal om Allgotländskan så tycks den bli stentuff, där inget lag kan

räknas bort, där alla tycks slå alla. Jag tittade till matchen på Gutavallen mellan Visby AIK och Klintehamn. Det var mycket en mans show: Kaj Andersson! Att han blev matchvinnare var inte alls märkligt, dock tycker jag att Kaj borde släppa ifrån sig bollen lite oftare och inte dribbla alltför mycket. Men fyran är alldeles för låg för Kaj - Gotlands bäste i fjol.

Svenska cupen ännu en gång. Jag har varit kritisk under ett par års tid. Nu försökte Svenska fotbollförbundets tävlingskommitté med sammandrag i Gävle. Publikisiffrorna: 43 - 69 - 89 - 83 - 160. På fem matcher!

Inte alls konstigt att Kalmar FF:s tränare dundrar över att bila 55 mil för en cupmatch inför tomma läktare när man i Smålands närhet kunde ha fått 2-3 000 åskådare. Skrota eländet!

STORLOPPIS I BÄL

ÖPPET

mittemot kyrkan

Söndag 1/6 11-16
Massor av nyheter!

Kläder från malmgrens

NY LAG: Alla hus ska vara energideklarerade!

Energibyran

Vi energideklarerar ditt hus!

Hög kompetens med bra kvalitet till ett lågt pris.
Ring 21 41 51 eller besök www.energi-byran.se



"LASSEMANS KLACKSPARK"

NUMMER 1:

LINNEA GUSTAFSSON!

Denna orienterartjej fostrad i Visborgs OK lyser alltmer i de stora rubrikerna, nu senast efter en fantastisk landslagsdebut i ett stort sammanhang - EM i Ventspils, Lettland.

Jag blir mer och mer imponerad av Linneas framfart mellan skärmarna i olika skogar, i olika terrängpartier, har klart bevisat: Hon kan orientera även på andra ställen, inte enbart på "pannkakan" Gotland. Styrka det!

Linnea har växt något otroligt i sitt OL-kunnande, väl bevisat att man kan komma från lilla Gotland men ändå bli så bra att man kan nomineras för Sveriges landslag till de stora mästerskapen. Nu har hon passerat "Madde" Allmungs, VIF Gute (fostrad i Hansa-Hoburg), med dunder och brak, blivit bäst på Gotland. Någonsin!

PR-TJEJ - AFFISCHNAMN

Hon gör en otrolig PR för sin klubb VOK, men även för hela OL-Gotland i stort genom sina oväntat starka insatser. Ett affischnamn!

Morfar Lennart Nyström var en duktig orienterare, liksom mamma Lena och pappa Robert har också smittats till att börja orientera. Allt finns i generna, ett släktled.

Jag har skrivit mycket om denna Linnea, minns ett SM på Färö då hon sprang i D 13-14 (tror jag...) och var väl framme och sen har det bara rullat på liksom. Man förstod redan då att: Den här tjejen har något extra inom

sig, nu bevisat, en tjej som "glömt kvar" all respekt i skogarna där hon tävlar, en tjej som nu nämns med allt större respekt och förbundskaptenen Marita Skogum är full av beundran.

EM-et inleddes med sprint, och då var Linnea härsmånen från medalj, men någon liten miss blev ödesdiger, ändå sju och bästa svenska bland 50 som via kval (Linnea trea i sitt kval)nådde final.

Vi skriver juni, första halvans sista månad av året har just påbörjats, men likväl kan jag inte låta bli att sticka ut hakan och påstå: Årets idrottsprestation på Gotland!

De som utser GI-guld har med största säkerhet noterat namnet Linnea Gustafsson.

LAGSPORTER I SKYMUNDAN...

Sakta i backarna säger någon, jovisst, jag är klart medveten om att laginsatserna i innebandy, där Endre-tjejerna, med Sara Anteryd i spetsen, tog SM-brons, där Visby

IBK:s herrlag tog sig till division 1 och Visby Romas hockey avancerade också till ettan. Vi har Visby AK i tyngdlyftning, alltid väl framme i mästerskap. Men det skall till mycket för att ta sig upp på samma nivå och förbi VOK-tjejen.

I sammanhanget måste jag förstås även nämna simmerskan Ida Sandin, cyklisten Thomas Lövkvist samt volleybollspelaren Hannes Brinkborg, trots att de inte, i motsvarighet till Linnea, tävlar för någon gotländsk klubb längre. Snart sitter väl Linnea i samma "båt" tror jag...

I krönikan valde jag orientering, allt för att få spridning på sporterna, och vad var mera naturligt än att inleda med Linnea Gustafsson...

Det har varit hektisk en tid nu med orientering, även på Gotland där Lillkorpen (glad att vara med om idén ihop med Marie-Louise Karlqvist) avgjorts. Här behåller man greppet, nu kom 1 224 skolungdomar till 34:e upplagan. Bra för sporten givetvis, hoppas bara att våra OL-klubbar på ön "suger" åt sig de här ungdomarna så att sporten rekryteras. Den är, liksom många andra idrotter, i klart behov

av "förstärkning".

NEDLÄGGNINGSHOTAT...

Men vad har hänt med stora Korpen? Vi är många som undrar. Nu kom 60-talet deltagare. Ynkligt!

Jag jobbade mycket med Korpens marknadsföring under tiden på GA-sporten, bland annat ihop med Sune Andersson. Sune var f d duktig aktiv orienterare i Visby AIK, med på tiden med Alvar Olin, "Robban" Ahrling, Gösta Löfqvist, Tore Karlqvist, Bengt Malmberg, med flera, som sen blev SOK Svaide efter utbrytningen. Men Korpen fortsatte i samma fina anda som den gången 1937 då den första sprangs i Hejnum.

Det nämndes av någon att 500 deltagare var med under Korpens storhetstid, menades det kanske lag förresten...

Korpen hade över 2 000 deltagare vid flera tillfällen, inte minst vid 50:e gången på Terra Nova 1988 då jag lyckades få dit Gun Hägglund som prisutdelare ihop med Tommy Wahlgren.

Korpen i orientering på västkanten var folkfester. DÅ! Blaha-blah. NU! Nedläggningshotat! Förklaringen tror jag ligger i följande: Man ändrade från vår till höst och tappade, nu åter till våren, men det tycks svårt komma tillbaka till gamla go'a tider. Traditioner skall man akta sig för och inte slipa bort och ändra på.

LITE FOTBOLL till sist. Annars hemmasvaga FC Gute tog ju sin för-

sta hemmavinst, 2-1 mot Hammarby TFF. Bra och synnerligen viktigt för att tränare Stellan Carlsson & co skall få lite andrum och mera lugn och ro inför division 2-serien. Jag har under flera år vurmat för att "Dante" Engström ihop med "Jocke" Lindgren är det perfekta mittbacksparet, nu sammankopplade igen, vilket inte förhindrar att de avancerar upp vid fasta situationer och även gör mål. "Dante" avgjorde ju. Det finns framförallt två spelare i FC Gute jag inte vill se skadade eller avstängda: Just det, "Dante" och "Jocke", de "siamesiska tvillingarna". I helgen som gick var "Dante" avstängd...

Hur skall det gå i EM? Under lång tid har det kablat ut i massmedia om skador på i stort hela truppen. "Krigsrubriker", "Fantombilder"! Helt plötsligt blev det även ett uppslag på att förbundskaptenen (!) Lars Lagerbäck hade ryggproblem. Tur då att han inte spelar... Kan tyckas lite löjväckande ibland, överdrivet.

Viktigaste spelarna: Alla i startelvan förstås, men framförallt matchvinnartyper som Zlatan Ibrahimovic och "Henke" Larsson. Mot Slovenien visade "Chippen" Wilhelmsson sin kapacitet när han placerats till vänster, där han hör hemma, och inte till höger, och Sebastian Larsson är en oerhört intressant spelare som alltid lägger stor vikt att få passningarna rätt adresserade. Vi står inte och faller med någon Fredrik Ljungberg, den saken är klar...



Linnea Gustafsson, nummer 1 på Gotland efter en rad starka insatser i stora sammanhang, senast vid EM i Lettland. Foto: Björn Fransson.



TILL SIST...

Nu måste jag nog göra slag i saken och få uppleva Elitloppet på Solvalla på plats. Att sitta hemma och glo på TV är ju inte alls detsamma, det har jag förstätt. Men all trängsel... jo kanske fixar det sig om gode vännen Owe Lindström har kvar sitt stående bord på "Valla" som hästägare. Jag har i all fall erbjudits! Kommentarererna i radio och TV gjorde att man blev lyrisk, som när det sägs: "Elitloppet skall upplevas på plats...", "En ära att få vara närvarande...". Sveriges största folkfest rent av...

Gotlänningen Rolf "Ruben" Andreasson, 56, upplevde elitloppshelgen för 41:a gången. Men det finns de som varit med om flera. En som intervjuades var med för 42:a gången och hans bästa

minne var då Ego Boy vann, likadant tyckte "Ruben" i LT-artikeln förra veckan.

Jag får nog ta mig en funderare inför nästa år, följa Elitloppet "live". Jag har sett många fotbollsderbyn på Råsunda med favoritlaget AIK mot Djurgården och Hammarby, nu ser man mest dem på storbilds-TV i Visby. Men det är ju inte alls samma sak. Närheten till händelserna, stämningen, den upplevs bara på plats.

Träffade travlegenden Erik Cederqvist som upplevt massor av trav under alla sina år, många Elitlopp inte minst, sa: "Det dricks på Solvalla också, men glädjande nog utan några som helst bråk som ofta förekommer i exempelvis fotboll..."

"LASSEMANS KLACKSPARK"

"Jocke" Engström väljer bort bowling – satsar på varpa igen!

Det är en rubrik jag gärna skulle vilja sätta om den här ödmjuka, seriöse och duktige idrottskillen.

Joakim "Jocke" Engström, 36, anses av expertis som varande Sveriges bästa varpakastare genom tiderna. Många har uttryckt sig så, som Garda-profilen Alf Nilsson i samband med ett DM i lagkula i Garda 2004. Häromveckan hade jag ett reportage om meriterade Berne Appelqvist, Hablingbo. Han tyckte likadant!

"Jocke" (Roma) och Berne (Habblingbo) möttes förresten i SM-final i lagkula i Hemse 1997. Roma tog guld, men det var framförallt två suveräna kastare i en ryckig final, just det: "Jocke" och Berne! "Jockes" lagkompisar var Göran Fransson samt Börje Lyander.

ETT RYKTE – ELLER...

Nu ryktas det om att "Jocke" Engström börjar bli tämligen mätt på att rulla klot för Pärulan i elitserien, att han funderar starkt på att varva ner, och genast börjar man snacka om: "Han vill väl kasta varpa igen...".

Jag träffade "Jocke" på hans arbetsplats förra veckan för en kort pratsund. Han såg lite smålurig och klurig ut då jag ställde frågan om det rentav skulle kunna bli en ny comeback. Det blev varken ett JA, eller definitivt NEJ.

"Jag skall vara åskådare på Färövarpan (i lördags), så mycket är klart...".

Vad är det som säger



36-åriga "Jocke" Engström har bestämt sig för att varva ner i bowling, måhända blir det en efterlängtd comeback i varpa...

FOTO: LASSEMAN LARSSON

att inte Färö IF blir hans nästa klubbadress om han gör allvar av att börja kasta varpa igen? Hela släkten Östergren finns på den vackra ön. På Färö finns dessutom familjens sommarställe i Sudersands absoluta närhet. Mamma "Madde" kommer från Färö, tog fyra av fem möjliga SM-guld i Visby 1978, kastade för IF Varpa liksom maken "Gugge". Här finns SM-titlar i massor.

2004 ville "Jocke" skoja lite med varpan, fick för sig att ställa upp i Stångaspelen med fotbollskillarna "Dante" Engström (brorsan) samt "Fredda" Larsson i VIF Gute. Då ville man testa sig i lag-DM någon vecka innan.

Och vilken uppvärmning liksom, de slog ut regerande svenska mästarna Habblingbo med tvillingarna Kenneth och Tommy Pettersson samt Jakob Wallin.

SVENSKT LANDSLAG!

Det var dock bowling som prioriterades främst, en jättetalang även här, som om man inte vägrat att flytta till fastlandet förmodligen varit i ett

svenskt landslag. Gotland trogen, dock inte bowlingen trogen, verkar det, och vad säger att inte namnet "Jocke" Engström ännu en gång dyker upp på varpaarenorna, därtill i sin tredje klubb efter IF Varpa och Roma IF – FÄRÖ IF! Dags att bearbeta "Jocke" herr Benny Broberg, Färö-varpans allt-i-allo.

Jag vet att många "efterlyst" "Jocke" Engström i varpan, en tekniker som behärskar de flesta underlag, liksom blåst. Vinden tog i väldeliga när han segrade i "GA-hornet", en centimetertävling i Hablingbo för

en del år sen.

På frågan om han dammat av varporna svarar han leende: "När jag senast lade av och flyttade till annan lägenhet så lämnade jag in dessa till återvinningscentralen...".

De 4,3 – 4,5 -kilosvarporna går dock att ersätta, eller för att citera "Jocke": "Sture Stenström i Gothem gjuter ju riktigt bra varpor...".

EN INJEKTION FÖR SPORTEN

Kan vi ta detta uttalande som ett tecken på en återkomst i varpa, väldigt intressant i så fall, och en

verklig injektion för sporten som nu behöver alla nya kastare man kan få. "Jocke" vore det verkliga lyftet!

Jag minns "Jockes" första SM-guld som senior, det var 1994 i Stånga. Han gick till individuella kulfinalen och mötte rutinerade Sven Gillerfors från Banda. Hans dittills roligaste - hans första stora titel. Det hann bli åtta SM-titlar ytterligare i lag-cm samt lagkula samt tre parguld tillsammans med Solveig Löfgrens (49 SM-guld totalt) dotter Åsa Wiberg, därtill ett BSM-guld i Stånga 1987.

"Jocke" har också JSM-guld i par med syrran Frida, två år på raken för övrigt: 1988 i Göteborg och 1989 i Gävle. Totalt blev det åtta JSM-guld.

Engströms förpliktar i varpa. Farfar Sven-G. var en stor profil, pappa "Gugge" välkänd med meriter som SM-guld och mamma "Madde" har också en fin medaljskörd att peka på. Allt finns i generna!

Nu återstår bara att se om "Jocke" Engström får tillbaka det verkliga suget efter en sport som gett honom så mycken glädje, där han också glatt andra (åskådare) samt förargat sina motståndare.

"STOR GRABB"

"Jocke" kan också titulera sig "Stor Grabb" varpa, ett poängsystem som Svenska varpaförbundet tillämpar där en seger individuellt på SM ger 10 poäng. Jag kollade SM-ets topplista på 1990-talet: "Jocke" Engström var bäste SM-kastare tre gånger, närmast kom Marie-Louise Gustafsson, Gothem, Britt-Marie Björklund, Gothem samt Claes-Göran Hederstedt, Buttle med två var.

Kom igen "Jocke" – du är efterlängtd!

TILL SIST...

Vart är Visby-travet på väg? Fårgan är aktuell med tanke på hur STC och ATG agerar. På Gotland blir man tilldelade allt färre travdagar, i år från 17 till 15. Förbryllande! När man sen går från två Lunch-trav i fjol till hela s e x (!) i år är det ytterligare något som diskuteras av travvännerna. Här tappar man rejält med publik förstås. Många intresserade kan bara inte rusa iväg från sina jobb för att kolla Lunch-trav på Skrubbs. Publikt sett förlorar man där

med många besökare som hellre sett trav på kvällstid. I stället för 2-300 som kommer på Lunch-trav nu hade man säkert haft kring 1 000-talet kvällstid.

Snacket är igång: "Hur länge finns travet egentligen kvar i Visby"?

En del siar om att fem år till, sen är det kört. Säkert lär flera andra mysiga småbanor ute i Sverige också drabbas i så fall.

De får väl bli typ uppfödningssbanor för att sen "lotsa"

över de bästa till stora travvaler som Solvalla, Åby och Jägersro.

Jag säger inte att det m å s t e sluta så drastiskt, men, men, vi får nog vara beredda på att något händer inom några år, som definitivt inte är till gagn för travintresset på Gotland. Gotländsk travuppfödning har försett många av våra stora travbanor med massor av topphästar under många år, något att tänka på för de styrande inom STC och ATG.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Hon sitter "parkerad" i kassan på Ica Maxi med basketprofilen Paul "Dino" Larsson som chef. Det är okej! Men jag hade gärna sett att hon på sin fritid fortsatte att ägna sig åt fotboll också. Jag har letat i matchfakta men inte hittat "måltjuvens" namn...

Jag saknar REBECCA MARTIS, 23!

Rebecca har hållit en låg profil så här långt denna säsong. Hon är registrerad för Dalhem IF (nu i tvåan efter seriesegern i division 3 förra säsongen) men har inte syntts till på någon laguppställning. Inte ännu!

Ryktet säger att hon i alla fall tränat med Dalhem några gånger, så intresset har ju inte svalnat helt. Men en comeback, nja, jag vet inte. Det tycks som om Rebecca fått ett annat intresse som tilltalar henne mera och nu prioriteras före fotboll: HUNDAR! Hon har just kommit hem från en hundutställning på fastlandet med den långhåriga taxen Åkerlyckan Chess.

Rebecca är spelaren som lyfter ett helt lag, om det sen blev Dalhem eller rentav moderklubben P 18 IK skulle hon vara en klar förstärkning. En säsong var hon målskytt och värdefull för Ornäs i ettan.

Rebecca har utsetts till Gotlands bästa damspelare (GA-trofén) vid tre (!) tillfällen, två för P 18 (2001 samt 2004) och en gång för Dalhem (2007). Hon har alltså hunnit med spel i tre olika klubbar men nu får fotbollsskorna dock vila ett



Rebecca Martis, 23, saknas på fotbollsplanerna, intresse för hunden Åkerlyckan Chess prioriteras före.
FOTO: LASSEMAN LARSSON

tag till tycks det... Vi får hoppas att motivationen återkommer.

Rebecca är en målskytt av bästa märke. Jag trodde faktiskt att hon med tiden (rutinen) skulle kunna spela i Sveriges bästa "liga". Men, men..., Rebecca hade andra tankar, andra intressen, ville tydligen inte satsa fullt ut. Hon bestämmer själv! *Åsa Jakobsson från När nådde eliten via spel i Dalhem, kom till Gideonsberg, plockades in i landslaget.

*Rebecca kunde ha nått lika långt med rätt satsning och seriös inställning. Nu är det nog kört, men ettan eller tvåan, där finns det klar potential.

Jag såg P 18 vinna över Tullinge med 4-2 för en dryg vecka sen, kom att tänka på då "pansartjejerna" lyckades vinna trean och avancera, detta efter seger mot just Tullinge i slutmatchen på bortaplan. Jag var på plats med kamera, penna och block. Rebecca var stjärnan matchvinnaren. I spelarbusen till Nynäshamn grepade hon "micken", tog ton.

Det var en oerhört fin stämning. Förresten, i samma lag fanns suveräna mittbacken Sara Ellebring, som också saknas på fotbollsplanerna numera. Tråkigt!

REBECCA - SKILLNADEN!

Helt klart: Rebecca är skillnaden mellan att vara topplag, eller som nu utan hennes medverkan, ett mittenlag. Det här gäller oavsett hon spelat i Dalhem, P 18 eller KIK/FG86. Sådan betydelse för laget har hon.

Gotländsk damfotboll står egentligen inte högt i kurs längre. Visst, vi har TRE lag som spelar i nationellt seriesystem, men steget till eliten verkar avlägset: Dalhem i tvåan, P 18 samt KIK/FG86 båda i trean övertygar inte direkt. Få seg-

rar, upp och ner, därmed i mitten eller på undre halvan. Den bistra verkligheten.

Jag hör, och förstår, att fler och fler undrar: "Varför inte banta ner till TVÅ starka lag i stället för tre halvskrala...?". En bra synpunkt! Men hur får man klubbar, ledare och spelare att dra åt samma håll, tänka logiskt?

Ett gotländskt damlag i ettan – ett i tvåan, det vore toppen. Men hur fixas detta?

Öns damfacit just när den här krönikan skrevs:

24 matcher, alltså 72 poäng på spel, men bara totalt 28 till Dalhem, P 18 och KIK/FG 86. Åtta segrar på 24 "försök". Blygsamt!

TEAM GOTLAND...

Jag har lekt med tanken och undrat varför vi inte haft/har ett Team Gotland med de allra bästa tjejerna i exempelvis åldern 15-18 år i någon form av seriespel, typ vad man har på pojksidan. Här finns ju representation i junior- samt pojkallsvenskan, säkert utvecklande för spelarna. Några hittar säkert vägen in i våra seniorlag på ön, kan få blickarna riktade på sig, bli aktuella för spel högre upp med tiden. Vi har ju fostrat och haft en radda spelare som nått så långt som till allsvenskt spel, ja även landslag typ Jesper "Jeppa" Mattsson i Halmstad BK (även proffs i Nottingham) och Andreas Haglund i IFK Norrköping, den senaste i raden. Gotland KAN ju!

Just nu har vi inte ens tidigare "flaggskeppet" FC Gute att lita på. Bekymmersamt!

Förresten, GA-trofén 30-årsjubilerar (1978 – 2008), kanske blir det något liknande då jag under GA-tiden föreslog en träff då GA-bollen firade 50 år. Vinnare med respektive samlades till en trevlig träff som avslutades med Fotbollsgalan i Ex-huset.

Vännen Ingvar Andersson kläckte idén, hörde av sig till mig, gick på "Folkan" i Hemse då vill jag minnas... Det blev en trofé även för tjejerna omgående. Åsa Sigalit, Dalhem fick den första 1978. Kom igen Ingvar, kalla ihop alla vinnarna med respektive.

TILL SIST...

Vilket mååååll! Zlatan Ibrahimovic (Sveriges mest omtalade fotbollsspelare någonsin...) har fått beskärning för att han inte gör mål när han drar på sig den blågula landslagströjan. I Inter avgjorde han ligan genom sina två fantastiska mål mot Parma. Han gör mål i sina proffslag, men landslaget – trögt! Okej, visst minns man ännu hans avgörande mål mot Ungern och klacksparken i krysset mot Italien för några år sen.

Jag har alltid hyllat denne Zlatan, talangen från en bakgård i Rosengård (Malmö), som nu växt ut till en världsspelare, sen får andra, som tycks

ogilla Zlatan, tycka vad de vill... I EM-upptakten mot regerande europamästarna Grekland var det Zlatan som med sitt kanonmål i krysset (1-0) visade vägen till 2-0-segern.

Jag skrev i krönikan för ett par veckor sen, citat: "Viktiga spelarna, alla i startelvan, men framförallt matchvinnartyper som Zlatan Ibrahimovic och "Henke" Larsson...". Rätt träffande, eller hur?

Jag spelade 20 kronor på matchen mot Grekland, hade 2-0 till Sverige, kunde kvittera ut 171 kronor av Signalen-chefen, förre fot-

bollsspelaren och notoriske målskytten Markus Wahlgren. På en annan oddslapp hade jag 0-1 som slutresultat (grekerna hemmalag...) samt att målskytten skulle bli Zlatan. Det var nära att den gett 410 kronor på en satsad tia. Viktigast dock: Svensk seger! Lars Lagerbäcks pojkar fick alltså en pangstart direkt i sin EM-grupp, hoppas kunna fullfölja och vara ett av två lag i gruppen som går vidare. Grekland var en stor besvikelse, usch vilken dålig fotboll de presterade, ett evinnerligt bollande i sidled. Trist! Men Sverige, mums – Zlatan så brall!

"LASSEMANS KLACKSPARK"

SVERIGE STOD STILLA! När Ingemar Stenmark vräkte sig ut för de branta pisterna på sina skidor, härjade som bäst, åkte sina fantastiska finalåk, då förekom ingen annan verksamhet...

GOTLAND STOD STILLA!

När Säveskolans fotbollsskallar härjade i riksomfattande "Kronprinsens pokal" 1968 och avancerade ända till final efter sex raka vinster, då stannade också allt upp. Då var det Gutavallen som gällde. Finalen mot Falun (0-3) sågs av över 3 000 åskådare.

Fotbollsintresset på ön var på topp. Alla, oavsett man såg någon av de fem hemmamatcherna eller inte, rycktes man med, engagerade sig. Alla brydde sig plötsligt. Fotbollsfester!

Det får därför, så här 40 år senare, bli en nostalgihistoria som det fortfarande snackas om. Jag såg alla matcherna, minns dem som om de spelats senaste månaden.

185 GYMNASIESKOLOR!

Den här cupen riktade sig till gymnasieskolor, detta år hela 185 (!) från Sveriges alla hörn. REKORD! Jag såg speciellt fram emot 1968 års turnering därför att Visby-skolan kunde mönstra ett fantastiskt lag anført av äldsten Hasse "Linkan" Lindkvist, den med mest erfarenhet, den som styrde upp allt, som kallade hem spelarna till familjens källare och där lade upp taktiken. "Linkan", en av de riktigt stora profilerna i öns fotbollsliv, var 20 år då, övriga spe-



Här är Säveskolans framgångsrika finallag i Kronprinsen 1968, bakre från vänster, Åke Othberg, tränare, Inge Björkander, Visby AIK, Torgny Berggren, Fardhem, Alf Karlsson, Hoburg, Curre Eklöf, VIF Gute, Anders Wallin, VIF Gute, Inge Uthas, VIF Gute samt Janne Larsson, lagledare. Främre från vänster Hans Lindkvist, VIF Gute, Lennart Almqvist, VIF Gute, Anders Nyström, Färösund, Egon Schwartz, VIF Gute, Claes Thomsson, Hemse samt Claes Gäfvert, VIF Gute.

lare i 18-årsåldern i snitt. Stommen hämtades från VIF Gute, sju spelare bestämt och ledarduon Åke Othberg och Janne Larsson hämtades också från Visby-klubben.

Åke som tränare med stor och bred erfarenhet lyckades få ut det mesta möjliga av en samling skolpojkar som lydde snällt när Åke kom med "pekpinne" och höjde rösten.

Turneringen avgjordes september-oktober, och det blev två månader med spänning, ovisshet, stor dramatik och ett par matcher var rena thrillern. Säveskolan blev faktiskt en riksangelägenhet, mycket tack vare att tidningsdraken Dagens Nyheter bar på ansvaret med Karl Liljeqvist, signaturen "Allison" höll i trådarna.

ORVAR BERGMARK PRISUTDELARE

Nye UK-chefen Orvar Bergmark "slusades" till Gotland för att vara prisutdelare i finalen. Tio år tidigare spelade han back i Sveriges landslag i VM-finalen mot Brasilien på Råsunda (2-5). Förresten, här hade vi tre roliga poängar med 10 års mellanrum: 1. Hasse Lindkvist född 1948 var äldst i Säveskolans lag med sina 20 år, 2. Orvar Bergmark firade 10-årsjubileum sen VM-finalen 1958, 3. Säveskolan i riksfinal 1968.

"Det bästa som hänt fotbolls-Got-

land", skrev någon...

Finalen mot Falun präglades av nervositet från hemmahåll plus att en krävande storpublik förväntade sig nya stordåd. 0-3 var dock ingen skam, en rubrik lød: "Säve hade spelet - Falun gjorde målen".

Någon uttalade sig skämtsamt om att förlusten får tillskrivas "Dirken" Löfgren. Han hade bytt sin basker mot hatt i själva finalen, en olycklig huvudbonad skulle det visa sig...

Innan grabbarna sprang in på Vallen-mattan beordrade Åke Othberg att lyset i omklädningsrummet skulle vara släckt under några minuter. "Fokusera er nu på matchen, tänk på vilka uppgifter ni har...", sa Åke.

Jag trodde inte att rektorn på Säve, Lennart Bohman, var speciellt för-

tjust i fotboll, men nu kunde han inte låta bli att ryckas med i "skoldansen". Spelarna fick ledigt inför uppladdningen och i korridorerna hastade elever till finalarenan. Alla fick ledigt! Ståhej utan dess like! Efter finalen, vid banketten på Stadshotellet yttrade Bohman följande: "Aldrig har så många haft så få att tacka för så många lediga lektionstimmar". LISTIGT!

Nisse Torndahl var "högtalar'n" i match efter match, en hejklacksledare och brandman som tände publiken, fick hela idrottsplatsen ett hetta till... Mot Falun hade han ramsan: "Visa nu den rätta viljan - sparka laget ut i Siljan". FYNDIGT!

Finalplatsen betydde att travexper-ten Anders Bergström och jag satte Säves fotbollslag som nummer 1 på årets "Tio-bästa-lista" och tvåa blev Bysarnas speedwaystjärna Christer Löfqvist.

10 000 ÅSKÅDARE!

Säves matcher tilldrog sig klart större intresse än våra gotländska lag i nationellt seriespel.

Publikfester, visst så var det. Uppskattningsvis sågs de fem hemmamatcherna av c:a 10 000 personer. Det kom alltså dryga 3 000 till finalen. Rekordet innan hade Sofiallickorna 1942 med 3 010 åskådare.

Rekordet nu lyder på över 5 000 som kom för att kolla IFK Göteborg i cupen mot VIF Gute 1995 och närmast är då Djurgården gästade Vallen för seriematch mot VIF Gute i norrettan 1994. Då kom 4 700.

Bland publikattraktioner (tar några snabbt ur minnet) var "Nackamatchen", då Wacker, Wien, var här, Örgryte var här VM-året 1958 med Gunnar Gren och Agne Simonsson i spetsen, holländska PSV Eindhoven gästade Gotland, samt U21-landskampen Sverige-Danmark (2-2). Kurre Andersson (AIK) gjorde båda målen, blev senare proffs i italienska Varese.

Kändismatcherna i juli tilldrog sig också stort intresse. Men nu då... Dags hitta på något som kan fångla och locka. Gör något! Sommar, semester, mycket folk på "kobben"...

1968, - 69 och 1970, blev förresten tre minnesrika år genom att Säveskolan alltså nådde final, närmast chockade Sverige, året efter chockade Gotland Småland i Västervik genom att vinna landskapsmatchen med 3-1 och samma år var det dubbel Visby i Stockholms-fyran med VIF Gute som seriesegrare före Visby AIK, vilket betydde att Gotland fick ett division 3-lag 1970 (första gången var 1961...). Härliga karameller att suga på...

Okej, sen kom VIF Gute på allvar med Janne Sandberg som tränare, upp i ettan från tvåan. Klang och jubel, nu dock nedflyttat till tvåan, där nytt kontrakt är det första som gäller i en ohyggligt jämn serie där ett par segrar kan kasta om rejält i tabellen.

TILL SIST...

EM-fotbollen är inne i slutskedet där mästarerna skall koras (Holland?). Jag hajade till över ett mittuppslag i Expressen. Rubriken lød: "FANSENS STARTELVA"!

Elva personer på en stor pampig färgbild, alla i blågula landslagströjor. Oj, men där finns ju elitspelare från Endre IF...

På plats i EM-landet sågs Emma Larsson (lagkaptenen), Maria Jakobsson samt Eva Didriksson. Endre alltså väl representerat, tjejer som tycks vilja finnas i blickpunkten oavsett

det är innebandysäsong eller inte...

Elvan, där Zlatan inte platsade..., hade synpunkter och framförde sina favoritspelare.

*Emma Larsson, 24: "Min favorit är Tobias Linderöth..."

*Maria Jakobsson, 26: "Jag gillar Henke Larsson mest".

*Eva Didriksson, 23: "Mikttbacken Olof Mellberg är min favoritspelare".

Fyra av de elva tillfrågade hade Henke Larsson som favorit, bara en hade Zlatan Ibrahimovic. Men de kanske ändrade uppfattning efter

hans mål, inte minst praktstruten mot Grekland.

I artikeln skrevs också om hur mycket EM kostar för Endre-trion. Det uppgavs en summa på var och en och lär väl "landa" på sådär 25 000 kronor - totalt för alla tre. Vårt varenda krona säkert.

10 000 svenska fans ryktas vara på plats under EM-et. Snart är det slut med ledighet och resor till stora evenemang för Endre, som sen trappar upp sin egen verksamhet och målsättningen är förstas klar: Final i Globen 2009!



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Oron kring öns fotboll och de lag som spelar i nationellt serie-spel ökar. Jag tänker närmast på Dalhems damer och FC Gutes her- rar i division 2. Båda lever farligt just nu. Det såg riktigt ljusst ut efter vårsäsongen, men i takt med några förluster har det mörknat och kär- vat till sig.

Vi får hoppas att det vänder uppåt igen så att ingetdera av lagen ris- kerar något. Det sätts allt större press på nämnda två lag i takt med uteblivna poäng och då tappar man placeringar och dalar i tabellen.

Jag imponeras dock över att trä- narna Björn Ahrling och Stellan Carlsson har tålamod, att jobba vidare och det är bara att hoppas att även spelarna tar sitt ansvar och gör det jobb som krävs för att inte ramla ner en division. Det vore definitivt inte bra för gotländsk fotboll i stort om så skulle ske.

Nej nu skall vi se det optimistiskt och tro att det blir ordning och reda under



Två nyckelspelare i FC Gute som hoppas klara ut en svår situation i tvån, "Jocke" Lindgren och "Dante" Engström.

höstens resterande matcher, att de poäng som krävs också tas, att man slipper bli inblandat i nervkittlande slutomgångar i stil med: VINNA ELLER FÖRSVINNA!

DOMARE I SKOTTGLUGGEN

Jag såg inte matchen mot Älvsjö AIK (0-3) hemma för en dryg vecka sen men efter de rap- porter jag fått så lär det ha varit rent bedrövligt dåligt. När jag sen lyss- nar på Radio Gotland och Owe Järlös intervju med assisterande träna- ren Håkan Rosengren blev jag lite konfunderad. Det skylldes på – d o m a r e n! Det är som bekant alltid lätt att hitta en syndabock när det inte går som man önskat och vill. Men kanske hade det varit klokare om man beskyllt förlusten på lagets spelare, där ju ingen kom upp till normal standard. Och skapar man sen inte en enda rejäl målchans, då kan man ju bara få 0-0 på sin höjd, om man täpper till bakåt vill säga...

Domare hamnar alltmer i skott-

gluggen tycks det, får utstå bister kritik. Okej, alla gör vi ju fel, en spelare passar eller skjuter illa, och domare måste ju rimligtvis också få ha en viss felprocent när man skall handla snabbt och blåsa i sin pipa. Men en förlust lastas alltmer (!) över på något feldomsutvisning med straff, mål och utvisning. Det kan jag tycka vara tufft i överkant, kunde kan- ske räcka med en straff, alternativt utvisning. Men, men...

GUTE HISTORISKT 1960

Förresten, jag kom att tänka på just Älvsjö AIK då IF Gute mötte samma lag i en ren seriefinal i Stockholms-fyran. Året var 1960. Jag var en av spelarna i laget då med "Simpn" Pettersson som lagledare. Vi slog Älvsjö borta med 5-2, ham- nade på lagbild i Aftonbladet. Det var ju historiskt: Ett gotländskt lag hade avancerat till division 3 i fot- boll. Klang och jubel!

I Allgotländskan verkar det som om man delat upp sig i ett övre och undre skikt med fyra lag i varje: 1. Klintehamn, IFK Visby, Dalhem och Färösund. 2. Levide, FG 86, Visby AIK samt Hangvar.

Att Klintehamn med Kaj Andersson (lätt val som GA-bollvinnare i fjol – klart svårare i år) skulle tillhöra top- pen förstod man, men att Visby AIK skulle ligga där dem ligger, i bottenskiktet med risk att åka ur, var defi- nitivt inte vad man trott. Tränaren Janne Sandberg backade ur, det verkade lite turbu- lens i våras och sådant repareras inte omgå- ende...

Jag var nyfiken på om ex-gutarna Andreas Haglund och Alexander Gerndt (har spelat en

match tillsammans i VIF Gute) rentav skulle finnas på planen sam- tidigt när lagen möttes i Tv-sända matchen förra tisdagen. Det blev inte så. Gerndt var med från start för sitt Gefle men Haglund hade bänkat sig på läktaren. Den duellen uteblev därmed. Glädjande för IFK Norrköping var att man lyckades ta sin första hemmaseger för säsongen. Och på Gotland jublade fansen Rolf Wahlgren, Håkan Björk med flera...

Innan matchen intervjuades Tony Martinsson som ny i sportchefsrol- len i IFK Norrköping, som fick förklara ett och annat. Visst, samme Martinsson spelade för några år sen i VIF Gute. Mera gotländskt i Norrköping: Sören Norrby från Tuer i Bro (duktig bollspe- lare i IF Gute innan läkarstudi- erna i Uppsala) var matchläkare i Norrköping under några år och sonen Erik var talangfull, spelade allsvenskt men en ljumskskada lär ha förhindrat talangen att utvecklas och kanske bli något riktigt stort i fotboll. Vi har ju också Tage Ekström som var Gotlands förste allsvensk i Norrköping som samma

år tog guld. Det var också nära att "Putta" Persson, efter ett lyckat prov- spel, hamnat i Norrköping, valde Malmö FF i stället.

HANDELSVARAN GERNDT

På tal om tämligen nygifte Alexander Gerndt (Grattis i efter- hand förresten) så har väl få spelare i Sverige bytt klubb så ofta som han: 2006 i VIF Gute – 2007 i först AIK, sen i Väsby – 2008 först i Sirius och nu i "Gefle blue boys...". "Handelsvara"! F e m klubbar på tre säsonger! Skönt om han nu kunde få "stadga" sig även i fotboll, få lugn och ro och inte flyttas som pjäser på ett schackbräde. I de Tv-matcher jag sett "AG" spela har han gjort det bra och kurvan pekar stadigt uppåt. Jätteskoj!

TILL SIST...

Vad har hänt med Levides fotboll egentligen?

Jag är säkert inte ensam om att undra. I fjol blev Levide ett suc- cégång under Leif Orleifssons "piska". De fullkomligt ägde Fot- bollsgalan då, sprang hem öns högsta serie, säsongens charm- gång som alla talade om, var på vippen att kvala sig upp till trean, stupade dock på mållinjen.

"Rolle" Ahlvin blev ny tränare i år, en kille med bra erfarenhet som spelare och även tränare: "Nu skall det kunna bli ny se- rievinst...". Det var kanske tänkt så... Men Levide blev inte alls det lag man förväntat sig, blev ett jagat byte plötsligt. Pressen på laget blev allt större för varje match, och i takt med bakslag naggas ju också självförtroendet i kanterna.

Kanske kom vändningen för en vecka sen då man överraskande bortaslog Dalhem med klara 4-0. En synnerligen viktig seger. Vi får tro att "di gröne" reder upp situationen och inte bli in- draget i något som kan äventyra deras plats i ö-fyran.

"LASSEMANS KLACKSPARK"

Endre IF har något stort på gång med sitt elitlag i innebandy för damer.

Inför förra säsongen hade en del målsättningen att nå slutmålet Globen, alltså final. Men jag tycker det var lite för tidigt då, lite för optimistiskt liksom. Nu är man mera mogen och mera rutinerad, har skaffat sig den erfarenhet som gör att en Globen-final inte känns så avlägsen längre.

En bred, och kunnig, ledarstab gör att Endre nu vågar höja målsättningen, inte vara nöjda med någon semifinal utan greja sig hela den långa, slingrande vägen fram till "stationsmålet" – GLOBEN! Ledarna kring laget tar alla sitt ansvar: Harald Hoffman, Göran Nährström, Peter Johansson, Mika Packalén (ny tränare) samt Micke Järlö (assisterande – tidigare skyttekung i Visby IBK). Och de omges av ideella människor som gör bilden av Endre total.



Två nya och intressanta nyförvärv i Endre IF, Lauma Visnevskaja, 19 och Lovisa Nobelius, 22.

POJKLAG BRA SPARRING

Min nyfikenhet på nya spelare gjorde att jag besökte Södervärnshallen för en dryg vecka sen. Endre hade valt att möta ett pojklag, Visby IBK:s talangfulla "morgondagare" – "92-orna". Det blev förlust med 3-4 men sen snabb revansch, 8-4, dagen efter. Det blir förresten allmer vanligt att damlag väljer att möta rappa fysiska pojklag för sparring, gäller inte innebandy enbart utan i lika hög grad fotboll. FC Gutes "94-or" med Palle Nilsson som tränare har slagit Dalhems division 2-damer stort och i somras slog man serieledande Rågsved med hela 9-1.

Maria Jakobsson, ett av essen, sprang Midnattsloppet i Stockholm bland nära 20 000 på lördagen, för att sen skynda hem och lira innebandy. Maria gjorde tre mål, visade därmed att hon blir minst lika bra som säsongen innan. Och hon var inte sen att berömma Sara Anteryd extra. "Hon är rent grym att spela ihop med...". Jag skrev i en LT-krönika i våras och utnämnde då Sara Anteryd till "världens bästa damspelare". Oj så skönt

att Endre fick behålla sin guldklimp, liksom att syskonen Maria och Anna inte lockades till klubbskiften. Detta vittnar om vilken otroligt fin lagmoral som råder inom laget, att det skall mycket till för att flytta på sig, kanske byta ner sig...

Nya spelare, jo, jag fick kolla och fokusera mig på i synnerhet två i förlustmatchen mot IBK-pojkarna: Lovisa Nobelius, 22 från AIK samt lettländskan Lauma Visnevskaja, 19. Båda två imponerade storligen. Lauma ser till så att Endre aldrig haft det bättre ställt på målvaktsidan med två landslagsmålvakter i sina hemland: Hanna Sihlman, Finland samt Lauma, Lettland. Det blir en kamp om vem som skall inleda matcherna, tro mig. Det blir förmodligen hur uppvärmningen ser ut för båda innan duon Packalén-Järlö bestämmer sig, kanske i samråd med nämnda spelare... Demokrati!

LAUMA OCH ANETE SEINA..

Lauma uttalar sig om att Endre är det bästa lag hon spelat i, att Anete Seina, från samma land, betytt en hel del i själva värningen. Bra bollplank! Lauma jobbar med små medel, snabb och placeringssäker. Ett klart lyft! Lauma upptäcktes

redan för ett par år sen, då 17 år, med i junior-VM. Endre har minsann koll på spelare inte enbart inom Sverige.

Lovisa är en liten knubbig (hoppas hon ursäktar uttrycket...) käck tjej, spelar back, har fin spelförståelse, bestämd i sitt spel, tycks ha ögon i nacken också. Våldigt mån av att adressera bollarna rätt till medspelare. Förresten, en kul grej att hon och sambon Henrik Nilsson, 28, flyttat hit och blir klara förstärkningar för Endre och Visby IBK. Klara lyft!

Kommande helg får Endre ett kvitto på var man står formmässigt när seriespelet drar igång och det blir mera allvar. Man arrangerar då ICA Maxi cup och man har fått hit inte vilka lag som helst, kolla bara:

*IKSU med SM-guld åren 2004-05, 05-06, 07-08.

*RÖNNBY med SM-guld 2006-07 samt silver 2005-06.

*FALUN har två SM-silver 1997-98 samt 98-99, har slagit Endre i två kvartsfinaler.

Endre skall nu försöka störa de här lagen i en rasande intressant öppning på säsongen. Förresten, Endre slog ut just Rönnby i en nervkittlande kvartsfinal förra säsongen, tog SM-bronset då. Nu får vi ett nytt styrkebesked...

IRRITATION SOM STÖR...

Endre störs en del av att en reparation i Södervärnshallen tvingar truppen att bila till Slite för träning. Jag förstår Göran Nährströms irritation och ilska över reparationen som kommer just nu mitt i uppladdningen. "Det här kunde man gjort långt tidigare", menade Nährström. Visst, ett klart störande moment av ett gotländskt elitlag. Är idrotten

inte värt något...? Jag hoppas att Endre kompenseras för det här.

Det är tydligen mycket attraktivt att spelare utanför Gotlands gränser lockas komma hit, gäller inte enbart våra innebandylag Endre och Visby IBK utan i hög grad även ishockeyn där ju Visby Roma tycks fylla på "spelarförrådet" undan för undan, lär säkert även krävas om man skall lyckas i division 1, en klart tuffare serie jämfört med fjolårets division 2 givetvis, men det har förstås ledare runt laget förstått. Hoppas bara att Sudrets HC hakar på i ett läge där man förlorat en del spelare, behöver rusta och förstärka i truppen. Den mest intressante "flyktingen" finns nu i Brynäs: JOHAN LARSSON!

TILL SIST...

Har DM-fotbollen spelat ut sin roll? Jag har varit inne på det här tidigare, tar gärna upp det igen med tanke på vad som hänt årets DM-spel. När våra bästa damlag inte anmäler sig, struntar i DM, då blir frågan allmer aktuell, något för Gotlands fotbollförbund att diskutera vidare om.

T V Å damlag ställde upp nu. Final direkt förstås. Ett mittenlag i fyran (IFK Visby) åkte på dingel med 4-0 mot KIK FG (division 3). Utgången var given! Men var fanns Dalhem och P 18 som mötts i flera finaler under 2000-talet? Nej, de lät bli att anmäla sig...

Dalhems herrar skrällde rejält i herrarnas semifinal, plockade bort FC Gute då. Det blev ny dramatik mot FG 86 i finalen, avgörande på straffar, och därmed är en plats i Svenska cupen klar för Dalhem. Där lär det knappast bli några publiksuccéer vad VIF Gute kunde bjuda oss när laget var som bäst för några år sen, nu en skugga ifrån vad man presterade 2006 exempelvis.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Inget svenskt guld vid OS i Peking, Kina...

Björn Goop, den kände travkusken, skrev i sin krönika i Aftonbladet, mitt under OS, där han ansåg att travsporten borde kunna beredas plats på OS-programmet.

Jag hakar på (skämtsamt...) och tycker att varpasporten också kunde få bli OS-gren. Långsökt förstås, men man kan väl få skoja till det lite...

Jag är övertygad att Sverige, om varpan funnits med, hade matchat simmarsuveränen Michael Phelps, 22, som kapade åt sig hela å t t a (8) OS-guld efter 17 lopp och sju världsrekord. Många kallade Phelps ett - monster! Och vad



Varpa på OS-programmet, då hade det garanterat blivit några svenska guld...

skall man tro om jamaicanen, Usain Bolt, 21, som i stort lattjade hem 100 samt 200 meter, var en i laget på 4x100 meter.

När världsrekorden ryker på löpande band är det inte alls konstigt om en del människor får för sig, att. "Han/hon är säkert dopad...". Det tycks ju som om man inte kan lita på någon längre, jo svenskarna förstås, för där blev det ju inga guld och inga världsrekord satta heller...

VARPA VID OS I MÜNCHEN!

På tal om varpa så ville stockholmaren Eskil Eriksson bredda sporten, göra den internationellt känd. Eskil var ordförande i Svenska varpaförbundet. Vid OS i München 1972 (minns Ulrika Knapes guld i svikthopp den gången) tog han

med sig gutarna Ulla Gahnström, Väskinde och Kåge Hansson, Bara till dessa olympiska spel, alltså för hela 36 år sen.

Varpa, "Sporten utan begränsning" löd devisen. Eskil fick igång slovenerna att började kasta varpa, kom till SM i Sverige och fick kasta i öppna mästerskap. Det gick bra under några år, men sen blev det inte stort mera. Tråkigt nog, för Eskils idé var lysande.

Gotland var representerat vid som-

mar-OS i Stockholm 1912 genom Gunnar Nilsson - diskuskastare. Han var öns förste olympier. 1985 kom Gotlands friidrottsförbund ut med en bok föreställande Gunnar på omslaget iförd studentmössa i ett kastögonblick. I övrigt innehåller boken andra fakta om gotländska friidrottsutövare som lyckats.

Efter sina goda träningsresultat framstod gotländske "Visby-Nilsson" som något av favorit på anrika Stockholms stadion. Man tävlade med höger och vänster hand på den tiden och sammanlagda resultat blev det totala i prislistan. Men vad hände Gunnar Nilsson tävlingsdagen egentligen, en given medaljör som han var? Jag citerar gärna vad som skrevs i boken: "Enligt elaka tungor lyckades finländska lagledningen lura med sig Visby-bon på någon sorts nattlig Stockholms-runda innan

tävlingsdagen, som därmed satte sina spår..."

Gunnar Nilsson hade svenska rekordet med bästa hand som stod sig i - 34 år! Det sammanlagda resultatet fick han behålla eftersom kast med båda händerna försvann i mitten av 1920-talet. Gunnar blev alltså olympier fyra år efter Gotlands idrottsförbunds bildande 1908.

"VILJELÖST - FIASKOSPELEN"...

Sverige kom alltså inte hem med någon medalj av ädlaste valör, dock fyra silver och ett brons. Vi kan väl inte bara kalla det otur eller att marginalerna inte var på "vår" sida, men jag vill ändå inte gå så långt som en del krönikörer och påstå: "Viljelöst! Bortskämda! FiaskOSpelen!"

Vi gladdes väl i alla fall över att USA:s tjejer tog guld i fotboll via final mot brassarna med Marta, därtill med svenskan Pia Sundhage som förbundskapten. Varför har inte Pia fått en förfrågan i - SVERIGE? Jag minns Pia väl då hon var aktiv och väldigt skicklig spelare i Jitex och landslaget. Jag gjorde sällskap med Dalhem som mötte Jitex i Mölndal. Dalhem hade 2-0-ledning, det blev 2-2 och Pia Sundhage låg bakom båda Jitex-målen. Sundhage satte också sin prägel på returen i Dalhem där Jitex kunde vinna ganska enkelt inför storpublik.

Det som gladdde mig mest efter åtskilligt av Tv-tittande var Jörgen Persson, den 42-åriga pingisliraren. Hans artisteri skulle passa bra in på cirkus. Att slå sig fram till semifinal, att bli fyra, att bara ha tre kineser före sig i prislistan var åt bragdhållet.

PERSSON-WALDNER I VISBY

Jag har spekulerat lite om ett SM i Visby 2010. Min dröm: En final mellan Persson och Jan-Ove Waldner, eller varför inte en uppvisningsmatch. Det skulle komma 1 500-2 000 personer till Visby ishall, jag lovar.

TILL SIST...

Daniel "Dante" Engström! Han är Gotlands mest intressanta fotbollsspelare. Han vågar (kan) göra det något annorlunda, som i senaste hemmamatchen mot Värmbol. Han chansade med en brassspark, och det var så ohyggligt nära att bollen borrar sig in i krysset, blivit årets mål på Gutavallen. Nu tog den förargligt nog i kryssribban. Det var mällöst då. 1-0 för FC Gute och det hade helt säkert blivit en annan match. Mera "Dante"-uppvisning och publiken kommer att trivas och skaran växa. Nu är det tunnsatt med publik(frieri...).

Tyvärr blev det fjärde raka förlusten i höst (såg riktigt bra ut efter varen) och därmed är "Dante" och lagkompisarna inblandat i streckstrider som avgör: 1. Kvar i tvåan, 2. Kval för att klara sig kvar, 3. degradering till trean. Det spekuleras vilt på fotbolls-Gotland. Nervositeten stiger. Pressen på ledare och spelare, ja alla som följer laget, har ökat i takt med förluster. När den här krönikan skrevs hade man inte mött Hammarby TFF, men en seger "lätade på trycket", förlust ett ännu kärvare läge förstås. Visby AIK har också kniven på strupen i öns division 4. Vi kan alltså konstatera: Visby-fotbollen lever farligt just nu.



"LASSEMANS KLACKSPARK"

Södervärnshallen (skolans gymnastiksal...) har ventilerats under många år, tycks aldrig ta slut. Nu är den på tapeten igen där det diskuteras hur man skall göra för att idrottens utövare (publik) skall bli nöjda.

Läste häromdagen en rubrik där Lars Danielsson från Kultur & Fritid uttalade sig: "På sikt måste vi ut ur Södervärn..."

KLOKT! Gör det – DIREKT!

Inger Harlevi, nämndordförande (m) uttalar sig så här: "Bygga ut Södervärn för med sig en hel del kostnader och problem..."

Det här med Södervärnshallen och dess problem började tidigt. Jag minns då VIF Gute höll till i allsvenskan i handboll på 1980-talet. Taket höll inte, vatten läckte in och ner på golvet. Det här hände under en match. När "Svenna" Andersson & Co var i anfall, då sågs målvakten torka

g o l v



bredvid sin ena stolpe där även en röd hink plockades fram. En Lattjo syn! Det blev också omnämnt på riksnivå. Planen höll dessutom inte måttet för allsvenskt spel.

RÄDDADES AV DISPENSER

Man fick klara sig vidare med hjälp av dispenser, där riksförbund lyckligtvis gav sin tillåtelse. Men många tyckte det var för bedrägligt att Gotland, Visby, inte hade en riktig idrottshall att erbjuda elitspelare och betalande publik.

Nu har kommunen fått så mycket kritik, inser problemen, att man nu måste prioritera, inte en ombyggnad utan en – NYBYGGNAD!

Jag har under många år skrivit om "gymnastiksalen på Södervärn", jag besöker den ofta, två-tre gånger varje vecka, hör vad ledare, spelare och publik tycker, förstår vad de tänker. Idrotten är värd att tas på allvar, att den får utöva sina sporter i lokaler som håller de rätta måtten, att omklädningsrum, toaletter och duschar är fräscha, låta betalande publik få

sitta någorlunda bekvämt när de kollar elitidrott med Endre, Visby Ladies & co.

Nu tycks (äntligen...) något vara på gång, dags att något händer och alla har vi ett önskemål:

Ingen ny utbyggnad utan en ändamålsenlig idrottshall där flera idrotter ryms plus att man samtidigt bereder Gotlands idrottsförbund plats med sitt kansli. Alltså: Ett idrottens hus!

LINKÖPING FÖREDÖME

Förresten, jag såg i veckans Östnytt ett program där man kallade Linköping för "Idrottsstaden", mycket tack vare att kommunen ger sitt fulla stöd, inser idrottens betydelse, socialt sett inte minst. Nu har man i Linköping ett av Sveriges absolut bästa hockeylag plus att man på några år fått fram ett av Sveriges absolut bästa damlag i fotboll, i skrivande stund leder man serien. Intresset är väldigt stort. När Umeå med brasilianskan Marta kom på besök förra veckan var 10 000 människor på plats. Fantastiskt! Idrotten i Linköping växer sig allt starkare, ger sin stad den bästa tänk-

bara PR som det snackas om utåt.

Gotlands kommun bör haka på!

OMGÅENDE!

NÅGOT STORT PÅ GÅNG

Jag inbillar mig att Mika Packalén & Co har något riktigt stort på gång med Endre-tjeerna i innebandy. Egna cupen med de bästa lagen i Sverige gav en klar vision om att Endre blir riktigt ettriga att möta. Bättre än någonsin!

Svenske förbundskaptenen valde Gotland för att kolla in spelare för landslag. Jag kan bara inte förstå varför en verklig lirare som Sara Anteryd kan ställas åt sidan. Hon borde vara självskriven. Det finns en trio i Endre jag tänker närmast på: Sara Anteryd samt syskonen Maria och Anna Jakobsson. Det vore tjänstefel att inte plocka med alla tre.

Sara Anteryd är en spelare som egna laget älskar, som hatas av motståndare. Hennes blick för spelet, hennes teknik, saknar motstycke i svensk innebandy. Jag att tänker på Nacka Skoglund, fotbollseleganten: "Ge mig bollen, ta position och du får bollen framdukad..."

Sara Anteryd skulle kunna uttala sig något liknande. Hon har en enorm förmåga att i trängda lägen ändå hitta rätt med sina kluriga öppnande passningar. Jag såg en offensiv Lousie Ruthström göra två snabba mål på delikata Anteryd-pass, behövde i stort bara ställa sig rätt framför kassen. Bollen kom direkt på klubb-bladet, bara att styra den i mål. Radarspel!

KNÄPP PÅ NÄSAN

Visby Romas division 1-spelare samt Sudret HC:s division 2-spelare fick testa sig i hockey mot likvärdigt motstånd. Det som överraskade mig mest var Sudrets 6-4-vinst

mot Visby Roma. Okej, det var bara en träningsmatch men det var oerhört viktigt för Sudret som tappat så många spelare, men ändå visa upp sig som gjordes. Starkt! Visby Roma fick en rejäl knäpp på näsan, en tankeställare. Tränaren André Lundholm har mycket att rätta till innan det tuffa seriespelet börjar.

TILL SIST...

Nu grejar FC Gute kontraktet med tvåan!

3-0 mot Hammarby TFF var just den trepoängare som krävdes i en utsatt position. Jag gladdes över rapporterna om ett annorlunda Visby-lag i en svår situation: OFFENSIVEN!

Anfall är bästa försvar heter det ju, något man nu verkligen anammade. Skojigt att just Jakob Sandberg fick avgöra med två rappa mål. Denne Sandberg och hans spelstil har glatt mig redan under hans tid i Visby AIK. Det är säkert fyra-fem år sen jag tipsade om Sandberg och Kevin Wickman, två lovande talanger.

Jakob har haft lite problem att övertyga på sin tränare Stellan Carlsson, vilket jag förstött. När jag såg Jakob Sandberg mot Helsingborg fattade jag vilken stor spelare han är. Han beredde "HIF-arna" stora besvär.

Jag tror att hans lyckade match mot "Bajen" fått Stellan att inse vilken toppforward Jakob är när han blir rätt utnyttjad, gärna att anfallen byggs upp via mittfält och kantspel, att hela planens längd och bredd används, vilket det inte varit för ofta, mest ett evinnerligt "långsparkande".

"LASSEMANS KLACKSPARK"

En glad, söt blond tjej med hästsvans...

Linda Åberg-Mattsson, 21, är dekoratör i Visby. Fårösunds-tjejen har haft en hysterisk höst- och målform för Dalhem i tvåan, varit poängräddare flera gånger, och kontraktet i hamn. Skönt! Fyra i serien, där man ett tag var i farozonen. Jag träffade Linda på A 7:s fotbollsplan förra veckan. Hon är i mina ögon en klar kandidat till årets "GA-trofé" som för övrigt firar 30-årsjubileum. Åsa Sigalit, Dalhem var den första vinnaren 1978.



21-åriga Fårösunds-flickan Linda Åberg-Mattsson har gjort många avgörande mål för Dalhem som därmed räddade sig kvar i division 2, slutade fyra.

SYSKONTRIO I DALHEM

För några år sen blev jag lite förvånad då laguppställningen berättade om tre syskon Åberg-Mattsson från Fårösund: Angelica, Frida samt Linda. Ett reportage var givet och med på bilden fanns även mamma Majsan. Pappa Tommy har också varit en snabb herre på fotbollsplan, så fotboll finns liksom i generna.

Nu har storsyrnan Angelica, 27, valt mammarollen framför att jaga en fotboll, men Frida, 25 samt Linda, 21 är kvar, värdefulla spelare för Dalhem. Linda har gjort en stark comeback efter sin knäskada och operation som spolierade nästan hela förra säsongen. Men med den rätta viljan och envisheten har hon kommit tillbaka, nu som nyckelspelare i Björn Ahrlings "maskineri". Dussinet mål visar Lindas betydelse.

Roligt för Fårösund också om Linda kunde belönas med priset till öns bästa damspelare. Jag minns då Jörgen Olofsson (också Fårösund) fick GA-bollen och hela "norr" jublade över denne skicklige bollspelare.

Förresten, lagom när en serie är överstökad börjar det snackas framtid. I Dalhems damlag ryktas det om att flera spelare lägger av nu, tröttnat, gjort sitt. Då kommer genast snacket upp igen: "Samarbeta"! Dalhem och P18 lär enas. Diskussionen har vi hört talas om tidigare. Men skulle det äntligen hända något radikalt så borde Helena Nirs vara den givne lagledaren. Det gäller bara att hitta rätt folk kring henne, där tränarrollen är oer-

hört viktig. Nu får det vara slut med allt tjafsande med byte av tränare hit och dit och samma människor dyker ständigt upp, som gett sitt bästa, inte tycks ha något nytt att tillföra. Det har varit så alltför många år nu. Damfotbollen tycks inte ha utvecklats alls de senaste åren. Krafttag nu, annars är risken stor att man halkar efter ännu mer.

FIN FC GUTE-TREND BRÖTS

Seriens bästa lag! Faktiskt var jag benägen tro att FC Gute var det, innan matchen mot serieledarna Eskilstuna (nu tvåa). Jag trodde på ännu en seger nämligen, dock förlust med 1-3 och den fina trenden med tre raka segrar och 10-1 i

målskillnad bröts.

Mattias Harrings comeback kom lägligt då man struntade i sin defensiva och tråkiga fotboll, i stället valde ett 3-4-3-system, därmed ett offensivt tänkande. Det blev gladfotboll plötsligt och övertygande segrar med 3-0, 3-0 och 4-1, genast på fastare mark. Hösten började ju annars olyckligt med fyra raka förluster och då hängde nedflyttningsspöket över "Jocke" Lindgren & co. Men så kom vändningen. Topplagen Hammarby och Karlslund sattes på plats och det kunde ha lyckats även mot Eskilstuna efter smakstart och 1-0 av Jakob Sandberg efter knappa minuten.

Braskande rubriker berättade om trasslig ekonomi, att det inte fanns utrymme för några utsvävningar, eller spelarköp. Tränaren Stellan Carlsson uttalade sig diplomatiskt om att fokusera på matcherna i första hand. Rätt förstås! Alla tände till! Hur det blir med Visbyklubbens organisation nästa säsong återstår att se. Nu är i alla fall kontraktet bärgat. Tryggt!

NU TRIVS JAKOB!

Jakob Sandberg fick sitt spel att stämma perfekt genom det nya offensiva spelsystemet, har gjort sex av FC Gutes elva mål i de senaste fyra matcherna (11-4 i målskillnad). Jakob har ett stort spel i sig, vilket jag berättat om tidigare, men ett stackars 2-mannaanfall, fegspel

och långa bollar har varit förkastligt. Nu annat. Jakob trivs med rätt understöd, då kommer också målen. Varför inte ge Jakob GA-bollen förresten, säsongens mest intressanta spelare på Gotland som mot Helsingborg i cupen visade sin talang och respektlöst dribblade bort namnkunniga allsvenskar.

Hur Jakob Sandberg kunde placeras på bänken mot jumbogänget senast är för mig (och många andra...) obegripligt. När han kom in stod det 0-2, snart 3-2 för FC Gute och två mål av "Jaka" som därmed gjort åtta av lagets 13 mål under hösten.

Linda Åberg-Mattsson och Jakob Sandberg bör vara två riktigt heta (hetast) namn vad gäller öns bästa dam- samt herrspelare.

Det är snart dags att göra årets slutsummering i de olika serierna, pejla läget inför Fotbollsgalan. Skönt att vinnarna i Allgotländskan inte behöver kvala sig till en division-3-plats, nu upp direkt. Det blev Klintehamn med esset Kaj Andersson i spetsen. Men för att klara sig i trean krävs att laget förstärks rejält, annars är det ajöss ner igen, precis som andra gotländska lag fått uppleva under en följd av år.

SVÅRT ATT JÄMFÖRA...

Jag blev ombedd av Martin Bogaeus att sitta med i en jury med Kurre Johansson och



Owe Järlö för att utse Gotlands 10 bästa genom tiderna till Fotbollsgalan, i år förlagd till Borgen, tidigare Ex-huset samt senast i Kongresshallen. Vi har haft ett par träffar, diskuterat hej vilt och ventilerat massor av spelare på både dam- som herrsidan. Vi var helt eniga på en punkt: Det är svårt att jämföra spelare förr och nu, som stabile "Henna" Karlsson, Gösta Svensson och "Jocke" Lindgren, för att ta tre exempel, går ju bara inte. Men vi lär säkert lösa det här också...

TILL SIST...

Thomas "Gotland" Lökvist var bara tre sekunder från VM-guld över linjeloppets 26 mil i söndags. Thomas har därmed hojat sig fram till en position som tvåa efter Håkan Loob vad gäller Gotlands främsta utövare genom tiderna.

Unik tradition i speedway! Fjärde generation Löfqvist kan bli verkligt!

- Fritz Löfqvist!
- Christer Löfqvist!
- Dennis Löfqvist!

Nu undrar vi: Kan det rentav bli en fjärde generation Löfqvist i speedway?

– Det kan ju faktiskt bli så eftersom sönerna Tim, 9 och Linus, 5 redan visar intresse och har känt sig för på hojen, säger pappa Dennis Löfqvist.

Text&Foto: Lasseman Larsson

Den "Löfqvistska" traditionen i speedway kan alltså få en fortsättning. Jag skriver kan eftersom det i nuläget inte kan tas för givet att någon av bröderna Tim eller Linus följer pappas, farfars och gammelfarfars hjulspår...

– Det finns i alla fall en knattehoj för dem att testa på, har redan gjorts så, och man kan aldrig utsluta något, menar Dennis.

En sak har han och fru Linda i alla fall bestämt: Det får inte bli någon påverkan hemifrån, ett måste liksom, utan det här skall få mogna fram i lugn och ro. Bra!

– Men vill de ägna sig åt speedway i framtiden skall vi stötta, definitivt inte bromsa dem, fortsätter Dennis.

Lite kuriosa genast:

*FRITZ LÖFQVIST föddes

1912, samma år som "osänkbara" Titanic gick på ett isberg och sjönk. Samma år avgjordes OS i Stockholm.

*CHRISTER LÖFQVIST föddes 1944, samma år som Hansa torpederades på väg från Nynäshamn till Visby.

OMKOM PÅ SOLVALLA

"Fritzen" omkom i samband med 1 000-metersäkning på Solvalla 1949 då han just slagit svensk elit och sen vunnit fajten om gyllene Guldhjälmen över norrmannen Basse Hweem.

Christer avled i cancer 1978, endast 34 år gammal.

Hur minns du far och farfar Dennis?

– Fritz har jag mest fått höra berättas om, sett bilder på, hur otro-

ligt duktig och populär han var, en allroundidrottsman född i Erelhem. Pappa vet jag i stort sett allt om, såg honom köra många gånger. Han bockade ett speedwaystyre redan på sin tid, som jag har kvar som minne. Det är ett JAP-styre, som var nytt då, som används även i dag, så pappa var mycket före sin tid.

Fritz, Christer och Dennis blev ett begrepp inom svensk speedway, ja inte bara här förresten utan lika mycket internationellt kända. Namnet LÖFQVIST har för evigt blivit inristat i motorkretsar, i synnerhet då speedway. I hela världen!

PROFFS I ENGLAND

Christer värvades till England som proffs och den följde Dennis efter.



Far och son. Här är sista bilden som togs på Christer Löfqvist och sonen Dennis på Galgbergets bana. Christer avled i cancer 1978.



Dennis Löfqvist i mamma Stinas knä, håller i ett porträtt av Christer Löfqvist i West Ham-väst.



Legender! En kvartett stora profiler inom speedway, från vänster Eskil Carlsson, Sune Karlsson, Fritz Löfqvist samt Evert "Kumla-Frasse" Fransson.

– Jag körde fyra år i engelska ligan, fick vara med om massor med körningar både i England samt på andra ställen i världen. Minns speciellt då jag var uttagen att köra juniorlandskamper i Ryssland. Det var 1987 och jag var 20 år. Vi åkte sju tävlingar på 14 dagar, flög mellan tävlingarna, hetsigt, men oerhört stimulerande, berättar Dennis.

I England hette klubben Kings Lynn. Pappas första proffsklubb var West Ham.

Christer ansågs som kanske världens främsta tekniker, där han lärde ut sin skicklighet på ovalen, där många tog över, och det fortsatte sen med Dennis. I bådas fall var det många som då yttrade sig om att: Varför bär de släpsko?

Dennis skrattar!

När jag frågar Dennis om meritlistan svarar han kort:

– Den är väl inte speciellt stor... Blygsamt!

EN HÄRLIG LAGÅKARE

Dennis vurmade mest för laget han körde för, Bysarna, landslag eller par. Dennis kunde gärna vänta in kompiserna i par, täppa till och därmed fixa en "fem-etta", i stället för att egoistiskt vara först över mållinjen och laget bara få 3-3 i heatet... Han ville med andra ord inte lysa på egen bekostnad utan dela med sig av superlativerna för laget, samt i massmedia.

Junior-SM, vad tänker du på då Dennis?

– Jag kvalificerade mig för sex raka JSM-finaler, från det år jag fyllde 16 år samt tills 21 år, och det kanske jag är ensam om i Sverige. Ingen har i alla fall åkt flera med tanke på mitt max.

Dennis blev tvåa som bäst, i Hallstavik, och "Henka" Gustafsson, Indianerna tog titeln. Men det var oerhört nära att han vunnit på Galgberget, men en domarfädäs förhindrade detta.

Dennis kan stoltsera med par-



Speedwaysagan Löfqvist fortsätter...

Löfqvist blev ett begrepp inom speedway i Sverige, ja även utomlands. Vi minns Fritz Löfqvist, sen Christer Löfqvist, därefter Dennis Löfqvist.

Nu kan vi rentav få uppleva en fjärde generation Löfqvist. Unikt i sitt slag! Dennis söner Tim och Linus har en hoj hemma i Västerhejde, har redan provat hojen, och vem vet...

– Vi tvingar dock ingen att börja åka speedway, vill de göra något annat så hindrar vi inte dem, menar Dennis.

Dennis farfar förolyckades på Solvalla 1949 i samband med 1 000-metersåkning och pappa Christer (nära att bli individuell världsmästare på Wembley i London) avled i cancer 1978, bara 34 år gammal.

På bilden ses Dennis med sina söner Linus och Tim, kanske någon av dem går i pappas hjulspår...

Läs mer på sid 16-17



VETERANHOCKEY...

-Det skall bli jättekul att få återkomma till Västerås och spela hockey...

Peter Jakobsson, 37, spelade juniorhockey med "VIK Hockey", nu återvänder han till gurkstaden, denna gång med ett gotländskt veteranlag.

Läs på sid 16

"Gårdagens" hockeystjärnor på Gotland fick fin inbjudan!

– Det skall bli jättekul att få återkomma till Västerås och spela hockey...

Peter Jakobsson, 37, spelade juniorhockey med "VIK Hockey", nu återvänder han till gurdagen, denna gång med ett gotländskt veteranlag.

Jodå, en Loob, Anders ("Ante") finns med i det garvade gänget som består av flera ö-ess med division 1-rutin för Roma IF.



Tider det! Anders "Ante" Loob och Ola Georgsson jublar ikapp med publiken i Visby ishall efter en lyckad seriefajt 1985.

Peter Jakobsson är den mest meriterade i Gotlands trupp där Owe Hejdenberg är lagledare. Peter är dubbel svensk mästare i Håkan Loobs Färjestad åren 1997 och -98.

– Det blev en del klubbskiften under årens lopp...?

– Verkligen (skratt), men det har hela tiden varit spännande och intressant, säger Peter där han sitter på Folksam's kontor och lägger ut texten.

Visby AIK först, sen Roma, "VIK Hockey", Tingsryd, Färjestad, Malmö, tre år som proffs i tyska Hannover samt ett år i Salzburg, Österrike innan han vände hem och förstärkte Visby Roma.



Peter Jakobsson, 37-årigt ex-proffs och dubbel svensk mästare i Färjestad är den mest meriterade i Gotlands veteranlag till cupen i Västerås.

COMEBACK...?

Aktuell för comeback i Visby Roma, nu i kvalserien, ryktas det...

– Jag och Daniel Levin tränade med laget häromdagen, men jag skall först och främst spela den här veteranturneringen, sen får vi se vad som händer.

Daniel Levin (både han och Peter har ett förflutet i svenskt juniorlandslag) finns också med i truppen till Västerås. En uppvärmning inför kommande kval för båda rentav... Visby Romatränaren André Lundholm har lite småskavanker i truppen, ser gärna nämnda rutinerade kämpar i kvalgänget.

Cupen man bjudits in till heter "Fyrkantens minne" och spelas kommande lördag och söndag med grupp-sen slutspel.

– Det är minsann inga dåliga veteranlag som finns med, bland annat Färjestad, Brynäs och det ryktas om att även Frölunda är intresserat, säger Peter Jakobsson.

Det finns för övrigt två Peter Jakobsson i ö-gänget, den andre (äldre) kallas "El-jaken".

Peter Jakobsson den yngre är just hemkommen från solig 2-veckorsvistelse i Mexico, solbränd och laddad.

EXTRA KRYDDA

Hur har ni förberett er?

– Vi träffs och tränar varje måndag, har skoj tillsammans och snacket i omklädningsrummet är alltid roligare och lättare. Då skämtas det hej vilt, säger Peter.

Nu kommer denna cupturnering som en extra krydda liksom.

– Det är mycket "Limpans" (Peter Lindström) förtjänst att det blivit så här, att vi träffs och trivs, håller ihop, menar ex-proffset.

Flertalet av spelarna var med och kvalade upp Roma till ettan 1991, blev efter den bedriften bjudna till dåvarande landshövdingen och idrottsvännen Claes Elmstedt på residenset.

20-talet spelare är aktuella och huvudparten har tackat ja i nuläget.

– Lite osäkert med Ola Georgssons medverkan dock, men han har tränat riktigt bra och vi ser gärna att han följer med oss, säger Peter Jakobsson.

De aktuella spelarna är:

Kjell Eriksson, Leif Pettersson, Peter "El-jaken" Jakobsson, Peter "Ex-proffset" Jakobsson, bröderna Stefan "Bullen" och Peter Björklund, Ingemar Britts, Anders Loob, Ulf Klasson, Jan Ivarsson, Johan Andersson, Anders Jonsson, Daniel Levin, Thenny Larsson, Stefan Pettersson, Affe Söderman, Ulf Eriksson samt förhoppningsvis även Ola Georgsson.

Text&Foto: Lasseman Larsson



Visst minns vi 1991!

ETTAN! Här är gänget som bjöds till landshövding Claes Elmstedt sen man via kval tagit sig till ettan. Här några i det lyckade laget som "Micha" Swensson, Eskil Norström, Michael Carlsson, Magnus Söderdahl, Ola Georgsson, Patric Salomonsson, Urban Andersson, Seved Lindgren (materialar'n), Jan Olsson, Ulf Norrby, Johannes Björklund (tränare), Peter Björklund, Stefan Björklund, Lasse Bond, Ingemar Britts samt Peter Lindström (tränare).